TamSaha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi ● Şubat 2016 ● Sayı 135

Spor Toto Süper Lig

Gençler mumla aranıyor

Üst üste 3. kez
Avrupa'nın en iyi havayolu seçildik.
Bu gurur Türkiye'nin.

Dünyanın en saygın sivil havacılık değerlendirme programı Skytrax, milyonlarca yolcuya "Avrupa'nın en iyi havayolu hangisi" diye sordu.

Cevap bu sene de değişmedi.

Türk Hava Yolları 3 senedir Avrupa'nın en iyi havayolu. Türkiye'nin dünyadaki gururu. Yolcularımıza sonsuz teşekkürler. Çalışanlarımıza gönülden tebrikler.

Globally Yours | TURKISH AIRLINES

A STAR ALLIANCE MEMBER

SARAR

TamSaha

Türkiye Futbol Federasyonu Adına Sahibi
Yıldırım Demirören

Sorumlu Yazışleri Müdürü
Mazlum Uluç

Yazışleri
Bağış Erten
İlker Uğur
Barış Tarık Mutlu
Nihat Özten
Türker Tozar
Gürsel Kuru
Aydın Güvenir
Mine İpek
Rasim Artagan
Deniz Ak

Görsel Tasarım
Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü
Haydar Tanışan

Yazışma Adresi
Türkiye Futbol Federasyonu İletişim Müdürlüğü Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri Riva-Beykoz İstanbul

Telefon
0216 554 51 00
Dahili: **57 59 / 57 60**
e-mail: **iletişim@tff.org**
Web sitesi
http://www.tff.org

Şubat içindekiler

6 Spor Toto Süper Lig Oyuncu Araştırması
Gençliğim eyvah!

Deloitte Raporu 16
İspanyol-İngiliz saltanatı

24 Leonard Kweuke
İçimdesi ses beni bugünlere getirdi

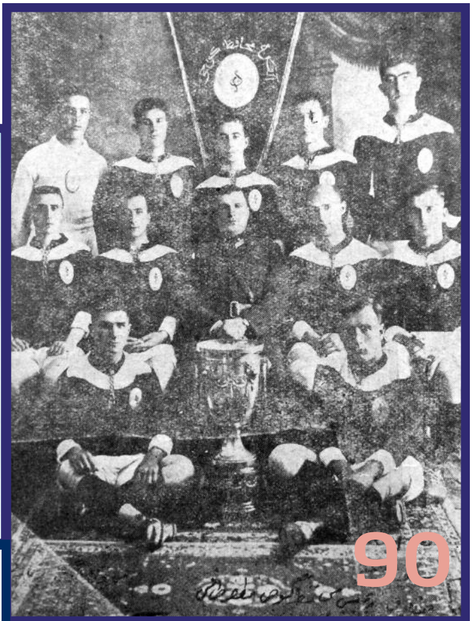
90 Ayaktopu Hikâyeleri
Muhafızgücü'nün muazzam başarısı

Spor Toto Süper Lig İlk Yarı Teknik Direktör Raporu

36 Olmadı, değiştir

42 Teknik adam savaşları

Ege Kupası
46 Hem şampiyon hem centilmen

Real Madrid 50
Galacticos yine kaos

Premier Lig nereye gidiyor?

54

Deniz Kadah
60 Futbol benim hayatım

94 Leicester'in sonu hangisininki gibi olacak?

Gençliğim eyvah!

Ligin ilk yarısı genç oyuncular açısından kara bir tabloyu yansıttı. 17 haftalık bölümde 21 yaş altında sadece 16 oyuncu forma şansı bulabildi. Bu oyuncuların 5'i bir maçta ve 15 dakikanın altında sahada kalabildi. 16 oyuncunun toplam sahada kalış süreleri 6109 dakika. Bu da oyuncu başına 382 dakikaya tekabül ediyor. Yani 21 yaş altı oyuncuların sahada kalma oranı maçların yüzde 25'lik bölümüyle sınırlanıyor. 21 yaş altı oyuncular arasında en fazla oynama fırsatı bulan isim ise 16 maçta 1138 dakikayla Gençlerbirliği'nden İrfan Can Kahveci.

Mazlum Uluç

1995 ve sonrasında doğan oyuncular arasında en fazla forma şansı bulan, Gençlerbirliği'nden İrfan Can Kahveci oldu.

Spor Toto Süper Lig'de sezonun ilk yarısı Beşiktaş'ın liderliğiyle tamamlanırken, 17 haftalık periyodda 18 takımda 413 oyuncu forma giydi. Bu oyuncular arasında 21 yaş ve daha altında olanların sayısı ise 16 ile sınırlı kaldı. Evet, 18 takımda sadece 16 oyuncu. Yani 21 yaş altı oyuncuların Spor Toto Süper Lig'de oynama oranı takım başına 1 kişiyi bile bulamadı. Üstelik futbolumuzun geleceği olarak bakılan bu genç oyuncuların arasında iki de yabancı oyuncu bulunmaktaydı. Antalyaspor, Beşiktaş, Mersin İdman Yurdu, Akhisar Belediyespor ve Kasımpaşa takımlarında 1995 ve daha sonrasında doğan, yani 21 yaş altında bulunan hiçbir oyuncu forma giyemedi. Eskişehirspor, Fenerbahçe ve Gençlerbirliği'nde ikişer, Bursaspor, Çaykur Rizespor, Galatasaray, Gaziantepspor, Kayserispor, Medicana Sivasspor, Medipol Başakşehir, Osmanlıspor, Torku Konyaspor ve Trabzonspor'da ise 1995 ve sonrasında doğan birer oyuncu koskoca ilk yarı boyunca oynama fırsatı bulabildi.

Oynama fırsatı bulabildi sözü ise oldukça iyimser bir tâbir aslında. Çünkü bu 16 oyuncudan 5'i, sadece birer maçta sahaya çıkabildi. Bir maç oynayanların en kabadayısı ise sahada 15 dakika kalabildi. Bir maç oynayabilen oyuncular arasında Bursaspor'un 12 Şubat 1997 doğumlu futbolcusu Mert Örnek 15 dakika sahada kalırken, Trabzonspor'un 1 Ocak 1997 doğumlu santrforu Muhammet Beşir, 9 dakika oynama fırsatı bulabildi. İlginçtir, Muhammet Beşir bu 9 dakikaya bir de gol sığdırmayı başardı. Tabiî, elinde Cardozo, N'doye gibi milyonlarca euroluk santrforlar bulunan Trabzonspor'da Muhammet Beşir'in böyle bir şans yakalamasının nedeninin de takımın başına altyapı sorumlusu Sadi Tekelioğlu'nun getirilmesi olduğunu vurgulamadan geçmeyelim.

Sadece birer maçta şans bulabilen diğer oyuncular ise Fenerbahçeli Uygar Mert Zeybek (4 Haziran 1995 doğumlu – 3 dakika), Gençlerbirliği'nden Atabey Çiçek (24 Temmuz 1995 doğumlu – 2 dakika) ve Medipol Başakşehir'den Hüseyin Altuğ Taş'tı (10 Ocak 1996 doğumlu – 7 dakika).

İkişer maçta oynayan oyuncuların ise ikisi de Eskişehirspor'daydı. 21 Mayıs 1995 doğumlu Dorukhan Toköz ikisi de ilk on birde olmak üzere iki maçta 155 dakika oynama şansı bulurken, 23 Ocak 1996 doğumlu Mehmet Feyzi Yıldırım da biri ilk on birde oymak üzere iki maçta toplam 83 dakika sahada kaldı. Bu iki oyuncunun da şansı, çalıştığı bütün takımlarda genç oyuncuları bulup parlatmasıyla tanıdığımız Samet Aybaba'nın Eskişehirspor'da göreve

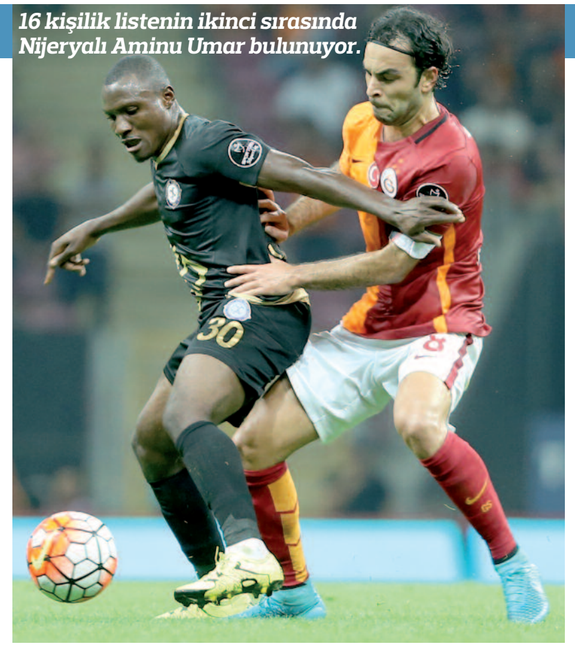

16 kişilik listenin ikinci sırasında Nijeryalı Aminu Umar bulunuyor.

Spor Toto Süper Lig'in İlk Yarısında Forma Giyen Oyuncuların Yapısı

Takım	Oyuncu	Altyapı	Dakika	Yabancı	Dakika	Yerli	Dakika	Gurbetçi	Dakika
Gençlerbirliği	24	8	5513	12	10675	12	6155	2	377
Trabzonspor	23	3	2273	9	7153	14	9677	6	3465
Bursaspor	24	3	1854	13	9767	11	7063	3	1282
Galatasaray	23	3	2263	9	7161	14	9669	6	4426
Torku Konyaspor	25	2	497	10	7487	15	9343	4	2392
Antalyaspor	28	2	1239	12	9441	16	7389	3	1383
Eskişehirspor	25	2	238	11	7134	14	9696	4	3151
Medicana Sivasspor	22	1	1022	9	8117	13	8713	1	341
Beşiktaş	20	1	590	9	8618	11	8212	7	5233
Mersin İdman Yurdu	23	1	275	10	9019	13	7811	0	0
Fenerbahçe	23	1	3	12	9338	11	7492	1	990
Akhisar Belediyespor	21	0	0	8	7870	13	9000	5	2242
Medipol Başakşehir	21	0	0	6	5256	15	11574	1	1078
Gaziantepspor	23	0	0	9	8693	14	8137	7	4207
Kasımpaşa	20	0	0	9	10121	11	6709	3	2202
Kayserispor	22	0	0	8	7492	14	9338	6	4270
Osmanlıspor	25	0	0	12	7152	13	9678	3	2115
Çaykur Rizespor	21	0	0	11	8628	10	8202	3	2480
Toplam	413	27	15767	179	149122	234	153858	65	41634

başlaması ve takımın mevcut ilk on bir oyuncularıyla istediği noktaya ulaşamamasıydı.
Şimdi oynadığı dakika sırasıyla 21 yaş altındaki diğer 9 oyuncuya bakalım. Spor Toto Süper Lig'in ilk yarısında en fazla oynama şansı bulan 21 yaş altı oyuncusu 1138 dakikayla Gençlerbirliği'nden İrfan Can Kahveci. 15 Temmuz 1995 doğumlu orta saha oyuncusu, altyapısından yetiştiği Gençlerbirliği'nde sadece 1 maç kaçırırken 1138 dakika sahada kalarak 21 yaş altı oyuncular arasında 1 numarayı aldı. İrfan Can Kahveci, ilk on birde çıktığı 16 maçta bir gol atarken iki de asist yaptı.
İkinci sırada ise Osmanlıspor'un Nijeryalı forveti Aminu Umar yer alıyor. Hücum hattının her iki kanadında da oynayabilen 6 Mart 1995 doğumlu Aminu Umar, 17 haftada 13 lig maçına ilk on birde çıktı ve 1063 dakika sahada kalırken 1 gol kaydetti.
Üçüncü sırada, 17 haftanın

29 Ocak 1996 doğumlu Orkan Çınar, ilk yarıda Gaziantepspor'un tüm maçlarında oynadı.

tümünde oynayan ancak ya sonradan oyuna girdiği ya da maçı tamamlayamadığı için toplam
930 dakika süre alan Gaziantepspor'un gurbetçi oyuncusu Orkan Çınar bulunuyor. Orkan, attığı 2 golün yanı sıra tıpkı Aminu Umar gibi birebirde adam eksiltme
özelliği ve dripling başarısıyla takımına önemli katkı sağladı.
11 maçta 695 dakika süre alan Medicana Sivasspor'un genç forveti Beykan Şimşek, listede dördüncü sırada bulunuyor.
1 Ocak 1995 doğumlu Beykan, Fenerbahçe'den kiralık olarak
gittiği Medicana Sivasspor'da 2 gol atarken, bu gollerden birini de Fenerbahçe ağlarına yolladı.
Fenerbahçe'nin sezon başında Bursaspor'dan transfer ettiği, A Millî Takımımızın ilk on bir oyuncusu Ozan Tufan ne yazık ki yeni takımında arzu ettiği süreleri bulamadı. Mehmet Topal ile Josef de Souza'nın tercih edilmesi nede-niyle 11 maçta 489 dakika oynayabilen Ozan Tufan, yeni takımında

Spor Toto Süper Lig'in İlk Yarısında Oynayan 21 Yaş Altı Futbolcular

Oyuncu	Kulüp	Doğum Tarihi	Maç	Dakika	Sarı Kart	Kırmızı Kart	Gol
İrfan Can Kahveci	Gençlerbirliği	15.07.1995	16	1138	3	0	1
Aminu Umar	Osmanlıspor	06.03.1995	13	1063	2	1	1
Orkan Çınar	Gaziantepspor	29.01.1996	17	930	0	0	2
Beykan Şimşek	M. Sivasspor	01.01.1995	11	695	2	0	2
Ozan Tufan	Fenerbahçe	23.03.1995	11	489	2	0	0
Ertuğrul Ersoy	Ç. Rizespor	13.02.1997	5	450	3	0	0
Jason Gregory Denayer	Galatasaray	28.06.1995	6	413	1	0	0
Oğulcan Çağlayan	Kayserispor	22.03.1996	9	408	1	0	1
Vedat Bora	T. Konyaspor	27.01.1995	7	249	0	0	0
Dorukhan Toköz	Eskişehirspor	21.05.1996	2	155	2	0	0
Mehmet Feyzi Yıldırım	Eskişehirspor	23.01.1996	2	83	1	0	0
Mert Örnek	Bursaspor	12.02.1997	1	15	1	0	0
Muhammet Beşir	Trabzonspor	01.01.1997	1	9	1	0	1
Hüseyin Altuğ Taş	M. Başakşehir	10.01.1996	1	7	0	0	0
Uygar Mert Zeybek	Fenerbahçe	04.06.1995	1	3	0	0	0
Atabey Çiçek	Gençlerbirliği	24.07.1995	1	2	0	0	0

A Millî Takımımızın ilk on bir oyuncusu Ozan Tufan yeni takımında arzu ettiği süreleri bulamadı.

ilk yarı boyunca lig golüyle de tanışamadı.
Çaykur Rizespor'un Bursaspor'dan kiraladığı Ertuğrul Ersoy, bir gün farkıyla Spor Toto Süper Lig'in ilk yarıda forma giyen en genç oyuncusu unvanına sahip. Bursasporlu Mert Örnek'ten bir gün küçük olan 13 Şubat 2017 doğumlu Ertuğrul Ersoy, Çaykur Rizespor'da şans bulmaya geç başlasa da ilk yarının son bölümünde takımın bankosu oldu ve beş maçta da 90 dakika oynayarak 450 dakika süre almayı başardı.
Galatasaray'ın Belçikalı defans oyuncusu 28 Haziran 1995 doğumlu Jason Denayer, bir ara üst üste forma şansı bularak 6 maçta 413 dakika oynasa da daha sonra sakatlıkların da etkisiyle aradığı fırsatlardan mahrum kaldı.
Kayserispor'un 22 Mart 1986 doğumlu forveti Oğulcan Çağlayan 9 maçta 408 dakika oynama fırsatı yakaladı ve 1 de gol attı.
Sezona fırtına gibi giren Torku Konyaspor'un genç jokeri Vedat Bora'nın rüzgârı ise çabuk söndü. 27 Ocak 1995 doğumlu oyuncu 7 maçta 249 dakika sahada kalabildi.

Sivassporlu Beykan Şimşek'in ilk yarıda iki golü var.

21 yaş altı 16 oyuncunun toplam sahada kalış süreleri 6109 dakika oldu. Bu da oyuncu başına 382 dakikaya tekabül ediyor. Sürekli oynayan bir oyuncunun 17 maçta 1530 dakika sahada kaldığı düşünüldüğünde, 21 yaş altı oyuncuların sahada kalma oranı maçların yüzde 25'lik bölümüyle sınırlanıyor.

Altyapı dramı

Ligimizde forma giyen 21 yaş altı oyuncuların sayısının sadece 16 olduğunu ortaya koyduğumuz araştırmanın ardından şimdi de kulüplerimizin altyapıla- rından yetiştirdikleri oyunculara A takımlarında hangi oranda yer verdiklerine bir göz atalım. Açıkçası buradaki durum da "içler acısı."
413 oyuncudan 179'unun "yabancı" olduğu ligimizde kulüplerin kendi altyapısından yetiştirdiği sadece 27 oyuncu ilk yarıda forma giyme fırsatı bulabildi. Toplam 413 oyuncu arasında 27 altyapı oyuncusunun oranı yüzde 6.5'e tekabül ediyor.
Gelelim altyapı oyuncularının aldıkları sürelere...
27 oyuncu, ilk yarının 17 haftasında toplam 15 bin 767 dakika sahada kaldı. Bu da oyuncu başına 583 dakikaya tekabül ediyor. Bir oyuncunun 17 haftada 1530 dakika sahada kaldığı göz önüne alındığında altyapıdan yetişen oyuncuların maçların yüzde 38'lik bölümünde sahada kaldığını söylemek mümkün.
Spor Toto Süper Lig'in 18 kulübünden 11'inde kendi altyapısından yetişen oyuncular forma giyerken, Akhisar Belediyespor, Medipol Başakşehir, Gaziantepspor, Kasımpaşa, Kayserispor, Osmanlıspor ve Çaykur Rizespor'da kendi altyapılarından çıkan hiçbir oyuncu forma giyemedi. Fenerbahçe ise ligde 3 dakika oynama şansı tanıdığı Uygar Mert Zeybek sayesinde listede kendisine yer bulabildi.

Altyapısından yetiştiği kulüpte kaptanlık yapan Ahmet Yılmaz Çalık, 17 maçın 16'sında 90 dakika oynayarak bu alanda liderliği elinde bulunduruyor.

Gençlerbirliği açık ara

Altyapısından yetiştirdiği oyuncuya şans tanıma konusunda Gençlerbirliği açık arayla birinci. Kırmızı-siyahlı Başkent ekibinde tam 8 altyapı oyuncusu sezonun ilk yarısında takımda kendilerine yer bulmayı başardı. Gençlerbirliği'ni üçer oyuncuyla Trabzonspor, Galatasaray ve Bursaspor izlerken, Torku Konyaspor, Antalyaspor ve Eskişehirspor'da ikişer, Medicana Sivasspor, Beşiktaş, Mersin İdman Yurdu ve Fenerbahçe'de ise birer altyapı oyuncusu oynadı.
Geçmişten bu yana altyapıdan yetiştirdiği oyuncularına A takımda şans tanımakla maruf Gençlerbirliği, bu sezon da altyapısından yetiştirdiği Ahmet Yılmaz Çalık, Ahmet Oğuz, İrfan Can Kahveci, Uğur Çiftçi, Doğa Kaya, Berat Tosun, Halil İbrahim Pehlivan ve Atabey Çiçek'e yer verdi. Özellikle takım kaptanlığı da yapan Ahmet Yılmaz Çalık'la birlikte, Ahmet Oğuz ve Uğur Çiftçi kırmızı-siyahlı on birin ideal oyuncuları konumunda.
Trabzonspor'da da altyapıdan üç oyuncu kadroda yer alırken, Mustafa Yumlu ve Yusuf Erdoğan, ilk on birin değişmezleri arasında bulunuyor. Galatasaray'da Sabri Sarıoğlu ve Semih Kaya, Bursaspor'da Serdar Aziz, Antalyaspor'da Zeki Yıldırım, Medicana Sivasspor'da Ziya Erdal da yine takımlarının ideal on birlerinde yer alan altyapı oyuncuları olarak dikkat çekiyor.

Altyapısından yetiştiği kulüpte kaptanlık yapan bir başka isim de Bursaspor'un milli gururu Serdar Aziz.

1 numara Ahmet Yılmaz Çalık

Söz konusu 27 oyuncu arasında ilk yarının en fazla süre alan oyuncusu, Gençlerbirliği'nden Ahmet Yılmaz Çalık. 26 Şubat 1994 doğumlu oyuncu, 2004 yılında altyapısına girdiği Gençlerbirliği'nde 2011'de A takıma yükseldi ve o günden bu yana istikrarlı bir biçimde kırmızı-siyahlıların savunmasındaki önemli aktörlerden biri olmayı başardı. U16'dan itibaren ay-yıldızlı formayı her kategoride giyen Ahmet Yılmaz Çalık, 17 Kasım 2015'teki Yunanistan maçında da ilk kez A millî oldu. Genç oyuncu bu sezonun ilk yarısında 16 lig maçında da 90 dakika oynayarak istikrarlı çizgisini sürdürürken, Gençlerbirliği'nin kaptanlık bandını da kolunda taşıdı.
Bursasporlu Serdar Aziz de Ahmet Yılmaz Çalık'la benzer bir çizgide istikrarını korudu. 23 Ekim 1990 doğumlu stoper, 2000 yılında futbol okuluna girdiği Bursaspor'un altyapısında yetişti ve 2008'de de yeşil-beyazlı formayla ilk Süper Lig maçına çıktı. Başarı performansıyla A Millî Takımımızın da savunmadaki önemli oyuncularından biri haline gelen Serdar Aziz, bu sezon 17 lig maçından 16'sında 1355 dakika sahada kalarak istikrarlı çizgisini korudu.
Bu kategorinin en fazla süre alan üçüncü oyuncusu ise Gençlerbirliği'nin sağ beki Ahmet Oğuz oldu. 16 Ocak 1993 doğumlu genç oyuncu, 2002 yılında 9 yaşındayken Gençlerbirliği altyapısına girdi. 2011 ile 2014 arasında Gençlerbirliği'nin pilot takımı Hacettepe'de tecrübe kazanan başarılı sağ bek, geçtiğimiz sezondan itibaren ise Gençlerbirliği'nin kadrosunda yer aldı. Önceki sezon 5 Süper Lig maçına çıkan Ahmet Oğuz, Hakan Aslantaş'ın Osmanlıspor'a transfer olmasının ardından bu sezon Gençlerbirliği'nin sağ bek pozisyonunu tapuladı ve 15 maçta 1304 dakika oynamayı başardı.
Trabzonspor'da Mustafa Yumlu ve Yusuf Erdoğan, Antalyaspor'da Zeki Yıldırım, Gençlerbirliği'nde İrfan Can Kahveci, Galatasaray'da Sabri Sarıoğlu ve Semih Kaya ile Medicana Sivasspor'da Ziya Erdal da sezonun ilk yarısında 1000 dakikanın üzerinde forma giyen diğer altyapı oyuncuları oldu.

Kadrosunda Altyapısından Oyuncu Bulunduran Kulüpler

Gençlerbirliği (8)	Ahmet Yılmaz Çalık (1440), Ahmet Oğuz (1304), İrfan Can Kahveci (1138), Uğur Çiftçi (839), Doğa Kaya (549), Berat Tosun (231), H. İbrahim Pehlivan (10), Atabey Çiçek (2)
Trabzonspor (3)	Mustafa Yumlu (1202), Yusuf Erdoğan (1062), Muhammet Beşir (9)
Galatasaray (3)	Sabri Sarıoğlu (1040), Semih Kaya (1020), Emre Çolak (203)
Bursaspor (3)	Serdar Aziz (1355), Sercan Yıldırım (498), Mert Örnek (15)
Antalyaspor (2)	Zeki Yıldırım (1193), Osman Çelik (46)
Torku Konyaspor (2)	Abdülkerim Bardakçı (275), Selim Ay (222)
Eskişehirspor (2)	Dorukhan Toköz (155), Mehmet Feyzi Yıldırım (83)
Medicana Sivasspor (1)	Ziya Erdal (1022)
Beşiktaş (1)	Necip Uysal (590)
Mersin İdman Yurdu (1)	Nurullah Kaya (275)
Fenerbahçe (1)	Uygar Mert Zeybek (3)

Altyapısından Yetiştiği Kulüpte Oynayan Futbolcular

Oyuncu	Kulüp	Doğum Tarihi	Maç	Dakika	Sarı Kart	Kırmızı Kart	Gol
Ahmet Yılmaz Çalık	Gençlerbirliği	26.02.1994	16	1440	3	0	0
Serdar Aziz	Bursaspor	23.10.1990	16	1355	3	0	0
Ahmet Oğuz	Gençlerbirliği	16.01.1993	15	1304	4	0	0
Mustafa Yumlu	Trabzonspor	25.09.1987	14	1202	4	0	1
Zeki Yıldırım	Antalyaspor	15.01.1991	14	1193	3	0	0
İrfan Can Kahveci	Gençlerbirliği	15.07.1995	16	1138	3	0	1
Yusuf Erdoğan	Trabzonspor	07.08.1992	15	1062	4	0	2
Sabri Sarıoğlu	Galatasaray	26.07.1984	15	1040	3	0	0
Ziya Erdal	M. Sivasspor	05.01.1988	13	1022	4	0	1
Semih Kaya	Galatasaray	24.02.1991	12	1020	4	0	1
Uğur Çiftçi	Gençlerbirliği	04.05.1992	10	839	4	0	0
Necip Uysal	Beşiktaş	24.01.1991	15	590	5	0	1
Doğa Kaya	Gençlerbirliği	30.06.1984	10	549	1	0	0
Sercan Yıldırım	Bursaspor	05.04.1990	9	498	1	0	1
Abdülkerim Bardakçı	T.Konyaspor	07.09.1994	4	275	1	0	1
Nurullah Kaya	Mersin İdman Yurdu	20.07.1986	4	275	2	1	0
Berat Tosun	Gençlerbirliği	01.01.1994	10	231	1	0	0
Selim Ay	T.Konyaspor	31.07.1991	6	222	0	0	0
Emre Çolak	Galatasaray	20.05.1991	7	203	1	0	0
Dorukhan Toköz	Eskişehirspor	21.05.1996	2	155	2	0	0
Mehmet Feyzi Yıldırım	Eskişehirspor	23.01.1996	2	83	1	0	0
Osman Çelik	Antalyaspor	27.11.1991	1	46	0	0	0
Mert Örnek	Bursaspor	12.02.1997	1	15	1	0	0
Halil İbrahim Pehlivan	Gençlerbirliği	21.08.1993	1	10	0	0	0
Muhammet Beşir	Trabzonspor	01.01.1997	1	9	1	0	1
Uygar Mert Zeybek	Fenerbahçe	04.06.1995	1	3	0	0	0
Atabey Çiçek	Gençlerbirliği	24.07.1995	1	2	0	0	0

Gurbet Kartalı

Spor Toto Süper Lig'in ilk yarısında kulüplerin kendi altyapılarından yetiştirdiği oyuncu sayısı 27'de kalırken, yurtdışından gelip de ülkemizde oynayan Türk vatandaşı oyuncuların sayısı ise 65. Ligin ilk yarısında 232 yerli oyuncunun 18 takımda forma giydiği göz önüne alındığında, gurbet-çilerin payı yüzde 28'e tekabül ediyor.
Kadrosunda en fazla gurbetçi oyuncu bulunduran iki kulüp ise 7'şer futbolcuyla Beşiktaş ve Gaziantepspor. Beşiktaş, gurbetçilerin aldığı 5233 dakikayla bu alanda da liderliği elinde bulunduruyor. Gaziantepspor'un 7 gurbetçi oyuncusu ise ilk yarıda toplam 4270 dakika forma giydi. Beşiktaş'ı liderliğe taşıyan kadronun içinde Avustralya'dan gelen Ersan Gülüm, Hollanda menşeli Oğuzhan Özyakup, Almanya kökenli Olcay Şahan ve Gökhan Töre ilk on bir oyuncuları olarak en çok sivrilen isimler. Oğuzhan 5, Olcay ve Gökhan da 3'er golle takımlarına önemli katkı sağladı. Daha çok kenardan gelen Cenk Tosun'un 5, Kerim Frei'ın 3 golü bulunuyor. Yedek kaleci Günay Güvenç ise bir maçta Beşiktaş'ın kalesini korudu. Bu arada eklemeden geçilmemesi gereken bir husus da ilk yarıda sakatlıkları nedeniyle forma giyemeyen Veli Kavlak ve Tolgay Arslan'ın da Beşiktaş'ın ideal kadrosunda görev alabilecek iki gurbetçi oyuncu olması. Beşiktaş'ın gurbetçileri, Millî Takımımız için de önemli roller üstlenmeye devam ediyor.
Listenin ikinci sırasındaki Galatasaray'da 6 gurbetçi oyuncu toplam 4426 dakika oynadı. Almanya altyapısından yetişen Hakan Balta 16 maçta 1336 dakikayla, Yasin Öztekin ise 16 maçta 1227 dakikayla takımın en fazla görev yapan oyuncuları arasında üst sıraları aldı. İki oyuncu da Millî Takımımız için önemli isimler olmayı sürdürüyor. Sinan Gümüş, Tarık Çamdal, Jem Paul Karacan ve Koray Günter ise ilk yarıda çok fazla forma şansı yakalayamadı.
6 gurbetçi oyuncusu 4270 dakika oynama fırsatı bulan Kayserispor, gurbetçi oyunculara en fazla fırsat tanıyan üçüncü takım oldu. Sarı-kırmızılı takımda Hollanda'da yetişen Ömer Bayram tüm maçlarda oynadı ve bir de gol attı. 15 maça çıkan Almanya menşeli Furkan Özçal da takımın en fazla forma giyen beşinci oyuncusu oldu. Fransa'dan gelen İbrahim Dağaşan ile Almanya kökenli Barış Özbek ve Sinan Bakış ise sezonun ilk yarısında bekledikleri kadar oynama fırsatı bulamadı.
7 gurbetçi oyuncusuyla Beşiktaş'la ilk sırayı paylaşan Gaziantepspor'da bu oyuncular ilk yarıda 4207 dakika forma şansı elde etti. Takım kaptanı Almanya kökenli Elyasa Süme, 15 maçta 1291 dakika oynayarak ekibin en çok forma giyen üçüncü ismi oldu. 15 maçta 1185 dakika oynayan Erdem Şen ve 17 maçta 930 dakika şans bulan Orkan Çınar da dikkat çeken diğer gurbetçi oyunculardı. Mustafa Durak, Muhammet İldiz, Ferhat Ayaz ve Emre Nefiz de Gaziantepspor'un yararlandığı diğer gurbetçilerdi.
Bir de gurbetçilerden en az faydalanan takımlar vardı. Mersin İdman Yurdu, kadrosunda gurbetçi oyuncusu bulunmayan tek takım olarak dikkat çekerken, Medicana Sivasspor'da Hakan Özmert 7 maçta 341, Gençlerbirliği'nde de Guido Koçer ve Ferhat Görgülü toplam 377 dakika sahada kalabildi.

Spor Toto Süper Lig'in İlk Yarısında Gurbetçi Oyuncuların Performansı

Takım	Oyuncu	Yerli	Dakika	Gurbetçi	Dakika
Beşiktaş	20	11	8212	7	5233
Galatasaray	23	12	9669	6	4426
Kayserispor	22	14	9338	6	4270
Gaziantepspor	23	14	8137	7	4207
Trabzonspor	23	14	9677	6	3465
Eskişehirspor	25	14	9696	4	3151
Çaykur Rizespor	21	10	8202	3	2480
Torku Konyaspor	25	15	9343	4	2392
Akhisar Belediyespor	21	13	9000	5	2242
Kasımpaşa	20	11	6709	3	2202
Osmanlıspor	25	13	9678	3	2115
Antalyaspor	28	16	7389	3	1383
Bursaspor	24	11	7063	3	1282
Medipol Başakşehir	21	15	11574	1	1078
Fenerbahçe	23	11	7492	1	990
Gençlerbirliği	24	12	6155	2	377
Medicana Sivasspor	22	13	8713	1	341
Mersin İdman Yurdu	23	13	7811	0	0
Toplam	413	232	153858	65	41634

Golün adresi yabancılar

Spor Toto Süper Lig'in ilk yarısında toplam 179 yabancı oyuncu forma giydi (TC vatandaşlığına geçenler de yabancı kategorisinde sayılmıştır). Ligde oynayan 413 oyuncu arasında yabancıların oranı yüzde 43.3'ü buldu. Yabancı oyuncuların oynama süreleri ise bu rakamın da üzerinde. Lejyonerlerin sahada kalma süresi toplamda 149 bin 122 dakikaya ulaştı ki, bu da toplam sürenin yüzde 49.2'sine tekabül ediyor.
Peki, toplam sürenin neredeyse yarısını ele geçiren yabancı oyuncuların toplam gol içindeki oranı nedir? Yabancı oyuncular, ilk yarıda atılan toplam 406 golün 245'ini kaydetti. Bu rakamların oransal karşılığı ise yabancı oyuncuların ligimizde atılan gollerin yüzde 60.3'üne imza koyduğunu gösteriyor. Yani yabancıların oynama süreleri ile attıkları gol arasında yüzde 10'luk bir pozitif fark bulunuyor. Zaten bu farkı gol krallığı listesindeki isimlerden de anlamak mümkün. Peki, buradan hareketle "takımları yabancı oyuncular sırtlıyor" gibi bir sonuca varmak mümkün mü? Bu soruya kolayca "evet" cevabı vermek o kadar da kolay değil. Öyle olsaydı, yabancı oyuncularının gollerinin yüzde 90.4'ünü kaydettiği Mersin İdman Yurdu'nun ligin sondan ikinci sırasında bulunmaması gerekirdi. Keza bu listede ikinci sırada yer alan Bursaspor'un da ligdeki sıralaması 14.'lük olamazdı.

En çok yabancı Bursaspor'da

Sezonun ilk yarısında en fazla yabancı oynatan kulüp Bursaspor oldu. Yeşil-beyazlı takımda tam 13 yabancı oyuncu forma giydi. Bur-

İlk yarının sonunda küme düşme tehlikesini yakından hisseden takımlardan Mersin İdman Yurdu, gollerinin yüzde 90.4'ünü yabancı oyuncularından buldu. Akdeniz ekibi, Türk vatandaşı olan Vederson ve Tita'nın da dahil edilmesiyle, ligin ilk yarısında 10 lejyoner oyuncu kullandı.

saspor'u 12'şer yabancı oyuncu oynatan Gençlerbirliği, Fenerbahçe, Antalyaspor ve Osmanlıspor takip etti. Eskişehirspor ve Çaykur Rizespor'da 11'er, Mersin İdman Yurdu ve Torku Konyaspor'da 10'ar, Medicana Sivasspor, Beşiktaş, Trabzonspor, Galatasaray, Kasımpaşa ve Gaziantepspor'da 9'ar, Akhisar Belediyespor ve Kayserispor'da 8'er, Medipol Başakşehir'de ise sadece 6 yabancı oyuncu forma giydi. Sezonun ilk yarısını 29'ar puanla tamamlayan Başakşehir ve Akhisar Belediyespor sanki "Bu işler fazla yabancı oyuncu olmasa da olabilir" der gibiydi.

Gençlerbirliği çelişkisi!

Yabancı oyuncu sayıları bize tek başına fazla bir anlam ifade etmiyor aslında. O yabancıların ne kadar süre aldığı daha önemli bir veri. Bu noktada oyuncuların aldıkları süreler üzerinden gidersek, Gençlerbirliği'nde maçların 63.4'ünde yabancı oyuncuların süre aldığını görüyoruz ki, kadrosunda çok sayıda altyapı oyuncusunu da barındıran Başkent ekibi için bu durum ciddi bir çelişki gibi duruyor.
Yabancı oyuncularına en fazla sahada kalma şansı tanıyan ikinci kulüp ise yüzde 60.1'lik oranla Kasımpaşa. Bursaspor da yüzde 58'lik oranla yabancılar lehine oldukça yüksek bir rakama sahip. Medipol Başakşehir'de ise yabancı oyuncuların aldıkları sürelerin toplam süreye oranı yüzde 31.2 ile sınırlı. 11 yabancı oynatan Eskişehirspor, buna karşılık bu oyuncuları toplam sürenin yüzde 42.3'ü kadar sahada tutabilmiş ki, bu da lejyonerlerinden ne kadar düşük verim aldığının bir göstergesi. Galatasaray ve Osmanlıspor da yüzde 42.5 sahada kalma oranıyla yabancı oyuncularını nispeten az kullanan takımlar olarak göze çarpıyor.

En verimlisi Mersin İdman Yurdu

Yabancı oyuncuların sahada kalma oranları ile attıkları gol oranlarını karşılaştırdığımızda lejyonerlerinden en fazla verimi Mersin İdman Yurdu'nun aldığını söylemek mümkün. Akdeniz ekibinde sahada kalma oranları yüzde 53.5 olan yabancı oyuncuların gollerin yüzde 90.4'ünü attıklarını görüyoruz ki, aradaki makas lejyonerlerin lehine yüzde 37'yi buluyor.
Şampiyonluk için çekişen iki takımdan Fenerbahçe'de toplam sürenin yüzde 55.4'ünü alan yabancı oyuncular, gollerin ise yüzde 81.4'ünü atmış durumda. Beşiktaş'ta ise tam bir yerli-yabancı dengesi göze çarpıyor. Yabancıların toplam süredeki karşılığı yüzde 51.2 olurken, attıkları gollerin oranı da yüzde 49. Yabancı oyuncuların attıkları gol oranlarının oynadıkları ortalama süreden daha düşük olduğu takımların sayısı da az değil. Eskişehirspor'da sürenin yüzde 42.3'ünü alan lejyonerler, gollerin yüzde 35.2'sini kaydedebilmiş. Daha dikkat çekici olan ise Galatasaray'ın lejyonerleri. Aldıkları sürenin oranı yüzde 42.5, atabildikleri gollerin oranı ise yüzde 34.2. Bu durum Galatasaray'ın gol yollarında yabancı oyuncularından yeterli katkıyı almadığını net bir biçimde ortaya koyuyor.
Kasımpaşa'daki yüzde 60.1'lik oynama oranına karşılık yüzde 47.8'de kalan gol oranı ise takımın hücumdaki yapılanmasıyla direkt alâkalı. Çünkü Kasımpaşa'nın forvet hattında ağırlıklı olarak yerli oyuncular forma giyiyor. Çaykur Rizespor ise Kweuke'nin bütün golcülüğüne karşılık diğer yabancılarından gol katkısı olamayan bir takım olarak göze çarpıyor. Yeşil-mavililerde yabancıların oynama oranı yüzde 51.3, gol atma oranı ise yüzde 45.8. Bu noktada ekside duran bir başka takım da Gaziantepspor. Santrforu Muhammet Demir olsa da hücum bölgesinde çok sayıda yabancı oyuncu kullanan kırmızı-siyahlılarda yabancı oyuncuların oynama oranı yüzde 51.6 iken gol oranı yüzde 41.1'de kalmış durumda ki en büyük eski bakiyelerden birini de onlar veriyor.

Spor Toto Süper Lig'in İlk Yarısında Yabancı Oyuncuların Performansı

Takım	Oyuncu	Yabancı	Dakika	Yüzde	Toplam Gol	Yabancı Gol	Yüzde
Mersin İdman Yurdu	23	10	9019	53.5	21	19	90.4
Bursaspor	24	13	9767	58	16	14	87.5
Gençlerbirliği	24	12	10675	63.4	14	12	85.7
Fenerbahçe	23	12	9338	55.4	27	22	81.4
Torku Konyaspor	25	10	7487	44.4	19	15	78.9
Antalyaspor	28	12	9441	56	25	19	76
Akhisar Belediyespor	21	8	7870	46.7	24	18	75
Osmanlıspor	25	12	7152	42.5	22	16	72.7
Medicana Sivasspor	22	9	8117	48.2	17	11	64.7
Kayserispor	22	8	7492	44.5	15	9	60
Beşiktaş	20	9	8618	51.2	41	20	49
Trabzonspor	23	9	7153	42.5	22	10	45.4
Eskişehirspor	25	11	7134	42.3	17	6	35.2
Galatasaray	23	9	7161	42.5	38	13	34.2
Medipol Başakşehir	21	6	5256	31.2	24	12	50
Kasımpaşa	20	9	10121	60.1	23	11	47.8
Çaykur Rizespor	21	11	8628	51.3	24	11	45.8
Gaziantepspor	23	9	8693	51.6	17	7	41.1
Toplam	413	179	149122		406	245	

İspanyol-İngiliz saltanatı

İngiliz danışmanlık şirketi Deloitte tarafından her yıl düzenli olarak hazırlanan ve bu sene 19'uncu kez yayınlanan "Para Ligi" raporunda Real Madrid, dünyanın en fazla gelir elde eden futbol kulübü unvanını korudu. Geçen sene 6 milyar euro olan Avrupa'nın en zengin 20 kulübünün toplam gelirleri, bu yıl 6.6 milyar euro ile rekor seviyeye ulaşırken, Barcelona da Real Madrid ve Manchester United gibi 500 milyon euroluk gelir barajını aşan üçüncü kulüp oldu. İngilizler ilk 20'ye 9 takım soktu. Galatasaray ise ilk 20'deki yerini kaybetti.

Aydın Güvenir

Dünyanın önde gelen danışmanlık şirketlerinden olan Deloitte tarafından her yıl düzenli olarak hazırlanan Football Money League (Futbol Para Ligi) raporunun 2014-2015 sezonunu kapsayan 19'uncusu, Ocak 2016'da yayımlandı. En fazla gelir elden eden 20 kulübün toplam geliri, bir önceki yıla göre yüzde 8 artış gösterdi ve rekor seviye olan 6.6 milyar euroya ulaştı. 2014 yılı raporunda ise bu miktar, 6.2 milyar euroydu.

Listede 11 yıldır üst üste 1 numarada kalmayı başaran Real Madrid'i, bu yıl ikinciliğe yükselen FC Barcelona ve üçüncülüğe düşen Manchester United izledi. İlk 20'de yer alan dokuz Premier Lig kulübünün toplam gelirleri 3 milyar euro seviyesine ulaştı. En yüksek gelir getiren ilk 30 kulübün yarısından fazlası ise Premier Lig ekiplerinden oluştu. Geçen sene İngiliz ekiplerinden 14 takım ilk 30'da yer alırken, son rapora göre bu rakam 17'ye yükseldi.

Para Ligi'ndeki ilk üç kulübün (Real Madrid, Barcelona, Manchester United) gelirleri tarihte ilk kez 500 milyon euro seviyesini aştı. Deloitte Spor Grubu Ortağı Dan Jones'a göre, Real Madrid ticari faaliyet gelirlerindeki büyüme sayesinde güçlü finansal performansını bu yıl da sürdürdü. Barcelona'nın 2014-15 sezonunda gösterdiği sportif başarı finansal başarıyı da beraberinde getirdi ve maç günü, yayın hakkı ve ticari gelir kategorilerinin hepsinde artış sağlandı. Böylelikle UEFA Şampiyonlar Ligi şampiyonluğunu elde eden FC Barcelona, Manchester United'ı geride bırakarak, listede ikinci sıraya yükselmiş oldu.

Listede ilk 20 sırada yer alan iki kulübün gelirlerinde ise düşüş yaşandı. Bu rakam, geçen yıl altıydı. Bu iki kulüp ise üçüncü sıradan beşinciliğe gerileyen Bayern Münih ile on ikincilikten on dördüncülüğe gerileyen AC Milan oldu. Rapor geneline baktığımızda ise karşımıza çıkan sonuçlar şu şekilde:

- Geçen sene listenin ilk 10 basamağındaki kulüpler ilk 10'daki yerlerini korudu.
- Roma (16) ile West Ham (20) ise ilk 20'ye yeni giriş yapan ekipler oldu. İlk 20'ye veda eden takımlar ise temsilcimiz Galatasaray ile birlikte İtalyan ekibi Napoli.
- Chelsea, lig şampiyonluğuna karşın gelir konusunda Arsenal'in gerisine düştü. Daha doğrusu Arsenal, 359.3 milyon euro olan gelirini 435.5 milyon euro yaparak Mavileri solladı.
- Manchester United, bu yılki raporda ilk 10'un içerisinde yer alıp, bu takımlar arasından raporu kapsayan 2014-15 sezonunda UEFA Şampiyonlar Ligi'nde mücadele eden ekipler arasında yer almayan tek ekip oldu.
- İlk 20'de yer alan takımların tamamı Avrupa'daki beş büyük ligde yer alıyor. İlk 30 arasında beş büyük lig dışından giren tek takım ise 21. sırada yer alan Galatasaray. 18'incilikten 21'inciliğe düşen temsilcimiz, toplam gelirlerinde ise 161.9 milyondan 159.1 milyon euroya geriledi.
- Bu sene, geçen yıl da olduğu gibi ilk 20'de yer alan tek Fransız takımı PSG olurken, başkent ekibi beşincilikten dördüncülüğe yükselerek, Para Ligi tarihinde en yüksek seviyeye ulaşan ilk Fransız takımı olmayı da başardı. EURO 2016 Finalleri nedeniyle yeni stadyumlara sahip olan Fransız kulüpleri, buna rağmen PSG dışında ilk 20'ye takım sokmayı başaramadı.
- Geçen sezon Serie A'da şampiyonluk yaşayan ve UEFA Şampiyonlar Ligi'nde final oynamayı başaran Juventus, 10. sıradaki yerini korurken, bu başarılar sayesinde ilk 10'un hemen altında bulunan B. Dortmund ile gelir farkını 18 milyon eurodan, 40 milyon euronun üzerine çıkarmayı başardı. Böylelikle ilk 10 ile arkasındaki takımların arasındaki gelir farkı da açılmış oldu.
- İlk 20'de 4 takımları olmasına rağmen İtalyan kulüplerinin düşüşü geçen sene olduğu gibi bu yıl da devam etti. Geçen yıl olduğu gibi ilk 10'da sadece bir İtalyan kulübü yer aldı.
- 12 yıldır ilk üçün içerisinde yer alan Alman ekibi Bayern Münih, ticari gelirlerindeki azalmadan ötürü bu sene iki sıra birden gerileyerek 5'inciliğe düştü. B. Dortmund ile Schalke ise geçen yıl olduğu gibi bu sene de ilk 20'de kendilerine yer bulmayı başardı.
- İlk 30'da yer alan İngiliz kulüplerinin yayın gelirleri 2 milyar euro-dan fazla. Bu miktar, bu kulüplerin maç günü ve ticari gelir toplamlarından bile fazla bir rakam.
- Maç günü gelirlerinde 132 milyon euro ile Arsenal ilk sırada. Geçen sene ise zirvede bir diğer İngiliz ekibi, Manchester United vardı. Kırmızı Şeytanların geçen yıl, 129 milyon euro olan maç günü gelirlerinde bu seneki rapora göre yaklaşık 15 milyon euroluk bir azalma bulunmakta.
- Real Madrid, önceki yıllarda olduğu gibi bu sene de yayın gelirleri listesinde zirveyi kimseye bırakmadı. İspanyol ekibi, geçen yıl 204.2 milyon euro olan yayın gelirleri bu sene 199.9 milyon euroya düşmesine rağmen ilk sıradaki yerini korudu. Geçen sezonun UEFA Şampiyonlar Ligi finalistleri Barcelona (199.8 milyon euro) ve Juventus (199 milyon euro) ise Real Madrid'in hemen ensesinde bulunuyor.
- Ticari gelirlerde PSG, önceki senelerde olduğu gibi bu yıl da ilk sıradaki yerini korudu. Geçen sene 327.7 milyon euro olan ticari gelirleri, bu yıl 297 milyon euroya gerileyen Fransız ekibi, buna rağmen bu kategorideki en yakını rakibi Bayern Münih'e yaklaşık 19 milyon euroluk bir fark attı.

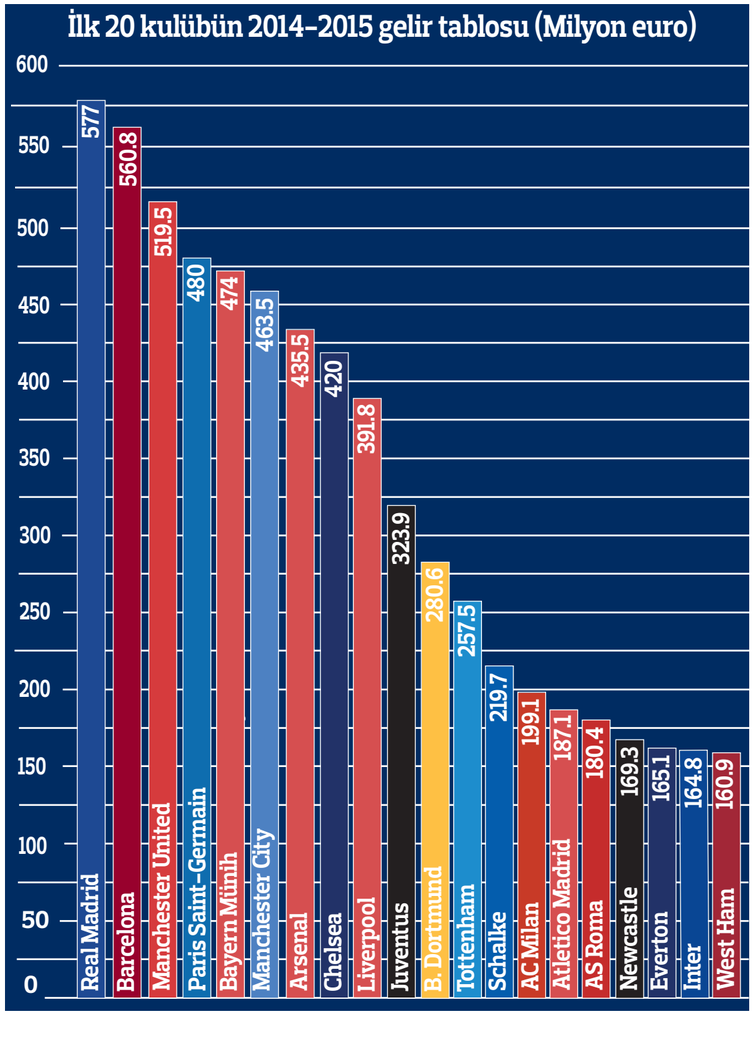

Deloitte Para Ligi Sıralaması

2014-2015 (Milyon Euro)		2013-2014 (Milyon Euro)	
1- Real Madrid	577	1- Real Madrid	549.5
2- FC Barcelona	560.8	2- M. United	518
3- M. United	519.5	3- Bayern Münih	487.5
4- PSG	480.8	4- FC Barcelona	484.8
5- Bayern Münih	474	5- PSG	471.3
6- M. City	463.5	6- M. City	416.5
7- Arsenal	434.5	7- Chelsea	387.9
8- Chelsea	420	8- Arsenal	359.3
9- Liverpool	391.8	9- Liverpool	305.9
10- Juventus	323.9	10-Juventus	279
11- B. Dortmund	280.6	11- B. Dortmund	261.5
12- Tottenham	257.5	12- AC Milan	249.7
13- Schalke 04	219.7	13- Tottenham	215.5
14- AC Milan	199.1	14- Schalke	214
15- A. Madrid	187.1	15- A. Madrid	169.9
16- AS Roma	180.4	16- Napoli	164.8
17- Newcastle	169.3	17- Inter	162.8
18- Everton	165.1	18- Galatasaray	161.9
19- Inter	164.8	19- Newcastle	155.1
20- West Ham	160.9	20- Everton	144.1

1 Real Madrid — 577 milyon euro

● 577 milyon euroluk geliriyle, dünyanın en fazla gelir elde eden futbol kulübü.
● Bir önceki yıla göre gelirlerini yüzde 5 oranında arttırdı. Ticari gelirlerde yüzde 10, maç günü gelirlerinde ise yüzde 8 artış kaydetti.
● UEFA Şampiyonlar Ligi'nden yarı finalde elenişinin ardından, şampiyonluk yaşadığı bir önceki yıla oranla yayın gelirlerinde 4.3 milyon euro daha az gelir elde etti.
● Emirates ile yapılan forma sponsorluğunun ikinci yılına girmesinin ardından; Abu Dhabi Uluslararası Petrol Yatırım Kurumu ile yapılan sponsorluk anlaşması, kulübün ticari gelirlerinin yükselmesine sebep oldu.
● Maç günü gelirlerinin artmasında La Liga'da maç başına seyirci ortalamasının yüzde 3, loca ve VIP koltuk satışlarından elde ettiği gelirin de yüzde 13 oranında artmasının etkisi oldu.
● Başkent ekibi, en çok gelir elde eden 20 kulüp arasında, sosyal medya uygulaması Twitter'da en fazla takipçiye sahip olan kulüp.

Real Madrid

%22 %35 %43

■ Maç günü geliri 129.8 m. euro
■ Yayın geliri 199.9 m. euro
■ Ticari gelir 247.3 m. euro

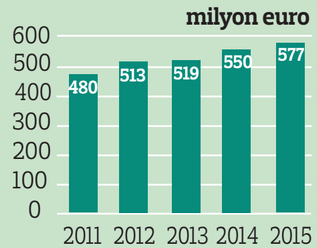

Beş yıllık gelir tablosu

2 Barcelona — 560.8 milyon euro

● Geçen seneye oranla toplam gelirlerini yüzde 16 arttırdı ve dördüncülükten ikinci sıraya yükseldi. Bu oran aynı zamanda kulüp tarihinin de bir yıl içerisindeki en yüksek artışı oldu.
● UEFA Şampiyonlar Ligi, La Liga ve İspanya Kral Kupası'nı kazanmasının ardından, ticari gelirlerinde yüzde 26 oranında artış sağladı. Audi, Beko, Telefonica gibi markalarla bu şampiyonluklar sayesinde sözleşme yeniledi ve bu anlaşmalardan gelir elde etti.
● Yayın gelirlerinde yüzde 10 oranında bir artış yakaladı.
● Katalan ekibi, en çok gelir elde eden 20 kulüp arasında, sosyal medya uygulamaları Facebook ve Instagram'da en fazla takipçiye sahip olan kulüp.
● 4 yıllık planla Nou Camp'ın kapasitesinin 105 bine çıkarılmasıyla, kulübün maç günü gelirlerinde önümüzdeki yıllarda daha da artış sağlaması bekleniyor.

Barcelona

%21 %36 %43

■ Maç günü geliri 116.9 m. euro
■ Yayın geliri 199.8 m. euro
■ Ticari gelir 244.1 m. euro

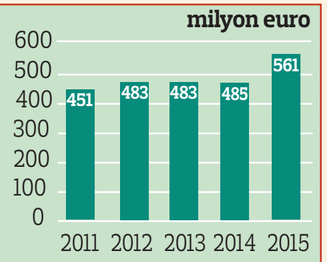

Beş yıllık gelir tablosu

3 Manchester United — 519.5 milyon euro

● Geçen sezon Avrupa kupalarında yer alamamasından dolayı, maç günü ve yayın gelirlerinin her ikisinde de 15-20 milyon euro aralığından gerileme yaşadı ve ikinciliği Barcelona'ya kaptırdı.
● Buna rağmen ticari gelirlerinde yaklaşık 40 milyon euroya yakın artış ve yüzde 17 oranında bir yükselme yakalayarak, geçen sezon da önemli oranda ivme kat ettiği bu kategorideki çıkışını sürdürdü.
● General Motors ile yapılan 7 yıllık forma reklam anlaşması, 5 global, 4 bölgesel, 2 de finansal hizmet ve telekom ortaklıkları, sponsorluk gelirlerinin önemli oranda artmasına neden oldu.
● Tüm sosyal medya platformlarında 100 milyon takipçi barajını geçen ilk İngiliz kulübü oldu ve bu kategoride geçen yıla oranla yüzde 50'den fazla artış kaydetti.
● 1989-90 sezonundan beri ilk kez Avrupa kupalarında yer alamadığından dolayı, yayın gelirlerinde yüzde 12, maç günü gelirlerinde ise yüzde 11 oranında gerileme yaşadı.
● Bu sezon, UEFA Şampiyonlar Ligi'nde gruptan çıkamamasına rağmen; Adidas ile 7 yıllık ve 750 milyon pound değerindeki anlaşmanın başlamasıyla, bir sonraki yıl yayınlanacak raporun ilk sırasında yer alabilir.

Manchester United

%22 %27 %51

■ Maç günü geliri 114 m. euro
■ Yayın geliri 141.6 m. euro
■ Ticari gelir 263.9 m. euro

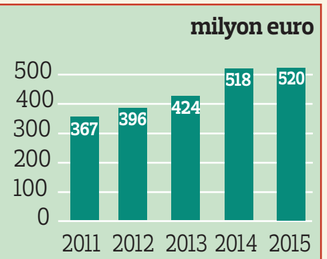

Beş yıllık gelir tablosu

4 Paris Saint Germain — 480.8 milyon euro

● Toplam gelirlerini geçen yıla oranla 6.6 milyon euro arttırarak, 5'incilikten 4'üncülüğe yükseldi ve sıralama tarihinde en yüksek sıraya çıkan ilk Fransız kulübü oldu. Bunda lig şampiyonluğu ve iki Fransa Kupası'nı kazanarak ülke futbolu tarihinde bir ilki başarmasının da önemli payı vardı.
● Kulübün toplam gelirlerinin yüzde 62'sini oluşturan ticari gelirlerinde yüzde 10'luk bir kayıp yaşamasına rağmen, bu kategoride tüm takımlar arasında ilk sıradaki yerini korumayı bildi.
● Nike ve Emirates ile olan forma sponsorluğu ve reklam sözleşmesi yenilendi. American Express gibi global kuruluşlarla yeni sponsorluk anlaşmaları yapıldı.
● Ticari gelirlerdeki kaybına rağmen maç günü gelirlerinde yüzde 22, yayın gelirlerinde ise yüzde 27 oranında çok ciddi artışlar sağladı.
● Fransa şampiyonu, raporda ilk 5'teki yerini korumak için, ticari gelirlerindeki güçlü akışı devam ettirmek zorunda.

PSG

%16 %22 %62

■ Maç günü geliri 78 m. euro
■ Yayın geliri 105.8 m. euro
■ Ticari gelir 297 m. euro

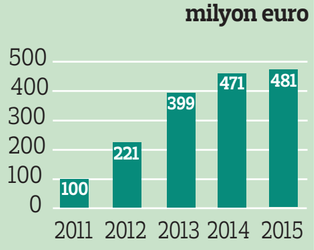

Beş yıllık gelir tablosu

5 Bayern Münih

474 milyon euro

● Bundesliga şampiyonluğunu kazanmasına rağmen geçen yıla oranla toplam gelirlerinde 13.5 milyon euro miktarında ve yüzde 2.6 oranında kayıp yaşadı ve sıralamada 3'üncülükten 5'inciliğe geriledi.
● Toplam gelirler sıralamasında 2003-04 sezonundan sonra ilk kez düşüş yaşadı.
● Ticari gelirlerinde yüzde 5'lik bir düşüş yaşadı. Buna rağmen bu kategoride geçen sene olduğu gibi PSG'nin ardından ikinci sırada yer almayı başardı.
● Çin'de resmi mağazasının açılması, Çin yayıncısı CCTV ile içerik paylaşım anlaşması yapılması, Fox Sports Networks kanalı ile yapılan anlaşma sonrası maçlarının tüm ABD'de yayınlanması, kulübün globalleşerek gelir elde etme anlamında attığı önemli adımlardandı.
● Yayın gelirlerinde geçen yıla oranla 1.6 milyon euro miktarında kayıp yaşarken, maç günü gelirlerinde ise 1.8 milyon euro miktarında artış elde etti.

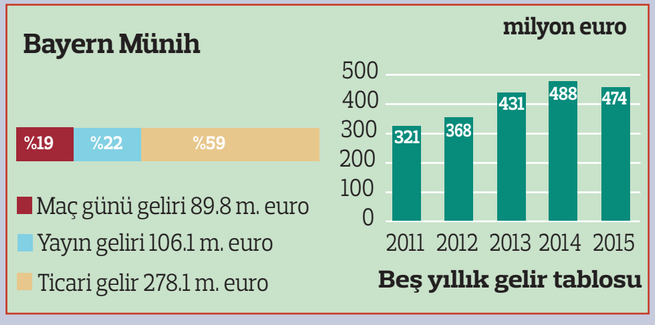

6 Manchester City

463.5 milyon euro

● 6. sıradaki yerini korudu ve geçen yıla oranla 49.1 milyon euro miktarında ve yüzde 12'lik bir artış elde ederek beşinci ile geçen sene 60 milyon euro olan gelir farkını 10.5 milyon euroya düşürdü.
● Manchester United'ın ardından 350 milyon poundluk toplam gelir barajın geçen ikinci İngiliz kulübü oldu.
● Kulübün ligde, kupada ve Avrupa kupalarında zirveye ulaşamaması, stadyum genişletme çalışmalarında dolayı yaklaşık 7 bin kişilik koltuğun satışa çıkarılmaması, maç günü gelirlerinde euro bazında artış yaşayamamasına, pound bazında ise yüzde 9'luk bir gerilemeye uğramasına sebep oldu.
● Yayın gelirlerinde euro bazında yüzde 12'lik bir artış elde etti.
● Ticari gelirlerde euro bazında yüzde 15 oranında artış yaşadı. SAP, Nissan, Citi ve PZ Cussons gibi 22 yeni uluslararası ve bölgesel sponsorluk anlaşmalarının yapılması, bu artışın en önemli nedeniydi.

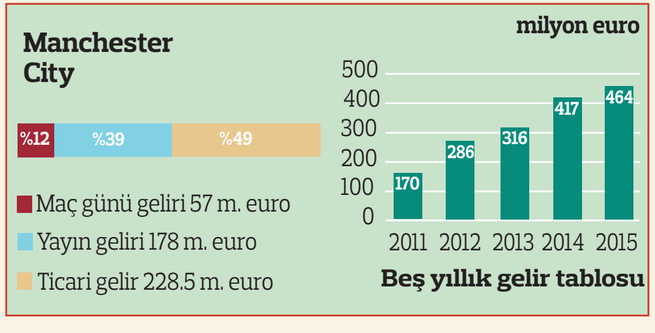

7 Arsenal

435.5 milyon euro

● Geçen yıl euro bazında 359.3 milyon olan toplam gelirlerini büyük bir ivme kaydederek 435. 5 milyon euroya çıkardı ve yüzde 21'lik bir artış yakaladı. Pound bazında ise yakaladığı artış oranı yüzde 10 oldu.
● Bu yükselişi sayesinde, ezeli rakibi Chelsea'nin 7. sıradaki yerini de elinden aldı.
● Toplam gelir yükselişinin yüzde 85'ini ticari gelirlerin artışı oluşturdu. Ticari gelirlerinde euro bazında yüzde 47, pound bazında ise yüzde 34 oranında inanılmaz bir yükseliş elde etti. Tüm kulüpler arasında en yüksek ticari gelir artışına sahip ikinci kulüp oldu.
● Puma ile yapılan forma sponsorluğu sözleşmesinin başlaması, Emirates ile var olan forma ve stadyum sponsorluk anlaşmalarının yenilenmesi, ticari gelirlerinin ilk kez 100 milyon sterlin barajını aşmasını sağladı.
● Maç günü gelirlerinde euro bazında yüzde 10, yayın gelirlerinde ise yüzde 13 oranında artış sağladı.

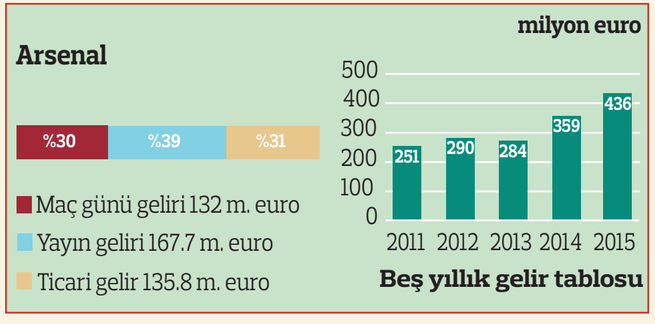

8 Chelsea

420 milyon euro

● Toplam gelirleri euro bazında yüzde 8'lik artış sağlamasına rağmen, pound bazında yüzde 2'lik düşüş yaşadı ve 7. sıradaki yerini Arsenal'e kaptırdı.
● Premier Lig'in yayın gelirlerinden en çok kazanan kulübü ve geçen yılın lig şampiyonu olmasına rağmen bir önceki sezona oranla, geçen yıl UEFA Şampiyonlar Ligi'ne yarı final yerine Son 16 Turu'nda veda etmeleri pound bazında yaşadıkları gelir kaybının ana nedeniydi.
● Ticari gelirleri euro bazında yüzde 9.5 oranında arttı. Yokohoma ile 5 yıllık 200 milyon pound üzerinden yapılan anlaşma sonrası, ticari gelirlerin önümüzdeki yıllarda daha çok artması bekleniyor.
● Maç günü gelirlerinde euro bazında yüzde 9.3'lük artış yaşamasına rağmen, pound olarak 200 bin miktarında geriledi. Yayın gelirleri ise euro bazında yüzde 6.5 oranında arttı.
● Ticari gelirlerinin artacak olması ve 60 bin kapasiteli yeni bir stadyumun inşa edildikten sonra maç günü gelirlerinin muhtemel yükselişi, Londra ekibini önümüzdeki yıllarda ilk 5'in içerisine sokabilir.

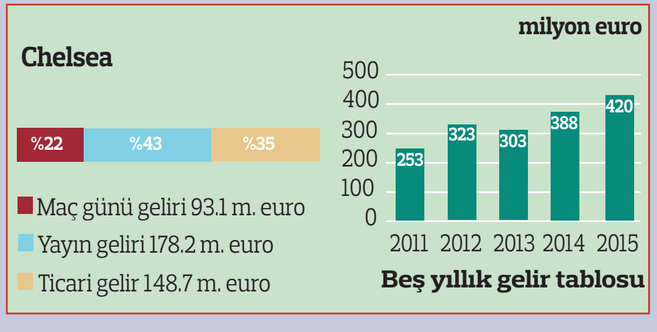

9 Liverpool — 391.8 milyon euro

● Dokuzuncu sırada kalmasına rağmen toplam gelirlerini euro bazında yüzde 28, pound bazında ise yüzde 17 oranında arttırması, sekizinciliğe geçen seneye oranla oldukça yaklaşmasını sağladı.
● Geçtiğimiz sezon UEFA Şampiyonlar Ligi'nde mücadele etmesi ve maç günü gelirlerinin euro bazında yüzde 22, pound bazında yüzde 26 oranında artması bu yükselişin ana nedenleriydi.
● 2016-17 sezonunda stadyum kapasitesinin 54 bine çıkarılma işleminin tamamlanmasıyla maç günü gelirlerinin daha da artması bekleniyor.
● 2009-10 sezonunun ardından ilk kez UEFA Şampiyonlar Ligi'nde yer almasından dolayı; yayın gelirlerinde euro bazında yüzde 35, pound bazında da yüzde 21'lik önemli bir artış elde etti. Bu sezon bu ligde yer almamasından dolayı, bu gelirlerin gelecek senedeki raporda düşmesi bekleniyor.
● Ticari gelirleri euro bazında yüzde 23, pound bazında ise yüzde 8'lik bir artış sağladı. Bu artışta forma reklam sponsoru Standard Chartered ile olan sözleşmenin 3 yıl daha uzatılması etkili oldu.

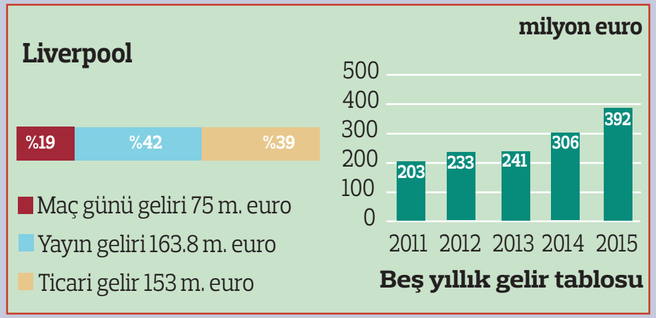

10 Juventus — 323.9 milyon euro

● İlk 10 takım arasında yer alan tek İtalyan ekibi olan siyah-beyazlılar, geçen yıla oranla toplam gelirlerini yüzde 16 oranında arttırarak 10. sıradaki yerlerini korudu.
● Toplam gelirlerini ilk kez 300 milyon euronun üzerine çıkarttılar ve 4 yılda 2 katından fazlasına yükselttiler.
● Yayın gelirlerini yüzde 28 oranında arttırdılar. Bu rakam toplam gelir artışının yüzde 61'ini oluşturdu.
● Yayın gelirlerinde Real Madrid ve Barcelona'nın hemen arkasında yaklaşık 1 milyon farkla yer aldılar. Bunda UEFA Şampiyonlar Ligi'nde geçtiğimiz sezon final oynamaları, Serie A'yı ve İtalya Kupası'nı kazanmaları etkili oldu. Ayrıca; tarihte, bir sezon içerisinde UEFA Şampiyonlar Ligi gelirlerinden en yüksek rakama ulaşan kulüp oldular.
● Maç günü gelirleri, yüzde 25'lik bir artış gösterdi. Bunda da Şampiyonlar Ligi'nde final oynamaları ve daha çok maç yapmaları etkili oldu. Ticari gelirlerinde ise yüzde 13.5'luk düşüş yaşadılar. Adidas'la yapılan 6 yıllık anlaşma ve Jeep'le yapılan forma reklam sözleşmesinin uzatılması, 2017 sonunda tamamlanacak J-Village projesi sayesinde önümüzdeki yıllarda bu kategorideki gelirlerini de arttırmaları bekleniyor.

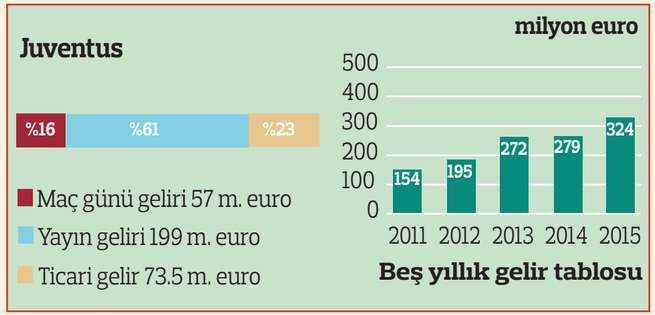

50 yıldır birlikte olmak,
aynı dili konuşabilmektir.

Coca-Cola
Türkiye'de 50 YIL

İçimdeki ses beni bugünlere getirdi

Çaykur Rizespor'un boğa gibi kuvvetli santrforu, Kamerun'da başlayıp İran, Slovakya, Almanya, Çek Cumhuriyeti'nden geçen ve Karadeniz'in doğu ucuna ulaşan futbol yolculuğunu TamSaha'ya anlattı. 7 yaşında yetim kalan, ayakta kalabilmek büyük zorluklar yaşayan ve annesinin desteğiyle futbolcu olan başarılı santrfor, "Çok büyük bir yetenek değildim ama kafamda her zaman 'Sen çok çalışmalısın. Çok çalış, çok çalış ki yurtdışına çıkabilesin. Orada top oynayabilirsin' diyen bir ses vardı. O sesi dinleyerek bugünlere geldim" diyor..

Rasim Artagan

1 2 Temmuz 1987 Douala Kamerun doğumlusun. Nasıl bir çocukluk geçirdin?
Açık söylemek gerekirse kolay bir çocukluğum olmadı. 7 yaşındayken babamı kaybettim. Annem beni amcamın yanına, Bafoussam diye bir yere göndermişti. Oraya gidip geri geliyordum sürekli. Annemle birlikte çok çalışıyorduk. Sürekli bir şeyler satmaya uğraşıyorduk, çünkü para kazanmak zorundaydık. Bu yüzden kolay zamanlar değildi benim için. Ufak bir işimiz olsun, para kazanabilelim diye kendi çapımızda bir şeyler yapıyorduk.
Bu zor çocukluk dev-

> 7 yaşındayken babamı kaybettim. Annemle birlikte çok çalışıyorduk. Sürekli bir şeyler satmaya uğraşıyorduk, çünkü para kazanmak zorundaydık. Bu yüzden kolay zamanlar değildi benim için. Ufak bir işimiz olsun, para kazanabilelim diye kendi çapımızda bir şeyler yapıyorduk.

> Boş zamanlarımızda gençlerle ufak alanlarda aramızda top oynayabiliyorduk. O zamanlarda bulunduğumuz yerde profesyonelliğe çok yakın bir takım yoktu. Ben direkt Kamerun Genç Millî Takımı'na çağrıldım. Profesyonellik adımlarını da o devrede atmıştım.

> Annem bana çok yardımcı oldu. Okulu bırakmak çok zordu çünkü. O kadar kötü şartlarda inanılmaz önemliydi okula gitmek. Ve annem bana destek olunca ben de okulu bırakıp direkt futbola yoğunlaştım. Bana daha çok çalışmamı söyleyen ve arkamda duran insandı annem.

> Kamerun Genç Millî Takımı'yla katıldığım bir turnuva sonrasında arkadaşlarım gibi güzel teklifler alamadım. Bana sadece İran'a gidebilme şansı doğmuştu. Ben de tercihimi İran'dan yana kullandım. Fazla bir seçeneğim yoktu. Elimde hiçbir şey kalmamıştı. Anneme yardım etmek zorundaydım.

> İran'dan sonra gittiğim Slovakya'da çok iyi bir altı ay geçirdim. 16 maçta 11 gol atınca Eintracht Frankfurt'a gittim. Ancak Slovakya'dan Bundesliga'ya geçmek çok ayrı bir seviye. Oradaki çalışma farkı da beni biraz yordu açıkçası. Bu durum, hazır olmadığımı işaret ediyordu bana.

resinde içindeki futbol yeteneğini nasıl keşfedip ortaya çıkardın?
Boş zamanlarımızda gençlerle ufak alanlarda aramızda top oynayabiliyorduk. Orada beni izleyenler; "Sende bir şeyler var. Bu yeteneğini fark etmen lâzım. Diğerlerinden farklısın" diyorlardı. Söyledikleri gerçekten de doğru çıktı.

Peki, futbolla profesyonel olarak ne zaman tanıştın?
O zamanlarda bulunduğumuz yerde profesyonelliğe çok yakın bir takım yoktu. Ben direkt Kamerun Genç Millî Takımı'na çağrıldım. Hayatımda ilk kez yurtdışına çakışım da o sayede gerçekleşti. Maç yapmak için İran'a gitmiştik. Profesyonellik adımlarını da o devrede atmıştım.

Seninle birlikte futbol oynayan çocuklardan çok farklı bir yerdesin bugün. Diğer arkadaşlarından farklı ne yaptın da bu düzeye gelebildin?
Açıkçası kendime her zaman güveniyordum. Kendime olan inancımı hiçbir zaman yitirmiyordum. Ve her seferinde kendimi birilerine göstermeye çalışıyordum. Yaşım genç olmasına rağmen o zamanlar da böyle kuvvetli birisiydim. Her zaman kendimi göstermeye çalışırken bir şekilde şansım yaver gitti ve profesyonel olabildim. Aramızdaki fark belki de buydu. Çok büyük bir yetenek değildim ama kafamda her zaman "Sen çok çalışmalısın. Çok çalış, çok çalış ki yurtdışına çıkabilesin. Orada top oynayabilirsin" diyen bir ses vardı. Bu sesin nereden geldiğini açıkçası tarif edemiyorum ama böyle oldu işte... O sesi dinleyerek bugünlere geldim. Tabiî ki buradan anneme özel bir teşekkür göndermek istiyorum. Annem bana çok yardımcı oldu. Okulu bırakmak çok zordu çünkü. O kadar kötü şartlarda inanılmaz önemliydi okula gitmek. Ve annem bana destek olunca ben de okulu bırakıp direkt futbola yoğunlaştım. Bana daha çok çalışmamı söyleyen ve arkamda duran insandı annem.

Peki, "Nereden geldiğini bilmediğim o ses" dediğin ses; o yaşadığın zor günlerden geliyor olabilir mi?
Belki dediğiniz gibi olabilir ama ben Tanrı'ya çok inanıyorum ve çok güveniyorum. Belki oralardan da bir şeyler gelmiş olabilir.

1999'da Cintra Yaounde takımında kariyerin başladı. Sonrasında nasıl bir yol izledin?
Cintra Yaounde beni İkinci Lig'e kiralamıştı. Ardından tekrardan Cintra'ya döndüm ama her seferinde genç millî takımlarda oynamayı denedim. Sonunda da bir turnuvaya katılabildik. Ancak turnuva sonrasında diğer futbolcuların aldığı güzel teklifler gibi teklifler alamadım. Bana sadece İran'a gidebilme şansı doğmuştu. Ben de tercihimi İran'dan yana kullandım.

Evet, sıradaki sorum buydu. Bir sezon İstiklal Tahran takımında forma giydin. İran maceran nasıldı? Ne gibi tecrübeler edindin?
Öncelikle şunu söyleyebilirim. O turnuvadan sonra pek fazla bir seçeneğim yoktu. Elimde hiçbir şey kalmamıştı. Anneme yardım etmek zorundaydım. Bunun bilincindeydim. Bir tane adam bana böyle bir teklifle yaklaşınca ben de hiç düşünmeden kabul ettim. Yurtdışına gitmek önemliydi. Diğer arkadaşlarım Fransa'ya, Almanya'ya gitmişti; bir tek ben kalmıştım. O turnuvada çok iyi oynayamamıştım. O yüzden bir şeyler yapmam gerekiyordu. Annemi düşünüyordum açıkçası. İran'ı seçme sebebim anneme yardım edebilmekti. Tahran çok güzel bir şehir. İran çok güzel bir ülke. İlk altı ayım yalnız geçmişti. Sonrasında ya-

Sparta Prag'da çok güzel üç sene geçirdim. Sadece son senemizde Avrupa kupalarına gidemedik. Sonuçta Sparta Prag çok büyük ve ciddi bir takım. Bu yüzden inanılmaz bir deneyimdi benim için. Ancak sonra bir şanssızlık yaşadım. Ceza aldım federasyondan.

Hastanede Radek Dosoudil'i görmeye giderdim. Özür dilerdim her seferinde. Bana, "Fazla üzülmene gerek yok. Futbolda olan şeyler bunlar" derdi. Ama biliyorum üzgündü. O sakatlığı yaşamasaydı farklı teklifler vardı diğer ülkelerden. Bunu engellemiş olmam bile beni çok üzüyor.

Futbol oynarken benimle aynı işi paylaşan arkadaşlara karşı can yakıcı olmak istemem. Sadece her zaman karşılarında güçlü birisinin olduğunu hissettirmek isterim. Bazen topu korumak isterken rakip gelir ve benden topu almak ister. Bu durumda ister istemez dizim, dirseğim gidebiliyor rakibe.

Maç esnasında hocama karşı saygılı bir davranış yapmadım. Ama bu olayı atlatmamız gerekiyordu. Üzücü bir olaydı benim için. Hiç istememiştim. Hocanın bana güvendiğini ve sevdiğini düşünerek her zaman konuşmaya çalıştım. Hoca da hiçbir zaman kapılarını kapatmadı.

Süper Lig Avrupa'nın en iyi liglerinden bir tanesi. Çünkü maçlar yoğun bir tempoda geçiyor ve ben böyle yoğun tempoda oynanan maçlardan çok haz alırım. Bütün maçları her zaman iple çekerim ve burada olmaktan son derece mutluyum. Zor maçlar benim için çok daha keyiflidir.

İdolüm Brezilyalı Ronaldo... Her zaman onu örnek aldım. Bugün için ise Türkiye'de Eto'o ve Gomez'i, dünyada da Suarez'i çok beğeniyorum. Beni en çok zorlayan savunma oyuncusu ise Kasımpaşalı Titi oldu.

nıma Kamerunlu bir futbolcu daha geldi. O zaman daha kolay oldu her şey. Çünkü Kamerunlu arkadaşımla çok iyi anlaştım. Tek mesele şuydu; istediğim gibi giyinemiyordum. İstanbul'da giyindiğim gibi giyinemiyordum. Ama benim için bir sorun yoktu açıkçası. O yüzden kalmayı tercih ettim.

İran'ın ardından Slovakya 1. Ligi'nden DAC Dunajska Streda takımına transfer oldun. O sezonki performansından bahsedebilir misin?

İlk altı ayımın çok iyi geçtiğini düşünüyorum. Çünkü oraya transfer olduktan sonra çok sıkı çalışmaya başladım. Birçok takım beni izlemeye geliyordu. O yüzden orada çok iyi bir altı ay geçirdiğimi söyleyebilirim. 16 maçta 11 gol atınca hem kiralık hem satın alma opsiyonuyla Eintracht Frankfurt'tan bir teklif geldi. Şimdi Çaykur Rizespor'da takım arkadaşım olan Ümit Korkmaz'la da orada tanıştım.

21 yaşında gencecik bir oyuncuyken Eintracht Frankfurt seni kiraladı ve Bundesliga'ya adım attın. Frankfurt günlerin nasıl geçti?

Öncelikle çok zor günler geçirdiğimi söyleyebilirim. Çünkü Slovakya'dan Bundesliga'ya geçmek çok ayrı bir seviye. Oradaki çalışma farkı da beni biraz yordu açıkçası. Bu durum, hazır olmadığımı işaret ediyordu bana. Ondan sonra bir sakatlık yaşadım ve fazla bir seçeneğim kalmadı. O yüzden çok zor günlerdi. Belki de bu seviye için henüz hazır değildim. İlk başta her şey çok iyi gidiyordu ancak yorgunluk hissiyatı ve ardından yaşadığım sakatlık derken maalesef önümde çok fazla seçenek kalmamıştı.

Bir sezon sonra bir başka Alman ekibi Energie Cottbus'a yine kiralık olarak transfer oldun ve 29 maçta 5 gol attın.

Açıkçası Frankfurt günlerimden daha iyiydi. Çünkü Frankfurt'tan sakat olarak ayrılmıştım. Energie'de çalışmaya ve yavaş yavaş kendimi daha iyi hissetmeye başladım. Takım İkinci Lig'deydi ve ben hazırlık kampı geçirmeden gelmiştim. Yine de iyi bir deneyim oldu benim için. Ardından da Slovakya'ya geri döndüm.

Cottbus'taki performansından sonra seni Çek Cumhuriyeti'nin güçlü takımı Sparta Prag transfer etti. Orada üç sezon forma giydin, Şampiyonlar Ligi tecrübesi yaşadın. Geriye dönüp baktığında Prag'daki hayatını anlatır mısın bize? Orada geçirdiğin üç sezon sana neler kattı?

Açıkçası çok güzel bir deneyimdi benim için. Çok güzel üç sene geçirdim. Sadece son senemizde Avrupa kupalarına gidemedik. Sonuçta Sparta Prag çok büyük ve ciddi bir takım. Ciddiyetini de her zaman gösteriyor. Her sene Avrupa'da boy gösteren bir takım. Bu yüzden inanılmaz bir deneyimdi benim için. Oradaki taraftarlar da tıpkı Rize'dekiler gibi beni benimsemişti. Ondan sonra

bir şanssızlık yaşadım. Ceza aldım federasyondan.

O konuya gelelim. 2013 yılında kötü bir tecrübe yaşadın. Mlada Boleslav ile oynanan Çek Kupası maçında Radek Dosoudil ile mücadele ederken rakibinin bacağı kırıldı. Nasıl bir pozisyondu ve gerçekten neler hissettin? Dosoudil ile daha sonra hiç görüştün mü?

Aslında çok üzücü bir olay bu benim için. Hastanede onu görmeye giderdim. Çoğu kez konuştum onunla. Özür dilemeye giderdim her seferinde. Bana, "Fazla üzülmene gerek yok. Futbolda olan şeyler bunlar. Bana denk geldi" derdi ve beni teselli etmeye çalışırdı. Ama biliyorum üzgündü. Ben bilerek yapmadım bunu. Maalesef böyle bir şey oldu. O sakatlığı yaşadı. O sakatlığı yaşamasaydı ona farklı teklifler vardı diğer ülkelerden. Bunu engellemiş olmam bile beni çok üzüyor.

Çok güçlü ve agresif bir oyuncu olmana ve bu cezayı almana rağmen kariyerinde yalnızca 2 kırmızı, 25 de sarı kart var. Maç içerisinde nasıl bir yapın var? Sinirli misin, yoksa "Pozisyon gereği sertlikler olur" mu diyorsun? İstatistikler de ortada...

Bunu şöyle yorumlayabiliriz. Futbol oynarken benimle aynı işi paylaşan arkadaşlara karşı can yakıcı olmak istemem. Kimsenin canını yakmak istemem. Sadece her zaman karşılarında güçlü birisinin olduğunu hissettirmek isterim. Kimsenin canını yakmadan o hissiyatı vermek isterim. Bu yüzden belki böyle bir istatistik var. Bazen topu korumak isterken rakip gelir ve benden topu almak ister. Bu durumda ister istemez dizim, dirseğim gidebiliyor rakibe. Futbol kuralları dâhilinde olmadığı için sarı kart yiyebiliyorum. Bunlar futbolun içinde olan şeyler. Kesinlikle kimsenin canını yakmak istemiyorum.

2013-2014 sezonunda yolun Çaykur Rizespor ile kesişti. Transfer öykünü anlatır mısın?

Farklı farklı teklifler almıştım ama o dönemdeki Çaykur Rizespor'un hocası beni tanıyordu ve birkaç kez benimle konuşmuştu. Rıza Çalımbay vardı o zaman takımın başında. Buraya gelirsem beni oynatacağını biliyordum. Bana hep, "Çok iyi çalışırsan en iyi forvetlerden biri olursun" demişti. Ben kabul ettim ve başkanımız da bunu finanse etti. Bunun için kendisine teşekkür ediyorum.

Çaykur Rizespor ile gerçekten kimyan tuttu. İlk sezonunda 25 maçta 11 gol attın. İkinci sezonunda da 31 maçta 13 golle istikrarını sürdürdün. Bu sezon da 16 maçta 9 golün var. Performansını nasıl değerlendiriyorsun?

Şunu söyleyebilirim. Bana güvenen insanların güveni boşa çıkmasın diye çok çalıştım. İlk sezonumda bir sakatlığım oldu. İkinci sezonumda da oldu. Ona rağmen hep çalışmayı denedim. Daha çok çalışıp, bir şeyler yapmak istedim. Çünkü başkanımıza ve kulübümüze çok minnettarım. Bana güvendiler ve transfer ettiler. Eski hocamıza da çok minnettarım. Onların bana gösterdiği bu sahiplenme duygusunu geri çeviremezdim. Bir şekilde daha çok çalışıp, bu kulübe bir şeyler katmam gerekiyordu.

Bu sezon attığın gollerden çoğu son dakikalarda. Bunun nedeni fizik gücünün üst seviyede olması mı?

İnanıyorum ki dediğiniz gibi ama bu faktörü de oluşturan Roland Koch ve Hikmet Karaman hocalarım. Çünkü benimle sürekli toplantı yapıp, sürekli ekstra idman veriyorlar. Maçın her dakikasında, son saniyeye kadar her şeyi yapabileceğimizi anlatıyorlar. Açıkçası biraz da böyle oluyor. Biz hep son dakikaya kadar kovalıyoruz. Hiç vazgeçmiyoruz.

Sezon başında Teknik Direktör Hikmet Karaman'la bir sorun ya-

şadın. Ancak daha sonra tekrar takıma döndün. Nasıl bir süreçti senin için?
Öncelikle şunu söyleyebilirim. Maç esnasında adrenalinin de verdiği etkiyle saygılı bir davranış yapmadım. Ama hocanın her zaman beni sevdiğini bildiğim için bu olaydan sonra da hep Hikmet Karaman ile konuşmaya çalıştım. Bu olayı atlatmamız gerekiyordu. Benim istemediğim şekilde gelişti olaylar. Maç esnasında çok yorgunduk, çabalıyorduk. Üzücü bir olaydı benim için. Hiç istememiştim. Hocanın da bana güvendiğini ve sevdiğini düşünerek her zaman konuşmaya çalıştım. Hoca da hiçbir zaman kapılarını kapatmadı. Her seferinde bir baba gibi yaklaştı bana. Bu olayı atlatmamızda hocanın tavrı çok büyük bir faktördü.
Rize'de nasıl bir hayatın var? Neler yapıyorsun?
Rize'de çok güzel bir yaşantım var. Siz de gördünüz insanların bana yaklaşımını. Takım arkadaşlarımla bazen dışarda, bazen evde buluşuyoruz ve sohbet ediyoruz. Bazen Playstation oynuyoruz. Güzel bir yaşantım var açıkçası Rize'de... Çok memnunum buradaki hayatımdan. Çok güzel uyku çekebiliyorum. İki gün iznim olursa İstanbul'a gidiyorum.
Çaykur Rizespor'un ateşli bir taraftar topluluğu var ve seni gerçekten çok seviyorlar. Senin için, "Rize'ye Belediye Başkanı ol Kweuke" çağrısı yapılıyor. Hatta taraftarlar seni fotomontajla general bile ilân etti. Bu tarz ilginç şeyler için neler düşünüyorsun? Taraftarlarla nasıl bir ilişkin var?
Bu tip şeyleri görünce onları anlayabiliyorum. Beni ne kadar sevdiklerini görebiliyorum ve bu beni çok mutlu ediyor.
Bugüne kadar birçok kulüpte oynadın ve birçok taraftar grubu gördün. Çaykur Rizesporlu taraftarlar hakkında neler düşünüyorsun?
Taraftarlarımızdan son derece memnunum. Azıcık deliler, azıcık sevecenler ve bu karışım inanılmaz bir şey. Bu bizi çok mutlu ediyor. Ama buradan taraftarlarımıza bir mesaj göndermek istiyorum. Umarım ilk sezonumda olduğu gibi bizi daha çok desteklemeye gelirler. Çünkü onların destekleri son derece önemli. Onların da bizim gibi savaşmaları gerekiyor. Onlarla olduğumuz zaman futboldan keyif alıyoruz. Onlar olmadığı zaman futbol yok. Tribüne gelmeleri lâzım. Futbolun güzelliğidir bu. Taraftar olmazsa olmaz...

Trabzonspor'a attığın golle birlikte kulüp tarihinin en golcü yabancı futbolcusu oldun (33 gol) ve tarihe geçtin. Bu nasıl bir duygu? Neler düşünüyorsun bunun için?
Bunun açıkçası çok önemli bir şey olduğunu düşünmüyorum. Çünkü ben sadece futbol oynayıp daha fazla gol atmak istiyorum. Çok çalışmaktan bunu düşünecek vaktim kalmıyor.
Süper Lig'i nasıl değerlendiriyorsun? Takımların neredeyse hepsinde yıldız oyuncular var. Senin gözünle Süper Lig nasıl?
Süper Lig Avrupa'nın en iyi liglerinden bir tanesi. Çünkü maçlar yoğun bir tempoda geçiyor ve ben böyle yoğun tempoda oynanan maçlardan çok haz alırım. Bütün maçları her zaman iple çekerim ve burada olmaktan son derece mutluyum. Zor maçlar benim için çok daha keyiflidir.
Peki, Çaykur Rizespor'daki hedefin nedir?
Öncelikle takımım için daha çok çalışmak istiyorum. Çünkü ne kadar çok çalışırsak o kadar yukarıya gideriz. Bu benim için önemli. Aşağılara oynayan bir takım değil de yukarılara oynayan bir takım olmasını isterim. Türkiye Kupası'nı da kazanabilirsek ondan sonrasında belki Avrupa Ligi'nde boy gösterebiliriz. Bu da bizim için çok güzel olur. Çok iyi bir takıma sahibiz. Birlikte

çok iyi çalışıyoruz. Ekibimiz çok iyi. Sağlık ekibinden teknik kadroya kadar uyum içerisindeyiz. Çok iyiyiz ve hiçbir sorun yok. İnanılmaz bir kimya var aramızda.

Antalyaspor'da forma giyen dünyaca ünlü Samuel Eto'o ile akraba olduğun iddia ediliyor. Bu söylentilere son kez nokta koymak ister misin?

Kesinlikle değilim. Öyle söyleniyor ama değilim. Şöyle oluyor. Kamerun'dan gelen herkes birbirine akraba gibi davranır. Çok yakın davrandığımız için de akraba sanılırız. Aynı şehirden, yakın şehirlerden gelince akraba sanılıyor ama değiliz.

19 Eylül 2015 tarihinde Eto'o ile karşı karşıya geldin. Rize'deki maçta Antalyaspor'u 5-1 gibi farklı bir skorla mağlup ettiniz. İkiniz de 90 dakika sahada kaldınız. Maç sırasında neler yaşadınız? Maçtan sonra neler konuştunuz?

Açıkçası normal bir ilişkimiz var. Maçtan önce de sonra da ağabeyimi görmeye gidiyormuş gibi gittim yanına. O da benim performansımı değerlendirerek çok mutlu olduğunu söyledi. İki sene önce millî takımda birlikte oynadık. Togo'ya karşı iki gol atmıştı Eto'o... O günden bu yana performansımın arttığını söyledi bana. Ağabey-kardeş ilişkisi gibi bir ilişki var aramızda.

28 yaşında bir oyuncu olarak; bundan sonraki kariyer planlaman nasıl? Hedeflerin neler?

Öncelikle şunu yapmak isterim. Burada çok iyi bir performans yakalayıp buradan daha büyük bir takıma gidebilirim. Ama önceliğim bu sezon ve kulübüm Çaykur Rizespor... Çaykur Rizespor'un başarısı için ter dökeceğim.

Kamerun Milli Takımı'na çağrıldın ancak çok fazla forma şansı bulamadın. Millî takımla ilgili düşüncelerin neler?

Bununla ilgili pek fazla açıklama yapamam, çünkü hocamızın tercihi. Ben sadece daha çok çalışmalı ve o formayı kazanmalıyım.

Küçükken bir idolün var mıydı?

İdolüm Brezilyalı Ronaldo... Her zaman onu örnek aldım. Beğendiğim çok forvet var ama Brezilyalı Ronaldo çok ayrıdır benim için.

Şu an için dünyada ve Türkiye Ligi'nde en çok beğendiğin santrfor kim?

Türkiye'de Eto'o ve Gomez... Dünyada ise Suarez.

Ligimizde en çok hangi defans oyuncularına karşı oynarken zorlandın bugüne kadar?

Kasımpaşa'dan Titi beni çok zorladı açıkçası...

Küçük bir çocukken, çok zor günler yaşarken buralara gelebileceğini hayal ediyor muydun?

Bu kadarını tahmin edemezdim ama size söylediğim gibi her zaman kafamın içinde bir ses vardı. Altıncı hissim söylüyordu bunu bana. Daha çok çalışıp yurtdışına gitmemi söyleyen bu sesi takip ettiğim için bir şeyler hissediyordum. Ama bunu her zaman kendime saklıyordum. Çünkü çok büyük bir yetenek değildim. Her zaman kendime sakladığım bir şeydi. Her gün Tanrı'ya şükrediyorum. Bu seviyelerde oynayabilmek bile çok mutlu ediyor beni. Türk insanının da benimle ilgili iyi yorumlar yaptığını duyunca çok mutlu oluyorum.

Ailen burada mı yaşıyor?

İki kardeşim benimle beraber yaşıyor.

Kaç kardeşsiniz?

Üç erkek, iki de kız kardeşim var.

Annen Kamerun'da mı yaşıyor?

Evet.

Artık seninle çok gurur duyuyordur...

Kesinlikle. Yakında o da yanıma gelecek zaten...

Olmadı, değiştir!

Geçtiğimiz sezon boyunca Süper Lig takımları 18 teknik direktör değişikliği yapmıştı. Ancak bu sezon daha devre arasında 14'ü buldular. Henüz ligin ikinci haftasında başlayan kıyım, öyle boyutlara ulaştı ki, bazı teknik direktörlerimiz takımla dört antrenmana çıkıp bir maç yaptıktan sonra gönderildi. Bazıları ise takımının başında sadece iki gün kalabildi.

Mustafa Koç

"Son maçta Eskişehirspor'a yenildik. Buna rağmen soyunma odasında tüm oyuncularıma teşekkür edip tek tek öptüm ve iyi tatiller diledim. İstanbul'a geldim. Dişçi koltuğundayken haber geldi. İlhan Cavcav, 'Yılmaz, canım arkadaşım, kardeşim buraya gelmene gerek yok. İşine son verdik' dedi."

Yılmaz Vural'ın, 25'inci takımından ayrılma ânının hikâyesi, düzenlediği basın toplantısında kendi ağzından bu şekilde aktarıldı.

Bu ayrılık aslında ligimizde kanıksanmış ve normalleşmiş olan bir sorunun tekrardan tartışılmaya başlanmasına neden oldu. Çünkü Yılmaz Vural, Süper Lig'de bu sezonun 11'inci teknik direktör değişikliğiydi. Hem de daha sezonun ilk yarısı tamamlanmadan... Gençlerbirliği'ndeki göre-vine başlayalı daha bir hafta dahi olmamıştı ve takımı ile sadece bir maça çıkabildi. Tartışma da tam olarak aslında bu durumun, futbolun gerçeklerine ne kadar ters olduğunun fark edilmesi ile başladı. İstikrara daklanılmayan ligimizde, uzun dönemli planların uygulamaya koyulmak bir tarafa neredeyse hiç yapılamadığı gerçeği de bir kez daha tartışma konusu oldu. Sorunun büyüklüğü, sayılara göz attığımızda daha net bir şekilde karşımıza çıkıyor. Özellikle de Avrupa'nın beş büyük ligi ile karşılaştırdığımızda...

İlk yarıda rekora koşuldu

Süper Lig'in ilk yarısı itibarı ile toplamda 14 teknik direktör değişikliği yaşandı. Bu sayı geçtiğimiz sezonun ilk yarısında 12'ydi. Geçtiğimiz sezon sona erdiğinden toplam 18 teknik direktör değişikliği yaşanmıştı. Bu sezonun devre arası itibarıyla ulaşılan sayı göz önünde bulundurulursa, sezon sonu geçen yılın rakamı çok daha yukarılara çekilecek gibi duruyor. Bu sezonki sayıya şimdilik en büyük katkıyı Gençlerbirliği ve Mersin İdman Yurdu yaptı. Zaten bu tartışmaları da bu iki kulübün yapmış oldukları ilginç teknik direktör değişiklikleri alevlendirdi. Mersin İdman Yurdu, sezona Mesut Bakkal'la giriş yaptı. Mesut Bakkal yönetiminde sezona iyi bir başlangıç yapamayan Akdeniz temsilcisi, ligin beşinci haftasında bir beraberlik, dört mağlubiyetle ligin dibine demir atmıştı. Kan değişikliği kararı alındı ve Mesut Bakkal'ın yerine Bülent Korkmaz göreve getirildi. Bülent Korkmaz ise göreve geldikten üç hafta sonra maddi sıkıntılarla boğuşmak zorunda kaldı. Kulüp oyuncularına ödeme yapmakta zorluklar yaşamaya başladı. Bu durum da saha içinde performans olarak büyük sıkıntıları olan takımın durumunu iyice zorlaştırdı. Birkaç kez idmana çıkmama kararı alan oyuncular ikna edildi ancak sorun çözüme ulaşmadı. Tüm bu sıkıntılara rağmen Bülent Korkmaz sezonun ilk yarısını 2 galibiyet, 4 beraberlik ve 11 mağlubiyetle tamamladı. Ancak ne olduysa ondan sonra oldu. Takımın ikinci yarı hazırlıklarını yapacağı kamp için toplanıldığı gün Mersin İdman Yurdu yöneticileri Hakan Kutlu ile prensip anlaşmasına vardı ve kamp için otele yerleşmeye çalı-

Bülent Korkmaz

Hakan Kutlu

Sezonun İlk Yarısında Süper Lig'de Görev Yapan Teknik Direktörler

Takım	Teknik Direktör
Akhisar Belediye	Cihat Arslan
Antalyaspor	Yusuf Şimşek (14. Hafta), José Morais
Beşiktaş	Şenol Güneş
Bursaspor	Ertuğrul Sağlam (13. Hafta), Hamza Hamzaoğlu
Çaykur Rizespor	Hikmet Karaman
Eskişehirspor	Michael Skibbe (7. Hafta), İsmail Kartal (11. Hafta), Samet Aybaba
Fenerbahçe	Vitor Pereira
Galatasaray	Hamza Hamzaoğlu (11. Hafta), Mustafa Denizli
Gaziantepspor	Mutlu Topçu
Gençlerbirliği	Stuart Baxter (2. Hafta), Mehmet Özdilek (15.Hafta) Yılmaz Vural (17. Hafta), İbrahim Üzülmez
M. Başakşehir	Abdullah Avcı
Kasımpaşa	Rıza Çalımbay
Kayserispor	Tolunay Kafkas
Torku Konyaspor	Aykut Kocaman
Mersin İ. Y.	Mesut Bakkal (5. Hafta), Bülent Korkmaz (17. Hafta) Hakan Kutlu (17. Hafta), Nurullah Sağlam (17. Hafta)
Osmanlıspor	Mustafa Reşit Akçay
Sivasspor	Sergen Yalçın (9. Hafta), Okan Buruk
Trabzonspor	Şota Arveladze (11. Hafta), Sadi Tekelioğlu

şan Bülent Korkmaz'ın sözleşmesini tek taraflı olarak iptal etti. Ancak gelişmeler bununla da bitmedi. Anlaşmaya varılan Hakan Kutlu ile de ertesi gün yollar ayrıldı. İkinci yarı hazırlıklarına başlayan takımın başına bu kez de Nurullah Sağlam getirildi. Bir buçuk sezonluk anlaşma imzalan teknik adamla sorun çözülmüş gibi görünse de Sağlam iki gün sonra "Bu takımla başarılı olamam" diyerek görevinden istifa etti. Maddi yönden büyük sıkıntılar yaşayan Mersin İdman Yurdu, teknik direktör krizleri ile de sezona damgasını vurmayı başardı. Gençlerbirliği de ilginç değişikliklerle gündemden düşmedi. Başkent temsilcisi, sezona İskoç teknik adam Stuart Baxter ile giriş yaptı. Ancak ligin ilk iki haftasında alınan art arda iki mağlubiyet, Baxter ile yolların ayrılmasına yetti. İskoç teknik adamın yollanması ile geçtiğimiz sezon başında da Gençlerbirliği ile anlaşan ancak sezon hazırlıkları başlamadan gönderilen Mehmet Özdilek ile anlaşıldı. Ancak Mehmet Özdilek'e de 13 hafta sabredilebildi. Ligin 15'inci haftasında Özdilek ile de yollar ayrıldı. Takımın başında çıktığı 13 maçta Mehmet Özdilek, 3 galibiyet, 4 beraberlik ve 6 mağlubiyet elde etti ve son sırada olan takımı 16'ıncı sıraya çıkardı. Mehmet Özdilek'in ayrılmasından sonra da ilginçlikler yaşanmaya başlandı. Yine daha önce Gençlerbirliği'nde görev yapmış olan Fuat Çapa ile görüşmeye oturuldu ve anlaşıldığı haberleri çıktı ancak ertesi gün anlaşma yapılmadığı ve Fuat Çapa'nın Ankara'dan ayrıldığı bilgisi geldi. Daha sonra da Süper Lig'in tecrübeli teknik adamlarından Yılmaz Vural ile bir buçuk senelik sözleşme imzalandı. Hafta ortasında takımla tanışan ve birkaç antrenmandan sonra lig sonuncusu ile kritik bir maça çıkan Vural, ilk maçında yenilgi tattı ve

Yılmaz Vural

bu maç aynı zamanda onun son maçı oldu. Devre arası tatiline çıkan takımdan ayrılıp İstanbul'a gelen tecrübeli teknik adam, burada takımdan gönderildiği haberini aldı. Nedeni ise oyuncuların onu istememesi olarak gösterildi. Yılmaz Hocadan boşalan koltuğa da ilk teknik direktörlük deneyimini Elazığspor'da edinen ve kısa süre çalıştıktan sonra istifa eden İbrahim Üzülmez getirildi. Eskişehirspor, sezona sıkıntılarla başlayan bir diğer takımdı. Geçtiğimiz sezonun 16'ncı haftasında göreve getirilen Michael Skibbe ile bu sezon da yoluna devam eden kırmızı-siyahlılar, işlerin yolunda gitmemesi nedeniyle yedinci hafta Alman hocayla yollarını ayırdı. Yedi haftada 5 mağlubiyet, 1 beraberlik ve 1 galibiyetle 17'inci sırada bulunan Eskişehirspor'da taraftar da yönetime büyük tepki göstermeye başlamıştı. Fatura her zaman olduğu gibi teknik direktöre kesildi. Skibbe'nin yerine, geçtiğimiz sezon Fenerbahçe'de

İsmail Kartal

görev yapan İsmail Kartal getirildi. Ancak Kartal'ın da görevi uzun soluklu olmadı. İsmail Kartal takımın başında sadece dört maça çıktı ve 11'inci hafta görevinden ayrıldı. Bu süreçte de takımıyla dört mağlubiyet yaşadı. Kartal'ın ayrılması ile uzun arayışlar sonunda göreve yine ligimizin tecrübeli teknik adamlarından Samet Aybaba getirildi. Ancak şu an Samet Hoca da Eskişehir'e ilaç olabilmiş gibi görünmüyor. Sezonun ikinci yarısında düşme hattından kurtulmak için çaba sarf edecek olan tecrübeli teknik adam, ligin dibine demir atmış takımı ile iki galibiyet elde edebildi. Geçtiğimiz sezon play-off şampiyonu olarak Süper Lig'e yükselen Antalyaspor, takıma bu başarıyı yaşatan genç teknik adamı Yusuf Şimşek ile yoluna devam etmişti. Yaz transfer döneminde yaptığı transfer görüşmeleri ile gündeme oturan Akdeniz temsilcisi, Samuel Eto'o'yu transfer ederek büyük ses getirmeyi de başarmıştı. Aslında sezona iyi bir giriş yapılmıştı. Süper Lig'e yeni yükselmiş bir takım olarak orta sıralara tutunan bir takım yaratan Yusuf Şimşek ani bir kararla ligin 14'üncü haftasında görevinden alındı. Görev yaptığı 14 hafta boyunca dört galibiyet, beş beraberlik, beş de mağlubiyet alan genç teknik adamın görevden alınması şaşkınlıkla karşılandı. Asıl şaşkınlık yaratan konu ise sezonun ilk yarısı tamamlanana kadar takımın teknik sorumluluğunu fiilen Eto'o'nun üstlenmesiydi. Takıma katılır katılmaz üstlendiği rolle herkesin sevgisini toplayan Kamerunlu futbolcu, kaptanlık pazubandını koluna takmış ve büyük saygı kazanmıştı. Ligin son üç haftasında da takıma teknik anlamda katkıda bulunmaya çalıştı. Bu üç maçta Antalyaspor 1 galibiyet, 1 beraberlik ve 1 mağlubiyet aldı. Sezonun ilk yarısı sona erer ermez teknik adam arayışla-

Yusuf Şimşek

rına hız veren Antalyaspor yönetimi daha önce birçok takımda Jose Mourinho'nun yardımcılığını yapan Jose Moaris'i göreve getirdi. Bursaspor ise sezona taraftar tepkisiyle başladı. Yönetimin yaz transfer dönemindeki politikasından rahatsız olan taraftar neredeyse her maç tribünlerden tepkisini dile getirdi. Ertuğrul Sağlam'ın tekrar göreve gelmesi sevinçle karşılansa da sezon başındaki etkisiz oyun ve alınan kötü sonuçlar tepkilerin artmasına neden oldu. Bir türlü istenen futbolun ortaya konulamaması ve alınan sonuçların da etkisiyle ligin 13'üncü haftasında Sağlam, görevinden alındı. Bu süreçte takımı ile 5 galibiyet elde eden Ertuğrul Sağlam, 8 kez mağlubiyete uğrayarak takımı 12'inci sırada bıraktı. Yerine ise uzun ikna turları sonucu, Galatasaray'daki görevinden alınan geçtiğimiz sezonun üç kupalı teknik direktörü Hamza Hamzaoğlu getirildi.
Aslında Hamza Hamzaoğlu'nun Galatasaray'dan gönderilmesi de ayrı bir tartışma konusu oldu. Geçtiğimiz sezon Cesare Prandelli'den sonra göreve getirilen Hamzaoğlu, sezonu şampiyonlukla tamamlamış, Türkiye Kupası'nı almış ve yine Türkiye Kupası'nda finalde karşılaştığı Bursaspor'a karşı, TFF Süper Kupa'yı da kazanmıştı. Ancak 2015-2016 sezon başlangıcı ile devamı, taraftarı ve daha ziyade yönetimi memnun etmedi. Transfer sezonunda Felipe Melo'nun Inter'e gitmesi sonrası yerinin doldurulamaması ve alınan kötü sonuçlar sonucu lider Beşiktaş'la aranın açılması Hamzaoğlu'nun sonunu getirdi. Ünal Aysal yönetiminin

Son Dört Sezonda Süper Lig ve Beş Büyük Lig Teknik Direktör Değişim Karşılaştırması

Lig	2012-13	2013-14	2014-15	2015-16
Süper Lig	12	13	18	14
Premier Lig	6	10	7	5
La Liga	9	5	11	7
Bundesliga	6	8	8	4
Serie A	13	13	7	8
Ligue 1	4	6	3	5

Son Dört Sezonda İlk Yarı Sonu Teknik Direktör Değişim Sayısı

Sezon	Sayı
2012-13	6
2013-14	6
2014-15	12
2015-16	14

Ertuğrul Sağlam

Hamza Hamzaoğlu

son döneminde başlayan ekonomik zorluk geçtiğimiz sezon özellikle transfer döneminde kendini fazlasıyla hissettirmişti. Ancak bu yaz transfer döneminde kulübün mâli açıdan içinde bulunduğu durum Hamzaoğlu'nun elini kolunu bağladı. İstediği transferleri yapamadı. Özellikle forvet hattına Burak Yılmaz'a alternatif bir oyuncu almak istiyordu fakat bir türlü bu transfer yapılamadı. Transferin son günlerinde de Telles ve Melo gönderildi. Özellikle Melo'nun yerini dolduracak bir transfer yapılamaması, transferin son günü anlaşılan Kevin Grosskreutz'un da evrak gönderimi sırasında yaşanan problem nedeniyle transferinin resmiyet kazanmaması da tüm bu olumsuzlukların üstüne tuz biber oldu. Sezonun başlaması ile gelen kötü sonuçlar da tepkinin artmasına yol açtı. Özellikle Burak Yılmaz'ın sakatlanması ve Umut Bulut'un formsuzluğu okların yönetime ve Hamzaoğlu'na dönmesine neden oldu. Yönetim de henüz iki ay önce takımına sezonun üçüncü kupasını kazandıran teknik direktörünün görevine son verdi. 11'inci haftada görevine son verilen Hamzaoğlu, bu süreçte ligde 6 galibiyet, 3 beraberlik ve 2 mağlubiyet almıştı. Lider Beşiktaş'la arasında da beş puanlık bir fark vardı. Hamzaoğlu'nun yerine, kariyerine yine Galatasaray'da başlayan Mustafa Denizli getirildi. 11'inci haftada gönderilen bir diğer teknik adam da Şota Arveladze oldu. Ersun Yanal'ın ayrılmasından sonra Temmuz'da göreve başlayan Şota, kendini umduğundan daha zor bir görevin içinde buldu. Futbolculuğu döneminde kulübün efsanelerinden biri olan Şota, Trabzonspor'da görev almanın kendisi için çok zor olduğunu ve bu görev için kendisini en iyi hissettiği zaman kabul edeceğini söylemişti. Ancak Yanal'ın ayrılışı sonrası teklifi kabul etti. Kulübün içinde bulunduğu ekonomik problemlerin yanı sıra takım içinde de oyuncular arasında yaşanan sıkıntılar görev yaptığı süre boyunca bir türlü aşılamadı. Takım performansındaki düşüş, oyun kalitesinin iyi olmaması ve kötü sonuçlar da eklenince kaçınılmaz sona gelindi. Ligin 11'inci haftasında Şota ile yollar ayrıldı. Tüm bu problemlerle uğraşırken çok çaresiz kaldığı anlar da oldu. Bir lig maçı sonrası yaptığı açıklamada "Ne yaptıysam kimseyi mutlu edemedim. Her şeyi denedim ama oyuncular bir türlü mutlu olmuyor. Daha ne yapacağım bilmiyorum" diyerek, oyuncular arasındaki problemin boyutu ve çözümsüz kalışını da kendi ağzından söylemişti. Şota, 11 haftada 4 galibiyet, 2 beraberlik, 5 mağlubiyetle Trabzonspor'a 12'nci sırada veda

Şota Arveladze

ederek görevini Sadi Tekelioğlu'na bıraktı.
Medicana Sivasspor ise geçtiğimiz sezon takımı düşmekten kurtaran Sergen Yalçın'la bu sezon ancak 9 hafta birlikte yürüyebildi. Sivasspor 9 haftada tek galibiyet bile alamadan 6 beraberlikle 6 puan toplayabilince Sergen Yalçın'la yollar ayrıldı ve yerine ligin genç teknik adamlarından Okan Buruk getirildi. Okan Buruk yönetimindeki kırmızı-beyazlılar, ilk yarıyı 14 puanla tamamlarken, 8 maçta 8 puan toplamış oldu. Sezonun ikinci haftasında başlayan değişiklik furyası, 17'nci hafta sona erdiğinde lig rekorunu kırdı. Bu ivme sezonun ikinci yarısında da sürecek olursa, Süper Lig, teknik direktör değişikliği sayısı bakımından Avrupa'nın beş büyük liginin yine çok üzerinde bir sayıya ulaşmakla kalmayacak, 2014-2015 sezonunda 18 değişiklikle kırdığı sezon rekorunu daha yukarı bir noktaya çıkarmış olacak.

Milli Forma ile Haydi Maça

ONLINE MAGAZA

Türkiye'nin en önemli değerlerinden birisi, tüm ülkeyi peşinden koşturan, zaferleriyle coştuğumuz Milli Takımımızın ürünlerine uygun fiyata herkesin ulaşabilmesi için Türkiye Futbol Federasyonu olarak 2014 yılının sonlarına doğru bir online mağaza açtık.

eshop.tff.org adresinden ulaşabileceğiniz bu mağazadan Milli Takım'la ilgili pek çok ürünü görebilir ve satın alabilirsiniz.

Bu sitede yaptığımız perakende satışların yanı sıra Milli Takım ürünlerini satmak isteyen kurum ve kuruluşlara özel kampanyalarımızın mevcut olduğunu da belirtmek isteriz.

Amacımız Milli Takım ürünlerini tüm futbolseverlerin ulaşabileceği noktalara götürmek, bunun yanı sıra Milli Takım ürünlerini ülkemizin turistik değer taşıyan ürünleri arasına sokarak Türkiye'den götürülecek hediyeler arasında yer etmesini sağlamaktır.

En önemli hedef ise önümüzdeki yıllar içerisinde Milli Takım formamızın dünyanın en çok satılan Milli Takım formaları arasında yer edinmesini sağlamaktır.

Bu yolculuğumuzda sizlerin desteklerine ihtiyaç duyuyoruz.

Satış noktalarınızda Milli Takım ürünlerimize yer vermek, kataloglarınıza koymak ve stoklarınızda bulundurmak isterseniz urunsatis@tff.org adresine mail yollamanız yeterli olacaktır. Biz sizleri arayacak ve ürünlerimizle ilgili bilgilendireceğiz.

Destekleriniz için şimdiden teşekkür eder, saygılarımızı sunarız.

Türkiye Futbol Federasyonu

ÖZEL KOLEKSİYON

http://eshop.tff.org

Teknik adam savaşları

Futbol tarihinde her dönemin oyun anlayışını şekillendiren teknik adamlar ön plana çıkıyor. Son yıllarda ise Pep Guardiola, Jose Mourinho, Jürgen Klopp, Carlo Ancelotti ve Diego Simeone'nin oluşturduğu beşli, kendine etkileyici bir teknik direktör arayan her üst düzey Avrupa kulübünün gündemine oturuveriyor. Temel olarak iki farklı görüş etrafında şekillenen bu rekabet, elbette tarihteki tek örnek değil.

Mustafa Akkaya

Futbolu sevmek için onlarca sebep sayabiliriz ancak bunların hemen hepsini özetleyebilecek unsur, oyunun her zaman sürprizlere açık olması belki de. Kazanmaya giden çok sayıda yolun olması ve taktik anlamda yeniliklerin her daim açık kalması, futbolu mutlak kesinliklerden uzaklaştıran nitelikler. Hal böyle olunca hiçbir felsefe çok uzun süre baskın halde kalamıyor ve onu alt eden bir görüş illa ki ortaya çıkıyor. Pep Guardiola, Jose Mourinho, Jürgen Klopp, Carlo Ancelotti ve Diego Simeone'nin neredeyse bir kartel oluştururcasına futbol dünyasını domine etmesi de böyle bir mücadeleye sahne oluyor aslında.

Müthiş beşli

Beş ismin arasında yapıcı ve üretken bir futbol anlayışını ön plana koyan tek isim Pep Guardiola. Katalan teknik adam Barcelona'dan aldığı oyun kültürünü bambaşka bir boyuta taşıdı. Nitekim Bayern Münih gibi bir başka köklü kulübe gittiğinde bile bu anlayışı benimsetmesi uzun zamanını almadı. Detaylara verdiği önem ve her rakibini ayrı ayrı inceleyerek onun zayıflıkları üzerinde yaptığı uzun çalışmalar, Guardiola'yı döneminin en çalışkan hocası haline getiriyor.

Bu özelliğini henüz teknik adamlığa başlamadığı günlerde Marcelo Bielsa ve Johan Cruyff ile yaptığı saatler süren dostane futbol tartışmalarında belli etmişti Guardiola.

Barcelona B'nin başında geçirdiği bir sezon ise ona aklındakileri uygulayabileceği sınırsız ve deneysel bir ortam hazırlamıştı. Üstelik genç takımda görev yapıyor olmak bunu bir kat daha kolaylaştırıyordu. Nitekim takımını küme yükseltmiş olması ve oynattığı oyunun kalitesi, bir sonraki sezon o deneyselliği A takımda da uygulamak için Guardiola'ya cesaret verdi. Bugün Bayern'in herhangi bir maçından hemen önce ilk 11'ler açıklandığında kimse takımın ne şekilde sahaya dizileceğini tam olarak tahmin edemiyor. Bu da Guardiola'nın ne kadar esnek ve yenilikçi bir teknik adam olduğunun en güzel özeti olabilir. Zira onun için dizilişlerden daha önemli bir şey varsa o da topa sahip olarak sahadaki alanı her metrekaresine kadar kontrol edebilmek.

Guardiola'nın takımları gole giden yolda ne kadar sabırlı ve bolca pas yapıyorsa, onun felsefesine antitez üretmeye çalışanlar tam tersini uyguluyor. Jose Mourinho, Jürgen Klopp ve Diego Simone'yi futbol sahnesinde ön plana çıkaran anlayışın altında öncelikli olarak disiplinli takım savunması yatıyor. Bu isimlerden özellikle son ikisinin takımlarında rakip kaleye giderken Guardiola'nınkini neredeyse aratmayan bir pas kalitesi izledik zaman zaman. Ancak bunu öylesine hızlıca ve rakibin hataya yatkın olduğu bir zamanda yapıyorlar ki, pozisyonun başlangıcı ve bitişi arasındaki süre göz açıp kapayıncaya kadar geçiyor. Bu özelliği ileri uçta başlayan yoğun pres ve katı takım savunması ile birleştirince, gol yemesi ve mağlup olması zor bir anlayış meydana geliyor.

Jose Mourinho'yu Guardiola'ya karşı savaşan sınıfın en çalışkanı, en başarılısı ve aynı zamanda en yaramazı ve sivri dillisi olarak görebiliriz. Zira Portekizli teknik adam taktik anlamda sınıf arkadaşlarının birer adım ilerisinde olmakla kalmıyor, aynı zamanda saha dışında da dersine en iyi çalışan isim olarak öne çıkıyor. Jose'nin uyguladığı akıl oyunları ve kontrollü olarak başlattığı lâf atışmaları pek kimsenin hoşuna gitmese de çoğu zaman sonuca etki edecek cinsten. Çalıştığı tüm ülkelerde rakip teknik adam ve medya ile sürtüşmelerine fazlasıyla alıştık.

Carlo Ancelotti ise iki kalıptan hiçbirine aslında tam olarak girmiyor. Onu salt topa sahip olarak rakibe üstünlük kuran bir teknik adam şeklinde niteleyemeyeceğimiz gibi, takım savunmasına öncelik veren biri olarak da tanımlayamayız. Ancelotti'nin anlayışının her şeyden biraz içerdiğini söyleyebiliriz. Elindeki oyuncu havuzu ne olursa olsun, oyuncularına karşı takındığı babacan tavır ve onlardan bir şekilde etkili bir ekip oluşturabilme kabiliyeti, Ancelotti'yi pragmatizmin zirvesinde bir teknik adam haline getiriyor. Ülkemizde "enkaz devraldık" şeklindeki klişe deyimin tam tersini benimseyen Ancelotti, oyun anlayışı fark etmeksizin başına geçtiği her takımı ileri taşıyabiliyor. Mourinho'dan miras aldığı Real Madrid'e 10'uncu kez Şampiyonlar Ligi'ni kazandırdıktan sonra önümüzdeki sezon Bayern'de Guardiola'dan boşalan koltuğa oturacak Ancelotti. Başka bir deyişle, farklı iki futbol ekolünün en önde bayrak sallayan idol isimlerinin şekillendirdiği takımları devralıp başarılı gidişatı aynen devam ettirmeyi biliyor. Real Madrid'den önce Juventus, Milan, Chelsea ve PSG'de de kupalar kazanabilmiş olması, Ancelotti'yi doğal olarak gözde bir lider haline çoktan getirdi bile.

Beş teknik adam arasındaki en büyük rekabet söz konusu olduğunda akıllara net biçimde Guardiola ve Mourinho geliyor. Aslında birinin Barcelona'da takım kaptanı, diğerinin de yardımcı teknik adam olduğu yılları düşününce aynı kültür içinden böylesine zıt iki yolun nasıl çizilebildiğini anlamak güç gelebilir. Zaten Guardiola ve Mourinho'nun sahip olduğu sıra dışı zekânın altında da bu esneklik yatıyor. Portekizli, bir anlamda Anakin Skywalker'dan Darth Vader'a dönüşürken bu ikilinin rekabeti şekillenmeye başlamıştı. Ancak 2008 yazı kesinlikle ateşi körükleyen dönüm noktası oldu. Aslında o yazı dünya futbolu için de bir kırılma anı sayabiliriz.

Frank Rijkaard'ın ardından takıma teknik adam arayan Barça yönetimi, Ernesto Valverde ve Ronald Koeman gibilerini eledikten sonra iki isim arasında kalmıştı. Bir yanda Barcelona B'de sıra dışı işlere imza atmış yenilikçi ve bir o kadar tecrübesiz Guardiola, öteki yanda ise kendini kanıtlamış fakat Vader'dan nasıl tekrar Anakin'e dönüşeceği soru işareti olan Mourinho... Yönetimle yaptığı görüşmelere çok iyi hazırlanan Portekizli bu işi gerçekten istiyordu ve kendi oyun anlayışını Barcelona'nın 4-3-3'üne nasıl adapte edeceğini açıklayan detaylı bir sunum bile hazırlamıştı. Ne var ki Başkan Joan Laporta'nın ağırlığını koymasıyla beraber görevi Guardiola kaptı ve ilk yılında kazanmadık kupa bırakmadı. Sonraki sezon Şampiyonlar Ligi'ni yarı finalde Barça'yı eleyerek kazanan Inter'li Mourinho, bir anlamda intikam aldı. Ardından El Clasico rüzgârını da arkasına alan ikili, benzerine zor rastlayacağımız türden bir rekabeti futbolseverlere yaşattı.

Jock Stein ve Helenio Herrera

Eskilerden

Ancelotti haricindeki dört ismin bulunduğu iki sınıfı proaktif ve reaktif futbol anlayışı diye niteleyebiliriz. İlkinde topu, ikincisinde ise boş alanı kontrol etme güdüsü diğerine ağır basıyor. İlk sınıfın ekol isimlerinden Arrigo Sacchi, mükemmel bir takımın aslında hem topu hem de alanı iyi idare edebilmesi gerektiğini savunur. "İyi bir oyuncu ne zaman rakibi markaja alacağını veya alan savunacağını bilmeli. Referans noktası ise rakip değil, takım arkadaşı olmalı. Hücum halinde de doğru mesafe, doğru zamanlama ve markajdan kurtulmak için doğru hamle gerekir" diye devam ediyor İtalyan hoca. Sacchi ile beraber Rinus Michels ve Guardiola'nın takımlarına baktığımızda bu genellemeden çok net örnekler görebiliriz. Öte yandan Herbert Chapman'ın Arsenal'i ve Helenio Herrera'nın Inter'i de reaktif tarafın temsilcileri olarak futbol kitaplarında yerini çoktan aldı. Herrera demişken meşhur 1967 Avrupa Kupası finaline değinmeden olmaz. Zira Jock Stein yönetimindeki ultra proaktif Celtic, katı Inter defansını geçerken aslında bu kadim rekabette bir dönüm noktası oluşturuyordu. O gün Stein'in takımı Herrera'nınkini o kadar yordu ki, mavi-siyahlı oyuncular bile 84. dakikaya dek berabere giden maçı çok daha önce kaybetmiş hissettiklerini itiraf etti. Liverpool efsanesi Bill Shankly'nin de bu galibiyet sonrası sınıf arkadaşını coşkuyla arayıp tebrik ettiği sır değil. Nitekim o günden sonra reaktif sınıfın karnesi kırık notlarla dolmaya başlarken, proaktif tarafın yüzü Rinus Michels'in Ajax'ı öncülüğünde gülmeye başladı.

Net bir felsefeye bağlı olmaksızın yaşanan en epik teknik adam rekabeti belki de Brian Clough ve Don Revie arasındakiydi. 1961-1974 yılları arasında Leeds United'ı çalıştıran Revie, ekibini Liverpool'un ardından İngiltere'nin ikinci gücü haline getirmiş ve millî takıma gitmişti. Onun yerine geçen Clough'ın karnesinde ise şimdilik sadece Derby County'ye yaşattığı inanılmaz şampiyonluk yazıyordu. İşinde zirveye yürüyen iki ismin zıtlaştığı nokta taktiksel olmaktan ziyade kirli ve temiz futbol eksenindeydi. Revie'nin kariyeri ülkesini EURO 1976'ya taşıyamadıktan sonra tepetaklak olurken, Clough da Leeds'deki görevinde sadece 44 gün kalabiliyordu! Yeni işleri iki isme de yaramamış gibi görünürken, sonrasında Clough'ın Nottingham Forest'a yaşattıkları elbette onu bir efsane haline getirdi.

Bugünkü beş ismin rekabetini aratmayacak bir kapışmayı 1990'lı yıllarda ve 2000'lerin başında İtalya'da da izlemiştik. 1991 yılında Milan'ın başına geçer geçmez Fabio Capello İtalya ve Avrupa futbolunda etkisini hissettirmişti. 1980'lere fazlasıyla damga vurmuş Giovanni Trapattoni onu Juventus ile durduramayınca çareyi ayrılmakta buluyordu. Yerine geçen Marcelo Lippi ise henüz ilk sezonunda siyah-beyazlı ekibi şampiyonluğa taşıyordu. İbre hem lig hem de Avrupa'da iyiden iyiye Juventus lehine dönünce Capello başkentin yolunu tutuyor ve Roma'yı 18 yıl aradan sonra şampiyon yapıyordu. Bunlar olurken Bayern'den ayrılıp Fiorentina'ya giden Trapattoni ise artık millî takıma geçiyordu. 2004 yazında oradan da ayrılırken yerine gelen isim Juventus'lu Lippi, onun da Delle Alpi'deki halefi Capello oluyordu! Kısacası üç dev isim İtalya'da neredeyse paylaşılamaz haldeydi. Nihayet bu döngü 2006 yılında Capello Real Madrid'e gittikten sonra tamamen bozulmuş oldu.

Futbolda değişmeyen tek şey belki de değişimin kendisi. Dolayısıyla dönemden döneme her oyun felsefesi diğerine üstünlük kurabiliyor. Guardiola'nın temsil ettiği ve benzerine kolay rastlanmayan anlayışı Mourinho, Klopp veya Simeone'den hiçbiri tam olarak yıkamadı. Nitekim tersi de olmadı ve görünen o ki bu böyle sürüp gidecek. Trapattoni, Capello ve Lippi gibilerinin suyundan içmiş Ancelotti ise bugün esnekliği ve sonuç odaklılığıyla dikkat çekiyor. Kısacası futbol tarihi teknik adam çekişmeleriyle dolu ve bugün bu beş ismin rekabetini izliyor olduğumuz için fazlasıyla şanslıyız.

Brian Clough ve Don Revie

HAZIRIZ YENİ ZAFERLERE,
SONUNA KADAR SENİNLEYİZ
TÜRKİYE!

#sonunakadar

teknosa.com
444 55 99
facebook.com/teknosa
twitter.com/teknosa
instagram.com/teknosa
izlesene.com/teknosa

TEKNOSA
MİLLİ TAKIMLAR TEKNOLOJİ TEDARİKÇİSİ

Hem şampiyon hem centilmen

U16 takımları arasında düzenlenen Mercedes-Benz Ege Kupası'nın 17.'sinde şampiyonluğu Türkiye kazandı. Ahmet Ceyhan yönetimindeki gençlerimiz, Ukrayna, Norveç ve Çek Cumhuriyeti'ni yenerek grubunu birinci bitirdikten sonra finalde ABD'yi de mağlup ederek sekizinci kez kupanın sahibi oldu. U16 Millî Takımımız sadece başarılı futboluyla değil, kazandığı centilmenlik kupasıyla da büyük takdir topladı.

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından bu yıl 17. kez düzenlenen 2016 Mercedes-Benz Ege Kupası, U16 Millî Takımımızın şampiyonluğuyla sonuçlandı. Sekiz takımın katıldığı turnuvaya, İzmir ve Manisa ev sahipliği yaptı. A Grubu'nda Türkiye, Çek Cumhuriyeti, Norveç ve Ukrayna, B Grubu'nda ise ABD, Romanya, Yunanistan ve Belçika yer aldı.

Turnuvanın ilk gün maçları 18 Ocak günü oynandı. A Grubu'nda yer alan, Ahmet Ceyhan yönetimindeki U16 Millî Takımımızın ilk rakibi Ukrayna'ydı. İzmir Atatürk Stadyumu 2 Nolu Yan Saha'da oynanan karşılaşmada U16 Millî Takımımız, rakibini 52. dakikada Ozan Muhammed Kabak ve 74. dakikada Kerem Atakan Kesgin'in kaydettiği gollerle 2-0 yenmeyi başardı. Grubun diğer maçında Çek Cumhuriyeti ile Norveç 1-1 berabere kalırken, B Grubu'nda ise Yunanistan, Belçika'yı; Romanya da Amerika Birleşik Devletleri'ni 1-0'lık skorlarla mağlup etti.

Mercedes-Benz Ege Kupası'nda ikinci gün maçları 19 Ocak günü oynandı. U16 Millî Takımımızın rakibi Norveç'ti. Yine İzmir Atatürk Stadyumu 2 Nolu Yan Saha'da oynanan karşılaşmada Genç Millî Takımımız, rakibini 2-1 yendi. U16 Millî Takımımız, maçın 14. dakikasında Marius Larsen'den yediği gole 50. dakikada Malik Karaahmet ve 58. dakikada Ercan Şirin'le karşılık vererek galibiyete ulaştı. Grubun diğer maçında Ukrayna'nın Çek Cumhuriyeti'ni 3-1 yenmesiyle de Genç Millî Takımımız, daha ikinci maçların sonunda grup birinciliğini ve dolayısıyla final oynamayı garantilemiş oldu. B Grubu'nda oynanan ikinci maçlarda ise ABD, Yunanistan'ı 2-1 yenerken, Romanya ile Belçika da 3-3 berabere kaldı ve grubun birincisini belirleyecek maçlar da son güne sarktı.

U16 Millî Takımımız, grup birinciliğini garantileyerek çıktığı son maçında da Çek Cumhuriyeti'ni 2-0 yenerek üçte üç yapmayı başardı. Uzun süre eşitliğin bozulmadığı bu maçta gençlerimizin gollerini 77. dakikada Malik Karaahmet ve 80+1. dakikada Recep Gül kaydetti. Grubunu 9 puanla lider olarak bitiren U16 Millî Ta-

Türkiye 2–0 Ukrayna

Stat
İzmir Atatürk Stadı 2 Nolu Yan Saha
Hakemler
Niyazi Aykan Ceylan, Can Dişbudak, Emrecan Ersöz, Mustafa Teker
Türkiye
Atakan Akyol, Ramazan Emirhan Civelek (Hasan Ali Adıgüzel dk. 80+2), Ozan Muhammed Kabak, Ercan Şirin, Recep Gül (Malik Karaahmet dk. 80+2), Sefa Akgün, Ali Göçmen (Ertuğrul Tekşen dk. 64), Atalay Babacan (Abdussamed Karnuçu dk. 78), Enes İslam İlkin (Berkay Görmez dk. 64), Bekir Melih Gökçimen, Kerem Atakan Kesgin
Ukrayna
Viktor Babichyn, Dmtyro Rozhko, Ihor Snurnitsyn, Oleksandr Kulinich, Ievgenii Isaienko (Kyrylo Panchenko dk. 48), Serhii Dudynskyi (Mykyta Titayevskyy dk. 64), Stanislav Sorokin (Vladyslav Supriaha dk. 75), Oleksandr Korniienko, Petro Kharzhevskyi, Vadym Maschkenko (Oleksandr Klymets dk. 75), Heorhii Tsitaishvili (Klim Prykhodko dk. 41)
Goller
Ozan Muhammed Kabak (dk. 52), Kerem Atakan Kesgin (dk. 74)

Norveç 1–2 Türkiye

Stat
İzmir Atatürk Stadyumu 2 Nolu Yan Saha
Hakemler
Salih Aytaç, Selçuk Efe, Çağrı Çetin, Sinan Sinav
Norveç
Hermann Raestad, Fabian Rimestad (Andreas Uran dk. 41), Erik Tobias Sandberg, Mikael Ugland (Colin Rösler dk. 69), Johan Hove, Erik Botheim (Erling Braut Haland dk. 41), Kevin Krygard, Marius Larsen (Kreshnik Krasniqi dk. 69), Mohammed Mohammedi, Kristian Bjamer, Marcus Solbakken (Haldor Stenevik dk. 63)
Türkiye
Ozan Can Oruç, Ramazan Emirhan Civelek, Ozan Muhammed Kabak, Ercan Şirin, Recep Gül, Sefa Akgün, Atalay Babacan (Hasan Ali Adıgüzel dk. 77), Ertuğrul Tekşen (Malik Karaahmet dk. 41), Berkay Görmez (Enes İslam İlkin dk. 66), Bekir Melih Gökçimen, Kerem Atakan Kesgin (Abdussamed Karnuçu dk. 66)
Goller
Marius Larsen (dk. 14), Malik Karaahmet (dk. 50), Ercan Şirin (dk. 58)

kımımızın ardından, Norveç'i 2–1 yenerek ikinci sırayı alan Ukrayna da üçüncülük maçı oynamaya hak kazandı.
B Grubu'nda ise Belçika'yı 2–0 yenen ABD 6 puan ve averajla ilk sırayı alıp finalde ay-yıldızlı gençlerimizin rakibi olurken, Romanya'yı 2–0 yenip aynı puana ulaşan Yunanistan da ikinci sırayı alarak üçüncülük maçı oynama hakkını elde etti.
Mercedes-Benz Ege Kupası'nda final ve üçüncülük maçları 23 Ocak günü oynandı. Yeni Buca Stadı'nda Ukrayna'yı 1–0 yenen Yunanistan üçüncülüğü alırken, Manisa'daki Mümin Özkasap Stadı'nda oynanan finalde ABD'yi 18. dakikada Malik Karaahmet, 24. dakikada Enes İslam İlkin ve 50. dakikada Recep Gül'ün golleriyle 3–1 yenen U16 Millî Takımımız şampiyonluğu kazandı. ABD'nin finaldeki tek golünü ise 76. dakikada Adrian Villegas attı.
Final maçının ardından yapılan ödül töreninde şampiyon olan U16 Millî Takımımız ve ikinci Amerika Birleşik Devletleri'ne kupa ve madalyalarını Futbol Federasyonu Futbol Hizmetlerinden Sorumlu Genel Sekreter Yardımcısı Özcan Şepik ile Manisa Büyükşehir Belediyesi Başkan Vekili Mehmet Güzgül verdi. Turnuvanın en centilmen takımı Türkiye olurken, Malik Karaahmet de 3 golle gol krallığını elde etti.

Türkiye 2–1 Çek Cumhuriyeti

Stat
İzmir Atatürk Stadı 1 Nolu Yan Saha
Hakemler
Efe Soysal, Muhammet Ali Doğan, Emrah Binali, Koray Türkekul
Türkiye
Atakan Akyol, Semih Kayan (Ramazan Emirhan Civelek dk. 41), Ercan Şirin (Kerem Atakan Kesgin dk. 41), Hasan Ali Adıgüzel (Sefa Akgün dk. 55), Ali Göçmen (Atalay Babacan dk. 55), Enes İslam İlkin (Ozan Muhammed Kabak dk. 74), Ertuğrul Tekşen (Malik Karaahmet dk. 41), Abdussamed Karnuçu, Oğuzhan Açıl, Berkay Görmez (Recep Gül dk. 41), Ertuğrul Yazıcı
Çek Cumhuriyeti
Ondrej Vales, Petr Janota, Michal Galus, Vaclav Uzlik, Adam Alexandr, Pavel Hezoucky (David Pichal dk. 36), Daniel Fisl, Tomas Zlatohlavek (Zbynek Konopasek dk. 58), Matej Majka, Martin Vybiral (Filip Kaloc dk. 58), Votjtech Silhan
Goller
Malik Karaahmet (dk. 77), Recep Gül (dk. 80+1)

Türkiye 3–1 ABD

Stat
Mümin Özkasap
Hakemler
Ferhan Kestanlıoğlu, Can Savaşan, Fatih Deveci, Murat Çolak
Türkiye
Atakan Akyol, Ramazan Emirhan Civelek, Ozan Muhammed Kabak, Recep Gül, Sefa Akgün, Atalay Babacan, Enes İslam İlkin (Berkay Görmez dk. 59), Malik Karaahmet (Ali Göçmen dk. 78), Abdussamed Karnuçu, Bekir Melih Gökçimen (Ertuğrul Yazıcı dk. 78), Kerem Atakan Kesgin (Hasan Ali Adıgüzel dk. 69)
ABD
Justin Garces, Kelee Cornfield-Saunders (Chandler Vaughn dk. 56), Christopher Durkin (Rayshaun McGann dk. 64), Joshua Sargent, Andrew Carleton (Adrian Villegas dk. 56), Blaine Ferri (Christopher Gosli dk. 64), Jake Arteaga, Arturo Vasquez (Jaylin Lindsey dk. 56), James Sand (Ayomide Akinola dk. 41), Nicco Morillo (Tonny Temple dk. 51), George Acosta
Goller
Malik Karaahmet (dk. 19), Enes İslam İlkin (dk. 24), Recep Gül (dk. 50), Adrian Villegas (dk. 76)

Galacticos yine kaos

Real Madrid yine bir teknik adam değişikliği ile dünya spor basınının manşetlerini süsledi. Kulüpteki başarı ve üstünlük kurma açlığı o denli yüksek ki, çiçeği burnunda teknik direktör Zinedine Zidane bile o koltukta uzun süre kalamayacağının farkında olmalı. Rafael Benitez'in doğru tercih olmadığı ilk günden belliydi ancak Bernabeu'daki derin plansızlık ve Barcelona'nın önlenemez istikrarı, Zidane'ın da geleceğe umutla bakmasını engelliyor.

Mustafa Akkaya

Aslında Rafael Benitez'in gönderilip yerine Zinedine Zidane'ın getirilmesiyle sonuçlanan kriz, patlayacağı haftalardır belli olan bir volkan gibiydi. Öyle ki, bu değişim gerçekleştiğinde o son dakika haberini güzelce süsleyebilmek adına çok önceden yorum ve analizlerini hazır eden basın mensupları bile mutlaka olmuştur! Benitez'in kuyusunu kazan hataları, Zidane'ın artıları ve eksileri, Guardiola ile kıyaslamalar vs. Hepsi filme dönüşmeyi bekleyen bir senaryo gibi hazırdı belki de. Nitekim Florentino Perez soru bile kabul etmediği kısa ve soğuk bir basın toplantısıyla yeni teknik adamını tanıtırken buna şaşıran kimse çıkmadı.

Real Madrid'deki sürekli düzensizliği uzun vadede hem kulübün genlerine hem de Barcelona'nın kusursuzluğuna bağlamak mümkün. Kısa vadede ise Zidane'dan beklenen, Benitez'in hatalarını düzeltip takımı tüm kupaların peşinden koşar hale getirmek olacak.

Ne var ki, FIFA'nın 2017 yazına kadar getirdiği transfer yasağı, Galacticos felsefesini benimsemiş bir kulübe bu noktada pek yardımcı olmayacak.

Sonsuz girdap

Real Madrid'in özellikle Florentino Perez döneminde hedeflediği şeyler aslında çok net: Dünyanın en iyi ve pahalı futbolcularına sahip olmalısın ama öte yandan mutlaka aralara Beckham gibi popüler isimler de serpiştirebilmelisin. Bu oyuncular her ne pahasına ne olursa olsun Avrupa'nın en atak futbolunu oynayabilmeli ve rakiplerini sadece yenmekle kalmamalı, onları adeta ezmeli. Tabiî bunları yaparken mümkünse pek gol yememeli. Kısacası her maçtan rahat ve göze hoş gelen biçimde üç puan alabilmeli. Tüm bunlar sonucunda Real Madrid yarıştığı tüm kupaları kazanabilmeli.

La Liga şampiyonluğu tek başına bir başarı olamaz, yanına Şampiyonlar Ligi de eklenmeli.

Bunlardan herhangi biri eksik kaldığında kulüp geleneği bir başarısızlık kokusu almaya hemen başlayıveriyor. Hele ki bu eksikliği ezeli rakip Barcelona değerlendirmişse başarısızlık kokusu bir anda felâket senaryosuna dönüşebiliyor!

Özetlemek gerekirse Real Madrid'in felsefesi net olduğu kadar imkânsız bir hedefler bütününe bağımlı. Hazımsızlık o kadar ciddi bir boyutta ki, takım ne yaparsa yapsın bir şeyler eksik kalıyor.

Düşünün ki Ferhat aşkı uğruna dağları deliyor ancak Şirin'in yine de verdiği cevap, "Oralardan bir demet çiçek de koparıp getirseydin keşke" olabiliyor! İşte tüm bunlardan ötürü kulübün genlerine bir huzursuzluk işlenmiş durumda ve sanki ne yaparlarsa yapsınlar bu lânetten kurtulamayacaklarmış gibi bir resim çiziyorlar. Üstüne bir de kulüp içi güç çekişmeleri eklenince Bernabeu'da içinden çıkılması mümkün olmayan bir girdap oluşuyor. Oyuncu, teknik adam, yönetim ve Başkan Perez'in bulunduğu dörtlü bir türlü aynı anda iyi geçinemiyor. Birinden haz etmeyen onu hemen ötekine şikâyet ediveriyor. Mourinho göreve geliyor ve sportif direktör Valdano'nun ayağını kaydırıyor. Bir süre sonra takım kaptanları Perez'e ondan dert yanıyor. Ancelotti görevden alınınca oyuncular basına içini dökmekten çekinmiyor. Aynı basın Benitez'i yolcu ilân edince bu sefer Perez'in hışmına uğruyor. Kısacası en büyük hedefinizi gerçekleştirseniz bile o huzursuzluk bâki kalıyor.

Elbette Real Madrid'deki sürekli kriz ortamını değerlendirirken Barcelona'ya değinmeden geçemeyiz. Zira dünya futbolunun zirvesindeki bu iki ekip, artık bir anlamda birbirinin her hareketini takip eden ve buna göre aksiyon alan soğuk savaş casusları gibi bir hale büründü. Real Madrid'in uzun süredir başı kesilmiş bir tavuk gibi nereye gittiğini bilmeden yalpalamasının altında Barcelona'nın sarsılmaz duruşu var. Nitekim Katalan ekibi 2003 yazından itibaren vitesi

öyle bir yükseltti ki, buna ayak uydurmaya Real Madrid'in ne motoru ne de şanzımanı dayanabiliyor. 2003 yazına son La Liga şampiyonu olarak giren Real Madrid'e bu sefer de Vicente Del Bosque'nin karizması yetersiz gelmişti. İspanyol teknik adama yol verilirken onunla birlikte Makelele'ye de kapı gösteriliyordu çünkü yerine çok daha karizmatik Beckham'la anlaşılmıştı. Madrid ekibinin şampiyon tamamladığı sezonu altıncı sırada bitirebilen Barcelona ise aynı günlerde teknik direktörlüğe Frank Rijkaard'ı getirirken, Beckham'ın ardında bıraktığı toz duman arasında Ronaldinho ve Rafael Marquez de Camp Nou'ya adım atıyordu. Bundan sonrasını ise detaylıca anlatmaya pek gerek yok.

Aslında iki kulüp de genlerinde ne varsa o yaz aynen onu uyguluyordu. Real Madrid hazımsızlığa devam ediyor, Barcelona ise özündeki futbol anlayışına geri dönüyordu. İkisi de 13 yıldır bu iki zıt felsefeyi ısrarla uyguladığı için aradaki makas iyice daraldı. Zidane, Del Bosque gittikten sonra Bernabeu'ya ayak basan 13'üncü teknik adam durumundayken, Camp Nou'da Rijkaard'dan Luis Enrique'ye uzanan yolda sadece beş isim var. Üstelik Tito Vilanova'nın talihsiz hastalığı olmasa bu rakam dörtte kalabilirdi. Aynı dönemde Real Madrid'in kazandığı kupa sayısı 11 iken Barcelona tam 26 zafer elde etti!

Benitez – Zidane

Florentino Perez, Mart ayında kameraların karşısına geçtiğinde Carlo Ancelotti'nin arkasında olduğunu açıklıyordu ve karşısındaki basın mensuplarını da kulübü karıştırmakla suçluyordu. İki ay sonra Perez'in "dış mihrak" olarak gördüğü gazeteciler Ancelotti'nin neden kovulduğunu sorunca cevap basit bir "Bilmiyorum!" olacaktı. Aralık ayında yine mikrofonların önünde duran Perez, bu kez o başkan olduğu sürece Benitez'in gönderilmeyeceğini söylüyor ve kulübe karşı bir kampanya yürütüldüğü klişesini de ekliyordu. Zaten Perez tarzı bir kulüp başkanı bu şekilde "önce ekibini koru, sonra medyaya saldır" şeklinde bir politika güdüyorsa yakın zamanda bir gelişme beklemek pek mümkün. Nitekim sadece altı hafta sonra bu kez Zidane'ı basına tanıtmak için ekran-

lardaydı Perez.
Uzun vadede Real Madrid'i sürüncemede bırakan unsurlar belli. Peki, Benitez nerede hata yaptı? Aslında bu sorunun cevabı, İspanyol teknik adamın beş buçuk yıldır yokuş aşağı inen kariyerinde gizli. Liverpool sonrasında Inter ve Chelsea'de sadece altışar ay görev yapan Rafa, bu iki iş arasında iki yıl boyunca inzivaya çekilmişti. Chelsea sonrası Napoli'yi bir nebze toparlasa bile takıma o kritik eşiği atlatamamıştı. Perez, Rafa'nın Bernabeu kökenlerine de güvenerek görevi ona teslim etmişti ancak Benitez elit seviyede olduğunu Madrid'de kanıtlayamadı.
Sırasıyla Xabi Alonso, Materazzi, John Terry ve Higuain'le tartışma yaşayan Benitez'in Galacticos ile kusursuz ilişkileri olmasını zaten kimse beklemiyordu. Hele ki Ancelotti'nin gidişine takım açık bir şekilde içerlemişken bu durum bir nebze daha zordu. Fakat o, soyunma odasında kendini hiç kabul ettiremedi. Birlikte çalıştığı en iyi futbolcunun Cristiano Ronaldo olup olmadığına dair bir soruyu muğlak biçimde yanıtlaması ve Gareth Bale'in sorumluluğunu artırması, şüphesiz Portekizlinin egosunu aç bıraktı. Ronaldo ve Benitez hiç açık bir tartışmaya girmedi fakat araları olması gerektiği kadar iyi de olmadı. James ve Isco da yeteneklerini bir türlü hocalarına beğendiremeyince Benitez ihtiyacı olan kadro desteğini elbette bulamadı.
Kasım ayındaki El Clasico'ya gelene dek Benitez'in Real Madrid'i tatmin edici bir oyun sergilemekten uzaktı. Takım, Mourinho ve Ancelotti dönemindeki gibi yıldırım hızında atak yapamıyordu ve nispeten kolay gol yiyordu. Bernabeu'daki o maçta ise bu eksiklikler iyice gün yüzüne çıktı. Sakatlıktan yeni çıkmış Messi'nin yedek soyunduğu maçta Suarez ve Neymar, Iniesta'nın desteğiyle dört gollü bir şov yapıyordu. Üstelik Ronaldo topa ancak birkaç kez dokunabilmişti. Maç sonunda Madridli taraftarlar Iniesta'yı alkışlıyordu, ki aslında o tribünler Ronaldinho'lu

günlerden bu yana neredeyse kendi oyuncusu kadar bir Barcelonalı yıldızı alkışlamaya çaresiz biçimde alışmıştı! Benitez'in sonu aslında o gece belli olmuştu. Ancak iki hafta sonra Cadiz'e karşı oynanan Kral Kupası maçında cezalı Cheryshev'i sahaya sürerek turnuvadan diskalifiye edilişi, Benitez'in Madrid kariyerini "sancılı" seviyesinden "absürd" hale düşürüyordu. O günden sonra Zidane'ın nefesi Benitez'in ensesinde iyice hissedilir hale gelmişti.
Eğer iki buçuk yıllık kontratının sonunu görebilmek istiyorsa Zidane'ın sıra dışı işler yapması şart. Bu noktada elbette Guardiola karşılaştırması kaçınılmaz oluyor. Her ne kadar Zizou daha ilk günden bu kıyaslamanın yanlış olduğunu net biçimde söylese bile Guardiola'nın hayaleti onun her daim peşinde olacak. Yine de böyle bir karşılaştırmanın yanlışlığı konusunda Zidane haksız değil. Zira her şeyden önce Pep, bizzat içinde yetiştiği güçlü bir kulüp kültürü devralmıştı. Zidane'ın elinde ise popüler yıldızlarla beslenen bir dev olmasına rağmen iki dönem transfer yapma imkânından mahrum kalacak. Ayrıca Guardiola henüz Barcelona B'nin başında iken taktik derinlik ve insan yönetimi konusunda farklılığını hissettirmişti. Zidane vakasında ise henüz böyle bir belirginlik olmamasının yanı sıra yeterince iyi idare edilememiş bir Odegaard örneği bulunuyor. Elbette bu tek başına bir gösterge değil ama Zizou'nun işe Ronaldo'yu kazanarak başlaması gerek. Bu konudaki kararlığını ise onu "Madrid'in ruhu" şeklinde betimleyerek ve kesinlikle takımda kalacağını açıklayarak gösterdi.
Zidane'a dair diğer bir soru işareti de çekingenliği ve medya ilişkileri. Oyunculuk günlerinde maç sonlarında çok gerekmedikçe kameralardan uzak kalmayı tercih ederdi Zizou. Madrid'in genç takımı Castilla'nın başındaki ilk yılında da tek bir basın toplantısı yapmadı. Ne var ki dünya spor medyasının en çok ilgi gösterdiği takımın başındaysanız sadece mikrofonlara konuşmak bile yeterli değil. Aynı zamanda akıl oyunlarına ve ters köşe sorulara da hazırlıklı olmalısınız. Zidane'ın "direkt" karakterinin bu tarz ince sanatlara pek uygun olduğunu söyleyemeyiz. Zira kariyerini dramatik bir kırmızı kartla sonlandıran o maçta Materazzi'nin iğnelemelerine yenik düşüvermesi bile buna bir kanıt olabilir.
Del Bosque sonrası Real Madrid'e en çok yakışan kelime kesinlikle "kaos". Kulüp hangi hedefinin yanına bir tik işareti koyarsa koysun hiçbir zaman yeterli olmuyor, çünkü Barcelona'nın aksine pahalı yıldızları oyuncak gibi yan yana dizip gövde gösterisi yapmaktan daha derin bir felsefesi yok gibi. Hâl böyleyken kulüpteki düzensizliği tek başına teknik direktöre veya herhangi bir aktöre yüklemek de yanlış.
Bu çarkın içinde Zidane'ın nasıl bir katma değer yaratacağına da ister istemez şüpheyle bakılıyor.

YENİ ARKO® MEN
ÜSTÜN PERFORMANS YENİDEN TANIMLANDI
GELİŞTİRİLMİŞ YOĞUN FORMÜL
ERGONOMİK AMBALAJ
NEW FORMULA
MEN
ARKO
SHAVING FOAM
COOL
Serinletici Tıraş Köpüğü
Cooling Shaving Foam
Пена для бритья Охлаждающая
ARKO MEN
MİLLİ TAKIMLAR ERKEK BAKIM MARKASI

Premier Lig nereye gidiyor?

Yakın zamana kadar çoğu kişi tarafından dünyanın 1 numaralı futbol ligi olarak kabul edilen Premier Lig, son birkaç yıldır o eski havasından uzaklaşmışa benziyor. İngiliz ekiplerinin Avrupa kupalarında yaşadığı gerileme süreci de bu manzarayı tasdikler nitelikte... Peki, bu durumun sebebi ne ve gidişat ne yönde?

Onur Erdem

Futbol dünyasında yıldızların buluşma noktası, 1980'lerden 1990'ların ortasına kadar Serie A'ydı. Örneğin 1980'lerin ortasında dünyanın en iyi üç futbolcusu olarak kabul edilen Maradona, Platini ve Zico'nun üçü de bir dönem Serie A'da bir araya gelmişti. Keza 1988'de Avrupa Şampiyonu olan Hollanda'nın yıldızlarından Gullit, Van Basten ve Rijkaard Milan'da oynarken (Rijkaard turnuva sonrasında transfer edilmişti), 1990'da dünya şampiyonluğunu kazanan Federal Almanya'nın yıldızlarından Matthaeus, Klinsmann ve Brehme de Milan'ın ezeli rakibi Inter adına ter dökmekteydi. Üstelik büyük yıldızları transfer edebilmek için, büyük bir kulüp olmak da gerekmiyordu. Çoğu zaman Serie A bünyesinde yer alıyor olmak yeterliydi. Mesela az önce saydığımız isimlerden Maradona, Napoli forması giyerken, Zico da Udinese'de top koşturmuştu. Hagi gibi bir oyuncu Real Madrid'den ayrılıp Brescia'ya gelebiliyor, Brezilya Millî Takımı kalecisi Taffarel, Serie A'ya yeni yükselmiş Reggiana'ya transfer olabiliyor, Güney Amerika'nın yetiştirdiği en büyük yeteneklerden biri olan, Zidane'ın bile kendisine idol belledi Enzo Francescoli de Cagliari'de forma giyebiliyordu.

1990'ların ikinci yarısındaFutbolun merkezinin Çizme'den Ada'ya kaydığının en önemli göstergelerinden biri İtalyan yıldızlar Zola ve Di Matteo'nun Chelsea'ye transfer olmasıydı.

Örnekler çoğaltılabilir ama Serie A'nın hali, genel hatlarıyla buydu ve hemen her ülkenin en önemli yıldızları gözlerini bu lige dikmişti.
Serie A'da durum buyken, İngiltere'de tersi bir durum söz konusuydu. İngiliz kulüpleri, 1990'lara kadar yabancı oyuncuya karşı hayli negatif bir tutum içerisindeydi. İngiliz, İskoç, Galli ve İrlandalı oyuncular ligin neredeyse tamamını oluşturuyor, geriyeyse sadece birkaç istisnai örnek kalıyordu. Ipswich'i UEFA şampiyonluğuna taşıyan kadrodaki Hollandalı yıldız ikili Mühren ve Thijssen, Tottenham'la peş peşe Federasyon Kupası zaferleri kazanan Arjantinli Ardiles ve Villa, Liverpool'un Zimbabweli unutulmaz file bekçisi Bruce Grobbelaar, yine Liverpool'da 10 yıldan uzun bir süre forma giyen Danimarkalı Jan Molby bu alanda akla gelen ilk isimlerdi.

Bosman dengeleri altüst etti

1990'ların ortasına gelinirken, Belçika'da o güne kadar adı pek duyulmamış bir futbolcu olan Jean-Marc Bosman, futbol tarihinin akışını tamamen değiştirecek bir dava açıyordu. Belçika'nın RFC Liege kulübünde oynayan Bosman, Fransa'da alt liglerde yer alan Dunkerque takımına transfer olmak istemiş ancak Fransız kulübü, RFC Liege'in talep ettiği bonservis bedelini karşılayamayınca bu transfer gerçekleşememişti. RFC Liege ile sözleşmesi 1990 yılında biten Bosman, bunun üzerine Avrupa Birliği üyesi ülkeler arasındaki serbest dolaşım yasasından hareket ederek, diğer işçiler gibi futbolcuların da bu haktan yararlanması gerektiğini öne sürdü ve UEFA ile davalık oldu. Aralık 1995'te davayı kazanmasıyla birlikte de UEFA'nın, mevcut bonservis uygulaması ve yabancı sınırı kurallarını çöpe atmaktan başka yapabileceği bir şey kalmamıştı. Buna göre artık AB üyesi ülkelerin liglerinde, söz konusu üye ülkelerden gelen futbolcular yabancı oyuncu olarak değerlendirilemeyecekti. Dahası, futbolcuların transferlerinde kulüplere ödenen bonservis ücretleri de tarihe karışıyordu. Artık sözleşmesi sona eren oyuncu, istediği kulüple transfer görüşmesinde bulunabilecek ve yeni bir kulübe gitmeye karar verirse de bu transfer için eski kulübüne herhangi bir bedel ödenmesi gerekmeyecekti. Hem birçok futbolcunun bilâbedel alınabilecek olması hem de bu futbolcuların yabancı sınırına takılmaması, AB üyesi ülkelerdeki kulüplerin transfer stratejilerini de tamamen yenilemelerine yol açıyordu. Elbette böyle bir durumda artık İngiliz kulüplerinin de Ada dışından gelecek oyunculara karşı eskiden olduğu gibi muhafazakâr bir tavır takınmaları söz konusu değildi. 1990'ların ikinci yarısından itibaren Britanya da artık dünyanın dört bir yanından futbolcuyu topraklarında ağırlamaya başlayacaktı. Yıldız futbolcuların en çok tercih ettiği mekân olma konusunda İngiltere'nin İtalya'yı yakalayıp geçmesi aşamasındaki kırılma noktasıysa, 1996 yazından itibaren İtalyanların önemli oyuncularının kısa aralıklarla Serie A'yı terk edip Premier Lig'in yolunu tutmalarıydı. İlk olarak 1996 yazında Gianluca Vialli Juventus'tan, Roberto Di Matteo da Lazio'dan Chelsea'ye geçerken onları bir başka Juventuslu golcü Fabrizio Ravanelli de Middlesbrough'ya giderek izlemişti. Hatta aynı yaz Gianluca Festa ve Benito Carbone gibi başka İtalyan oyuncular da soluğu Premier Lig'de almıştı. Aynı yıl Kasım ayına gelindiğindeyse bir başka büyük İtalyan yıldız, Gianfranco Zola, Parma'dan Chelsea'ye transfer olmuştu. 1997 yazındaysa Çizme'den Ada'ya yeni bir göç dalgası yaşanacak ve Francesco Baiano ile Stefano Eranio Derby County'ye, Paolo Di Canio Sheffield Wednesday'e, Attilio Lombardo Crystal Palace'a, Alessandro Pistone Newcastle'a ve Nicola Berti de Tottenham'a gideceklerdi.

Futbolun merkezi yeniden Ada'ya kayıyor

İtalyanların kendi yıldızlarının bile Premier Lig'i tercih etmeye başlamaları, lig yarışlarında yakın zaman içinde zirveyi kimin devralacağına dair de önemli bir ipucuydu. Televizyon gelirlerinin gün geçtikçe artması sayesinde, İngiliz kulüpleri zaten İtalyan kulüplerine karşı mâli açıdan çok daha avantajlı hale gelmekteydi. Üstelik bu faktör sayesinde, yabancı yatırımcılar da İngiliz kulüplerine yönelmeye başlamıştı. Bunun yanı sıra İngilizlerin tribünleri adeta sahayla kucaklaşan futbol stadyumları da İtalyanların gün geçtikçe daha köhne bir hal almakta olan statlarına kıyasla at-

Jürgen Klinsmann

Dennis Bergkamp

mosfer açısından izleyiciyi çok daha cezbedici bir yapıya sahipti. Tüm bu artılar bir araya gelince, 1990'ların sonundan itibaren Premier Lig, liglerin yeni yıldızı haline geliyordu. Az önce bahsettiğimiz İtalyan yıldızlara ek olarak, 1990'ların ortasından itibaren yolu Premier Lig'e düşen başlıca yıldızlara gelecek olursak; ilk olarak Jürgen Klinsmann 1994'te Monaco'dan Tottenham'a geçmiş, bir yıl sonraysa Dennis Bergkamp Inter'den Arsenal'a, Faustino Asprilla Parma'dan Tottenham'a, Ruud Gullit Sampdoria'dan Chelsea'ye, David Ginola PSG'den Newcastle'a, Tomas Brolin Parma'dan Leeds'e ve Juninho Paulista da Sao Paulo'dan Middlesbrough'ya gitmişti.
Bu yeni yapılanmayla birlikte, İngiliz futbolunun da kulüpler düzeyindeki başarıları katlanarak artacaktı. 1990'ların ilk yarısında Manchester United ve Arsenal ile birer Kupa Galipleri Kupası kazanan İngilizler, bu dönemin sonlarına doğruysa önce 1998'de Chelsea ile bir Kupa Galipleri Kupası daha kazanıyor, ardından da Manchester United, 1999'da Şampiyonlar Ligi şampiyonluğuna uzanıyordu. Kırmızı Şeytanların bu başarısı, aynı zamanda 1984'te Liverpool'un yaşadığı zaferden sonra Kupa 1'de İngiltere adına elde edilen ilk şampiyonluktu. Tabiî bunun, 1980'lerin ikinci yarısını Heysel faciasından dolayı gelen ceza nedeniyle Avrupa kupalarından uzak geçiren İngilizlerin, geri dönüşlerinden sonra kazandıkları ilk Kupa 1 zaferi olduğunun da ayrıca altını çizmek lâzım.

Şampiyonlar Ligi'ne İngiliz damgası

Manchester United'ın söz konusu büyük başarısının ardından İngiliz takımlarının Şampiyonlar Ligi'ne ağırlığını koymasıysa 2005 yılından itibaren gerçekleşecekti. 2005'te Liverpool, İstanbul'daki unutulmaz finalde Milan'ı, 120 dakikası 3-3 sona eren mücadelede penaltı vuruşları ile devirerek bu kupayı kazanırken, ertesi sezon Arsenal finale kadar geliyor fakat Barcelona engelini aşamıyordu. 2007'de Liverpool, iki sezon öncesinin rövanşını finalde Milan'a kaybedecek, 2008'e gelindiğindeyse kupa tarihinde ilk kez iki İngiliz takımı finalde kozlarını paylaşacaktı. Manchester United ile Chelsea'yi Moskova'da karşı karşıya getiren final de 1-1'lik eşitliğin bir türlü bozulamaması üzerine penaltılara gitmiş ve sonunda gülen taraf Kırmızı Şeytanlar olmuştu.
Üstelik bu sezon, İngilizlerin turnuvadaki ağırlığı sadece bu iki takımla da sınırlı kalmamıştı. Çeyrek finale dört İngiliz temsilcisi de yükselmeyi başarmış ve bunlardan sadece Arsenal, o da Liverpool ile eşleştiği için yarı finale kalamamıştı. Yarı finalde de Liverpool, Chelsea'ye elenmişti. Bir başka deyişle sezon boyunca İngiltere dışından gelip de bir İngiliz takımını eleyecek bir babayiğit çıkmamıştı.
Bundan sonrasında Manchester United 2009 ve 2011'de iki Şampiyonlar Ligi finali daha görürken bunların ikisinde de Barcelona'ya boyun eğmekten kurtulamadı. 2012'deyse Chelsea, Bayern Münih'i penaltılarla saf dışı bırakarak tarihinde ilk kez bu kupayı kazanmanın sevincini yaşıyordu. Sekiz sezonluk süre içerisinde Şampiyonlar Ligi'nde 16 finalistten sekizi İngiliz olmuştu ve bunların üçü de kupayı almıştı. Üstelik kupaya uzanan üç İngiliz ekibi de birbirlerinden farklıyken, final gören farklı İngiliz ekiplerinin sayısı da dörttü.
Tüm bu başarılar, UEFA sıralamasına da bariz bir biçimde yansımıştı. 2008-2009 sezonundan 2012-2013 sezonuna kadar geçen süre içerisinde İngiltere, UEFA sıralamasında hep zirvede yer aldı. Heysel faciası sonrasında alınan cezanın ardından İngilizler bu alanda Avrupa futbolunun ilk kez en iyisi olmaktaydı.
Şampiyonlar Ligi'nin 32 takımla oynanmaya başladığı 1999-2000 sezonu start alırken de İngiltere UEFA sıralamasında dördüncüydü ve Şampiyonlar Ligi'ne üç takım yollayabilmişti. Ancak aradan geçen yaklaşık 10 sene içerisinde de İngilizler önlerindeki üç rakibi de (Almanya, İspanya, İtalya) sollayacaktı. Bu zirve yürüyüşü esnasında Premier Lig'in değeri de haliyle katmerleniyordu. Artık dünya üzerindeki hemen hemen her yıldız futbolcu için öncelikli tercih, İngiltere'de futbol oynayabilmekti. Real Madrid, Barcelona ve Bayern Münih gibi üç istisna haricinde Premier Lig kulüplerinin elinden bir yıldızı kapabilecek kulüp neredeyse kalmamıştı.

Yıldızların buluşma noktası

Zaten 2000'lerin ortalarında, dünyanın en iyi golcüsü olarak gösterilen isimlere bakıldığında, büyük çoğunluğun Premier Lig'de bir araya geldiği de görülmekteydi. Manchester United'da Ruud van Nistelrooy, Arsenal'da Thierry Henry ve Robin van Persie, Chelsea'de Didier Drogba ve Hernan Crespo gibi... Bir müddet sonra da Andriy Shevchenko Chelsea'ye, Fernando Torres de Liverpool'a transfer olacaktı. 2003'te henüz neredeyse çocuk yaşta Manchester United'a gelen Cristiano Ronaldo da yıllar geçtikçe dünyanın en iyi oyuncularından birisine dönüşmekteydi.
Aynı dönemde, İngilizler sadece futbolcu ithalatıyla da ön plana çıkmıyordu. İngiliz oyuncuların kalitesi açısından da herhalde 1990'da dünya dördüncüsü olan ve Lineker, Barnes, Beardsley, Gascoigne ve Waddle gibi isimleri bünyesinde barındıran jenerasyon sonrasındaki en kaliteli jenerasyonlarını yakalamışlardı. Savunmada Rio Ferdinand, John Terry ve Sol Campbell, dünyanın en iyi beş stoperi sayıldığında mutlaka adları zikredilen oyunculardı. Sol bekte Ashley Cole, yine dünyanın mevkiindeki en iyi birkaç isminden biriydi. Orta sahada Steven Gerrard ve Frank Lampard gibi iki isim vardı ki, hemen hemen herkesin rüya takımlarında kendilerine yer bulabiliyorlardı. David Beckham

2008'de Şampiyonlar Ligi finalini iki İngiliz takımı oynamış, kupayı Manchester United kazanmıştı.

Ruud van Nistelrooy

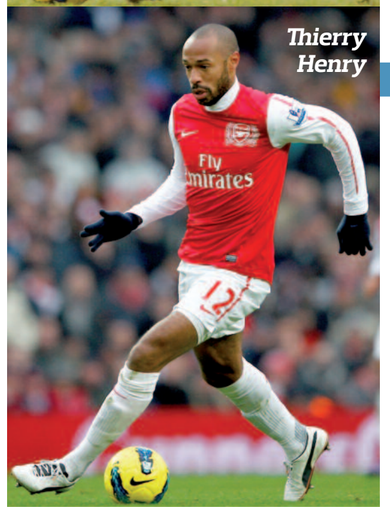
Thierry Henry

zaten futbolcudan da öte bir markaya dönüşmüştü. Forvetteki Wayne Rooney ise kendi kuşağının en heyecan verici genç yeteneği olarak görülmekteydi.
İngilizlerin zaten uzun yıllardır Avrupa futbolunda zirveye oynamaya çalışan köklü ekipleri vardı. Liverpool, Manchester United ve Arsenal gibi... Bir diğer avantajlarıysa, sürekli olmasa da geçmişte dönem dönem Avrupa'nın en iyileri arasına adlarını yazdırabilen takımları da vardı. Nottingham Forest, Aston Villa, Leeds United ve Chelsea gibi. Üstelik İngiliz ekiplerinin statları en az 20-25 bin kişi almaktaydı ve hemen her maç da kapasitelerini zorlamaktaydı.
Az önce saydığımız avantajların yanına bir de bunlar eklenince, 2000'li yıllarda İngiltere'den çok fazla kulübün yabancı sermaye tarafından satın alınmaya başlandığını ve bu yeni, para babası kulüp sahiplerinin de transferde hayli bonkör davrandığını da görmekteydik. Bu duruma dair verilebilecek en popüler örnek de kuşkusuz Chelsea'nin Rus patronu Roman Abramovich'ti. Neredeyse her transfer döneminde Chelsea'ye yıldız oyuncular transfer ettiği gibi, Mavileri sürekli Premier Lig'de zirveye oynayan ve Avrupa'da da kupa kovalayan bir takım haline getiren Abramovich, haliyle Premier Lig'in söz konusu yükselme döneminin de kahramanlarından biri oluyordu. Daha sonra Manchester City de Arap sermayesi tarafından sahiplenilince, benzer bir yapıyla burada da karşılaşılacaktı. Chelsea ve Manchester City kadar olmasa da diğer birçok kulüp de önemli zenginler tarafından satın alınmıştı ve İngiliz kulüplerinin transfere harcadıkları para da gün geçtikçe hızla artmaktaydı.

İşler tersine mi dönüyor?

Ne var ki, son birkaç yılda İngiliz ekiplerinin Avrupa kupalarında çizdiği performansa baktığımızda bir yerlerde bir terslik olduğunu sezmekte de zorlanmıyoruz. Geride kalan üç sezonda, İngiliz takımları Şampiyonlar Ligi'nde en fazla yarı final görebildi. O da 2013-14 sezonunda Chelsea ile... Bu noktaya kadar gelebilen başka bir İngiliz takımı olmadığı gibi 2012-13 ve 2014-15 sezonlarında Şampiyonlar Ligi'nde çeyrek finale gelindiğinde turnuvada tek bir İngiliz ekibi bile kalmamıştı. İçinde bulunduğumuz sezondaysa Manchester United bu turnuvaya ilk turda veda ederken Manchester City, Chelsea ve Arsenal ikinci tura yükselmeyi başardı. Ancak Barcelona ile eşleşen Arsenal ve Paris St. Germain'e rakip olan Chelsea, bu eşleşmelerde favori olarak görülmüyor ve bir sürpriz yapmazlarsa da muhtemelen çeyrek finale kalan tek İngiliz, ikinci turda Dinamo Kiev'le eşleşen Manchester City olacak.
Peş peşe beş Şampiyonlar Ligi finaline altı takım gönderilen günlerden, üstelik aradan çok da uzun bir süre geçmemesine karşın, çeyrek finale bile takım yollanmakta zorlanılan bir döneme gelinmesi, İngiliz kulüplerinin, haliyle Premier Lig'in yaşadığı düşüşün en net göstergesi olsa gerek. Peki, neden böyle oldu? Ne değişti de Premier Lig birden gazı kaçmış kola tadına geldi?

Messi-Ronaldo rekabeti sorunu

Herhalde bu doğrultudaki ilk büyük kırılma noktası, Cristiano Ronaldo'nun 2009'da Manchester United'dan rekor bir bedelle Real Madrid'e transfer olmasıydı. Transferin gerçekleştirdiği dönemde zaten bir süredir dillendirilmekte olan bir soru vardı: "Messi mi Ronaldo mu?" Dünyanın en iyi iki oyuncusu olarak görülen bu iki isim artık La Liga çatısı altında yer alacaklardı. Hem de dünya futbolunun belki de en popüler rekabeti olan Real Madrid-Barcelona rekabetinin iki ayrı tarafında... Bundan böyle

Christiano Ronaldo

her El Clasico mücadelesi, aynı zamanda bir Messi-Ronaldo derbisi olarak da görülecekti. Bu da futbolseverlerin başlıca ilgi odağının La Liga haline gelmesi doğrultusunda çok önemli bir gelişmeydi. Aslında genel olarak La Liga'ya karşı özel bir merak oluşacağını söylemek güçtü ama Real Madrid-Barcelona rekabeti, zaten zirvede olan popülaritesini birkaç kat daha artırmıştı ve sadece bu rekabete odaklanan ilgi bile, Premier Lig'in takip edilme açısından kan kaybı yaşayacağına delaletti.
Öte yandan, Premier Lig'in 2000'lerin ortalarında bünyesinde topladığı yıldızlarsa eskimekteydi, hatta bir kısmı İngiltere'den çoktan ayrılmıştı. Sadece son yıllarda, Frank Lampard ve Steven Gerrard gibi "İngiliz futbolu ve Premier Lig" dendiğinde akıllara gelecek ilk isimler olan futbolcuların emeklilik ikramiyesi amacıyla rotayı ABD'ye çevirmeleri bile bu anlamda büyük kayıptı. Hoş, bu isimler İngiltere'de kalsalardı da ikisinin yaşları toplamı 70'i geçmiş olacaktı, o da ayrı mesele.
Premier Lig'de son dönemde bireysel olarak en çok sivrilen isim, muhtemelen Luis Suarez'di. 2012-2014 arasında Liverpool formasıyla iki sezonda 54 lig golüne imzasını atan Uruguaylı yıldız, az kalsın Kırmızıların 24 yıllık şampiyonluk hasretinin sonlanmasında da başrolü oynayacaktı. Ancak o sezonun sonunda Suarez de Barcelona tarafından transfer edildi. Keza Premier Lig'in son dönemde parlayan bir diğer yıldızı olan Gareth Bale da Suarez'den bir yıl evvel Real Madrid'e transfer olmuştu. Yani az evvel de değindiğimiz Real Madrid-Barcelona rekabeti iyiden iyiye bir "Yıldız Savaşları" halini alırken, bu rekabeti besleyen neredeyse her yeni yıldız aynı zamanda Premier Lig adına da önemli bir kan kaybı yaratıyordu.

Sir Alex olmayınca olmuyor

Premier Lig'in tadını kaçıran bir başka önemli gelişmeyse, 2013 yazında, Sir Alex Ferguson'ın emekli olmasıydı. Manchester United'ı çalıştırdığı 27 sezonda kulübe 13 Premier Lig, iki de Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu yaşatan Ferguson, Kırmızı Şeytanları dünyanın en büyük futbol markası haline getirmişti. Tabiî böyle bir markanın varlığı da Premier Lig'in değerine değer katmaktaydı. Ferguson'ın emekliliği sonrasındaysa United'ın performansında çok ciddi bir düşüş yaşandı.
Başlangıçta bu düşüşün sebebi olarak, Ferguson'ın halefi olan David Moyes'in United için yeterli çapta bir teknik adam olmadığı görüşü ağır basıyordu fakat Moyes'ten sonra işbaşı yapan ve dünya futbolunun en tecrübeli teknik adamlarından biri olan Louis van Gaal'ın da yaraya merhem olamaması, Ferguson ile United birlikteliğinin bambaşka bir kimya yaratmış olduğu gerçeğini iyiden iyiye ortaya koydu. Ferguson'ınki gibi bir United'ın artık olmadığı Premier Lig'de de zirve mücadeleleri elbette eskisi kadar keyifli olmayacaktı.
Son olarak, Premier Lig'in yaşadığı tökezlemedeki önemli bir faktörün de Bayern Münih önderliğinde Bundesliga'nın gösterdiği çıkış olduğu söylenebilir. 2008 itibarıyla UEFA sıralamasında İngiltere 75 küsur puanla liderken, Almanya 48 küsur puanla beşinci durumdaydı. Güncel sıralamadaysa Almanya 75 küsur puanla ikinci sıraya çıkmışken, İngiltere 72 küsur puanla üçüncülüğe gerilemiş durumda... Bayern Münih'in yıllardır Bundesliga'yı domine etmesi ve burada kazandığı güç sayesinde zamanla Şampiyonlar Ligi'nin de en etkili takımlarından birine dönüşmesi, hiç kuşkusuz Bundesliga'nın değerini de bir hayli yukarı çekti. Keza, 2006 Dünya Kupası için yenilenen veya sıfırdan inşa edilen statlar da Alman futboluna büyük katkı sağladı ve Bundesliga'ya olan ilgi arttıkça Premier Lig'e karşı da insanlarda bir soğuma oluşmaya başladı.

Yakında kartlar yeniden dağıtılacak

Toparlamak gerekirse Premier Lig, 2005-2010 arasındaki altın dönemine kıyasla artık daha az futbol ikonuna sahip. Bu zaten izleyicileri uzaklaştıracak bir etken. Tabiî İngiltere'de durmayan söz konusu futbol ikonları onun yerine La Liga'da veya Bundesliga'da boy gösteriyorsa, bu da diğer liglerle olan rekabette büyük bir handikap. Yıldızların eksilmesiyse, başarı yüzdesini de düşürmekte ve bu da ilgiyi ayrıca azaltmakta. Bir tür kısır döngü yani...
Premier Lig'in bu durumdan kurtulmak adınaysa yine de 1990'ların ikinci yarısında, bu alandaki üstünlüğünü kendisine devreden Serie A'ya kıyasla önemli avantajları var. Bir kere kulüplerin mâli gücü çok daha fazla... Serie A'nın geride kalmaya başladığı dönemde İngiliz kulüpleri bir anda gelir dengesini de ciddi biçimde bozacak kadar zenginleşmişlerdi ve İtalyan kulüpleri buna karşı bir hamle yapamamıştı. Şu andaysa İngilizler adına buna benzer bir dezavantaj yok. Bir başka umut verici noktaysa, TV yayınları açısından Premier Lig'in hâlâ en iyi pazarlanan lig olması. Ortada böyle bir pazar varken kulüplerin mâli olarak güçlü kalması da, yabancı yatırımcıların İngiliz kulüplerine olan ilgisinin sürmesi de gayet normal. Bu da orta ve uzun vadede muhakkak İngiliz kulüplerinin elini güçlü kılacaktır.
Kısa vadedeyse Premier Lig'in bir müddet daha sabretmesi gerekecek gibi. Zira Messi ve Ronaldo La Liga'da oynadığı müddetçe mevcut şartların değişmesi pek kolay değil. Ancak bu sezon bitiminde Messi'nin 29, Ronaldo'nunsa 31 yaşında olacağı hesaba katılırsa, bu özel rekabetin önünde en fazla dört-beş sene daha olduğu, sonrasındaysa Avrupa futbolunda kartların yeniden dağıtılmaya başlanacağı aşikâr. İşte o dağıtım esnasında çok büyük yönetimsel hatalara imza atmazlarsa, 2020'li yıllarda İngiliz kulüplerini yeniden Avrupa'nın zirvesinde görmek hiç de şaşırtıcı olmayacaktır.

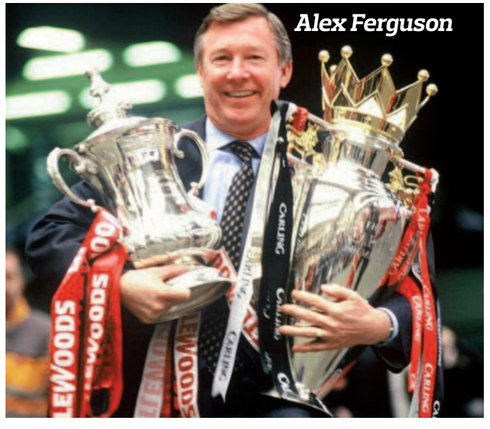
Alex Ferguson

Deniz Kadah

Futbol benim hayatım

Süper Lig'in gol krallığı listesine göz attığınızda rastlayabileceğiniz ender Türk oyuncular dan biri. Şanlıurfa'da başlayan hayat hikâyesinin ağırlıklı bölümünü Almanya'da yaşadı. Üçüncü sezonunu geçirdiği ligimizde yükselen performansı, güçlü fiziği ve tükenmeyen enerjisiyle dikkat çekiyor. Bugünkü konumuna gelmesini "Futbol benim hayatım. Futbol için ölürüm. Daha küçükken büyük bir kariyerim olmasını hayal ediyordum. Her gün, her gece hayal kuruyordum, dua ediyordum ve çok çalışıyordum. Başarımın sırrı bu kariyeri hayal etmem. Bunun için çok sıkı çalıştım" sözleriyle açıklıyor. İşine ve Çaykur Rizespor'a olan bağlılığını ise tesislerde yaşayarak ortaya koyuyor.

Rasim Artagan

2

Mart 1986 Şanlıurfa doğumlusun. Ancak kariyerin Almanya'da başladı. Nasıl bir çocukluk geçirdin?
Şanlıurfa'da başlayıp, Almanya'da devam eden bir hikâye benimkisi. Futbola başladıktan sonra hayalim Türkiye'ye dönüp, doğduğum ülkede futbol oynamaktı. Bunun sonrasında da hayalimi gerçekleştirmiş oldum. Umuyorum Şanlıurfalılar da benim mutlu olduğum gibi mutlu oluyorlardır.

Kaç yıl yaşadın Şanlıurfa'da?
3-4 yaşına kadar orada yaşadıktan sonra ailemle birlikte Almanya'ya göç ettim.

Peki, Almanya'ya gidiş hikâyeniz nasıl?
Babam Almanya'da bir iş buldu ve gitti. Ülkeyi tanımaya çalışıyordu. Daha sonra bizi çağırdı. Bize, "Burada iş imkânları geniş" dedi. Kendisi başarılı oldu ve bizi de yanına aldı. O yüzden taşındık oraya...

Futbolla ne zaman ve nasıl tanıştın?
5-6 yaşındaydım. Bütün kardeşlerimle sokakta top oynamaya başladık. Bremen gibi ufak bir yerde yaşıyorduk. Ve futbol son-

“Profesyonel kariyerimdeki ilk adımı 2007'de attım. 3. Lig'de Lübeck diye bir takımda başladı kariyerim. Sonra çok çalışarak Fortuna Düsseldorf'a gittim. Sonrasında da Hannover 96'ya geçtim ve bu da benim kariyerimin önünü açtı.

“Almanya'da çok çalışmana ve çok disiplinli olmana özellikle dikkat ederler. İdmanlardan sonra genç oyuncular ekstra idmanlar yapar. Kendilerini geliştirirler. Bu olmazsa olmazdır. Çünkü bir üst düzeye atlayabilmek için çok çalışmanız gerekir. Bunu sürekli anlatırlar.

“Türkiye'de oynamak hayallerimden biriydi. Çaykur Rizespor'a karşı oynadığımız hazırlık maçından sonra Rıza Çalımbay Hoca bana, ''Gel, bize yardım et. Biz de seni Türkiye'de en yukarılara taşıyalım'' dedi. Sonrasında buraya geldim ve Allah'a şükürler olsun ki çok çok mutluyum.

“Bana iyi bir sözleşme sunan bir kulüp olursa, bana güvendiklerini söylerlerse, günün her saatinde, her saniyesinde ''Nasıl daha iyi olurum'' diye düşünürüm ve bunun için çok çalışırım. Çaykur Rizespor adına her şeyin en iyisini yapabilmek için uğraşıyorum. Çünkü bu takım bana güvendi, ailem oldu.

“Kulüplerin tesislerinde kalmayı seviyorum. Almanya'da da böyleydi. Kendi evim vardı ancak tesislerde kalıyordum. Rize'de de aynı şekilde tesis dışında bir evim var ama hiçbir zaman gitmiyorum. Burada kalmak beni kulübe daha çok bağlıyor. İşimi daha iyi yapmamı sağlıyor.

rasında da devam etti.

Baban Almanya'da ne işle meşgul?

Bir beton fabrikasına çalıştı. 30 yıla yakın bir çalışma hayatı oldu. Şimdi de emekli.

Kaç kardeşsiniz?

5 kardeşiz. 3 erkek, 2 kızız.

Senden başka futbolla ilgilenen var mı?

Evet, ağabeyim var. Bana göre çok büyük bir yetenekti kendisi. Werder Bremen'in altyapısında oynadı. Ondan sonrasında kendi işini yapmaya karar verdi ve iş hayatına atıldı, futbolu bıraktı. Sonrasında küçük kardeşim de Werder Bremen'in altyapısında oynuyordu. Çok yetenekliydi. Ama şansı yaver gitmedi. Çünkü sakatlıklar yaşadı dizinde. Sakatlıkları uzayınca da futbolu bırakmayı tercih etti.

Seninle beraber futbola başlayan arkadaşlarının birçoğu şu an oynamıyor. Seni arkadaşlarından ayıran özellikler nelerdi? Sen neden üst düzey bir oyuncu oldun ve Süper Lig'desin?

Aradaki fark şuydu açıkçası. Futbol benim hayatım. Futbol için ölürüm. Daha küçükken büyük bir kariyerim olmasını hayal ediyordum. Her gün, her gece hayal kuruyordum, dua ediyordum ve çok çalışıyordum. Arkadaşlarım tatile giderken, yüzerken, ailesiyle tatil yaparken ben şehirde kalıp yüzüyordum, koşuyordum, çok sıkı çalışıyordum. Futbol benim hayatım, futbol benim yolum. Başarımın sırrı bu kariyeri hayal etmem. Her zaman futbol oynayayım, farklı farklı yerleri göreyim istiyordum. Bunun için çok sıkı çalıştım. Bu işin sırrı da bu. Sıkı çalışmanın meyvelerini şu an topluyorum.

Profesyonel futbol kariyerin nasıl başladı?

Profesyonel kariyerimdeki ilk adımı 2007'de attım. 3. Lig'de Lübeck diye bir takımda başladı kariyerim. Sonra çok çalışarak Fortuna Düsseldorf'a gittim. Çok büyük bir takımdır Fortuna Düsseldorf. 2. Lig'de oynuyorlardı o sırada... Sonrasında da Hannover 96'ya geçtim ve bu da benim kariyerimin önünü açtı.

Fortuna Düsseldorf bir yerde futbolcu fabrikası değil mi?

Evet. Gelenekleri çok kuvvetli bir kulüp. İşçiler tarafından kurulmuş ve sonrasında futbolcu yetiştirip Almanya'da isim yapmış bir kulüpten bahsediyoruz.

Almanya'da futbola başlamak sana ne kazandırdı? Neler öğrendin? Alman eğitimini bize nasıl anlatırsın?

Almanya'daki disiplini şöyle özetleyebiliriz. Çok çalışmana ve çok disiplinli olmana özellikle dikkat ederler. Her seferinde bunun gibi şeylere teşvik ederler. İdmanlardan sonra genç oyuncular ekstra idmanlar yapar. Kendilerini geliştirirler. Bu olmazsa olmazdır. Çünkü bir üst düzeye atlayabilmek için çok çalışmanız gerekir. Bunu sürekli anlatırlar. Benim için de iyi yemek yemek, abur-cubur yememek, iyi uyku almak, bunları takip etmek, fitness'a gitmek çok önemliydi. Böyle özetleyebilirim Alman disiplinini...

Hannover 96'daki günlerin nasıl geçti?

Hannover, Bremen'den 1 saat uzaklıktaydı. Yani aileme 1 saat uzaktım. Bir ya da iki idmanla geçiriyorduk günlerimizi. Ondan sonra arkadaşlarla yemeğe çıkardık, zamanımızı geçirirdik. Ama özellikle çok çalışmaya gayret ederdim. O seviyeye gelmiştim ve Bundesliga'da oynayabilmeyi hayal ediyordum. Tabiî bu hedefe ulaştıktan sonra da devamını getirmeyi amaçlıyordum. Çok şanslıyım ki Borussia Dortmund, Hertha

“Leo'nun (Leonard Kweuke) arkasında oynuyorum. Birbirimizi daha iyi tanıyoruz. Bazı şeyleri birlikte deniyoruz. Kendi gelişimimiz için bu çok önemli diye düşünüyorum. Leo çok eğlenceli bir adam. Çok iyi bir karakteri var. Leo ile oynamak bana çok zevk veriyor.

“Türkiye'nin EURO 2016'da olması gerçekten çok önemli. İzlanda'yı 1-0 yenmemiz inanılmazdı. Selçuk İnan'ın golünden sonra hepimiz ağlıyorduk. Hepimiz havalara uçtuk ve çok mutluyduk. Zorlu bir gruba düşmüşüz gibi duruyor ama kadromuz çok iyi. Her şeyi yapabilecek kapasitede bir takımız.

“En beğendiğim forvetler Ronaldo, Messi, Ibrahimoviç, Higuain, Benzema... Ama aralarında bir isim sivriliyor ve o isim de Lionel Messi. İnanılmaz bir karaktere sahip. Topun peşinden koşarken ne kadar mutlu olduğunu görüyorsunuz. Her zaman gülümsüyor. Türkiye'de Burak Yılmaz'ı çok beğeniyorum.

Berlin, Bayern Münih gibi takımlara karşı birkaç maç yaptım. Bu benim gururum açıkçası...

2013-2014 sezonunda yolun Çaykur Rizespor ile kesişti. Rize'ye gelişin nasıl oldu?

Az önce de söylediğim gibi bir gün Türkiye'de oynamak hayallerimden biriydi. Hannover'de oynarken bir-iki sene boyunca Çaykur Rizespor, menajerimle hep iletişimdeydi. Beni istiyorlardı. 2013-2014 sezonunda bir hazırlık maçımız oldu Çaykur Rizespor'a karşı. O sırada Rıza Çalımbay Hoca ile konuşabildim. Rıza Hocanın bana çok güzel sözleri vardı. Bana, ''Gel, bize yardım et. Sen iyi bir forvetsin. Ben buna inanıyorum. Bize yardım edebileceğine inanıyorum. Biz de seni Türkiye'de en yukarılara taşıyalım'' dedi. Böyle bir konuşma geçti aramızda. Sonrasında buraya geldim ve Allah'a şükürler olsun ki çok çok mutluyum.

Gelir gelmez kendini kabul ettirdin ve takımın değişmezlerinden biri oldun. Bunu nasıl başardın? Kendini nasıl hazırlıyorsun?

Belki şöyle açıklayabilirim bunu. Bana iyi bir sözleşme sunan bir kulüp olursa, bana güvendiklerini söylerlerse, günün her saatinde, her saniyesinde ''Nasıl daha iyi olurum'' diye düşünürüm ve bunun için çok çalışırım. Yaklaşım tarzım budur. Ben Çaykur Rizespor adına her şeyin en iyisini yapabilmek için uğraşıyorum. Allah'a çok şükür ki takım arkadaşlarım da gerçekten arkadaşım oldular. Onlar sadece benim takım arkadaşım değil artık. Onlar benim canlarım, dostlarım. Çünkü bu takım bana güvendi. Burada ailesiz yaşıyorum. Ailem uzakta. Beni buraya getirdiler ancak bana bir aile de verdiler. Onlar için her şeyin en iyisini yapacağım.

Anladığım kadarıyla çocukluktan beri tesislerde yaşamışsın. Ayrı bir evde yaşamaktan ziyade tesislerde olmayı mı tercih ediyorsun?

Evet, kulüplerin tesislerinde kalmayı seviyorum. Niye? Yaptığım iş futbol. Kendimi kulüple ne kadar yakın hissedersem, performansım o kadar artar diye düşünüyorum. Uzakta kalmak yerine burada kalırım ve fitness'a gidebilirim, yüzebilirim. Uyandığımda zaten burada olurum. Almanya'da da böyleydi. Kendi evim vardı ancak yine de tesislerde kalıyordum. Rize'de de aynı şekilde tesis dışında bir evim var ama hiçbir zaman gitmiyorum. Her

zaman tesisteyim. Burada kalmak beni kulübe daha çok bağlıyor. İşimi daha iyi yapmamı sağlıyor. Bir maçı kaybettiğimizde tesise geri döndüğüm zaman çok büyük bir hayal kırıklığı yaşıyorum. Bazen fitness'a gidiyorum, bazen havuza giriyorum. 10-15 dakika kendimi ekstra motive etmeye çalışıyorum. Çünkü bir dahaki güne daha hazır ve motive olarak başlamam gerekiyor.

Bir yandan Alman gibi çalışıp diğer yandan Türk gibi motive oluyorsun sanırım. Duyguların da ön planda çünkü...

Kesinlikle haklısınız. Futbol benim için çok canlı bir organizma. Çünkü bu Türk mantalitesine giriyor kesinlikle. Benim duygusal yaklaşmamın sebebi de bu belki de... Maç kazandığımız zaman dünyanın en mutlu insanlarından birisi oluyorum. Bunu hissediyorum. Ama kaybettiğimizde de en büyük hayal kırıklığını yaşamış bir insan kimliğine bürünebiliyorum. Duygusallığım çok fazla. Bu benim direkt kendi karakterime ve duygusallığıma bağlı. Burada Türklüğüm öne çıkıyor.

Bu sezon ilk yarıyı 6 galibiyet, 6 beraberlikle 24 puan toplayıp 8. sırada bitirdiniz. İkinci yarıdaki hedefiniz nedir?

Ligin geri kalanıyla ilgili şunu söyleyebilirim. İyi bir takımız. İyi bir takım karakterimiz var. İyi oyuncular, iyi bir hocaya, iyi bir ruha sahibiz. İşimize odaklanır, her zaman çalıştığımız gibi çalışmaya devam edersek hem Rize için hem de Türkiye için büyük bir sürpriz yapabiliriz. Bu gücümüz var.

Kweuke'den sonra takımın en fazla gol atan ikinci oyuncusu sensin. Sezon hedefin nedir?

Öncelikle şunu söylemek istiyorum; kişisel hedefim yükseldi tabiî. Geçen sezon 9 gol attım toplamda. Bu sezon ilk yarıda 7 golüm var. Öncelikle bunu geliştirmek ve takımıma gollerimle, asistlerimle katkıda bulunmak isterim. Bu benim için çok önemli. Ondan sonrasında Fatih Hocamız beni seçerse hazırım. Umarım Allah nasip eder.

Geçen sezona oranla çok daha golcü bir kimliğe sahip olmanı nasıl açıklıyorsun?

Geçen sezon benim için çok iyi geçmedi. Çünkü hoca değişikliği oldu. Çalkantılı bir sezondu. Bazen iyi oynadık, bazen iyi oynamadık. Oyun şeklimizi tam tutturamamıştık. Ama bu sezon aynı hocayla, aynı oyuncularla devam ediyoruz ve bu çok önemli. Aramızdaki iletişimi daha çok arttırdığımızı düşünüyorum. Baktığınız zaman Leo'nun (Leonard Kweuke) arkasında oynuyorum. Birbirimizi daha iyi tanıyoruz. Bazı şeyleri birlikte deniyoruz. Kendi gelişimimiz için bu çok önemli diye düşünüyorum. Leo ile birbirimizi daha iyi tanıyan bir ikiliyiz artık. Leo çok eğlenceli bir adam. Çok iyi bir karakteri var.

Kendisini çok seviyorum. O da beni çok seviyor. Birlikteyken çok eğleniyoruz. Leo ile oynamak bana çok zevk veriyor. Top ona gittiğinde biliyor ki ben arkasından koşular yapıyorum. Topu benim için tutuyor. Anlaştığımızı düşünüyorum. İnanıyorum ki sezonun ikinci yarısında daha çok gol atıp, daha çok keyif alacağız.

Rize'de nasıl bir hayatın var? Neler yapıyorsun?

Her gün idmanlarımız var. İdman olmadığı zaman hamsi yemeyi çok seviyorum. Rize'de çok güzel yapıyorlar bu balığı. Boş zamanlarımızda Trabzon Forum'a gidiyoruz. Rize küçük ama çok güzel bir şehir. Her zaman takım arkadaşlarımla birlikteyim ve günlerimiz böyle geçiyor.

Çaykur Rizespor'daki hedefin nedir?

Öncelikle sezon sonuna kadar bu takım için her şeyi yapacağımı söyleyebilirim. Biz iyi bir takımız ve her takımı yenebiliriz. Galatasaray'ı, Trabzonspor'u, Başakşehir'i yendik, Fenerbahçe ile berabere kaldık. Beşiktaş'a karşı 1-0 kaybetmemize rağmen çok iyi bir takım olduğumuzu gösterdik. Bu çok önemliydi bizim için. Bu sezon sonuna kadar daha çok gol atıp, daha çok yardım etmek istiyorum Rizespor'a... Umarım ki gelecek sezon Avrupa'da boy gösteririz. Bu bizim için çok güzel olur.

Spor Toto Süper Lig'i nasıl değerlendiriyorsun? Takımların neredeyse hepsinde yıldız oyuncular var. Senin gözünle Süper Lig nasıl?

Büyük isimler bu ligde forma giyiyor. Bu oyunculardan çok şey öğreniyoruz. Kaliteli isimleri seyredebiliyoruz. Bunlar futbolu daha da güzelleştiriyor. Artık Süper Lig, tüm dünyada takip edilen bir lig haline geldi. Almanya'da bütün arkadaşlarım hiçbir maçı kaçırmadan izliyor. Bu isimler olduğu için daha da heyecanlı bir lig haline geldi, kalite yükseldi. Bizim de kalitemiz yükseldi. Daha da güzel oldu Süper Lig...

29 yaşındaki bir oyuncu olarak; bundan sonraki kariyer planlaman nasıl? Hedeflerin neler? Ancak burada bir parantez açmak gerekir. Arda Turan, Barcelona'ya 28 yaşında transfer oldu. Yani günümüzde bu yaşlardaki oyuncular en iyi zamanlarını yaşıyor.

Evet, bu doğru. Arda Turan, 28 yaşında Barcelona'ya transfer oldu. Dünyanın en iyi takımında, dünyanın en iyi oyuncularıyla birlikte futbol oynuyor. Benim için yaşın hiçbir önemi yok. 29 yaşındayım ama 20 yaşında gibi hissediyorum. Fit olduğum sürece 5-6 yıl daha bu performansımı sergileyebilirim hatta arttırabilirim. En yüksek seviyelerde oynayabilirim. Bunun için elimden gelen her şeyi yapacağım. Bazı örnekler vereceğim. Mesela Totti, mesela Buffon... Hele ki Buffon 40 yaşında Şampiyonlar Ligi'nde oynadı. Futbol çok çabuk değişen bir oyun. Buna adapte olmanız çok önemli. Ben düşünüyorum ki, siz ne kadar kendinize iyi bakarsanız o kadar güzel performans gösterirsiniz. 20 yaşındaki oyuncular çok güçlü evet ama 28-29 yaşındaki oyuncular artık futbol zekâsının zirvesine çıkıyor. Bunu net bir şekilde görüyoruz artık günümüz futbolunda.

Peki, kariyer planın nedir? Türkiye'de devam mı edeceksin, yoksa Avrupa'ya geri mi döneceksin?

Çaykur Rizespor ile devam ettiğim müddetçe her şeyimi vereceğim. Yazın sözleşmem bitiyor. Projeleri değerlendireceğim. Bizim projemiz bana yine heyecan verirse burada devam edeceğim. Neden olmasın? Türkiye'de de devam edebilirim. Ya da projeleri değerlendirdikten sonra belki önümde bir Avrupa yolu açılır. Bunu bilemeyiz. Onu o zaman düşünmek istiyorum. Zamanı gelince düşüneceğim. Çünkü şu an sadece Çaykur Rizespor'a odaklıyım. Türkiye'de kalmayı tabiî ki isterim. Çünkü benim ülkem. Taraftarlar çok tutkulu ve bu benim çok hoşuma gidiyor. Neden Türkiye'de devam etmeyeyim?

Millî Takım'la ilgili düşüncelerin neler? Avrupa Şampiyonası'na gidiş yolumuzu sen nasıl yaşadın?

Türkiye'nin EURO 2016'da olması gerçekten çok önemli. Ülke olarak çok önemli. Türk futbolunun gelişimi için çok önemli. İnsanlarımız için çok önemli. Çok zorlu süreçlerden geçtik. Çok zorlu maçlar oldu. Ama İzlanda'yı 1-0 yenmemiz inanılmazdı. Selçuk İnan'ın golünden sonra hepimiz ağlıyorduk. Hepimiz havalara uçtuk ve çok mutluyduk. Zorlu bir gruba düşmüşüz gibi duruyor ama kadromuz çok iyi. Bu bir turnuvadır ve turnuvalar her şeye açıktır. Kimse zor diye bakmasın. Biz her şeyi yapabilecek kapasitede bir takımız. İyi bir kadromuz var. Ben de katılabilirsem neden olmasın. Bu bizim millî gururumuz ve Millî Takımımız.

Futbola başladığın dönemde bir idolün var mıydı?

İdolüm Samuel Eto'o'ydu. O dönemde Barcelona'da oynuyordu. Antalyaspor'la oynadığımız maçı unutamam. 5-1 kazanmıştık ve çok mutluyduk. Soyunma odasına gittim ve kendisiyle fotoğraf çektirmek istediğimi söyledim. Konuştum kendisiyle. Benim için

çok büyük bir efsanedir. Yaptığı şeyler, kariyeri, karakteri gerçekten inanılmaz. Allah'a şükür ki onu da tanıyabildim. Kendisiyle bir fotoğrafım oldu. Benim için çok güzel bir anıydı. Eto'o çok büyük bir karaktere sahip. Her zaman gülümseyen biri olması da onun güzel aurasından kaynaklı.

Şu an için dünyada ve ligimizde en çok beğendiğin forvetler kim?

En beğendiğim forvetler Cristiano Ronaldo, Messi, Ibrahimoviç, Higuain, Benzema... Ama aralarında bir isim sivriliyor ve o isim de elbette Lionel Messi. İnanılmaz bir karaktere sahip. Topun peşinden koşarken ne kadar mutlu olduğunu görüyorsunuz. Her zaman gülümsüyor. Bunu yakından görebiliyorsunuz. Türkiye'de Burak Yılmaz'ı çok beğeniyorum. Galatasaray'da Süper Lig ve Şampiyonlar Ligi'nde çok önemli goller attı. Millî Takım adına çok güzel golleri var. Katkısı büyük. Burak Yılmaz benim için en iyi performansı gösteren forvet.

Ligimizde en çok hangi defans oyuncularına karşı oynarken zorlandın bugüne kadar?

Bursaspor'dan Serdar Aziz'i söyleyebilirim. Bursaspor maçında golü attım ama öyle bir vurdu ki bana, hâlâ gözümün altında izi var. Maçtan sonra geldi özür diledi, konuştuk. Üzüldüğünü söyledi. Ama tabiî golü attıktan sonra da ne kadar çok zorlandığımı hissettirdi bana...

Futbol kariyerin boyunca unutamadığın maç hangisidir?

Çok gol attığımız maçlar oldu tabiî ama bir maçı unutamam. Antalyaspor maçının bendeki yeri çok farklı. Çünkü idolüme karşı sahada forma giydim. Hem 5-1 gibi flaş bir skorla kazandık hem de ben üç gol birden attım. Benim için en iyi maçtı. Uzun yıllar bunu hatırlayacağım.

Doğduğun yer olan Şanlıurfa'ya gidiyor musun?

3-4 yıl önce gittim. Çok güzel 3-4 gün geçirdim. Amcam ve babam yanımdaydı. Çok güzel ve sıcak bir yer olduğunu hatırlıyorum. Ondan sonra çok fazla zamanım olmadı. Çünkü idman programlarımız çok yoğun.

Peki, doğduğun topraklara gidince neler hissettin?

Çok duygusal anlardı benim için. Çok önemli bir andı. Doğduğum şehirdi. Ufaktım ama tekrardan tanıma fırsatı bulduğum insanlar da vardı. İnanılmaz duygular beslediğim özel bir yerdi. Hep görmek istediğim bir yerdi. 3-4 gün benim için çok özel geçti.

Türkçe dersleri alıyor musun? Konuşmanı geliştirmek istiyor musun?

Türkçeyi güzel konuşamadığım için çok üzgünüm. Utanç verici bir durum olduğunu biliyorum. Öğrenmek için varımı, yoğumu ortaya koyuyorum. Türkçeyi ana dili gibi konuşan İtalyan tercümanım Gaetano Daniele Salierno bana çok yardımcı oluyor. Umarım ki en yakın zamanda öğrenmiş olurum.

Onur Erdem

Kaybolan yıllar

Millî takımımız, ilk dokuz Avrupa Şampiyonası'nda, elemelerde bir türlü istediği sonuçları alamamış ve sadece bir kez şansını son ana kadar sürdürürken çoğu zaman erkenden havlu atmıştı. Ortaya büyük bir iddia koyamadığımız bu yıllarda büyük turnuvalar için oynadığımız eleme maçları da zaten genellikle birer prestij mücadelesi olarak görülmekteydi.

Avrupa Şampiyonası elemelerindeki ilk tecrübemizi Romanya karşısında yaşamış ama iyi bir sonuç alamamıştık.

1960 elemeleri: Romanya - Türkiye (3-0, 0-2)

İlki 1960'ta düzenlenecek olan Avrupa Şampiyonası, o zaman belirlenen statü gereği dört takımla oynanacaktı. Bu ilk turnuvaya, tıpkı ilk Dünya Kupası'nda olduğu gibi fazla rağbet gösterilmemişti ve sadece 17 ülke elemelere katılmak için UEFA'nın yaptığı çağrıya olumlu yanıt vermişti. Buna göre iki takım aralarında bir ön eleme turu oynadıktan sonra çift maç eliminasyon usulüne göre iki eleme turu daha oynanacak ve finallerde mücadele edecek dört takım belirlenecekti.
UEFA'nın davetini kabul edenler arasında Türkiye Futbol Federasyonu da vardı. Haliyle Millî Takımımız da eleme turlarında şansını deneyecekler arasındaydı.
İlk turdaki rakibimizse Romanya olmuştu. Eşleşmenin, 2 Kasım 1958'de oynanan ilk maçında, Romanya'nın son yarım saatte gelen üç golü, şansımızı büyük ölçüde tüketiyordu. 3-0 kaybedilen bu maçın rövanşıysa, 26 Nisan 1959'da Mithatpaşa Stadı'nda oynandı. Millîlerimiz 13. dakikada Lefter'in penaltıdan attığı golle 1-0 öne geçiyor, devreyi bu skorla tamamladıktan sonra da ikinci yarının 10. dakikası dolmadan yine Lefter'le 2-0'ı da buluyordu. Ancak maçın kalan bölümünde iyi kapanan Romanya defansı, millîlerimize daha fazla gol atma şansı tanımıyor, 90 dakikanın 2-0 bitmesiyle birlikte de turu geçen taraf oluyordu.

1964 elemeleri: İtalya-Türkiye (6-0, 1-0)

1964 Avrupa Şampiyonası elemeleri, ilk turnuvaya nazaran çok daha fazla ilgi çekmişti ve 17 yerine 29 takım elemelere katılmıştı. 26 takımın katılacağı ön eleme turu sonrasında iki eleme turu daha oynanacak ve turnuvaya katılacak dört takım belli olacaktı. Millî Takımımızın ön eleme turundaki rakibiyse İtalya olmuştu.
Dünya futbolunun en önde gelen ülkelerinden birine karşı 2 Aralık 1962'de Bologna'da oynanacak ilk maç öncesinde haliyle İtalyanlar favoriydi belki ama maç sonunda ortaya İtalyanların bile beklemeyeceği kadar farklı bir skor çıkmış ve ev sahibi ekip sahadan 6-0 galip ayrılmıştı. İlk millî maçını oynamasına, dahası forvet değil de bir orta saha oyuncusu olmasına karşın dört gol birden atan Alberto Orlando maçın adamı olurken, diğer iki golse İtalyanların ilerisi için çok şeyler bekledikleri genç yıldızları Gianni Rivera'dan gelmişti.
Türkiye, yaklaşık dört ay sonra Dolmabahçe Stadı'nda oynanan rövanş maçınaysa, ilk maçtaki üzücü skoru unutturabilmek amacıyla, en azından rakibine yenilmemek için çıkmıştı. Gelgelelim Angelo Sormano'nun bitime dört dakika kala Turgay Şeren'i mağlup etmesiyle, İtalyanlar İstanbul'dan da 1-0'lık galibiyetle dönüyordu.

1968 elemeleri: Evimizde yenilmedik ama...

1968'deki üçüncü Avrupa Şampiyonası öncesinde UEFA, eleme aşamasını çift devreli lig usulüne dayalı gruplar halinde oynatmayı kararlaştırmıştı. Buna göre elemeler dört takımlı sekiz grupla başlayacak, bir sonraki aşamadaysa sekiz grup birincisi, çift maçlı eliminasyon usulüyle karşılaşacak ve turnuvaya katılacak dört takım da bunun sonunda ortaya çıkacaktı. Millî Takımımız, ilk turdaki sekiz gruptan ilkinde İspanya, Çekoslovakya ve İrlanda Cumhuriyeti'ne rakip olmuştu. Aynı zamanda son Avrupa Şampiyonu unvanını da taşıyan İspanyollar grubun favorisiydi. Grubun bir diğer güçlü takımıysa Çekoslovakya'ydı. Böylesine bir grupta, Türk futbolunun o dönemki şartları da göz önüne alındığında, Millî Takımımız için öncelikli hedef, iyi bir prestij mücadelesi ortaya koyabilmekti.
Millîlerimizin ilk maçı, 16 Kasım 1966'da Dublin'de, İrlanda karşısındaydı. Takımımız karşısında baskılı bir oyun oynayan İrlanda, 60. dakikada Frank O'Neill ve 74. dakikada Andy McEvoy ile sonuca gidecekti. Millî Takımımızın şeref sayısıysa 88. dakikada Ogün Altıparmak'tan gelmişti: 2-1.
Türkiye, ikinci sınavında, 1 Şubat 1967'de Ali Sami Yen Stadı'nda İspanya'yı ağırlıyordu. Sağlam bir savunma anlayışı ortaya koyarak güçlü rakibini kilitlemeyi başaran ay-yıldızlılar, böylece 0-0'lık beraberliğe uzanıyor ve gruptaki ilk puanını da alıyordu. Millîlerimiz, İspanya beraberliğinden üç hafta sonraysa bu sefer Ankara 19 Mayıs Stadı'nda İrlanda'yı konuk etti.
İlk yarıyı Ayhan Elmastaşoğlu'nun golüyle 1-0 önde kapayan ay-yıldızlılar, ikinci yarıda da Ogün Altıparmak'la farkı ikiye çıkarıyor, Noel Cantwell'ın son dakikadaki golüne rağmen de maçı 2-1 kazanıyordu.
Ne var ki Millî Takımımızın iki maçlık güzel gidişi, 31 Mayıs 1967'de Bilbao'da oynanan İspanya maçıyla sona erecekti. İstanbul'daki karşılaşmada rakibini 90 dakika boyunca kilitlemeyi başaran millîlerimiz, Bilbao'da da benzer bir taktikle oynamıştı ama bu kez 63. dakikaya kadar direnebilmiş ve o esnada Ramon Grosso'dan gelen gole engel olamamıştı. İspanya, 81. dakikada Francisco Gento ile bir gol daha bulacak ve sahadan 2-0'lık galibiyetle ayrılacaktı.
18 Haziran'a gelindiğindeyse Türkiye bir diğer zorlu deplasmanda Çekoslovakya karşısına çıkıyordu. Ne yazık ki Bratislava'daki maç, Millî Takımımızın bu gruptaki en kötü maçı olarak kayıtlara geçecekti. Çekoslovaklar karşılaşmayı ikisi Josef Adamec ve biri de Josef Jurkanin'den gelen gollerle 3-0 kazanmıştı.
Bu maçın 15 Kasım'da Ankara 19 Mayıs Stadı'nda oynanan rövanş mücadelesindeyse 'gol' sesi çıkmayacak ve millîlerimiz grubu dört puanla, son sırada tamamlayacaktı.

Millîlerimiz Çekoslovakya maçına çıkıyor....

1972 elemeleri: Keskin inişler ve çıkışlar

Türkiye, 1972 Avrupa Şampiyonası elemelerinde de hayli zorlu bir grupta yer alıyordu. Rakipleri Federal Almanya, Polonya ve Arnavutluk'tu. Avrupa'nın en zayıf futbol ülkelerinden biri olan Arnavutları bir kenara koyacak olursak, diğer iki rakip de dönemin en güçlüleri arasındaydı. Öyle ki Federal Almanya, 1972'de Avrupa Şampiyonu olacak, üstüne iki yıl sonra dünya şampiyonluğuna da ulaşacaktı. Keza Polonya da 1974 Dünya Kupası'nda üçüncü olacaktı.
Bu zorlu gruba karşın millîlerimiz, elemelere kimsenin beklemediği derecede iyi bir giriş yapacaktı.
17 Ekim 1970'te Köln'de Federal Almanya karşısında çıkan Türkiye, 16. dakikada Kamuran Yavuz'un golüyle öne geçiyor, 36. dakikada Gerd Müller'in penaltıdan gelen golüne engel olamasa da kalan uzun sürede rakibine karşı çok iyi bir direnç göstererek maçı 1-1 bitiriyor ve kâğıt üzerindeki en zor maçını bir puanla kapatıyordu.
Ay-yıldızlılar bir sonraki maçındaysa 13 Aralık'ta İstanbul Dolmabahçe Stadı'nda Arnavutluk'u Metin Kurt ve Cemil Turan'ın golleriyle 2-1 yenecek ve grupta yavaş yavaş iddialı bir konuma gelmekte olduğunu gösterecekti. Ne var ki 25 Nisan'da İstanbul'da oynanan Federal Almanya maçı, bu pembe tabloya büyük bir kara çalacaktı. Konuk ekip, 43. ve 47. dakikalarda Gerd Müller, 72. dakikada da Horst Köppel'in golleriyle 3-0'lık net bir galibiyet elde etti. Böylece Millî Takımımızın filizlenmekte olan Avrupa Şampiyonası umutları da bir anda çürümüş oldu.

Almanlarla oynadığımız Köln'deki ilk maçtan beraberlik çıkartsak da sonunu getiremedik.

Daha kötüsü ise 22 Eylül'de Varşova'da başımıza gelecekti. Grubun diğer iddialı ekibi Polonya önünde sahada neredeyse hiç varlık gösteremiyor ve 5-1'lik ağır bir yenilgi alıyorduk. Polonya'nın gollerinin üçü Lubanski'den, birer tanesi de Bula ve Gadocha'dan gelmişti. Millîlerimizin tek sayısını kaydeden isimse Nihat Yayöz'dü.
Polonya maçından maalesef daha utanç verici olansa, 14 Kasım'da Tiran'da Arnavutluk karşısında alınacak 3-0'lık yenilgiydi. Avrupa futbolunun en zayıf iki-üç ülkesinden biri konumunda olan Arnavutluk'a karşı alınan bu mağlubiyet, elemelerde hanemize yazılan en büyük eksi olarak yorumlanabilirdi. Neyse ki 5 Aralık'taki grubun son maçında Polonya'yı İzmir Atatürk Stadı'nda, Cemil Turan'ın golüyle 1-0 yendik ve Arnavutluk mağlubiyetini bir nebze de olsun unutturmayı başardık. Grubu ise altı maç sonunda beş puanla üçüncü sırada tamamlamıştık.

1976 elemeleri: Yine arkası gelmeyen iyi bir başlangıç

Önceki üç Avrupa Şampiyonası elemelerinde karşımıza hep çok zorlu engeller çıkmıştı. İtalya, İspanya, Çekoslovakya, Federal Almanya ve Polonya gibi... 1976 Avrupa Şampiyonası'nın elemelerine gelindiğindeyse kura şansımız sanki biraz dönmüştü. Rakiplerimiz bu sefer Sovyetler Birliği, İsviçre ve İrlanda Cumhuriyeti'ydi. Evet, son Avrupa ikincisi SSCB, grubun mutlak favorisi konumundaydı ama İsviçre ile İrlanda'nın yakın tarihte önemli bir başarıları yoktu.

Gruptaki serüvenimiz, 20 Kasım 1974'te İzmir Atatürk Stadı'nda oynanan İrlanda maçıyla başladı. Karşılaşmanın ikinci yarısının başlarında Terry Conroy'un kendi kalesine attığı golle 1-0 öne geçmiş olsak da kısa bir süre sonra Don Givens'ın golüne engel olamayınca 1-1'lik sonuca ve bir puana razı oluyorduk. 1 Aralık'a gelindiğindeyse Millî Takımımız yine İzmir'de, bu kez İsviçre önündeydi ve 18. dakikada Hans-Peter Schild'in attığı golle 1-0 yenik duruma düşmesine rağmen önce 21'de İsmail Arca ile beraberliği yakaladı, sonra da bitime beş dakika kala Mehmet Oğuz, ay-yıldızlılara iki puanı getiren golü kaydetti.
İlk iki maçında üç puan alan Türkiye, 2 Nisan 1975'te, Kiev'de SSCB'ye konuk oluyordu. Maalesef neredeyse tek kale şeklinde geçen maçta SSCB 25 ve 56. dakikalarda Viktor Kolotov ile iki penaltı golü buluyor, son sözü Oleg Blokhin'in söylemesiyle de sahadan 3-0 galip ayrılıyordu. 30 Nisan'daysa bu sefer İsviçre deplasmanına çıkan millîlerimiz, burada aldıkları 1-1'lik beraberlikle SSCB mağlubiyetinin yaralarını bir bakıma sarıyordu. Maçın ilk yarısının sonlarında Kurt Müller İsviçre'yi öne geçirdiyse de ikinci yarı başlarında Alpaslan Eratlı skora dengeyi getirmiş ve alınan bir puanda başrolü oynamıştı.

Sovyetlerle oynadığımız prestij niteliğindeki son maçımızı, kaptan Cemil Turan'ın golüyle kazanmıştık.

Türkiye bir sonraki maçındaysa İrlanda'ya konuk oluyordu. Lâkin İrlandalıların maçta pek konuksever davrandıkları söylenemezdi. Savunmamız Don Givens'ı bir türlü durduramazken golcü oyuncu, üçü ilk yarıda olmak üzere tam dört kez ağlarımızı sarsıyor ve İrlanda da maçı bu gollerle 4-0 kazanıyordu. Millî Takımımızın son maçı olan içerideki SSCB mücadelesi, aynı zamanda grubun da son maçıydı. İlginçtir, bu maç öncesinde grupta sıralama çoktan kesinleşmişti ve SSCB grup lideri olarak bir sonraki aşamaya geçerken millîlerimiz ise grubu üçüncü sırada tamamlamıştı. Dolayısıyla bu son maçın, bir dostluk maçından farkı kalmamıştı. Karşılaşmada rakibine oranla prestije daha çok ihtiyacı olan ay-yıldızlılar, Cemil Turan'ın golüyle bu maçı 1-0 kazanmayı başarıyor ve altı maçta altı puana ulaşarak elemeleri en azından güzel bir biçimde noktalıyorlardı.

1980 elemeleri: Heyecan son maça kadar sürdü

1980 Avrupa Şampiyonası elemelerinde, tıpkı bir önceki elemelerde olduğu gibi, Millî Takımımızın grubuna bir tane büyük favori ve iki tane de dişimize göre rakip düşmüştü. Grubun açık ara favorisi Federal Almanya idi. Öte yandan Malta ise sadece grubun değil, Avrupa'nın en zayıf takımı konumundaydı. Bir diğer rakibimizse Galler'di ki onların da uzun süredir uluslararası düzeyde önemli bir başarıları bulunmamaktaydı. Öte yandan 1980'den itibaren Avrupa Şampiyonası sekiz takımla oynanmaya başlayacaktı. Dolayısıyla elemeler de grup aşamasından ibaret olacaktı ve grubunu birinci bitiren takımlar, direkt şampiyonaya katılma hakkını elde edecekti.
Türkiye gruptaki ilk maçına 29 Kasım 1978'de Wrexham'da, Galler önünde çıkıyordu. Millîlerimiz maçı uzun süre başa baş götürse de 70. dakikada Nick Deacy'den gelen gole engel olamıyor ve Türkiye'ye eli boş dönmek zorunda kalıyordu. Bir sonraki maçımız, 18 Mart 1979'da İzmir'de Malta'ya karşıydı. Karşılaşmada Sedat Özden'in 34. dakikada attığı gol ilk yarıyı ay-yıldızlıların 1-0 önde kapamasını sağlarken, ikinci yarının sekizinci dakikasında Ernest Spiteri-Gonzi durumu 1-1'e getirmiş ancak üç dakika içinde Fatih Terim Millî Takımımızı yeniden öne geçirerek Türkiye'nin gruptaki ikinci maçında galibiyetle tanışmasını sağlamıştı: 2-1. İki hafta sonraysa Türkiye'nin konuğu bu kez Federal Almanya'ydı. Herbert Zimmermann'ın 11. dakikada direkten dönen şutu haricinde güçlü rakibine pozisyon vermeyen

millîlerimiz golsüz bir beraberlikle bir puana uzanmayı başaracaktı. Millî Takımımızın önündeki bir sonraki durak, Malta deplasmanıydı. Sedat Özden ile Mustafa Denizli'nin ilk yarıda attığı gollere ikinci yarıda ev sahibi ekipten Emanuel Farrugia'nın golü karşılık vermeye yeterli olmayınca takımımız bu maçtan da iki puan çıkartıyor ve puanını beşe yükseltiyordu. Hatta bunun ardından da 21 Kasım'da Galler'i İzmir'de Erhan Önal'dan gelen tek golle devirecek ve beş maçta yedi puana ulaşarak, dört maçta altı puanı bulunan Federal Almanya'yı maç fazlasıyla da olsa geride bırakıp grubun yeni lideri olacaktık.
Yine de grupta avantaj hâlâ Federal Almanya'nın elindeydi çünkü kalan iki maçlarını kendi sahalarında bize ve Malta'ya karşı oynayacaklardı. Almanların, özellikle Malta maçında iki puanı almalarına garanti gözüyle bakıldığından, millîlerimizin grup liderliği için önündeki tek seçenek, 22 Aralık'ta Gelsenkirchen'de oynanacak

maçta Federal Almanya'yı mutlak surette yenmekti. Ne var ki söz konusu maçta umutlarımız 15 dakikada büyük bir darbe aldı ve Klaus Fischer ev sahibini 1-0 öne geçirdi. Ay-yıldızlılar buna rağmen mücadeleyi bırakmadıysa da son dakikada Herbert Zimmermann bir gol daha atınca, karşılaşma 2-0 Federal Almanya'nın galibiyetiyle sonuçlandı ve gruptaki sıralama da belli oldu.
Millî Takımımız grubu altı maçta yedi puanla ikinci sırada tamamlamıştı ve bu derece aslında hiç de fena değildi zira o güne kadar elemelerde aldığımız en iyi puan ve sıralamayı işaret etmekteydi.

1984 elemeleri: Üç galibiyet de yetmedi

Federal Almanya, dört yıl önce olduğu gibi bir kez daha Avrupa Şampiyonası elemelerinde Millî Takımımızla aynı gruba düşmüştü. Üstelik bu kez omuzlarında 'Son Avrupa şampiyonu' ve 'Son Dünya Kupası finalisti' gibi iki önemli apolet taşımaktalardı. Elemelerdeki diğer rakiplerimizse Avusturya, Kuzey İrlanda ve Arnavutluk'tu. Açıkçası bu son zamanlarda düştüğümüz en zorlu grup sayılırdı zira Federal Almanya haricinde Avusturya ile Kuzey İrlanda da son Dünya Kupası'nda en iyi 12 takım arasına girmişti.
Grup maçlarımıza 27 Ekim 1982'de İzmir'de, Arnavutluk karşılaşmasıyla başlıyorduk. Bu maç, kâğıt üzerinde Türkiye için en garanti maç gibi görünmesine rağmen hayli çetin geçti ve millîlerimiz müsabakayı anca 86. dakikada Arif Kocabıyık'ın attığı golle 1-0 kazanabildi.

1984 elemelerinde üç galibiyetimizden birini Kuzey İrlanda karşısında elde etmiştik.

17 Kasım'da çıktığımız Avusturya deplasmanındaysa tutunamıyorduk. Anton Polster ev sahibi ekibi 10. dakikada öne geçirirken, 35. ve 36. dakikalarda Bruno Pezzey ve Herbert Prohaska'nın peş peşe attığı gollerle fark açılıyor, ikinci yarının başlarında Walter Schachner'in de ağları havalandırması sonucu Avusturya 4-0'lık net bir galibiyet elde ediyordu.
30 Mart 1983'e gelindiğinde bu kez Kuzey İrlanda deplasmanındaydık. Henüz 5. dakikada Martin O'Neill'dan yediğimiz golle geri düşerken 18. dakikada John McClelland farkı ikiye çıkarıyordu. Her ne kadar 55. dakikada Hasan Şengün (Dobi Hasan) farkı bire indirdiyse de bu golün devamı gelmedi ve karşılaşma, ev sahibi ekibin 2-1'lik galibiyetiyle sonuçlandı.
23 Nisan'da İzmir'de Federal Almanya'yı konuk ediyorduk ve tribünlere gelen 70 binin üzerinde seyirciyle de Millî Takım tarihinin en kalabalık maçlarından birine çıkmaktaydık. Gelgelelim Almanlar tribünlerden de etkilenmeyerek baştan sonra oyuna hükmetmiş ve Karl-Heinz Rummenigge'nin iki, Wolfgang Dremmler'in de bir golüyle sahadan 3-0 galip ayrılmıştı.
11 Mayıs'ta Tiran'da Arnavutluk karşısına çıktığımız maçtaysa ilk yarıyı 34. dakikada Metin Tekin'in attığı golle 1-0 önde kapadıysak da 73. dakikada Raşit Çetiner'in ters bir vuruşla kendi ağlarını havalandırması sonucunda karşılaşma 1-1 sona erecek ve talihsiz bir biçimde bir puanla yetinmek zorunda kalacaktık.
Dört maçtır sürmekte olan şanssızlıklar serisi, nihayet 12 Ekim'de Ankara'da oynadığımız Kuzey İrlanda maçıyla son bulacaktı. Millîlerimiz karşılaşmadan Selçuk Yula'nın 17. dakikadaki golüyle 1-0 galip ayrılarak puanlarını beşe yükseltiyordu. Ancak iki hafta sonrasına gelindiğindeyse, Federal Almanya ile Batı Berlin'de oynadığımız maçta 5-1'lik ağır bir yenilgi alacaktık. Almanları farka taşıyan gollerin ikisini Karl-Heinz Rummenigge, ikisini Rudi Völler, birini de Uli Stielike atmıştı. Millîlerimizin tek golüyse Hasan Şengün'den gelmişti.
Gruptaki son maçımızdaysa 16 Kasım'da, Ali Sami Yen Stadı'nda Avusturya'yı ağırladık. İlk bir saati golsüz geçen mücadelede gol perdesini 62. dakikada İlyas Tüfekçi açarken goller bir anda peş peşe gelmeye başlayacaktı. 69'da Selçuk Yula farkı ikiye çıkarıyor, 71'de Ernst Baumeister Avusturya'yı tekrar maça ortak ediyor ve 76'da Selçuk Yula penaltıdan son sözü söylüyordu. Millî Takımımız böylece elemeleri sekiz maçta yedi puanla, dördüncü sırada tamamlamıştı.

1988 elemeleri: 20 yıl sonra gelen sonunculuk

1988 Avrupa Şampiyonası elemeleri geldiğinde Türkiye, tarihindeki en büyük kura talihsizliklerinden birini yaşıyordu. Büyük turnuvalarda çoğu zaman hayal kırıklığı yaşasa da her daim iddialı olan İngiltere, son iki Dünya Kupası'nda da boy gösteren Kuzey İrlanda ve güney Avrupa'nın en sağlam futbol ekolüne sahip Yugoslavya ile birlikte aynı gruba düşen millîlerimizin şansı neredeyse daha en başından büyük ölçüde tükenmişti.
İngiltere, Kuzey İrlanda ve Türkiye, 1986 Dünya Kupası elemelerinde de aynı grupta yer alırken Adalılar grupta ilk iki sırayı kapıp finallere gitmiş, millîlerimiz ise oynadığı sekiz maçta tek bir puan alabilmiş ve son sırada kalmıştı. Türkiye o tek puanını Kuzey İrlanda'dan almıştı belki ama İngiltere'yle yaptığı iki maçtaysa kalesinde tam 13 gol görmüştü.
Elemelere 29 Ekim 1986'da, Split'te

İzmir'de golsüz berabere kaldığımız İngiltere'den Wembley'de 8 gol yedik.

oynadığımız Yugoslavya maçıyla başladık. Neredeyse hiçbir varlık gösteremediğimiz karşılaşmada Zlatko Vujovic ikisi ilk yarıda, biri de maçın sonlarında olmak üzere üç gol atarken bir gol de takımın genç yıldızı Dejan Savicevic kaydetmiş ve Yugoslavya sahadan 4-0 galip ayrılmıştı.
12 Kasım'daysa seyircimiz önündeki ilk maçımıza, İzmir Alsancak Stadı'nda çıkıyorduk. Rakipse Kuzey İrlanda'ydı. Hayli kısır geçen karşılaşmada "gol" sesi çıkmadı ve

maç 0-0 sona erdi. Bu maçtaki senaryonun bir benzeri, 29 Nisan 1987'de yine Alsancak Stadı'nda, bu kez İngiltere'ye karşı yaşanacaktı. Grubun favorisini de golsüz beraberliğe razı etmeyi başarmıştık. Özellikle 1986 Dünya Kupası elemelerinde İngilizlere kendi evimizde 8-0 kaybetmiş olduğumuz hesaba katılırsa alınan bu golsüz beraberlik büyük önem taşıyordu.
Ne yazık ki 14 Ekim'e gelindiğinde işler tekrar tersine dönecek ve tarih tekerrür edecekti. Wembley'deki İngiltere karşılaşmasında, rakibimize iki yıl aradan sonra bir kez daha 8-0 mağlup oluyorduk. Gary Lineker, hat-trick yaparak bu farka en çok katkıda bulunan oyuncu olurken geri kalan gollerden ikisini John Barnes, birer tanesini de Bryan Robson, Peter Beardsley ve Neil Webb atmıştı.
11 Kasım'da çıktığımız Kuzey İrlanda deplasmanında rakibimize Jimmy Quinn'den gelen tek golle boyun eğerken, o ana kadar sadece bir puan toplamış olan Kuzey İrlanda bu skorla bizi geçiyor ve millîlerimiz grubun son sırasına demir atıyordu. İzmir'de Yugoslavya ile oynadığımız son maçtaysa, elemeleri gol atamadan bitirmemek adına biraz fazla açılınca kalemizde peş peşe goller görüyorduk: 6. dakikada Ljubomir Radanovic, 40'ta Srecko Katanec ve 55'te penaltıdan Faruk Hadzibegic... 3-0'ın ardından Yugoslavların da gevşemesiyle, millîlerimiz 68. dakikada Yusuf Altıntaş ve 73'te de Feyyaz Uçar'la rakip ağları sarsarak en azından gol hasretini bitiriyordu. Ancak 3-2'lik mağlubiyet, grubu son sırada tamamladığımızı de tescilliyordu.

1992 elemeleri: Tel gol ve sıfır puan

Eleme gruplarında kötü kura çekme talihsizliği, 1992 Avrupa Şampiyonası elemeleri geldiğinde de devam etmekteydi. Millî Takımımızın bu seferki rakipleriyse İngiltere, İrlanda Cumhuriyeti ve Polonya'ydı. Ancak yine de ülkede beklentiler yükselmişti. Zira Türkiye Futbol Federasyonu, elemeler öncesinde alışılmadık bir hamlede bulunmuş ve 1980'lerde Danimarka'yı Avrupa'nın en önemli takımlarından biri haline getiren Sepp Piontek'i, Millî Takımımızın başına getirmişti. Haliyle EURO 92 elemelerini de bir yükselişin başlangıcı haline getirmek istiyorduk ama 17 Ekim 1990'da Dublin'de İrlanda ile yaptığımız ilk maç, millîlerimiz adına adeta bir felakete dönüşüyordu. John Aldridge'in hat-trick yaparak yıldızlaştığı karşılaşmada birer gol de David O'Leary ile Niall Quinn'den geliyor ve İrlanda sahadan 5-0 gibi farklı bir skorla galip ayrılıyordu.
14 Kasım'daysa Türkiye, Dolmabahçe'de Polonya önünde İrlanda hezimetini unutturacak bir direnç sergilese de ilk yarının sonlarında Dariusz Dziekanowski'nin attığı gol, bu direncin en azından bir puanlık bir mükâfata ulaşılmasına engel oluyordu. Polonya, maçı bu tek golle 1-0 kazanmıştı. 27 Mart 1991'de bu sefer biz Polonya'ya konuk oluyorduk ama netice açısından pek bir değişiklik yaşanmıyordu. 72 dakika boyunca başarılı bir savunma yapmamıza rağmen bundan sonra bir anda çözülüp ikisi Ryszard Tarasiewicz, biri de Roman Kosecki'den olmak üzere üç gol yiyip grupta tamamen devre dışı kalıyorduk.
Grupta diğer üç takımın da dörder puanı vardı, bizimse ne puanımız vardı de de golümüz...
1 Mayıs'ta İzmir'de İngiltere ile yaptığımız maçsa, herhalde bu gruptaki en rahatsız edici karşılaşmamız olmuştu. Zira İngilizlere tek golle boyun eğmiştik ve o golü de Dennis Wise açık bir biçimde eliyle atmıştı. Ne var ki maçın hakemi bu ayrıntıyı yakalayamamış ve millîlerimizi muhtemel bir puandan etmişti.
16 Ekim'deyse bu kez Wembley'de İngiltere karşısına çıkıyorduk. Bu statta oynadığımız son iki maçta kalemizde tam 13 gol gördüğümüz için maç öncesinde Türk futbol kamuoyunda büyük bir tedirginlik hâkimdi belki ama İngilizlerle başa baş mücadele ediyorduk. Gelgelelim Alan Smith'in ilk yarıda attığı gole engel olamayınca sahadan yine 1-0 yenik ayrılmıştık.
Gruptaki son maçımızdaysa İstanbul'da İrlanda'yı ağırladık. En azından puanla ve golle tanışarak elemelere noktayı koymak istediğimiz maçta bu isteklerimizden ilki gerçekleşmese de ikincisi oluyor ve 3-1 kaybettiğimiz maçta Rıza Çalımbay'ın penaltı golü, bu elemelerdeki tek golümüz olarak istatistiklere yansıyordu. Altı maçın altısını birden kaybetmiş olmamız ise maalesef tarihimizin en kötü eleme performansı olarak kayıtlara geçmişti.

EURO 1992 elemelerinde oynadığımız 6 maçı da kaybederken, İngiltere'ye her iki maçta da tek farkla yenilmiştik.

Onur Erdem

İlklerin zamanı

İlk beş turnuvayı hep farklı takımların kazandığı Avrupa Şampiyonası'nda 1980'de Federal Almanya ikinci zafere ulaşıp tarihe geçiyordu. 1984'teyse Michel Platini turnuva tarihinin belki de en etkileyici bireysel performansına imza atacak ve Fransa'yı adeta tek başına zirveye taşıyacaktı.

1980: İlk duble Federal Almanya'dan

Avrupa Şampiyonası, 1960'tan 1976'ya kadarki ilk beş organizasyonunda, dört takımdan müteşekkil bir turnuvaydı. 1980 Avrupa Şampiyonası öncesindeyse bu hususta değişikliğe gidilmişti. Buna göre şampiyonaya sekiz takım katılacak ve bu takımlar, dörderli iki gruba ayrılacaktı. Tek devreli lig usulüne göre oynanacak grup maçları sonrasında grup liderleri finalde karşı karşıya gelirken ikincilerse aralarında bir üçüncülük maçı oynayacaktı. Ev sahibinin direkt katılacağı turnuvada diğer yedi takımsa, yedi gruplu bir eleme turundan gelecekti.

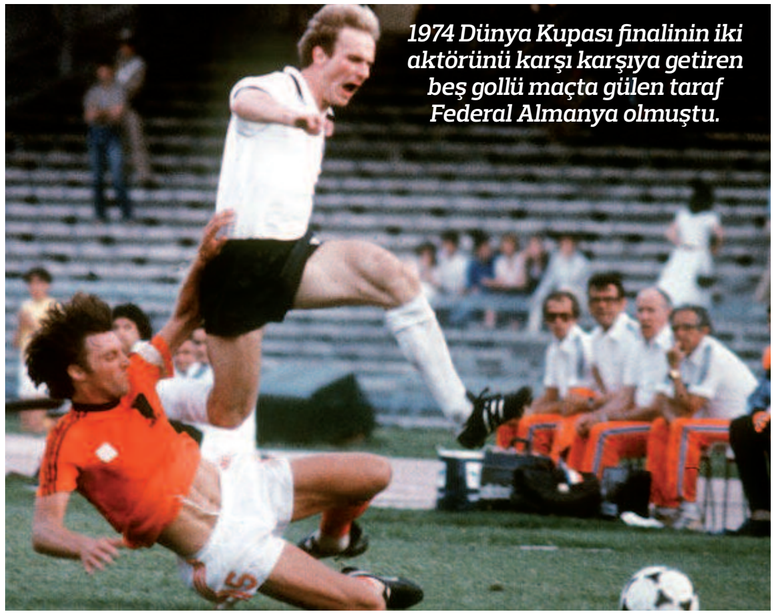

1974 Dünya Kupası finalinin iki aktörünü karşı karşıya getiren beş gollü maçta gülen taraf Federal Almanya olmuştu.

Şampiyonanın ev sahibi olarak İtalya seçilmişti. İtalyanlar daha önce de 1968'deki turnuvanın organizasyonunu üstlenmiş ve kendi evlerinde, tarihlerinin ilk Avrupa şampiyonluğunu kazanmıştı. Bu kez de ikinci ev sahipliklerinde ikinci zaferi bekliyorlardı. Bu yoldaki rakipleriyse, elemelerden gelen Federal Almanya, Çekoslovakya, Hollanda, İngiltere, Belçika, İspanya ve Yunanistan'dı.

Şampiyonada son Avrupa Şampiyonası'nın finalistleri Çekoslovakya ve Federal Almanya'yla son Dünya Kupasının finalisti Hollanda'yı bir araya getiren A Grubu, futbolseverlerin iştahını hiç kuşkusuz fazlasıyla kabartmıştı. Gruptaki dördüncü takımsa, elemelerin sürpriz takımı Yunanistan'dı ama Yunanların şampiyonada da sürprize devam etmesi pek beklenmiyordu.

Turnuvanın açılış maçı 11 Haziran 1980'de son finalistler Çekoslovakya ile Federal Almanya arasında Roma'da oynanacaktı. Sanki şampiyona, bırakılan yerden devam ediyordu. 1976'daki finalde kupayı rakibine penaltı atışları sonucunda kaptıran Federal Almanya'nın, o maçın rövanşını alıp alamayacağıysa büyük merak konusuydu. Almanlar bu soru işaretlerini, Rummenige'nin 57. dakikadaki golüyle giderirken zorlu rakiplerini 1-0 mağlup ediyordu. Bu maçın ardından başlayan Hollanda-Yunanistan karşılaşmasındaysa, turnuvanın en az şans tanınan takımı olan Yunanistan, güçlü rakibine beklenenden çok daha fazla direnç gösterecek, ancak Hollanda, Kees Kist'in penaltıdan bulduğu golle, sahadan iki puanla ayrılan taraf olmayı bilecekti.

14 Haziran'a gelindiğinde, grubun en çok merak edilen maçında, Hollanda ile Federal Almanya Napoli'de karşılaşıyordu. Bu maç da kamuoyunda 1974 Dünya Kupası finalinin rövanş maçı olarak adlandırılıyordu. Federal Almanya'da Klaus Allofs, kariyerinin belki de en parlak performansını sergilerken hat-trick yapıyor ve ondan gelen gollerle de 66. dakika geride kalmak üzereyken Federal Almanya 3-0'lık üstünlüğe ulaşıyordu. 3-0'dan sonra Hollanda geç de olsa uyandı. Ancak 79. dakikada penaltıdan Johnny Rep ve 86. dakikada da Willy van de Kerkhof'tan gelen goller, Portakalları yenilgiden kurtarmaya yetmeyecekti. Böylece, gruptaki en ciddi iki rakibini de mağlup etmeyi başaran Almanlar, son maçta Yunanistan önünde bir futbol mucizesinin yaşanmasına izin vermemek koşuluyla, grup birinciliğini, dolayısıyla finali garantilemişti. Günün diğer maçındaysa Çekoslovakya, Yunanistan'ı Panenka, Vizek ve Nehoda'nın golleriyle 3-1 mağlup etmeyi bilirken, Yunanların şeref sayısıysa Anastopoulos'tan gelmişti.

Grupta artık ikincilik iddiasına sahip olan Hollanda ile Çekoslovakya'yı karşı karşıya getiren maç, 17 Haziran'da Milano'da oynandı. Nehoda'nın 17. dakikada attığı golle 1-0 öne geçirdiği Çekoslovakya, bu üstünlüğünü uzunca bir müddet koruduysa da maçta bir saatlik süre dolmak üzereyken Kees Kist Hollanda'ya beraberliği getiren golü atmayı bildi. Fakat bu gol, Hollanda'nın gruptaki yerini değiştirmesi açısından yine de yeterli değildi. Kalan dakikalarda da skorda herhangi bir değişiklik olmaması neticesinde grupta ikinci sırayı averajla Çekoslovakya elde etti ve diğer grubun ertesi gün belli olacak ikincisiyle bir üçüncülük maçı oynamaya hak kazandı.

Hollanda ile Çekoslovakya'nın bera-

bere kalması, Federal Almanya'nın grup liderliğinin Yunanistan maçı öncesinde kesinleşmesini sağlamıştı. Öte yandan Yunanistan'ın da grupta herhangi bir iddiası yoktu ve haliyle karşılaşmada pek fazla bir aksiyon yaşanmadı. 90 dakika bitiminde ortaya çıkan 0-0'lık skor da kimseyi şaşırtmadı.
Ev sahibi İtalya'nın yanı sıra İtalya, İspanya ve Belçika'dan oluşan B Grubu'ndaysa açılış maçı Belçika ile İngiltere arasında Torino'da oynanırken müsabaka, 26. dakikada Wilkins ve 29. dakikada da Ceulemans'tan gelen karşılıklı gollerle 1-1 sona eriyordu. Ardından oynanan İtalya-İspanya maçıysa her iki tarafın da had safhada temkinli bir oyunu tercih etmesi neticesinde golsüz sona erecekti.
İlk maçlardaki bu durgunluğa kıyasla, grupta 15 Haziran'da oynanan ikinci maçlar biraz daha hareketli geçti. Milano'daki Belçika-İspanya mücadelesinde ilk yarı 17. dakikada Gerets ve 36'da Quini'den gelen gollerle 1-1 sona eriyordu. İkinci yarıda çok daha hücuma yönelik bir futbol oynayan Belçika, dakikalar 65'i gösterirken Cools ile bir kez daha skorda üstünlüğü ele geçirecek ve maçtan 2-1'lik galibiyetle ayrılmayı bilecekti. Torino'daki İtalya-İngiltere maçıysa, uzun süre golsüz devam etmesine karşın, ev sahibi özellikle ikinci yarıda baskılı bir futbol oynuyor ve 79. dakikaya gelindiğinde de Graziani'nin ortasını Tardelli'nin filelere göndermesiyle birlikte, kurduğu baskının sonucunu alıyordu: 1-0.
İkinci maçların tamamlanmasıyla birlikte, grupta ilk iki sırayı üçer puanlı Belçika ve İtalya alırken, son iki sıradaysa birer puanı olan İngiltere ve İspanya bulunuyordu. Son maçta İtalya ile Belçika'nın karşılaşacak olması, İngiltere ile İspanya'nın grupta liderlik şansı kalmadığının da bir göstergesiydi. Grubun kaybedenleri konumundaki bu iki ekip, 18 Haziran'da Napoli'de karşı karşıya geldi. İngilizler maçı Brooking ve Woodcock'ın golleriyle 2-1 kazanırken, İspanya'nın tek golü, Dani'nin penaltısından gelmişti.
Grubun finali niteliğindeki İtalya-Belçika maçı öncesinde tarafların puanları eşit olsa da beraberlik Belçika'ya yarıyordu zira Kırmızı Şeytanlar averaj avantajına sahipti. Bu sebepten ötürü, Katenaçyo'nun mucidi İtalyanlara karşı hayli sert bir savunma anlayışıyla sahaya çıkan Belçikalılar, bir bakıma rakiplerini kendi silahlarıyla vuracak ve maçı 0-0'a bağlayarak finalde Federal Almanya'nın rakibi olmaya hak kazanacaktı. Bu, aynı zamanda Belçika futbol tarihinin de en büyük başarısı oluyordu.
Final hedefleyen takımların bu amaçlarına ulaşamayıp kendilerini üçüncülük maçında bulmalarının oynanacak oyuna çok kötü yansıdığı ve üçüncülük maçlarının bu yüzden pek bir anlam taşımadığı, futbol dünyasında uzun yıllardan beri tartışılan bir meseleydi. Avrupa Şampiyonaları özelinde bakacak olursak bu meselenin son kez tartışılacağı maç, İtalya-Çekoslovakya maçıydı çünkü bir sonraki Avrupa Şampiyonası'ndan itibaren, üçüncülük maçlarının kaldırılışına tanıklık edecektik.
Gerçekten İtalya da Çekoslovakya da 21 Haziran'da öylesine sıkıcı bir oyun ortaya koymuştu ki, üçüncülük maçlarının kaldırılmasını savunan kesimin eline herhalde daha iyi bir koz verilemezdi. San Paolo Stadı'ndaki 25 bin seyirciyi adeta uyutan bir ilk yarının ardından ikinci yarının başlarında Jurkemik, Çekoslovakya'yı 1-0 öne geçirirken, 73. dakikaya gelindiğinde Graziani durumu 1-1 yapan golü kaydetmiş ve tribünleri, bu sıkıcı maça bir yarım saat daha katlanmak zorunda bırakmıştı. Çünkü 90 dakika berabere bitince üstüne 30 dakikalık bir uzatma oynamak adettendi. Ne var ki uzatmalarda da değişen bir şey olmadı ve son çare olarak penaltı atışlarına geçildi. Burada da rakibine 9-8 üstünlük sağlayan Çekoslovakya turnuvada üçüncülük kürsüsüne çıkmaya hak kazandı.
22 Haziran'da Roma'da sahnelenen final gösterisinde, maça favori olarak başlayan Federal Almanya, ilk dakikalardan itibaren bunun hakkını verircesine rakibinin üzerinde baskıyı kuruyor ve 10. dakikada da Hrubesch'in ceza sahası üzerinden çektiği sert şutun filelerle buluşmasıyla 1-0 öne geçiyordu. Erken gelen gole rağmen bununla yetinmeyen Almanlar, baskılı oyunlarını neredeyse ikinci yarının ortalarına kadar sürdürecekti. Ne var ki bu baskı fazladan bir gol daha getirmedi. Dahası, maçta son 15 dakikaya girilirken, ani gelişen bir Belçika atağında François Van Der Elst, Federal Almanya ceza sahasına gireceği sırada Stielike'nin arkadan müdahalesi sonucunda kendisini yerde buldu ve hakem Nicolae Rainea penaltı noktasını gösterdi. Faul yarım yuvarlak içinde yapılmıştı fakat hakem, faulün içerde yapıldığı yanılgısına kapılmıştı. Atışı kullanan Vandereycken topu ve Schumacher'i ayrı ayrı köşelere gönderince de skora denge geldi.
Maçta dakikalar 88'i gösterirken Rummenige'nin sol taraftan kullandığı kornerde altıpas çizgisi üzerinde Hrubesch'in topa çok iyi yükselmesi ve Pfaff'ın da hatalı bir çıkış yapması bir araya gelince top ikinci kez Belçika fileleriyle buluştu. Bu gol, Federal Almanya'nın şampiyonluğunun da habercisiydi. Nitekim iki dakika daha skoru korumayı başaran Almanlar, ardından gelen son düdükle birlikte tarihinin ikinci Avrupa şampiyonluğuna ulaşıyor ve bu başarıyı elde eden ilk takım olarak da Avrupa futbol tarihine geçiyordu.

Stielike'nin Van Der Elst'i ceza sahası dışında düşürdüğü bu pozisyonda Belçika haksız bir penaltıyla eşitliği yakalasa da Almanlar finali ve kupayı kazanmayı bilmişti.

Almanlar, nefes kesen finalde Belçika'yı alt etmeyi başardı.

1984: Platini'den tek adamlık gösteri

1984 Avrupa Şampiyonası öncesinde statüde ufak rötuşlar yapılmış ve ilk tur gruplarında ilk ikiye giren takımların yarı finale yükselip diğer grubun ilk ikisiyle çapraz eşleşme usulüyle eşleşmeleri kararlaştırılmıştı. Çok fazla ilgi görmeyen üçüncülük maçı ise takvimden kaldırılmıştı. Turnuvanın ev sahipliğiyse Fransa'ya verilmişti. Fransızlar daha evvel 1938

Dünya Kupası'nı organize etmiş ancak bu turnuvada çeyrek finalden öteye gidememişti. Ülkenin futboldaki en büyük başarısıysa, 1958'de kazandığı dünya üçüncülüğüydü. Son Dünya Kupası'nda da yarı final oynama başarısı gösteren Fransa, artık daha da ileri gitmek istiyordu ve Fransızlar, ev sahipliği avantajını da kullanarak Avrupa şampiyonluğuna ulaşmanın hesaplarını yapıyordu. Fransa, üstlendiği organizatörlük görevi sayesinde turnuvaya direkt katılırken, elemeler sonrasında eleğin üstünde kalıp turnuvada boy gösterme hakkını elde eden diğer takımlarsa Danimarka, Federal Almanya, İspanya, Portekiz, Yugoslavya, Belçika ve Romanya olmuştu.

Ev sahibi Fransa'nın yanı sıra Danimarka, Belçika ve Yugoslavya'nın bulunduğu A Grubu'nda açılış maçı Fransa'yla Danimarka arasında, 12 Haziran 1984'te, Paris'in Parc des Princes Stadı'nda oynandı. Tarihinde ilk defa büyük bir turnuvada boy gösterme şansını yakalayan Danimarka, özellikle elemelerde İngiltere'yi saf dışı bırakmasıyla dikkat çeken bir takımdı. Her iki takımın da hücum ağırlıklı, keyif veren bir futbol oynadığı karşılaşmada ne yazık ki bu keyifler, ilk yarının sonlarına gelindiğinde kaçacaktı. Zira Danimarka'nın yıldız isimlerinden Allan Simonsen'in bacağı, Fransız Leroux'nun sert müdahalesi üzerine kırılmıştı.

Devre arasına bu üzücü haberle girilmesinin ardından ikinci yarıda Danimarkalılar tatları tuzları kaçmış bir biçimde sahada yer alınca Fransızlar oyunda hâkimiyeti ellerine almakta zorlanmadı. Maçın son bölümüne doğru gitgide artan Fransız baskısıysa dakikalar 78'i gösterirken meyvesini verecek ve Platini'nin kaleci Qvist'i yerden düzgün bir plaseyle avlamasıyla birlikte Fransa karşılaşmada 1-0'lık üstünlüğü yakalayacaktı.

Platini kaptanlığını yaptığı Fransa'yı ilk şampiyonluğa taşırken 9 golle de turnuvanın gol kralı olmuştu.

Maçta başka bir ciddi gelişme yaşanmayınca Fransa sahadan 1-0'lık galibiyetle ayrıldı. Grubun ikinci maçıysa, ertesi gün Lens şehrinde, Yugoslavya ile Belçika arasında oynandı. Dört yıl öncesinin Avrupa ikincisi, maçın ilk yarısını Vandenbergh ve Grün'den gelen gollerle 2-0 önde kaparken, ikinci yarıda Yugoslavların çabaları herhangi bir sonuç getirmeyince maç bu skorla tamamlanıyor ve Belçika grupta averajla ilk sıraya yerleşiyordu.

Grupta ilk maçlarını galibiyetle tamamlayan Fransa'yla Belçika, 16 Haziran'da Nantes'ta kozlarını paylaşacaktı. Fransızların fırtına gibi girdiği maçta gol perdesini henüz dördüncü dakikada Platini açıyor, 33. dakikaya gelindiğindeyse Giresse skoru 2-0'a taşıyordu. İlk yarının sonlarında Fernandez'in attığı golse, Belçika'nın karşılaşmanın ikinci yarısına neredeyse hiç umut taşıyamayacağı anlamına geliyordu. Böylece teslim bayrağını çekmiş bir Belçika karşısında maçın ikinci yarısında Fransızlar tamamen tek taraflı bir futbol oynadı. Hatta Fransızlar demek de abartı olacak, Platini'nin enfes bir solo gösterisi seyrediliyordu adeta.

75'te kendisinin ikinci, takımının da dördüncü golünü penaltıdan kaydeden süperstar, son dakikada bir de kafayla gol atarak hattrick yapıyor ve takımını 5-0'lık muazzam bir galibiyete taşıyordu. Bu maçın ardından Lyon'da başlayan Danimarka-Yugoslavya mücadelesi de, Fransa-Belçika karşılaşmasını aratmayacak nitelikteydi. Bu sefer esen fırtınanın adıysa Danimarka'ydı. 8. dakikada Arnesen'in şutunu Yugoslav kaleci Ivkovic'in içeri çelmesi neticesinde öne geçen Danimarka, 16. dakikaya gelindiğinde Berggren'le bir gol daha buluyor ve önemli bir avantajı ele geçiriyordu. Danimarka, 69. dakikada Arnesen'in penaltı golüyle iyice rahatlarken, 82. ve 84. dakikalardaysa sırasıyla Elkjaer ve Lauridsen'den gelen goller, skoru 5-0'a taşıyordu. Böylece Danimarka grupta averajla ikinci sıraya çıkarken, Yugoslavya da turnuvaya daha iki maç sonunda veda ediyordu.

Grupta son maçlar 19 Haziran'da oynandı. Yarı final vizesini alan Fransa'yla, havlu atan Yugoslavya'yı karşı karşıya getiren mücadelede Yugoslavlar, ilk yarıyı Sestic'in sürpriz golüyle önde tamamlasalar da ikinci yarıda Platini, üç gün önce sunduğu resitalin bir benzerini daha sergileyip yine üç gole imzasını atınca, Yugoslavya adına mağlubiyet kaçınılmaz oldu. Skoru belirleyen golse, son dakikalarda penaltıdan Stojkovic tarafından atılmıştı. Böylece maçı 3-2 kazanan Fransa, grup birincisi olarak yarı finale kalıyordu. Fransa-Yugoslavya maçı bunların dışında maalesef bir de trajediye sahne olmuştu. İkinci yarının başlarında taç çizgisi kenarında yere yığılıp kalan Yugoslavya takım doktoru Bozhidar Milenovic, yapılan tüm müdahalelere rağmen kurtarılamamış ve böylece Avrupa Şampiyonası literatürüne elim bir "sahada ölüm" vakası da eklenmişti.

Platini, yarı finaldeki Portekiz maçında da 120. dakikada kilidi açan anahtardı.

Danimarka ile Belçika arasında oynanan ve gruptan çıkacak ikinci takımı belirleyecek olan maçsa, tam anlamıyla nefesleri kesti. Danimarka, grup ikinciliği için bir beraberliğin kendisine yetecek olmasına rağmen açık, ofansif bir futbol oynama tercihinden vazgeçmemişti. Fakat bu esnada savunmalarında bıraktıkları boşlukları da rakipleri iyi değerlendiriyor ve 26'da Ceulemans, 39'da da Vercauteren'den gelen gollerle Belçika 2-0'lık üstünlüğü yakalıyordu.

Danimarka çabuk toparlanıp yediği ikinci golden sadece bir dakika sonra kazandığı penaltıyı Arnesen'le gole çevirerek maça yeniden ortak olacak, 60'taysa Brylle skora dengeyi getirecekti. Müsabakaya son noktayı ise 83. dakikada Elkjaer koyuyor ve Danimarka bu golle maçı 3-2 kazanarak gruptan Fransa'nın ardından çıkan ikinci takım oluyordu.

B Grubu'nda mücadele 14 Haziran'da başlarken, gündüz bölümündeki maçta, son şampiyon Federal Almanya ile Portekiz, karşılaşıyordu. İki ekibin de başlan-

gıçta çok riske girmek istememesi, karşılaşmanın golsüz sona ermesine ve maçın, turnuvanın belki de en sıkıcı 90 dakikası olarak hafızalarda yer etmesine yol açacaktı. Akabindeki Romanya-İspanya karşılaşması da turnuvanın bir diğer sıkıcı maçıydı ama en azından iki gole sahne olmuştu. İspanya'nın Carrasco ve Romanya'nın da Bölöni ile bulduğu bu goller neticesinde de karşılaşma 1-1 sona eriyor ve ilk maçların ardından gruptaki dört takım da birer puanla sıralanmış oluyordu.

Üç günlük bir aranın ardından sıra ikinci maçlara geldiğindeyse Federal Almanya biraz daha silkiniyor ve Romanya'yı Rudi Völler'in golleriyle 2-1 mağlup ediyordu. Romanya'nın tek golüyse Coras'tan gelmişti. Günün diğer maçındaysa Portekiz ile İspanya, Antonio Sousa ve Santillana'nın karşılıklı golleriyle 1-1 berabere kaldı ve ikişer puana çıkarak Federal Almanya'nın ardından ikinci ve üçüncü sıralara yerleşti.

Grupta son maçlarda Federal Almanya ile İspanya, Portekiz ile de Romanya karşılaşacaktı. İki maçta da ilk 45 dakikalar golsüz sona ererken, ikinci yarılara gelindiğinde, Federal Almanya-İspanya mücadelesinin ilk yarıdaki gibi tatsız bir biçimde ilerlemeye devam ettiği görülüyordu ama Portekiz-Romanya maçında kilit, 70. dakikada açılmıştı. Anahtar vazifesi gören isimse, oyuna sonradan dâhil olan, Portekiz'in tecrübeli golcüsü Nene'ydi. Portekiz-Romanya maçında Portekiz'in öne geçtiği haberinin gelmesiyle birlikte İspanyollar, Federal Almanya karşısında gol bulmaya mecbur duruma gelmişti. İspanyolların bir gol bulması durumunda turnuvaya veda edecek olan Almanlarsa ister istemez geri çekilerek kalan birkaç dakikayı kazasız belasız atlatmanın hesaplarını yapıyordu.

İspanya'nın stoperi Maceda attığı golle takımını yarı finale taşırken Almanları da erkenden evine yollamıştı.

Maçta son dakikaya girilirken sağ kanattan Senor'un yaptığı ortaya, normalde savunmada görev yapmasına rağmen bir gol bulabilme umuduyla ileriye çıkmış olan Maceda çok iyi yükselip kafayı vurdu ve Schumacher'i avlayarak maçın kaderini belirleyen isim oldu. Bu gol, İspanya'ya grup liderliğini de getirirken, son Avrupa şampiyonu ve dünya ikincisi Federal Almanya'nın da turnuvaya, son dörde kalamadan veda ettiğini ilân ediyordu. Romanya'yı 1-0'la geçmeyi başaran Portekiz de grupta İspanya'yla aynı puan ve averaja sahip olmasına rağmen rakibinden bir gol eksik attığı için, kendisine ikinci sırada yer buldu.

Yarı finallerde ilk randevu, 23 Haziran'da Fransa ile Portekiz arasındaydı. Turnuvanın o ana kadarki belki de en çekişmeli, en zevkli maçı olan karşılaşmada ilk gol 24. dakikada Fransa'dan geliyor ve ev sahibi ekip, Domergue'in frikik golüyle 1-0 öne geçiyordu. Bu golün ardından maçtaki çekişme kaldığı yerden devam ederken Fransa uzun süre üstünlüğünü korumayı başarıyor ancak dakikalar 74'ü gösterirken sol taraftan Chalana'nın yaptığı ortaya ceza sahası içinde Jordao'nun kafayı vurup kaleci Bats'ın üzerinden topu yakın doksana göndermesiyle birlikte Portekiz eşitliği yakalıyordu.

Maçın normal süresi 1-1'lik eşitlikle tamamlanınca devreye 30 dakikalık uzatmalar girdi. 97. dakika içerisinde, ilk goldeki gibi yine Chalana'nın ortaladığı topta Jordao sahneye çıkıyor ve bu kez güzel bir voleyle ağları sarsarak Portekiz'i 2-1 öne geçiriyordu. Fransa'yı, içine düştüğü bu kâbustan uyandıracak isimse, takımının ilk golünün de sahibi olan Domergue'di. 115. dakikada Portekiz ceza sahası içinde yaşanan karambolde son vuruşu yapmayı başaran oyuncu, skoru 2-2'ye getiriyordu. 120. dakikadaysa, maç boyunca istediği golü bir türlü bulamayan Platini, Tigana'nın taşıdığı topta son vuruşu yapmayı başarıyor ve bu turnuvanın onun adıyla anılacağını bir kez daha kanıtlıyordu. 3-2'lik galibiyetle birlikte Fransa, finale adını yazdırmıştı.

Ertesi gün Danimarka ile İspanya'yı karşı karşıya getiren yarı finalin diğer ayağındaysa Kuzey temsilcisi maça hızlı başlıyor ve henüz 6. dakikada Lerby'nin attığı golle 1-0 öne geçiyordu. Danimarka ilk yarının sonuna kadar da baskılı oyununu sürdürüyordu ama bu baskı daha fazla gol getirmemişti. İkinci yarıyla birlikteyse İspanyollar yavaş yavaş oyunda dengeyi kurmaya başladı. İspanya'yı kurtaran isimse, tıpkı Federal Almanya maçındaki gibi, bir kez daha Maceda olacaktı. Maceda'nın 66. dakikada attığı golle skor 1-1'e gelirken, bu maçta da normal süre eşitliğin bozulmasına yetmeyince uzatmalara geçilecekti. Ancak Fransa-Portekiz maçının aksine bu kez 120 dakika da dengenin bozulmasını sağlayamadı ve iş, penaltı vuruşlarına kaldı. Penaltılarda iki takım da ilk dört atışta golü bulurken, Danimarka'da beşinci atış için beyaz noktaya gelen Elkjaer, topu üstten auta gönderdi ve avantaj İspanya'ya geçti. İspanyolların son penaltısı da Sarabia vasıtasıyla ağlarla buluşunca, 1984 Avrupa Şampiyonası'nda finalin adı konmuş oldu: Fransa-İspanya.

Finalde Fransızlar maça daha atak başlasalar da İspanyollar sert bir savunmayla rakiplerinin istedikleri fırsatları yakalamasını engelliyordu. Maçın ilk 45 dakikası bu sayede önemli bir gol pozisyonuna sahne olmazken, ikinci yarı başladığında da oyunun gidişatında pek değişen bir şey olacak gibi görünmüyordu. Ancak ne olduysa maçın 56. dakikasında oldu. Bu dakikada Lacombe'un İspanya ceza sahası köşesinde kendisini yere atmasına aldanan hakem Christov, Fransa lehine bir frikik kararı verdi. Gelgelelim İspanyolların asıl talihsizliği, rakiplerinin havadan bir serbest vuruş kazanması olmayacaktı. Atışı kullanan Platini, çoğu zaman yaptığı gibi topu barajın üzerinden aşırtmaktansa bu sefer barajın yanından geçirerek Arconada'nın kapattığı köşeye gönderdi. Aslında Platini'ye yakışmayacak cinsten zayıf bir vuruştu bu. Zaten Arconada da topu kucaklamak için rahatça eğilmişti. Fakat Arconada'nın topun üzerine eğilmesinin ardından birden top bahtsız kalecinin koltuk altından fırlayarak kaleye doğru yöneldi. Arconada doğrulup son bir hamle yapmaya çalıştıysa da artık çok geçti, top gol çizgisini geçmişti. İspanyollar böylesine sıra dışı bir golle geriye düşmeleri neticesinde moralman çöküverince, Fransızlar gol öncesine göre nispeten daha rahat oynamaya başlamıştı ve seyircilerinin de desteğiyle kalan süreyi bir şekilde eritip kupaya uzanacak gibiydi. Nitekim duraklama dakikalarına girilirken de Bellone skoru tayin eden golü atıyordu: 2-0. Böylece Fransa, tarihinin ilk Avrupa şampiyonluğuna ulaşmış oluyordu. Oynadığı beş maçta da rakip fileleri havalandıran ve toplamda dokuz gole ulaşan Michel Platini'yse sadece turnuvanın yıldızı olmakla kalmıyor, belki de gelmiş, geçmiş ve gelecek bütün Avrupa Şampiyonalarında görülmüş ve görülebilecek en müthiş bireysel performansa imza atıyordu.

Finalde Plati'nin İspanya kalecisi Arconada'nın büyük ikramıyla attığı ünlü frikik golü....

Danimarka ne geçtiği maçta üstünlüğünü koruyamadı ve penaltılarda gülen İspanya, finalde Fransa'nın rakibi oldu.

Demirören'le %100 Futbol

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, NTV ve NTVSpor'da canlı yayınlanan %100 Futbol adlı programda Güntekin Onay ve Rıdvan Dilmen'in sorularını yanıtladı. Riva'daki Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde yapılan programda Başkan Demirören çarpıcı açıklamalarda bulundu.

Kulüplerin mâli yapısı bozuk

Mâli konuyu, Federasyon Başkanı olduğum günden beri söylüyorum. 3 Temmuz'dan kötüsü mâli süreç olacak demiştim. Bu süreç geliyor. Hepimiz de görüyoruz. Kulüplerin yapıları bozuk, maalesef borçlanarak gidiyor. Tüm kulüplerin 2015 sonuna göre 3.5 milyar lira civarında bir borcu var. Kulüplerimiz kendilerini toparlama sistemine girmezlerse, altyapılarına dönüp kendi oyuncularını yetiştirmez, önemli oyuncularını satmazlarsa bu borç kapanmaz. Yasayla beraber kulüplerin borçlarını kapatması gerekiyor. Ama bu mevsimde yasayla eşgüdümlü olması lâzım. PTT 1. Lig'de çok toparlanma var. Memnunuz. Süper Lig'de büyük problemler var. Her kulüpte sorun var. Büyük kulüpler inceleniyor. Bu sene değil, önümüzdeki yıl toparlanmazsa problem büyüyecek. Birçok kulübümüz Avrupa kupalarına katılamayacak. Bizim kriterlerimiz var. Bu kriterlere uyuyor gözüküyorlar. X kulübümüzün 5 milyon lira borcu var. Bunlarla ilgili bize belgeleri getiremezlerse sahaya çıkamayacaklar. Lisans alamayacaklar. Biz kuralları uyguluyoruz. Bunun da bir geçiş dönemi var. Puan silme keyfî değil, kuralları uyguluyoruz. PTT'de 7-8 kulübün puanları siliniyor. Keyfî bir sistem değil. Zaten federasyonun her işlemi şeffaftır, göz önündedir. Yöneticilere sorumluluk getirilecek. Kulübü aldığınızda kulübün 1 lira borcu varsa 1 lira ile bırakacaksınız. 1.5 lira olduysa; küsuratı siz ödeyeceksiniz. Kanunla eşgüdümlü gitmek gerekiyor. Kulüpler yasasının üzerinde çalışılıyor. Yöneticiler artık sorumlu olacak. Olmazsa masanın bir bacağı eksik kalır. Bu tarihi bir karar olacak. Kulüplerin A.Ş. olması gerekiyor tabiî ki.

Gündüz maçlarına ağırlık

Seyirci sayısı maalesef ligimizde düşük. Zeminlerimiz düzeliyor. Türkiye'de maalesef Passolig öncesi ve Passolig sonrası olarak konuşuluyor. Seyirci Passolig yüzünden gelmiyor deniyor; katılmıyoruz. Passolig öncesi 11 bindi ortalama. Şimdi 8600 ortalama. Zaten 2 bin kişilik kitle gelmesin. Çünkü bunlar bedavacı, olay çıkaran kitle. Biz hiçbir zaman Avrupa gibi bir ortalamada oynayamayız. Derbi maçlarda bu rakamlar yakalanıyor. Burada bakmamız gereken, seyirciyi futbola nasıl çekeceğimiz. Bu sadece TFF'nin görevi değil. Medyanın da görevi var. Medya tabiî ki haber yapacak ama marka değerini düşürmemesi, seyircinin kötü tezahürat yapmaması, şiddet olmaması gerekiyor. Öbür taraftan UEFA ile organiziyiz. KISS Marketing Semineri'ni yaptık geçen gün. Kulüpler, medya, taraftar herkes ortak hareket etmeli. Gündüz maçları çok önemli. İlk yarı gündüz maçlarını büyükler iki kez filan oynadı. Ancak ikinci yarı daha fazla olacak. Tribün kapatmayı kaldırdık. Sadece belirli kişilere kapanıyor; tribün açık kalıyor. Maç bittikten sonra futbolun güzelliklerini konuşur bir ortam yaratılıyor.

Kulüpler altyapıya önem vermeli

Ligimizde oynayan 100 oyuncudan 55'i yurtdışında yetişmiş. Bunun hakkında endişe duymuyorum, eksiklik olarak görüyorum. Yabancı kararını biz tamamen serbest bırakmadan önce yabancı sayısı 6 artı 2 idi. Yabancılar 4 artı buçuk olarak sahadaydı. Şimdi 6 artı buçuk olarak sahadalar. Genç bir Millî Takım yarattık. Eksiğimiz var doğru. Altyapıdan oyuncu yetiştiremiyoruz. Biz Sayın Cumhurbaşkanımız ile konuşurken bizim altyapıya yönelmemizi tavsiye etmişti. O yönde gidiyoruz. Fatih Hocamız da bu işin üstünde. Soma Tesisimiz açılıyor. Kulüpler olmadığı zaman Millî Takım bir yere kadar gidiyor. Kulüplerimizin altyapıya önem vermesi lâzım. Altyapıdaki hocalar hatır için bu işi yapıyor. Ama eğitimli kişiler görev almalı artık.

Devşirme oyuncuya karşı değilim

Dönüşümsüz oynayan az sayıdaki millî takımlardan birisi biziz. İlk üçün içinde biz varız. İsim olarak paylaşmadık ama devşirme oyuncuya karşı değiliz. Donk ve Fernandao hep gelmek istediler. Eğer hocamız isterse başımızın üstünde yeri var. Devşirme oyuncuya karşı değilim kesinlikle. Alman Millî Takımı'nın kadrosunda hep devşirme oyuncu var. Bizim şanssızlığımız bizde doğmamışlar. Devşirmeye karşı değilim kesinlikle. Manşet olur

bu. Uzun vadede yapacağınız altyapıya önem vermek. Kısa vadede turnuvalarda kalıcı olmak istiyoruz. Bunu istiyorsak belli yardımlara ihtiyacınız var. 10 tane alacak halimiz yok. Bir ya da iki devşirme oyuncu olur. 10 zaten olmaz. Üçü bulmaz. Barcelona'nın İstanbul'da iki tane okulu var. Benim oğlum bile 8 yaşında orada oynuyor. Barcelona yetiştirmekle kalmıyor, alıyor, vatandaşı yapıyor. Bizim bu avantajı kullanmamız lâzım. Avrupa Şampiyonası'na katılıyoruz. Dünya Kupası elemeleri başlayacak. İmkân varsa bunu kullanmamız gerekiyor.

Güven ortamı geri geldi

Devletin desteği var şu an. Sponsor oldular. Önceden siyaset futbola karışıyor diyorlardı. Hayır. Biz gidiyoruz. Destek istiyoruz. Türk futbolu bir süreç geçirdi. Kaçmalar oldu tabiî ki sponsorlardan. Ama bu süreçten değil; kavgadan kaçıyor. Sponsorlar bu kavgaların içinde markalarının olmasını istemediler. Son iki senedir bir yumuşama var, düzelme var. Bu yavaş yavaş düzelecek. Eski haline gelecek. Herkes kavga ortamından kaçmalı. Tüm aktörler. Evde seyrederken mutluluk duyarak seyrediyoruz futbolu. Statta da bu şekilde seyretmeliyiz. Türk futbolundaki güven ortamı yavaş yavaş geri geldi. Geçen sezon başında başladığımız maçların önceden açıklanmasıyla mesela güven ortamı yakalandı. Eskiden bu çok tartışılıyordu. Şimdi güven ortamı geldi. Kimse tartışmıyor. Bu çok önemli bir mesajdır. Bu açıdan bakmamız lâzım. Ben kulüp başkanlığı, Kulüpler Birliği Başkanlığı ve TFF Başkanlığı yaptım. Türkiye'de tek. Belli açıklamalar belli bir çerçeve içinde kavga ortamı olmadan yapılmalı. Tartışma seviyesini medeni bir yerde tuttuğumuz sürece futbola faydası var. Futbolu sadece TV'den izlersek olmaz.

Devlet desteği olmadan olmaz

Sponsor gelir rakamlarımız arttı. Bugün İtalya Federasyon Başkanı geldi. Onun Telekom şirketi federasyona sponsor. Devlet desteği olmadan bu işler olmuyor. En büyük şansımız futbolu seven bir Cumhurbaşkanımızın olması. İki hafta önce Ankara'daydık. Bu destekler olmasa geçmişten gelen borç bakiyeleriyle yaşayamazlar. Biz federasyon olarak geldiğimizde 2012'de 240 milyon lira olan bütçemizi 411 milyon liraya çıkardık. Sponsor gelirlerimiz arttı. Ama kulüplerimizin sponsorları azaldı. Çoğunun sponsoru yok. Futbolu bir rekabet, bir güzellik unsuru olarak sunarsak hepsi olacaktır. Herkes elini taşın altına sokmalı. Kulüpler Birliği güzel bir çalışmayla bu konuyu oraya getiriyor.

Avrupa'da başkanlar konuşmuyor

Ertelemeler herkese olmayabiliyor. Hiç ceza almamış olması lâzım. Erteleme olmasının 8 tane maddesi var. Kulüplerin ona uyması lâzım. Dünyada örneği var. Kurallar olduğu sürece var. Otururuz, kulüpler isterse ertelemeyi kaldırırız. Biz hep diyoruz ki Avrupa'yı örnek alalım. Niye yöneticilerimiz Avrupa'yı örnek almıyor? Avrupalı yöneticileri neden örnek almıyoruz? Bir tane yöneticinin konuştuğunu gördünüz mü maç sonu? Herkes burada konuşmalı. Biz İngiltere'yi örnek alıyoruz da bir tane İngiltere başkanını böyle konuşurken göremezsiniz. Nesiller değişiyor, görüşler değişiyor, elektronik ortam gelişti. Dün akşam Manchester City'nin penaltısı verilmedi. Bir tane başkanın konuştuğunu görmedim.

Hakemlikte geçiş dönemi yaşıyoruz

Hakem hataları dünyanın her yerinde var. Sayın Göksel Gümüşdağ ve başkanların beyanatlarına hak veriyorum. Hatalar oldu. Hatalar bir takımın üç puanını yedi, hep oldu. Bunu inkâr edemeyiz. Geçiş dönemi yaşıyoruz. Devrim yaptık. Genç hakemlere, profesyonel hakemlere dönüyoruz. Önümüzdeki sene 22 hakem olacak. Bunun için talimatları değiştirdik. Genç hakemler göreve geliyor artık. Arda Kardeşler diye bir hakemimiz Süper Lig'e girdi. Hatalar muhakkak olacaktır. Profesyonelliğe geçtik, yine hatalar olacak. Hataları tartışmıyoruz, hakemlerin kişiliğini tartışıyoruz. Hataları tartışalım ama bunu yapmayalım. Jaap Uilenberg dönemi bitti; Roberto Rossetti geliyor. Collina ile temaslarımız var. Arada sırada gelecek kendisi. Biz hataları tartışalım, hakemleri tartışmayalım. Mete Kalkavan'ın babası hastaneden yeni çıktı. Oğluna yapılan kötü tezahüratlar yüzünden kalp krizi geçirdi. Herkesin ailesi var. Cüneyt Çakır'ı artık bahsetmek bile istemiyorum. Dünyanın ilk üç hakeminden birisi oldu. Uilenberg'in yetiştirdiği 4-5 çok iyi hakem var. Hata yapılınca üzülmüyor muyuz? Ben maçı seyrederken hakemleri seyrediyorum. Aman hata yapmasınlar. Bu hatalar oldu evet. Sayın MHK Başkanımız Kuddusi Müftüoğlu açıkladı. Hatalar geçen sene ile aynı oranda oldu. Ama kesinlikle bir kasıt yok. Trabzonspor aleyhine çok hata oldu maalesef. Biraz da Kasımpaşa'nın... Ama kendilerine kimse kasti bir hareket yapmadı. Zaten MHK bu hakemleri o şekilde değerlendirdi ve cezalarını verdi. Hakem sayısının 38'den 22'ye düşmesi çok büyük bir devrim zaten. Belirli hakemler ceza olarak alt klasmana düşecek. Profesyonel hakemlik verildi; para alıyor diye bir şey yok. Başarılı olmak zorundalar. Başarılı olamazlarsa sözleşmeleri feshedilecek. MHK buna göre sözleşmeleri feshedebilecek. Bunların hepsi eğitimle olacak. Hatalar olabilir ama hakemlikte gelişme var.

Hakemlerin kalitesini arttırabilmek için burada sıcak bir ortam yarattık zaten. Onlar dışa açılmaktan çekiniyor olabilirler. Başkan olarak ben onlara söyledim. Beyniniz ne diyorsa yapın; akşam yattığınız zaman vicdanınız rahat olsun dedim. Onlara çok yetki verdik. Sonuna kadar arkalarındayız. Onun haricinde kamuoyundan gelecek sıcak mesajlar; onları sıcak yere itecektir. Basının paslaşması lâzım. TV programlarında hakemlerin hatalarından daha çok kişilikleri konuşuluyor. İki tarafın da birbirine sıcak olması lâzım. Sahadaki futbolcunun hakemin hem hakem hem de ağabeyi olduğunu bilmesi lâzım.

Gol çizgisi teknolojisi gelecek

Sporda teknoloji artık oyunun içine çok girdi. Teknoloji gerekiyor. UEFA'nın Mart'ta toplantısı var. Bu toplantıda EURO 2016, Şampiyonlar Ligi ve Avrupa Ligi'nde gol teknolojisini muhtemelen mecbur hale getirecekler. Onlar getirdiği zaman biz de getireceğiz. Stat dışında bir arabadan hakem hatası görülsün; hakem uyarılsın deniyor. Bu teknoloji değil. Başka bir göze oyunu emanet ediyorsunuz. Zaten aldığımız duyumlara göre bu uygulanmayacak. Tenis, basketbol bunlara uygun. Duruyor çünkü. Ama futbolda bu olmaz. Çünkü oyun durursa enerji gider. Gol çizgisi teknolojisi büyük ihtimalle gelecek. Statlarımız buna hazır hale getirilecek. 6 hakemin önümüzdeki yıl devam edip etmemesiyle ilgili MHK Başkanımızla konuşacağız. Başlayan sezonda değişiklik olmaz. Sezon sonunda konuşacağız. Raporlara göre değerlendirme yapacağız. Roberto Rosetti ile bu konuyu konuşmadık.

Her konuyu Fatih Hocamızla paylaşıyoruz

Futbolla ilgili her konuyu Fatih Hocamızla paylaşarak yapıyoruz. Bizim futbol dünyamıza göre kademe kademe projelere geçiliyor. Hocamız futbola sadece futbol olarak bakmıyor. Hakem işleriyle de ilgileniyor. Genel kurulun yapısıyla da ilgileniyor. Fikirleri tartışıyoruz.

Uygulanabilecek konuları zaten hayata geçiriyoruz. Hoca değişikliklerini çok tasvip etmiyoruz. Antrenörlerimiz göreve gelirken sözleşmelerini çok sağlam yapmalılar. Bu konuya çok müdahil olamıyoruz. Çünkü seçilmiş kişiler. Bütçelerini kendileri kuruyor. Biz bir karar alırsak takımın kötü gidişine sebep olabiliriz. Limit koyma konusunu tartışacağız. Antrenörler iki kulüp çalıştırabiliyor. Burada seçilmiş kulüp başkanını konuşuyoruz. İtalya'da mesela bu kural var. Baktığınız zaman dengesizlik var. Ama seçilmiş bir kişiyi ve camiayı ilgilendirdiği vakit buna TFF olarak girmemiz doğru mu? Bana göre değil. Biz bir camiayı ilgilendiren bir konuda ne kadar aktif olabiliriz bilemiyorum. Lisansı olmayan yönetici konuları kapandı. Fatih Hocamız Pro Lisans konusuyla özellikle ilgileniyor. Benim bildiğim Yusuf Şimşek de lisansını aldı. Sergen Yalçın da aldı. Roberto Carlos için Akhisar'a yazı yazdık. Fatih Hocamız bu konuyla çok yakından ilgileniyor.

Zeminlerin sorumlusu kulüpler

Statlar Genel Müdürlüğe ait ama zeminler yüzde yüz kulüplere ait. Sorumlu tamamen kulüpler. Biz zeminleri sezon başında ve sezon içerisinde inceliyoruz, bilgi alıyoruz ve yapılması gerekenleri sunuyoruz onlara. Ama tavsiyelerimizi yapıp yapmamak kulübe kalmış. Spor Bakanımız ile konuştuk. Bakanlık ve TFF olarak zemin hakkında çalışma yapacağız. Burada bütün kulüpler zemine para harcamalı. İngiltere'de zemin namus kadar önemli. Öyle bakılıyor. Kulüplerimiz bu zihniyete gelmeli. Zeminlerin oynanır hale gelmesi gerekiyor. Bu paranın harcanması lâzım. Biz kulüpleri zorluyoruz ama sonrası kulüplere kalmış. Zorluklarda o paralar bile büyük miktar haline geliyor; bunu da biliyoruz tabiî.

Angarya değil kupa

Türkiye Kupası'nda A Haber'e teşekkür etmek lâzım. Maalesef Türkiye Kupası angarya gibi gözükmeye başladı. Bir kere bu angarya değil, kupa. Gelirleri arttırdık. Yine konuşuyoruz artsın diye. Seyirciler bunu angarya görüyor, kulüpler de bunu böyle anlatıyor. Galatasaray sahaya çıkıyorsa o stadın dolması lâzım. Bu işe para veren yayıncı kuruluşları da düşünmek zorundayız. Yenildiği zaman takımlar yeniliyor, oynayanlara bakılmıyor. Statü değişikliğinde ufak bir oynama olacak. Maçları azaltmayı düşünüyoruz. Ama yayıncı kuruluşun görüşünü de alacağız tabiî ki.

Yangın olursa söndürürüz

İkinci yarıda yangın olacak deniyor ama söndürürüz yangını. İkinci yarı çok heyecanlı geçecek. Büyük kulüplerimizin hepsi şampiyonluk vaat ediyor ama bir tanesi şampiyon olacak. Hakem hataları da olacak. Biz kurallarımızı uygulayacağız. Futbolun futbol olarak centilmenlik içinde gitmesini temenni ediyorum. Ne 6222 uygulansın ne biz cezalarımızı uygulayalım. Bu sene iki takım başa baş gidiyor; üçüncüsü zorlamak istiyor. Türk futbolu marka olarak farklı bir yere geliyor. Biz burada futbolu tartışıyoruz, gündemi tartışıyoruz. Ama başka şeyleri de konuşmalıyız. O kadar etkili yerlere geldik ki, UEFA ve FIFA'da... Kaç tane federasyon başkanı bizim öncü olmamızı istiyor. Bu sabah İtalya'nın Federasyon Başkanı geldi. 15 dakika kalacaktı. 2 saat kaldı. Videolar çekti. Dünyada böyle bir tesis görmediğini söyledi. Kendi yönetim kuruluna sunmak için izin istedi bizden. Yayın ihalesi var yakında. 400-450 milyon dolar üzerinde bir para çıkabilir. Sayın Göksel Gümüşdağ'a söyledim. Bazı kafaların değişmesi gerek. Yüzde yarım için kavga eden başkanlar var. Süper Lig A.Ş.'yi destekliyorum ama her kulüp uzlaşmak zorunda. Bayern Münih 20 milyon euroya yakın gelirinden fedakârlık etti. Çünkü diğer kulüplerin yaşamasını istiyor. Bu düşünceye gelmemiz lâzım. Ama bugün 1 lira için kavga eden kulüplerimiz olduğu sürece bu yapı düzelmez. İnşallah bu düşünceler değişir ve yayın hakları geliri Süper Lig A.Ş.'de olur.

Her turnuvaya katılmalıyız

Şampiyonluk ve küme düşme belli olursa ligleri bir hafta geri çekebiliriz. Çünkü oyuncuların daha fazla dinlenip hazır olmasını istiyoruz Avrupa Şampiyonası'na... Grubumuz ne kolay ne zor. Rakiplerimiz bizden çekiniyor. Futbolda biraz şans da lâzım. Ama mühim olan buraya katılmaktı. Bir dahaki üç turnuva sonra olmasın. Kalıcı olmamız gerekiyor. Her turnuvaya katılmalıyız. Zaten başarı da adım adım gelecektir. Çok güzel bir jenerasyon yakaladık. Bu takım büyürse daha iyi yerlere gidecektir. Taraftar Kulübümüz çok büyüyor. Günden güne büyüyor. Bilet büyük problem. Fransa'daki maçta 6 bin kişilik yerimiz var. Ama 12 bin talep var. Taraftar Kulübü'ne üye olanların avantajları oluyor. UEFA ile anlaşmamız böyle. Güzel bir yere gidiyor Türk futbolu. UEFA ile ilişkilerimiz çok iyi. Yüzde 55'in içinde olan oyuncular eskiden Türkiye'yi tercih etmiyorlardı. Şimdi ediyorlar. Direkt tercih ediyorlar. Bu oran yavaş yavaş gelecek. Biz Türk değiliz diye yazılan mektuplar var.

Bu prim neden tartışılıyor?

Avrupa Şampiyonası'nın bir bedeli var mı? Yok. Biz son 5 maçı kazanarak azimle, güvenle bir şey yaptık. O günün Türkiye'sine bakın. Her tarafta şehit var. Ama bu çocuklar bir başarı getirdi. Biz de tabiî ki bir prim vereceğiz. Bu prim neden tartışılıyor? 2008'den sonra böyle bir başarı yok. Bizim yönetime geldiğimizden beri hedefimiz; primi açıklıyoruz; yüzde 30'unu maçtan önce veririz; başarı gelirse yüzde 70'i alırsınız diyoruz. Selçuk'un attığı gol bütün Türkiye'yi ağlattı. Bunun bedeli olamaz. Herkes mucize filan diyor ama hayır başardılar. Kazakistan maçından sonra hocamız bütün maçları kazanacağımızı söyledi. Kazandık da... Bu primi sonuna kadar hak ettiler. Bir yıl içinde yenilmeyen tek takımız sanırım.

Devrimler sancılı olur

Bizim için en önemli şey tesisleşme, altyapıya önem ve mâli konular... İkinci ve Üçüncü Ligler bizim için çok önemli. Onlar hakkında projelerimiz var. 11 milyondan, 15 milyon liraya çıktı bütçe. Futbol okulları faaliyete geçti. Hocamız bütün Anadolu'yu gezerek altyapıya önemi anlatıyor. Tesisleşme, altyapı ve mâli kriterler en önemli şeyler. Antalya'da futbol vadisini kuruyoruz. Riva'daki bu tesisin bir küçüğünü yapıyoruz. İzinler çıktı. Devrim yapılıyor ama bu devrimler sancılı olacak. Sonunda futbolumuz kazanacak.

Stattan evvel taraftar oluşturmamız gerek

Millî Takım stadından evvel Millî Takım taraftarını oluşturmak gerek. Millî forma giyen oyuncuya hakaret ediliyorsa istediğiniz kadar stat yapın. Biz Konya'da mutluluk yaşadık. Vardı bir Millî Takım stadı projemiz. Olimpiyat Stadı küçülecekti. Ama Türkiye'de 27 tane stat yapılıyor. Hepsi birbirinden güzel statlar. Millî Takımımız çok rahat her statta oynar. Her statta oynanırsa Türkiye'de tanınır. Bizim Millî Takım taraftarına ihtiyacımız var. İsveç maçı Antalya'da 24 Mart'ta... Mayıs'ta 2 ya da 3 tane maç oynanacak. Stattan daha çok taraftar kültürünü oluşturmamız lazım. Ben derbi maçlara taraftar gitmesin demedim. Eskiden gidenlerin örneğini verdim. Bu böyleydi. Ama gidildiğinde tekrar bu olaylar olacaksa izin yine biter, kalkar bu izinler. Bu mesajı vermek istedim. Yanlış anlaşılmasını istemem. Elimde bir sihirli değnek olsa 3 şeyi değiştirmek isterdim. Bütün tesisleri yaparım. Mali kriterleri düze çıkartırım. Altyapıdan oyuncu çıkartırım. Elimde sihirli değnek olsaydı bunları yapmak isterdim. Tüm takımlarımıza başarılar diliyorum. İnşallah ikinci yarı centilmence geçer. Sakatlıksız, güzel bir sezon diliyorum.

Mehmet Yüce

Muhafızgücü'nün muazzam başarısı

1924 senesinde Türkiye İdman Cemiyetleri İttifâkı tarafından tertip edilen umûmi kongre ile bu kongre sırasında yapılan Türkiye Futbol Birinciliği'ni anlatan makaleyi Ayaktopu Hikâyeleri'nin altıncı bölümünde yazmıştım. Bu sefer de 1927 senesinde ikincisi tertip edilen Türkiye Futbol Birinciliği'nden bahsetmek istiyorum.

1927 senesinde yapılan Türkiye Futbol Birinciliği'nden önce, 1925 ve 1926 senelerinde neler olup bittiğine, şampiyonaların bu senelerde neden yapılamadığına bir göz atmak gerekir.

1925 Türkiye Futbol Birinciliği

Esasen 1924 kongresinde alınan karar mucibince Türkiye Birincilikleri her sene icrâ edilecekti. Hattâ 1925 senesinin Temmuz ayı içinde Türkiye İdman Cemiyetleri İttifâkı'na bağlı futbol heyet-i müttehidesi bir bildiri yayımlayarak 1925 turnuvası hakkında bilgi vermişti:

"Bu sene icrâ olunacak Türkiye Futbol Şampiyonası bervech-i zir (aşağıda gösterildiği üzere) program dâhilinde icrâ edilecektir.

1) Türkiye Şampiyona müsabakalarının birinci devresi 21 Ağustos 341 Cuma günü başlayacaktır.

2) Menâtık-ı mevcude (Mevcut mıntıkalar) bervech-i âtî (aşağıdaki gibi) gruplara taksim edilmiştir.

a) Karadeniz (Trabzon, Samsun)
b) Marmara (İstanbul, Harbiye, Bahriye, Bursa, İzmit, Edirne)
c) Adalar (Ege Bölgesi) Merkezi Grubu (İzmir, Karesi, Antalya)
d) Cenubi (Güney) Anadolu Grubu (Konya, Adana)
l) Orta Anadolu Grubu (Eskişehir, Ankara)

3) İşbu gruplardan (a, d, l) grupları yekdiğeriyle ve (c, b) grupları da Ağustos 341 tarihinde alenî bir celsede (mıntıka mümessilleri ve matbûat erkânı hazır bulunabilirler) futbol heyet-i müttehidesi tarafından keşide edilecek kura ile tayin edeceği vechle müsabaka icrâ edeceklerdir.

4) Müsabakanın icrâ olunacağı mıntıkadaki şampiyon kulüp, kendi mıntıkasına berây-i müsabakaya (maç yapmak maksadıyla) gelecek olan kulübün iaşe ve ibâtesini (geçinme ve barınmasını) temine mecburdur. Çayır hâsılatından evvelâ, seyahat eden kulübün, mesârif -i râhiyyesini (yol harçlığı), saniyen (ikinci olarak) iaşe ve ibâte masrafları tefrik edilecektir (ayrılacaktır).

5) Birinci devrenin hitamında Karadeniz, Marmara, Adalar, Cenubi Anadolu ve Orta Anadolu grupları namıyla beş şampiyon takım çıkacak ve bu beş şampiyon takım Türkiye birincilikleri ve konferansının inikâd edeceği (toplanacağı) mahalde ayrıca tamim edileceği vechle icrâ-i müsabaka ederek (Türkiye şampiyonu) ilân olunacaktır.

6) Mümkün olduğu takdirde heyet-i müttehide müsabakaların idâresi için hakem izâm edecektir (gönderecektir).

7) Lisansları vürûd etmeyen (gelmeyen) menâtık, Türkiye şampiyonluğu müsabakalarına dâhil olamaz. Binâenaleyh, lisansları henüz göndermeyen menâtıkın, mıntıkalarının menfaati namına derhâl lisanslarını göndermeleri tamiman tebliğ olunur. İşbu tamimatın işârı mercûdur (bildirimi rica olunur).

Türkiye Şampiyonluğunda görev alacak hakemler:

Marmara: Yusuf Ziya [Galatasaray], Karadeniz: Saim Turgut [Vefa], Cenubi Anadolu: Fethi (Tahsin) [Hilâl], Orta Anadolu: Sedat (Rıza) [Galatasaray], Adalar Denizi: Necmi (Necmettin Çakar) [Vefa].

Bildiride memleket beş bölgeye taksim edilmiş, her bölgeye de çeşitli sayılarda mıntıkalar dâhil edilmişti. Bu bölgenin beş birincisi daha sonra 1925 kongresi sırasında Ankara'da final müsabaka-

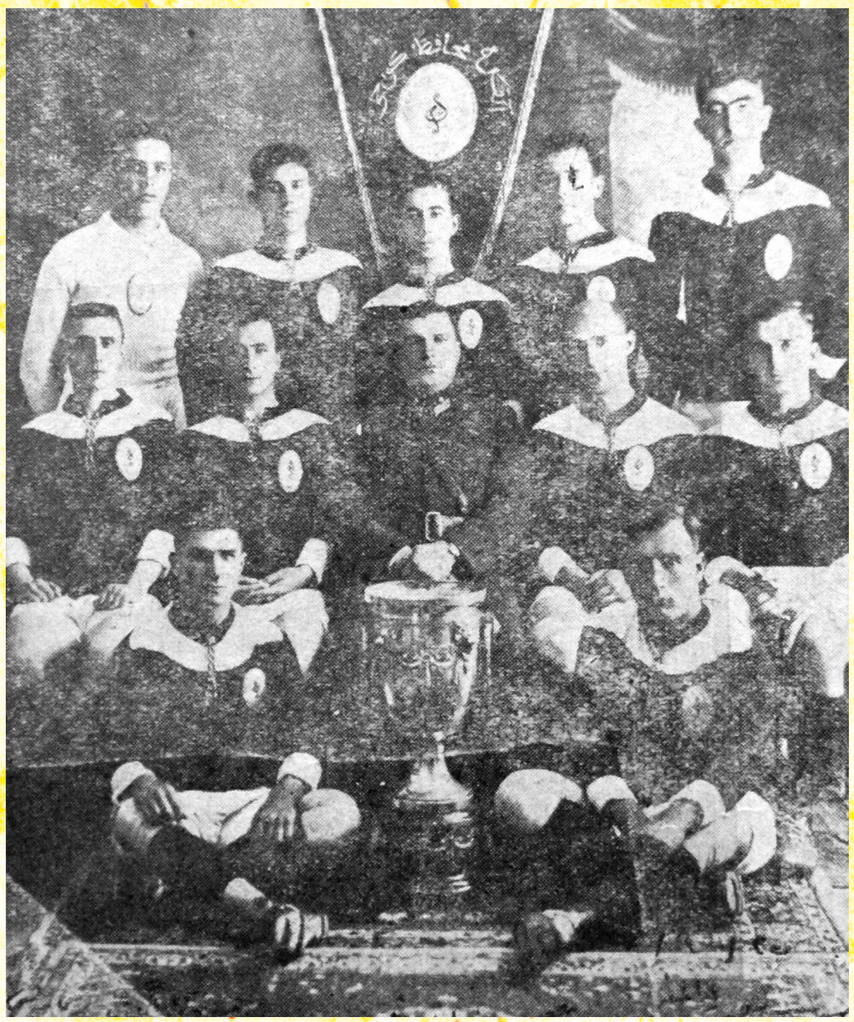

Şampiyon Muhafızgücü Kulübü oyuncuları ve reisleri İsmail Hakkı Bey Efendi birincilik kupası ile birlikte.

Türkiye İdman Cemiyetleri İttifâkı'nın 1927 senesinde gerçekleştirdiği kongrenin nihayetinde azanın toplu hâlde alınan fotoğrafı. Ortada Necati Bey ve Futbol Federasyonu Reisi Muvaffak Bey görülüyor.

İstanbul şampiyonu Galatasaray turnuvaya çeyrek finalde Muhafızgücü'ne yenilerek veda etmişti.

larına katılacaktı. Lâkin hakemleri dahi tayin edilmiş olan birincilik müsabakaları tahsisat azlığından yapılamadı.

1926 Türkiye Futbol Birinciliği

1926 senesinde de benzer bir durum yaşandı. Futbol Federasyonu bir bildiri yayımlayarak bu sene yapılacak turnuvaya ait tafsilatı yayımladı. Alınan karar gereğince mıntıkalar bu sefer dört bölgeye ayrılmıştı:

1926 Türkiye Futbol Birinciliği Programı

1.Tur
1.Grup, Anadolu Grubu:
İzmir, Denizli, Antalya, Karesi mıntıkaları
14 Mayıs 1926, İzmir Alsancak Stadyumu,
Hakem: Saim Turgut Bey
2.Grup, Orta Anadolu Grubu:
Ankara, Eskişehir, Uşak, Konya mıntıkaları
14 Mayıs 1926, Eskişehir Stadyumu,
Hakem: Sedat Rıza Bey
3.Grup, Karadeniz Grubu:
Samsun, Giresun, Trabzon mıntıkaları
14 Mayıs 1926, Giresun Stadyumu,
Hakem: Ahmed Şerafettin Bey
4.Grup, Marmara Grubu:
Edirne, İstanbul, Bursa Kocaeli mıntıkaları
14 Mayıs 1926, İstanbul Taksim Stadyumu,
Hakemler: Federasyon Reisi Yusuf Ziya ve Reis-i Sanisi Fethi Tahsin Beyler
Yarı Final
18 Haziran 1926 Cuma
Anadolu - Orta Anadolu (I)
Karadeniz – Marmara (II)
Final
25 Haziran 1926 Cuma
I – II

Mamâfih bu sene de program icrâ edilemedi. Sorun yine parasızlıktı. Onca kulübün o devirde şehirlerarası yolculuk yapması ve konaklaması için hükümetten bütçe tahsisi çıkmadı. İki senedir tertip edilemeyen turnuva ancak bir sene sonra yapılabildi.

1927 Türkiye Futbol Birinciliği

Federasyonun yeni reisi Muvaffak Bey'in girişimleri ile tahsisatın hükümete kabul ettirilmesi ile nihayet 1927 senesi Eylül ayı içinde birincilik müsabakaları icra edilebildi. İlki 1924 senesinde askeri bir kulüp olan Harbiye'nin şampiyonluğu ile neticelenen Türkiye Futbol Birinciliği'nin ikincisini de bir başka askeri kulüp olan Muhafızgücü kazandı. Final maçında üç gol atan Şekip Bey bir Türkiye şampiyonasında üçleme (hat trick) yapan ilk futbolcu olarak tarihe geçti.

1927 Eylül'ünde tertip edilen Türkiye Futbol Birinciliği'ne baktığımızda yine doğu ve güneydoğu bölgelerindeki mıntıkalardan kulüp bulunmadığını gözlemliyoruz. İlk turnuvada adı geçen Harbiye ve Bahriye mıntıkalarının bu turnuvada yer almadığını; İstanbul, Ankara, İzmir dışında Karadeniz'den Giresun ve Trabzon ile Orta Anadolu bölgesinden Amasya, Eskişehir ve Konya'nın turnuvaya iştirâk ettiklerini anlıyoruz.

Marmara'dan Kocaeli, Bursa ve Bilecik mıntıkalarının temsil edildiği şampiyonada, Adalar Denizi'nden ise Antalya ve Karesi mıntıka şampiyonları mücadele etmiş, İç Ege bölgesinden Kütahya ve Uşak şampiyonları da turnuvaya renk katmıştır. Ankara'daki birinciliklere Çukurova'dan Mersin ve Trakya'dan da Edirne mıntıka şampiyonlarının katıldığını ilâve edeyim.

Aşağıda müsabaka neticelerini gösteren cetvelde bazı mıntıkaları temsil eden şampiyon kulüpleri görebiliyoruz, bazılarını ise göremiyoruz. Bunun sebebi o mıntıkanın şampiyon kulübünün bilinmemesinden ileri gelmekte ve müsabaka neticelerini derc eden Spor Âlemi mecmûası ve diğer gazetelerde belirtilmemiş olmasıdır. Bu mıntıkalardan sadece Trabzon'da Lise İdman Yurdu kulübünün 1926-27 sezonunda şampiyon olduğunu biliyoruz.

Birçok futbol tarihi kitabı ve kaynağı 1927 futbol birinciliği final maçının Galatasaray ile Muhafızgücü arasında oynandığını yazar. Bunun doğru olmadığı aşağıdaki cetvelde görülüyor. Bu makale sayesinde futbol tarihimizin galat-ı meşhurlardan birini daha bertaraf etmiş oluyoruz.

1927 senesi Eylül ayı içinde Ankara İstiklâl Sahası'nda icrâ edilen turnuva maçlarında şu neticeler alındı:

1927 Türkiye futbol şampiyonu Muhafızgücü'nün bastırdığı hâtıra kartpostalı.

Tarih	Birinci Takım	Netice	İkinci Takım
Ön Eleme Turu			
02.09.1927	Eskişehir Tayyare Yurdu	14 – 1	Giresun
1.Tur			
02.09.1927	Işıklar Mektebi (Bursa)	2 – 0	Amasya
02.09.1927	İttihâdspor (İzmit)	2 – 2	Altınordu (İzmir)
	Hava karardığı için tatil edildi.		
03.09.1927	Karesi (Balıkesir)	2 – 1	Trabzon
03.09.1927	Gençlerbirliği (Kütahya)	5 – 1	Ergenekon İdman Yurdu (Uşak)
04.09.1927	Muhafızgücü (Ankara)	8 – 0	Edirne
04.09.1927	İlk Işık (Antalya)	3 – 2	Bilecik
04.09.1927	Galatasaray (İstanbul)	5 – 0	Mersin İdman Yurdu
05.09.1927	Eskişehir Tayyare Yurdu	7 – 0	Konya İdman Yurdu
1.Tur Devam Maçı			
05.09.1927	İttihadspor (İzmit)	2 – 4	Altınordu (İzmir)
	Müsabakanın son bölümü oynandı. Altınordu bu bölümde iki gol daha yaparak İttihâdspor'u eledi.		
Çeyrek Final			
06.09.1927	Galatasaray (İstanbul)	1 – 1	Muhafızgücü (Ankara)
	Hakemlik vazifesini Fethi Tahsin Bey yaptı.		
06.09.1927	Altınordu (İzmir)	14 – 1	İlk Işık (Antalya)
06.09.1927	Karesi (Balıkesir)	12 – 0	Gençlerbirliği (Kütahya)
06.09.1927	Eskişehir Tayyare Yurdu	1 – 0	Işıklar Mektebi (Bursa)
Çeyrek Final Tekrar Müsabakası			
07.09.1927	Galatasaray (İstanbul)	2 – 3	Muhafızgücü (Ankara)
	İlk maç 1-1 berabere bittiği için iki ekip yeniden karşı karşıya geldi. Muhafızgücü güçlü rakibini yenerek yarı finale terfi etti.		
Yarı Final			
08.09.1927	Altınordu (İzmir)	1 – 0	Karesi (Balıkesir)
09.09.1927	Eskişehir Tayyare Yurdu	0 – 7	Muhafızgücü (Ankara)
	Devre 0-4 bitti. Maçı müteakip seyirciler için bando mızıka gösterisi yapıldı.		
Üçüncülük Maçı			
10.09.1927	Karesi (Balıkesir)	4 – 3	Eskişehir Tayyare Yurdu
Final			
10.09.1927	Altınordu (İzmir)	1 – 5	Muhafızgücü (Ankara)
	Goller: Sedat Bey 0-1, Sedat Bey 0-2, Şevki Bey 1-2, Devre 1-2 Şekip Bey 1-3, Şekip Bey 1-4, Şekip Bey 1-5		

Leicester'in sonu hangisininki gibi olacak?

Bu sezon Avrupa futbolunda en çok merak edilen konuların belki de başında, Leicester'in Premier Lig'deki müthiş çıkışını daha ne kadar sürdürebileceği ve sezon sonunda nerede olacağı geliyor. Öte yandan geçmişte de Leicester'inkine benzer maceralar yaşayan takımlar vardı. İşte Avrupa'nın belli başlı liglerinde son 30 senedeki sürpriz şampiyonluk adayları ve akıbetleri.

Onur Erdem

Bundan sadece 10 ay öncesinde Leicester City, Premier Lig'in en zayıf halkası konumundaydı. 2015'in Mart ayının sonuna gelindiğinde ligin debine demir atmış olan Tilkiler, 29 maçta sadece dört galibiyet alabilmişti ve puanları da 19'du. Düşme hattının hemen üzerinde yer alan Sunderland'inse bir maç fazlasıyla 26 puanı bulunmaktaydı. Leicester, yeni yükseldiği Premier Lig'de ilk beş haftada sekiz puan alarak aslında iyi bir başlangıca imza atmış fakat sonradan öyle bir tepetaklak gitmişti ki, 24 maçta ellerine yalnızca 11 puan geçmişti. Zaten çoğu kişiye göre Leicester artık düşmüştü de uzatmaları oynuyordu.

Ancak ne olduysa Nisan ayıyla birlikte oldu. Tilkilere sanki bir sihirli değnek değmişti. Sekiz haftadır galibiyete hasret olan takım birden peş peşe dört maç kazandı. Sonra, ligin lideri Chelsea'ye evlerinde yenilseler de ardından kalan dört maçta 10 puan topladılar ve toplamda 41 puana ulaşıp 14. sırada tamamladıkları lige de son haftada 5-1'lik Queens Park Rangers galibiyetiyle noktayı koydular. Ligin dörtte üçlük bölümünde topladığı puandan fazlasına son çeyrekte ulaşan takım adeta küçük çaplı bir mucizeye imza atmıştı.

Bu büyük çıkışa rağmen, içinde bulunduğumuz sezon başlamak üzereyken Leicester yine başlıca düşme adayları arasında gösteriliyordu. Kadroya çok önemli takviyeler yapılmadığı gibi, dört senedir teknik adamlık görevinde bulunan ve bir önceki sezon da Leicester'i Championship'ten Premier Lig'e çıkaran Nigel Pearson'ın da görevine "yönetim kuruluyla yaşanan uzlaşmazlıklar" gibi bir bahaneyle son verilmişti.

Daha da fenası, Pearson'ın yerine getirilen ismin Claudio Ranieri olmasıydı. Ranieri çok tecrübeli bir teknik adam olabilirdi belki ama son bir-iki yıl içerisinde Avrupa futbolunda kariyeri en tepetaklak giden isim de ondan başkası değildi. Öyle ki Ranieri, 2014 Dünya Kupası'ndan sonra Yunanistan Millî Takımı'nın başına geçmişti. Devraldığı takım, Dünya Kupası'nda çeyrek finalin kıyısından penaltı vuruşları neticesinde dönmüş ve bir önceki Avrupa Şampiyonası'nda da son sekize kalmıştı. Üstelik Yunanistan, EURO 2016 elemelerine de seri başı olarak girmiş ve Romanya, Kuzey İrlanda, Macaristan, Finlandiya ve Faroe Adaları'ndan oluşan hayli kolay bir gruba da düşmüştü. Ancak Yunanlar, Ranieri yönetiminde bu grupta oynadığı dört maçta galibiyet dahi alamazken en sonunda gidip Faroe Adaları'na kendi sahalarında da yenilmiş ve grubun dibine demir atmıştı. Tabiî bunun sonucunda elemeler bitmeden Ranieri'nin görevine de son verilmişti. Ancak İtalyan teknik adamın bıraktığı enkaz neticesinde Yunanistan da 16 yıl aradan sonra ilk defa bir Avrupa Şampiyonası'nda boy gösteremeyecekti.

Böylesine büyük bir çuvallamanın ardından Ranieri'nin Premier Lig'de bir kulübü çalıştıracak olması da hayli tartışma konusu olmuş ve Leicester'in kümede kalabileceğine ihtimal verenlerin sayısı iyiden iyiye azalmıştı. Buna rağmen lige Sunderland ve West Ham galibiyetleriyle başlayan, ardından da dört maçta daha yenilgi yüzü görmeyen Leicester, çoğu kişiyi şaşırtacaktı. Her ne kadar Eylül sonunda iç sahada Arsenal karşısında 5-2'lik ağır bir yenilgi alındıysa da sonrasında oynanan 10 maçta toplanan 26 puan, bir anda Tilkileri ligin zirvesine taşıyacaktı.

Artık konuşulan, Leicester'in kümede kalıp kalamayacağı değil, zirve mücadelesini sürdürüp sürdüremeyeceğiydi. Yıl sonuna doğru biraz bocalayan takım üç maç üst üste galip gelemediyse de ardından tekrar toparlanıp oynadığı son üç karşılaşmada yedi puan topladı ve Premier Lig'in 23. haftasını da en yakın takipçileri, 44'er puanlı Arsenal ve Manchester City'nin üç puan önünde, 47 puanla lider olarak tamamladı.

Tilkilerin önünde halen daha çok uzun bir yol var. Bu noktadan sonra kalan 15 haftada bulundukları konumu koruyup destansı bir şampiyonluğa imza atmak da, bir anda çözülüp sezonu Avrupa kupalarına dahi katılamadan bitirmek de ihtimaller arasında. Hangi ihtimalin gerçekleşebileceğini söylemekse herhalde müneccimlerin işi olabilir, o yüzden o doğrultuda fazla bir yorumda bulunmayacağız. Bunun yerine, Avrupa futbolunda yaklaşık son 30 sene içerisinde, Leicester'inkine benzer bir çıkış gösteren takımları hatırlayıp, bu hikâyelerden yola çıkarak Leicester'in neler yapabileceğini hayal etmesini ise ***TamSaha*** okurlarına bırakacağız.

Verona (1984-85)

Verona, 1903 yılında kurulmasına karşın 1980'lere gelinene kadar İtalyan futbolunda hiçbir ağırlığı olmayan bir takımdı. 1982'de Serie B'de şampiyon olduklarında yükseldikleri Serie A'da daha önce 11 sezon oynamışlar ve bunlarda dokuzunculuktan yukarı çıkamamışlardı. Üç defaysa küme düşmüşlerdi. 1982-83 sezonu başlarken Verona'nın kadrosunda da öyle tüm dikkatleri üzerine çekecek cinsten oyuncular yoktu. Ancak takım üst sıraları hayli zorlamış ve sezonu da dördüncü sırada tamamlamıştı. İtalya Kupası'nda da final oynayan sarı-mavililer, buradaysa Juventus'a kaybetmişti. Ertesi sezon da Verona istikrarlı çizgisini koruyor ve ligi altıncı sırada bitirirken, İtalya Kupası'nda da yeniden final oynuyor, fakat bu sefer de Roma engeline takılıyordu.

Bu başarılı performansa karşın Verona yine de Serie A'da şampiyonluğa ulaşabilecek çapta bir takım olarak görünmüyordu. 1984-85 sezonu başlarken de İtalya'da neredeyse kimse Verona'yı şampiyonluk adayları arasında göstermemekteydi. Gol yollarına, Danimarka Millî Takımı'nda yıldızı parlayan Preben Elkjaer ile takviyede bulunan takım, savunma hattınıysa Federal Alman Millî Takımı'nın önemli oyuncularından biri olan Hans-Peter Briegel ile

güçlendirmişti. Ne var ki o dönem Serie A'da Maradona (Napoli), Platini (Juventus), Zico (Udinese) ve Socrates (Fiorentina) gibi yıldızların forma giydiği düşünüldüğünde Verona'nın bu transferleri çok gözde büyütülecek türden değildi. Gelgelelim lig başlıyor ve Verona'nın bileği bükülmek bilmiyordu. Sezonun ilk yarısının son maçında Avellino deplasmanında ilk yenilgisini alan sarı-mavililer, şampiyonluk adayı takımlarınsa hepsine çelmeyi takmayı başarmış ve ligde de zirveyi ele geçirmişti. O esnada hâlâ birçok kişi Verona'nın ikinci yarıyla birlikte şampiyonluk yarışının stresini kaldıramayıp bir noktada havlu atacağını düşünüyordu belki ama Verona birkaç ay içerisinde bu şekilde düşünen herkesi utandıracak ve tarihinin ilk ve tek Serie A şampiyonluğuna uzanacaktı.

Larissa (1987-88)

Yunan futbolunda 1920'lerden itibaren çeşitli ulusal şampiyonalar düzenlenmiş, 1950'lerin sonunda da ulusal deplasmanlı lig uygulamasına geçilmişti. Larissa ise 1964'te kurulmasından sonra Yunan Birinci Ligi'ne ilk kez 1974'te yükselmişti. İkinci sezonunda küme düşen, daha sonraysa 1979'da birinci lige geri dönen Larissa, 1980'lerin ilk yarısında Yunan futbolunda belki de en önemli çıkışı gösteren takımlardan biriydi.
1982-83 sezonunu, iki puanlı ligde, şampiyon Olympiakos'un beş puan gerisinde kapatarak ikinci olan Larissa, 1982 ve 1984'te finalde kaybettiği Yunanistan Kupası'nı ise 1985'te müzesine götürme başarısını göstermişti.
Böylesine bir çıkış içerisinde olsalar da Larissa'nın ligde şampiyon olması hâlâ çok düşük bir ihtimaldi. Zaten Yunanistan fazla şampiyon çıkaran bir lig yapısına sahip de değildi. Ülkede şampiyonlukların neredeyse tamamına yakını Olympiakos, Panathinaikos ve AEK arasında paylaşılmıştı. Bu üç büyük takımın haricinde Selanik temsilcileri PAOK'un iki, Aris'in de üç şampiyonluğu bulunuyordu. Fakat Aris'inkiler deplasmanlı ulusal lig dönemine ait değildi ve sonuncusu da 1945'teydi.
Ligdeki bu üç-dört takımlı karteli kırabilmek, herhalde Prometeus'un Olimpos Dağı'ndan ateşi çalması kadar zordu. Fakat 1987-88 sezonunda Larissa herkesi hayretlere düşüren bir performans ortaya koyarak ilk haftalardan itibaren zirve yarışının içerisine giriyordu. Olympiakos ile Panathinaikos'un çok kötü bir dönem geçiriyor olması da Larissa'nın ekmeğine yağ sürmekteydi. Ligin ilk altı haftasında altı galibiyet birden alan takım, henüz üçüncü hafta sonunda oturduğu liderlik koltuğundan sezon sonuna kadar kalkmayacak ve bitime bir hafta kala da imkânsız gibi görünen şampiyonluğa ulaşacaktı. Bu sezon, ayrıca Olympiakos ile Panathinaikos'un ikisinin birden ilk dörde giremediği tek sezon olarak Yunan Ligi tarihine de geçecekti.

Deportivo (1993-94)

Verona ve Larissa'nın sürpriz zirve yarışı serüvenleri mutlu sonla bitmişti belki ama onlar kadar şanslı olmayan sürpriz takımlar da vardı. Bunlar arasında avuçlarının içine kadar gelen şampiyonluğu belki de olabilecek en dramatik biçimde kaçıran takımsa Deportivo La Coruna'ydı. 1991'de 18 yıllık bir aranın ardından La Liga'ya çıkan Deportivo, bu ilk sezonda zar zor kümede kalırken ertesi sezon Brezilyalı yıldız Bebeto'yu transfer ederek bir anda ligin üst sıralarını zorlayan bir ekibe dönüşüyor ve Bebeto'nun 29 gol attığı o sezonu da lig üçüncüsü olarak tamamlıyordu.
Galiçya ekibinin bu başarısını tekrarlayıp tekrarlayamayacağı İspanya futbol kamuoyunda tartışılmaya başlamışken, 1993-94 sezonunda Deportivo çok daha fazlasını yapıyor ve 14. haftada ele geçirdiği liderlik koltuğunda sezonun son haftasına kadar geliyordu.
Son haftaya girilirken Deportivo 55 puandaydı, takipçisi Barcelona'nın ise 54 puanı vardı. Ancak Barça'nın averajı çok daha iyiydi ve Deportivo'nun deplasmandaki son Valencia maçını mutlaka kazanması gerekiyordu.

Ne var ki, Valencia önünde Deportivo bir türlü istediği fırsatları yakalayamıyordu. Barcelona ise kendi evinde Sevilla önünde farka gitmekteydi. Maçların son dakikalarına girildiğinde Valencia'da hâlâ gol sesi yokken Camp Nou'da Barça'nın 5-2'lik üstünlüğü bulunmaktaydı. Barcelonalılar artık son düdükle birlikte şampiyonluk turu atmak için geri sayıma başladığındaysa Valencia-Deportivo maçında konuk ekip, bir son dakika penaltısı kazanmıştı. Ancak Deportivo'nun penaltıcısı Donato, dakikalar önce oyundan çıkmıştı ve zorlu görevi, savunma oyuncusu Miroslav Djukic üstlenmişti. Topun ağlarla kucaklaşması durumunda şampiyon Deportivo olacaktı. Ne var ki Djukic topu kaleci Gonzalez'in kucağına yuvarlıyor ve Deportivo'nun haftalardır sürmekte olan peri masalı, korkunç bir kâbusa dönüşerek sona eriyordu.

Blackburn Rovers (1994-95)

Manchester United, Alex Ferguson yönetiminde, 1993 yılında kazandığı şampiyonlukla tam 26 yıllık şampiyonluk hasretine son vermişti. Kırmızı Şeytanlar, ertesi sezonsa Premier Lig'i üst üste ikinci kez zirvede tamamlayarak gitgide rakipsiz olmaya başladıklarının sinyallerini veriyordu. United'ın normalde şampiyonluk yolundaki doğal rakipleri olması beklenen Arsenal ve Liverpool ise o günlerde istikrarsız bir dönem geçirmekteydi ve bu da United'ın işini daha da kolaylaştırmaktaydı.

Ancak bu noktada birçok kişinin gözden kaçırdığı bir takım vardı; Blackburn Rovers. Lancashire temsilcisi, 1966'da veda ettiği en üst seviye lige 1992'de Kenny Dalglish yönetiminde dönmüş ve bu ilk sezonunda ligi dördüncü sırada tamamlarken ertesi sezon da puan cetvelinde ikinci sırayı almıştı. Yine de bu sezonların ilkinde şampiyon Manchester United'ın 13, ikincisindeyse sekiz puan gerisinde kaldıkları için 1994-95 sezonu öncesinde çok az kişi tarafından şampiyonluk adayı olarak görülmekteydiler. Blackburn, özellikle bir gol makinesine dönüşen ve sezonu da 34 golle kapatacak olan Alan Shearer'ın müthiş formunun da yardımıyla, sezon boyunca zirvede Manchester United ile başa baş bir mücadele sergileyecekti. Son haftaya gelindiğinde de mavi-beyazlı ekip, United'ın iki puan önünde liderdi fakat onları zorlu Liverpool deplasmanı beklemekteydi. United ise Londra'da West Ham'a konuk oluyordu. Blackburn, Anfield'da Liverpool'a tek golle yenilecekti belki ama United da Upton Park'ta 1-1'lik beraberlikten fazlasını elde edemeyecek ve böylece Blackburn, 81 yıl aradan sonra İngiltere'de şampiyonluğa uzanarak Premier Lig tarihinin en büyük sürprizlerinden birisine imza atacaktı.

Newcastle United (1995-96)

Blackburn'ün açtığı yolda, 1995-96 sezonunda bu kez de Newcastle United ilerlemeye niyetli gözüküyordu. Yeni transfer Les Ferdinand'ın takıma müthiş uyumu ve hemen gerisinde oynayan Peter Beardsley ile David Ginola'nın da ekstra performanslarıyla birlikte şahlanan Newcastle, Ocak ayının başında ligde 12 puan farkla liderdi. İkinci sıradaki Manchester United'ın bile şampiyonluk beklentileri asgari seviyeye inmişti.
Ancak bu noktadan sonra Newcastle sert bir şekilde tökezledi. Sekiz maçlık periyotta beş mağlubiyet alan siyah-beyazlılar (bu mağlubiyetlerin içinde takipçileri Manchester United'a 1-0 kaybedilen maç da vardı) bir anda o 12 puanın yok olup gidişine tanıklık etti. Şubat ayında yapılan sansasyonel Faustino Asprilla transferi de Newcastle'ı ligin ilk yarısındaki çizgisine yeniden çıkaramazken filmin tamamen kopmasıysa son maçlarda oldu.
Nisan ayının sonuna gelinirken, ligde Manchester United 36 maçta 76 puan ve artı 30 averajla liderdi. Newcastle United ise 35 maçta 73 puan ve artı 28 averaja sahipti. Şanslar neredeyse eşit gözüküyordu fakat United, son iki maçında Nottingham Forest'ı 5-0, Middlesbrough'yu da 3-0'la geçerken Newcastle son üç maçından sadece ilkinde Leeds'i tek golle yenebilecek, diğer iki karşılaşmadaysa Nottingham Forest ve Tottenham'la 1-1 berabere kalacaktı. Böylece siyah-beyazlılar bir dönem zirvesinde yalnız kaldıkları sezonu, Manchester United'ın dört puan gerisinde, ikincilikle yetinmek zorunda kalarak kapatıyordu.

Real Sociedad (2002-2003)

Türk futbolunun yakın dönemde Avrupa'ya yaptığı en başarılı ihracatlarından biri olan Nihat Kahveci'nin de formasını giydiği Real Sociedad, tarihindeki iki şampiyonluğu da 1980'lerin başında peş peşe elde etmiş, sonrasındaysa çoğu zaman orta sıralarda yer alan, zaman zaman da küme düşmeme mücadelesi veren bir ekip haline gelmişti. Nihat'ın, ortasında transfer olduğu 2001-2002 sezonunda da takım ligi 13. sırada, düşme hattının yedi puan yukarısında bitirmişti. 2002-2003 sezonundaysa futbolseverler bambaşka bir Real Sociedad izliyordu. Nihat, gol yollarında Sırp forvet Darko Kovacevic ile müthiş bir ortaklık kuruyordu. Öyle ki ikili, dünya futbolundaki bir uzun-bir kısa forvet ikililerinin o dönemdeki en iyi örneklerinden biri olarak gösterilmeye başlanmıştı. Bu ikiliye orta sahadan da Valeri Karpin, Xabi Alonso ve Javier De Pedro'nun çok iyi destek vermesiyle birlikte Sociedad, La Liga'nın zirvesini altıncı haftada ele geçiriyor ve 24. haftaya kadar da aralıksız liderlik koltuğunda oturuyordu.
Söz konusu haftada zirveyi Real Madrid'e kaptıran Sociedad, yine de pes etmiyor ve 10 hafta aradan sonra, bir başka deyişle bitime dört hafta kala tekrar liderliğe yükseliyordu. Ne var ki sondan bir önceki hafta gidilen Celta deplasmanında hayaller yıkılacaktı. Celta, karşılaşmadan 3-2 galip ayrılırken Real Madrid de ezeli rakibi Atletico Madrid'i 4-0'la geçiyor ve son haftaya lider giriyordu. Son maçlarda iki taraf da hata yapmayınca Real Madrid 78 puanla şampiyonluğa ulaşacak, Sociedad ise 76 puanla ikinci sırada kalacaktı. Nihat ise attığı 23 golle gol krallığı sıralamasında da bir ikincilik elde ediyordu.

Hoffenheim-Wolfsburg (2008-2009)

2008-2009 sezonu, Bundesliga tarihinin en sıra dışı sezonlarından birisi olarak kayıtlara geçecekti. Tarihinde ilk kez Bundesliga'ya yükselen Hoffenheim, müthiş bir performans ortaya koyarak ilk haftadan itibaren zirve mücadelesinin içinde yer alıyor ve sezonun ilk yarısını da 35 puanla lider tamamlıyordu. Özellikle ofansif zenginliği ile dikkat çeken takım, Ibisevic, Salihovic, Demba Ba ve Obasi gibi isimleriyle skor üretmekte zorlanmıyordu. Özellikle ilk yarıda 17 maçta 18 gol atan Ibisevic, sadece Bundesliga'nın değil, Avrupa'nın en çok konuşulan santrforlardan biri haline gelmişti.
Ancak Ibisevic, devre arasında bir hazırlık maçında ciddi biçimde sakatlanıp sezonu kapatıyor ve bu belki de Hoffenheim'ın da şampiyonluk şansını büyük ölçüde örseliyordu. Zaten 20. haftada liderliği de Hertha Berlin'e kaptıracaklar ve kalan 14 haftada da yavaş yavaş zirveden uzaklaşacaklardı. Sezon bittiğinde Hoffenheim yedinci sıradaydı. Elbette ilk kez bu seviyede oynayan bir takım için bu da büyük bir başarıydı ama sezonun yarısındaki konumu ve Ibisevic'in sakatlığı düşünüldüğünde herhalde sonrasında Hoffenheim'ın yaşadığı düşüş, en hüzünlü futbol öykülerinden biri olarak kayıtlara geçiyordu.
Hoffenheim'ın yaşadığı talihsizlikse dönüp dolaşacak ve Wolfsburg'a kısmet olarak geri dönecekti. Onlar da 1997'den beri Bundesliga'da yer alan bir takımdı ve en büyük başarıları da bir sezon önce elde ettikleri beşincilikti. 2008-2009 sezonuna da çok iyi bir giriş yapamayan Wolfsburg, Hoffenheim'ın zirvede tamamladığı sezonun ilk yarısını da puan cetve-

linin dokuzuncu sırasında, Hoffenheim'ın dokuz puan gerisinde bitirmişti. Hatta ikinci yarının ilk maçı sonrasında Hoffenheim ile Wolfsburg arasındaki puan farkı 11'e yükselmişti.
Ne var ki bundan sonra Wolfsburg fırtına gibi esmeye başlayacaktı. Forvetteki Dzeko-Grafite ikilisi her maç skora etki ediyor, arkalarındaki Misimovic de asist rekoruna koşarcasına onları besliyordu. Şubat sonundan Nisan ortasına kadar üst üste 10 maç kazanan takım, bu galibiyet serisinin sekizinci maçı sonrasında da zirveye yerleşmişti. Hoffenheim ise Şubat, Mart ve Nisan aylarında maç kazanamıyor, bu süre zarfındaki 12 maçta yedi beraberlik alıyordu. Wolfsburg ise son altı maçında 12 puan daha toplayacak ve ilk yarısında sadece 26 puan aldığı sezonu 69 puanla şampiyon olarak tamamlayarak tarihinde bir ilki gerçekleştirecekti.

Montpellier (2011-12)

Montpellier, Fransa Ligi'nin mütevazı ekiplerinden biriydi. Yakın zamana kadar en büyük başarısı, 1988'de kazandığı lig üçüncülüğü olan turuncu-mavililer, 2010'da da ligi beşinci sırada tamamlamıştı ve Ligue 1'in yükselen yıldızlarından biri olmaya adaydı. Ancak ertesi sezon bir türlü önü alınamayan bir düşüş yaşanıyor, hatta kulüp bir müddet ciddi ciddi küme düşme korkusunu iliklerine kadar hissediyordu. Bu iniş sonrasında da 2011-12 sezonu başlarken Montpellier adına belirlenebilecek en makul hedef, ligi orta sıralarda bitirmek olabilirdi.
Aynı sezona girilirken şampiyonluk yolundaysa ligin tek bir favorisi vardı, o da Katar sermayesi tarafından satın alınmasının ardından sezona çok iddialı bir biçimde hazırlanan Paris St. Germain'di. Ligde 12. hafta sonuna gelindiğinde PSG 29 puanla liderdi ve bu puan, özellikle de Ligue 1 gibi puan bareminin düşük olduğu bir ligde, çok ciddi şampiyonluk alametiydi. Ancak PSG yalnız sayılmazdı, üç puan gerilerinde Montpellier yer almaktaydı. Müteakip üç hafta içerisindeyse PSG sadece bir puan alırken Montpellier yedi puan topluyor ve 15. hafta itibarıyla ligde liderliği ele geçiriyordu. Fakat bundan sonraki dört haftada işler bir kez daha tersine dönecek ve PSG ilk yarıyı 40 puanla zirvede tamamlarken Montpellier 37 puanla ikinci sırada kalacaktı.
Bu noktadan sonra PSG'nin bir daha tökezleyip Montpellier'ye ikramda bulunması çok da beklenmiyordu. Gelgelelim Şubat ortasından Mart sonuna kadar oynadığı sekiz maçın sadece ikisini kazanan PSG, bu sürecin sonunda liderlik koltuğunu bir kez daha Montpellier'ye devretmişti. Sezonun ikinci yarısında çok daha iyi bir grafik çizip 45 puan toplayan Montpellier ise toplamda 82 puana ulaşarak tarihinin ilk şampiyonluğunu elde edecek, aynı zamanda Fransa'da üç puanlı sisteme geçilen 1994-95 sezonundan beri elde edilen en iyi ikinci dereceye imzasını atacaktı.

yatsan
güzel bir gün geceden başlar
TEMPUR
MATTRESSES AND PILLOWS
Serta
WE MAKE THE WORLD'S BEST MATTRESS.™
KING KOIL
producing mattresses since 1898
Sealy
www.yatsan.com | www.tempur.com.tr | www.sertayatak.com.tr | www.kingkoil.com.tr facebook.com/yatsanyatak @yatsanyatak 444 35 99

Yabancı hakem istemek ihanettir

TFF'nin düzenlediği 2015-2016 Sezonu Kış Semineri'nde konuşan Başkan Yıldırım Demirören, çarpıcı açıklamalar yaptı. "Türk futbolu en büyük zararı hakem hatalarından değil, hakem tartışmalarından görüyor. Bu tartışmalar hakem kararlarını eleştirmekten çıkıp, hakemliğimizi tartışma noktasına gelmişse, işte orada durmak lâzım! Çünkü o zaman iş yabancı hakem tartışmasına da gelir tabiî" diyen Demirören, "Yabancı hakem isteyenlerin yaptığı, Türk futboluna ihanettir. Bizim amacımız hakem ithal etmek değil, hakem ihraç etmektir" ifadelerini kullandı.

Antalya'daki Kaya Palazzo Golf Resort'ta organize edilen 2015-2016 Sezonu TFF Kış Semineri'nin törenine Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay Kılıç, Antalya Valisi Muammer Türker, Antalya Büyükşehir Belediye Başkanı Menderes Türel, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, Başkanvekilleri Nihat Özdemir ve Ali Dürüst, Yönetim Kurulu Üyeleri Cengiz Züfikaroğlu, Mustafa Çağlar ve Ali Düşmez, Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, Gençlik ve Spor Bakanlığı Müsteşarı Faruk Özçelik, Spor Genel Müdürü Mehmet Baykan, MHK Başkanı Kuddusi Müftüoğu, Temsilciler Kurulu Başkanı Abdurrahman Arıcı, TSYD Başkanı Oğuz Tongsir, MHK ve Temsilciler Kurulu üyeleri, bazı eski MHK başkanları ve bazı PTT 1. Lig kulüplerinin başkanları ve yöneticileri ile bazı Spor Toto Süper Lig ve PTT 1. Lig kulüplerinin teknik direktörleri, UEFA eğitimcileri, üst klasman hakemler ve üst klasman yardımcı hakemler, FIFA kokartlı kadın hakemler, gözlemciler ve temsilciler katıldı.

Demirören "Devrim niteliğinde adımlar attık"

Törende bir konuşma yapan TFF Başkanı Yıldırım Demirören, geçmiş yıllardan daha geniş katılımlı bir toplantı yaptıklarını söyleyerek misafirlerine "Hoş geldiniz" dedikten sonra, şunları söyledi:

"Geride bıraktığımız döneme dair aklımda iki fotoğraf var. Bunlardan birisi bir Türk hakeminin Şampiyonlar Ligi finalinde verdiği kritik bir kararın fotoğrafı. Karardan hemen, saniyeler sonra pozisyonun ağır gösterimi tüm dünyada yayınlanıyor. Karar doğru! Hiç şüphe yok ki, o an hepimiz büyük bir gurur yaşıyoruz.

İkinci fotoğraf çok farklı. Bir hakem ekibimiz bir Süper Lig maçından sonra statta mahsur kalıyor. Evlerine gitmek için oradan ayrılmaları engelleniyor. Hiç şüphem yok ki, o an hepimiz büyük bir üzüntü yaşıyoruz. Türkiye'de futbolla ilgili herkesin bu iki fotoğrafın üstünde dikkatle düşünmesi lâzım.

Hangi fotoğrafı istediğine karar vermesi lâzım. Bu kararın bekleyecek vakti yok. Bu kararın tekrarı yok. Ya birinci fotoğrafı seçeceğiz ve Türk futbolunun dünyada söz sahibi olması için çalışmaya devam edeceğiz. Ya da ikincisini seçip ufak hesapların, kısır tartışmaların arasında sahneden silineceğiz. Elbette biz kararımızı çoktan verdik. Biz hakemlerimize inandık, kararımızı gelişmekten, ilerlemekten yana verdik. Onun içindir ki 2015-2016 sezonuna, hakemlikte devrim niteliğinde adımlar atarak başladık. Profesyonel hakemliği yaygınlaştırdık, talimatnamede önemli değişiklikler yaptık, eğitim çalışmalarına hız verdik. Belki hepsinden önemlisi Türk futbolunda kan değişimi için adım attık, hakem kadromuzu gençleştirmeyi seçtik. Genç hakemlere inisiyatif verdik. 'Bu genç hakemlerimizin zamana ihtiyacı olacak, mutlaka hataları da olacak' dedik. Elbette bunu öngördük. Hesaplanmış bir risk aldık. Ama kararımızdan asla vazgeçmedik. Bu reformun hedefine ulaşması biraz zaman alacak. Genç hakemlerimizin olgunlaşmak için zamana ihtiyacı olacak. Adı üstünde genç hakem. Bugün, eleştirilere rağmen aynı kararlılıkta devam ediyoruz. 27 yaşında bir hakemimiz Arda Kardeşler, Süper Lig'e çıkıyor. İlk kez bu yaşta bir hakemimiz Süper Lig'de görev yapacak. Bu olay sezon başında yaptığımız talimat değişikliğinin bir meyvesidir. Bütün bunları size duyduğumuz güven nedeniyle yapıyoruz. Biz size inandık! Hatalı kararlar verdiğiniz zaman arkanızda durduk, durmaya da devam edeceğiz! Futbol Playstation oynamaya benzemez.

Bilgisayar değil, insan eseridir. İnsanın olduğu yerde hata olur. Hakemler de buna dâhildir. Ama bu demek değil ki, bariz bir şekilde hatalar yapanı, elindeki fırsatı heba edeni, açıkça yetersiz kalanı görmezden geleceğiz, idare edeceğiz... Hayır, bunları affetmeyeceğiz. Merkez Hakem Kurulumuz da affetme-

yecek, gereken cezaları vermeye devam edecek. Benim sizlerden tek bir beklentim var: Yürekli olun! Maçları cesaretle yönetin, kararlarınızın arkasında durun... Sonra evinize gidip, huzurla uyuyun! Bunu, her şeyden önce, Türk hakemliğinin çoktan hak ettiği itibara sahip olması için istiyorum. Sizin için istiyorum.''

"Amacımız hakem ihraç etmek!"

''Değerli arkadaşlarım, Türk futbolu en büyük zararı hakem hatalarından değil, hakem tartışmalarından görüyor. Bu tartışmalar hakem kararlarını eleştirmekten çıkıp, hakemliğimizi tartışma noktasına gelmişse, işte orada durmak lâzım! Çünkü o zaman iş yabancı hakem tartışmasına da gelir tabiî. Değerli hakemlerimiz, bu konuyu sizin önünüzde ağzıma almaktan bile hicap duyuyorum. Bana göre sizlerin, dünyada adınızdan en çok söz ettirdiğiniz dönemde, yabancı hakem tartışması yapmak ayıptır, akıldışıdır. Bu tartışmayı yapanların dünya futbolunu takip ettiklerine, hatta düzenli olarak maç seyrettiklerine bile inanmıyorum. Bu kişilere bir haberim var: Şu an dünyanın en iyi üç hakeminden birisi Türk. Adı Cüneyt Çakır. Onlara bir haberim daha var. Cüneyt Çakır ve ekibi EURO 2016'da maç yönetecekler. Kim bilir belki de finali yönetecekler. Yani biz onlardan değil, onlar bizden hakem alıyor. Yabancı hakem isteyenlerin yaptığı Türk futboluna ihanettir. Bizim amacımız hakem ithal etmek değil, hakem ihraç etmektir. Türk futbolu ancak böyle ilerler. Değerli arkadaşlarım futbol tarihimizin hiç bir döneminde hakemlik bizim dönemimizdeki kadar ciddiyetle ele alınmamış, bu kadar önemle üstünde durulmamıştır. Bizim her planımız uzun vadelidir, kalıcı başarıya yöneliktir. Hakem konusu da öyle. Bunun için örneğin önümüzdeki sezon Süper Lig'deki hakem sayısını da düşüreceğiz. Kadın hakemlerimize de büyük önem veriyoruz. Amacımız kısa sürede onları elit kategoride görmek, Süper Lig'de, hatta derbi yönetirken görmek. Bir başka konu, hakem değerlendirmeleri konusu. Hakem değerlendirmeleri artık sadece gözlemci raporlarına bakarak yapılmıyor. Kurulumuz da bir değerlendirme yapıyor. Hakemlerimizin notu bütün bunların sonucunda belirleniyor. Diyelim ki gözlemcimizin bir hatası oldu, elbette onun gereği de yapılıyor. Bu bir değişim ve reform dönemi. Bu dönem gençlerimize, hakemlerimize sahip çıkma, destek olma dönemi!''

Uilenberg'e özel teşekkür

''Millî Takımımızın başarı hikâyesi yazdığı, ülke olarak dünya futbolunda öne çıkma fırsatı yakaladığımız bir dönemde kısır hakem tartışmalarına artık bir son verelim. Dikkatimizi hakem hatalarına değil oyun kalitesine yöneltelim. Hele spor medyasında kışkırtıcı ve hakaret dolu açıklamalardan tamamen vazgeçelim. Bu noktada 6222 sayılı yasayı hatırlatmak istiyorum. Bu yasa sadece tribün şiddetine karşı çıkmadı. Şiddete çanak tutan, her türlü tutum ve açıklamaya karşı da çıkarıldı. Dolayısıyla, bu yasa aynı zamanda hakemlerimizi korumak için de çıkarıldı. 6222'nin futbolun tüm paydaşlarına ve savcılarımıza getirdiği sorumluluklar var. Bunu hatırlatmaktan hiç yorulmayacağım.
Bir konuya daha değinmeden geçemeyeceğim. Kulüplerin saat başı antrenör değiştirmesi hiç hoş bir

şey değil. Asla tasvip etmiyoruz. Ancak seçilerek gelmiş, kendi bütçesini harcayan kişilerden söz ediyoruz. Federasyon olarak buna sınır koymaya hakkımız olduğunu zannetmiyorum. Buna rağmen yönetim kurulu toplantısında Kulüpler Birliği'nin de görüşlerini alarak konuyu değerlendireceğiz. Her ne olursa olsun, benim için antrenörlük onuru, kural ve yönetmeliklerin üzerindedir.

Sözlerimin sonuna gelirken, Türk futbol tarihinde devrim niteliğinde çalışmalar yapan, hakemliğimize tâbiri caizse, çağ atlatan bir isme, Jaap Uilenberg'e özel bir paragraf açmak istiyorum. Sevgili Jaap, katkıların unutulmayacak. İsmin Türk futbolunda her zaman saygıyla hatırlanacak. Sana can-ı gönülden teşekkür ediyor, başarılarının devamını diliyorum. Jaap'ın sözleşmesi sezon sonunda bitiyor. Onun yerine göreve başlayacak ismi tanıtmaya bile gerek duymuyorum. Sadece adını söylemem yeter herhalde. Sayın Roberto Rosetti'ye şimdiden aramıza hoş geldiniz diyorum! Kendisinin Türk hakemliğini daha da ileriye götüreceğine inancım tam. Ona da can-ı gönülden başarılar diliyorum.
Değerli hakemlerimiz, hiç şüphe yok ki, ikinci devre her zamankinden daha zor geçecek. Futbolda adaletin sembolü olan sizlere daha da büyük görev düşecek. Cesaretle bu sorumluluğu taşıyacağınıza inanıyorum. Türk hakemliğinin geleceğine güvenle bakıyorum. Bize daha nice gurur dolu fotoğraf kareleri armağan edeceğinizi biliyorum. Bunun için, yüreğiniz yeter! Unutmayın ki biz bir aileyiz. Hakemi, gözlemcisi, temsilcisi ve yöneticisi ile bir bütünüz. Bu ailenin büyüğü olarak ben ve yönetim kurulundaki tüm arkadaşlarım her zaman sizin yanınızdayız. Birlikte olduğumuz sürece her zorluğu aşarız, aşacağız! İkinci devrenin hem sizler hem bütün kulüplerimiz için başarıyla geçmesini temenni eder, hepinizi sevgi ve saygıyla selamlarım.''

Bakan Kılıç "Hakemlerin işi çok zor"

Törende Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay Kılıç da bir konuşma yaptı. Hakemlerin çok zor bir iş yaptığını söyleyen Bakan Kılıç, ''İşin konuşulması, değerlendirilmesi, yazılması, çizilmesi, üzerinde tartışılmasına gelindiği zaman futbol kadar konuşulan başka bir spor dalı dünyada yok. Bu iş yapıldığı zaman mutlaka ama mutlaka iyi de olsa kötü de olsa hakemliğin adı o müzakerede geçiyor. Bundan dolayı sizin işiniz çok zor'' ifadelerini kullandı.
Millî Takımımızın EURO 2016'da büyük bir sınava gireceğini hatırlatan Bakan Kılıç, ''Ben ilk Avrupa Kupası maçlarını canlı seyrettiğimde 1996 yılıydı. O zaman Fatih Hocam çok genç bir teknik direktördü. Yine genç ama Avrupa sahnesinde Millî Takımımızın farklı şekillerde gündeme geldiği yıllardayız. EURO 2016'da büyük beklentilerimiz var. Hakemlerimizin büyük müsabakaları yönetmesini istiyoruz. Ama finali şundan dolayı yönetemesinler. Millî Takımımız final oynasın'' diye konuştu.

Yabancı hakem tepkisi

''Türk hakemliğini nasıl geliştiririz konusunu konuşmalıyız, yabancı hakemi değil'' diyen Bakan Kılıç, ''Yabancı hakemlerle beraber Türk hakemliğini ileri taşıyabiliriz ama yabancı hakem getirmek gereksiz bir tartışmadır. Ben gereksiz buluyorum. Çünkü daha önce de dile getirdiğim gibi hata olur. Hata adı üstünde hatadır. Ama atfedilen şey hata değil; kasıt olduğudur. Söyledim, yine söylüyorum. Hata kasıtlı olmaz. Kasıt yaptığınız zaman başka bir şeydir. Hata bir insanın anlık bir durum içerisinde yapabileceği bir yanlışlıktır. Geçmişte oldu. Sayısını azaltmak amacımız. Bu seminerler bunun için yapılıyor. Bu anlamda yapılacak çalışmalara biz her zaman destek vereceğiz. Bu sezon içerisinde hiç hoş olmayan bazı tartışmalar oldu. Takip ettik. Ama diyalog yollarının açılması için çalışıyoruz. İki şeyi Türk futbolunda artık duymamamız, söylemememiz gerekiyor. Bir taraf asla ve asla 'Hakem odasının yolunu tutacağım' demeyecek. Ama öbür taraf da hiçbir zaman azminden bir şey kay-

betmeyecek. Yani beraberce el ele, kol kola futbolu ileri taşıyacağız. Hakem odaları izinle ziyaret edilecek yerlerdir. Lütfen artık bu yönde hareket edelim. Böyle yaparsak daha başarılı oluruz. Yabancılarla ilgili örnek vermeyi seviyoruz. İstemiyorum ama bunu söylemek durumundayım. Madem örnek almayı seviyoruz o zaman bu noktadaki gelişmeleri de örnek alalım. Ama tabiî ki kendi çalışmalarımızı da yabana atmayalım. Türkiye'deki spor altyapısının nereden nereye geldiğini görmenizi istiyorum. İnşa ettiğimiz spor tesisleri artık tamamlanmış vaziyete. 78 milyon vatandaşımıza hizmet etmek için buradayız. Bundan kimsenin şüphesi olmasın'' diye konuştu.

"Sporda şiddet istemiyoruz"

Sporumuzda şiddet istemediklerinin altını çizen Bakan Çağatay Kılıç, ''Engellemek için de her adımı atacağız. Statlarda şiddet, uygunsuz hareket ve özür dileyerek söylüyorum küfre karşı mücadelemiz dinmeyecek. Millî servete zarar verenler, koltukları kıranlarla mücadelemiz sonuna kadar sürecek. Çünkü onlar taraftar değil. Taraftarlık gönül verdiği renkleri desteklemektir. Bu da sonuna kadar haktır. Ama zarar vermek, hakaret etmek, şiddete girmek, kimsenin hakkı değildir. Kanunlarımızın ortaya koyduğu uygulama neyse sonuna kadar takipçisiyiz. Yargının da takipçisiyiz. Şiddeti sahalarda görmek istemiyoruz. Hep söylüyoruz ama söylemek yetmez. Bunu uygulayacağız. Şu anda Gençlik ve Spor Bakanı olarak en üst noktada sorumluluğum var. Ama sizlerin de sorumluluğunuz var. Birinci elden bunu yaşayan sizlersiniz. Futbolun tüm paydaşları... Siz yaşıyorsunuz. Sahaya atılan yabancı cisim... Stadı düşünün... Attığı yer kendince sahada oynayan sporcu. Gücü yetmedi. Oraya kadar gitmedi. Olmadığı zaman basın mensubuna isabet edecek. Top toplayan genç kardeşlerimize gelecek... Emniyet güçlerimize isabet edebilir. Özel güvenlikteki arkadaşlara gelebilir. Hakeme gelebilir. Başka bir taraftara gelebilir. Bunları kabul mü edeceğiz, hayır etmeyeceğiz. Bunları yapanlar azınlık. Çok az sayıda kişiler. Sesleri fazla çıkıyor çünkü olumsuz bir olay var. Onlar az sayıda. Biz burada hep beraber birbirimize destek oluyoruz. Onlar bunu engellemeye çalışıyor. Biz bir olursak bunların karşısında çok büyük başarılar elde edeceğimize inanıyorum. Zeminlerle ilgili bir tartışma var. Ben sorumluluğu üzerimizden atmak için söylemiyorum, kimse yanlış anlamasın. Şu anda kulüplerimizin maçlarını oynadığı statların mülkiyeti bize ait. Ama bunların bakımı ve idamesi kulüplerin sorumluluğunda... Bu işin resmi prosedür durumu. Bununla beraber zeminlerimizin daha da iyileştirilmesi için, daha üst standartlara gelmesi için elimizden ne gerekiyorsa yapmaya hazırız'' dedi.

''Cumhurbaşkanımız eski bir futbolcu... Kendisi için futbol çok önemli. Başbakanımız bütün spor dallarını takip ediyor. Her türlü desteği verme konusunda hiçbir eksiğimiz yok'' hatırlatmasında bulunan Bakan Kılıç, ''Elele verirsek Türk futbolunu çok hızlı şekilde, çok kısa zamanda çok farklı noktalara taşıyabiliriz. Yeter ki tespitleri doğru yapalım, hedefi koyup o yolda yürüyelim. Ay-yıldızı hepiniz yüreğinizde taşıyorsunuz. Bu bayrağı çok daha üst seviyelerde taşımak için hep beraber çalışacağız. Salondaki herkesin büyük çaba sarf ettiğini biliyorum. Spor ve futbol birlikteliktir, kardeşliktir. Elimizi taşın altına koyalım, risk alalım. Risk almadan başarı gelmez. Herkese çok teşekkür ediyor ve selamlıyorum'' sözleriyle konuşmasını tamamladı.

Müftüoğlu "Hedefimiz sürdürülebilir başarı"

MHK Başkanı Kuddusi Müftüoğlu ise törende yaptığı konuşmada bu seminerin yenilenme, hataları gözden geçirme ve önlerindeki yarı yıl için moral ve kondisyon depolama fırsatı olduğunu söyledi.

Temmuz ayında göreve geldiklerini ve o günden beri de çok yoğun bir tempo içerisinde çalıştıklarını belirten Müftüoğlu, ''Ara sıra görüşlerimizi ifade ettik ama bugün hep birlikte daha sağlıklı bir değerlendirme yapma şansı bulacağız. Kısa süre içerisinde çok şey yapmaya çalıştık. Çünkü biz göreve gelirken ortaya bir vizyon koyduk. Türk hakemliğinin sürdürülebilir başarısını hedefledik. Bu hedefe ulaşmak, sabahtan akşama mümkün olan bir şey değil. Kendimden örnek vermek gerekirse, 25 yıldır bu camianın içerisindeyim, Dünya Kupası'nda sadece bir kez Türk hakemi gördüm. O da 40 yıl sonra, Türk hakemlerinin katılabildiği ilk Dünya Kupasıydı. 1996'da Ahmet Çakar, 2014'te Cüneyt Çakır'ı Avrupa Şampiyonası'nda gördüm'' dedi.

"Bu tren dört bir yanda yol almalı"

Cüneyt Çakır'a ayrı bir parantez açan Müftüoğlu, ''Türk hakemliği, pek çok büyük başarıya onun ve ekibinin sayesinde ulaştı. Bunlar yıllar sonra gelen başarılardı. Bu başarılar bizim vizyonumuzu genişletmemizi, çalışınca nelerin başarılabileceğini görmemizi sağladı. Sayın Cüneyt Çakır, Uluslararası Futbol Tarihi ve İstatistikleri Federasyonu tarafından belirlenen, 2015 yılının en iyi hakemleri sıralamasında ilk üçte yer alarak bizleri gururlandırmasının yanında, 2016 Avrupa Şampiyonası'nda da temsil edecek. Bu noktada hepimizin farkına varması gereken bir nokta var. Bu başarılar sadece Cüneyt Çakır ve ekibinin başarısı olarak kalırsa Türk hakemliği yine eskisi gibi istasyonda beklemeye başlar. Oysa biz bu trenin artık hiç durmadan dünyanın dört bir yanına yol almasını hedefliyoruz.

Bu büyük bir hedef. Bir yandan Türkiye Liglerinin sağlıklı şekilde oynanmasını amaçlarken, diğer yandan da gelecek vizyonumuza yönelik hamleler yapmak zorundaydık. Biliyorum, siz işin birinci kısmıyla daha çok ilgileniyorsunuz. Biz ise hem konumumuz hem de omuzlarımıza yüklenen sorumluluk gereği işin her iki tarafını düşünmek durumundayız. Bizim göreve gelirken en büyük hedefimiz istikrarlı bir şekilde, uzun vadeli planlar da yaparak görev yapabilmektir. Bu konuda Sayın Başkanım Yıldırım Demirören ve yönetim kurulunun büyük desteklerini gördük. Biz, gücümüzü ve görev yapma aşkımızı onların bu duruşundan alıyoruz'' diye konuştu.

İstikrarı ve tutarlı olmayı, dürüst davranmayı önemsediklerini söyleyen MHK Başkanı, ''Yaptığımızı, yapacağımızı, yapamadığımızı açık yüreklilikle ortaya koyuyoruz. Hatırlarsanız göreve geldiğimiz zaman verdiğimiz demeçlerde, Türk hakemliğine yeni yüzler kazandıracağımızı, mevcut kadronun tecrübesiyle gençlerin dinamizminden iyi bir harman yakalamaya çalışacağımızı ifade etmiştik. Bunun için de ilk iş talimat değişikliğine giderek, üst yaşı 47'ye çıkarttık. Alt yaş sınırını aşağı indirdik. Yaptığımız talimat değişiklikleriyle hakem camiasının iç dinamiklerini de korumayı, oradaki hiyerarşiyi de bozmamayı hedefledik. Liyakat önemlidir. Hak edeni bir yerlere taşımak önemlidir. Hakemlerimizde, gözlemcilerimizde bu güven duygusunu yaratmamız da aynı oranda önemli. Biz bu yola onlarla çıktık, onlarla devam edeceğiz. Onların bilgi birikimleri, tecrübeleri bizim için çok önemli. Hakemlerimiz için daha objektif ölçme yöntemleri belirlemeye, kamplar yaparak, mentör atayarak, bölgesel kurulları daha aktif şekilde çalıştırarak onları

daha yakından tanımaya çalıştık. Gözlemcilerimize değer verdik. Onların hakemlerimize çok şey öğreteceklerini bildiğimiz için hem onların değerlendirmelerini daha değerli kılacak hem de hakeme daha öğretici olmalarını sağlayacak not sistemi değişikliğine gittik. Raporlarda daha net ifadeler kullanmalarını teşvik ettik. Göreve ilk geldiğimiz günden beri hakem ve gözlemcilerimizin bize büyük destekleri var. Herkes, değişimi gördükçe işin bir ucundan tutup daha faydalı olmak için çırpınıyor. Bu sinerjinin bize umduğumuzdan kısa vadede daha büyük başarılar getireceğinden eminim.

Müftüoğlu'dan ilk yarı değerlendirmesi

Sezonun ilk yarısına çok olumlu bir havayla başladıklarını belirten Kuddusi Müftüoğlu, "İçlerinden birileri olarak gördükleri bir komitenin göreve gelmesi, yaptığımız talimat değişiklikleri hakemler üzerinde olumlu bir hava yarattı. Yıllardır şans bulamayan bazı arkadaşlara şans vermeye başlamamız, onların biraz üzeri tozlanmış potansiyellerini ortaya çıkarmamız hem camiada hem kamuoyunda büyük takdir gördü. Bunun için hepinize çok teşekkür ediyorum. Bizi bu konuda cesaretlendirdiniz. Bu isimler sizler tarafından yeni isimler olarak görülse de camia içerisinde pek çok insanın iyi bildiği gibi en az 15 yıllık hakemlik tecrübesine sahip arkadaşlarımızdı. Aslında hepsi oldukça tecrübeli isimler. Biz de hata da yapsalar onlara maç vermeye devam ettik. Bizim için affedilmeyecek tek bir şey var; cesaretsizlik. Hata illâ ki olacak, her maçta oluyor, her maçta da olmaya devam edecek. Bunu söylerken, sadece bir gerçeğin altını çizmek istiyorum. Yeryüzünde bugüne kadar sıfır hatayla maç yöneten hiç bir hakem olmadı. Olmayacak da. Buna emin olabilirsiniz. Tıpkı, sıfır hatayla yöneticilik yapan olmadığı gibi, tıpkı pas hatası yapmayan, yer alma hatası yapmayan olmadığı gibi, tıpkı takım oyun sisteminde, rakip analizinde, oyuncu değişikliğinde hiç hata yapmayan teknik direktör olmadığı gibi... Futbol, böyle bir oyun. Herkes bu gerçeğin farkında olmalı. Bizim amacımız tabiî ki bu hataları minimize etmek. Özellikle sonuca tesir eden hataları azaltmak. İlk yarı hata yapılan maçlar oldu. Bunu açık yürekliliklе kabul ediyorum. Bu hatalar içerisinde sonuca tesir edenler de oldu. Bunu gönlümüz arzu etmese de maalesef oldu. Eminim bundan sonra da olacak. Hiç bir zaman sıfır olmayacak. İşte biz burada yaptığımız eğitimlerle, seminerlerle, hataların nedenlerini ve analizlerini de ortaya koyarak en aza indirgemeye çalışıyoruz. Varsa sistematik hataların önüne geçmeye çalışıyoruz" diye konuştu.

Beş ana başlık

MHK Başkanı, ilk yarı değerlendirmesini şu cümlelerle yaptı: "Beş ana başlık üzerinde çalıştık; elle oynamalar, disiplin uygulamaları, itirazlar, basit fauller, iletişim ve beden dili. Hakemlerimiz bu başlıklar altında eğitimlerini tamamladı. İlk yarıya dönüp baktığımızda tartışılan pek çok pozisyonun elle oynama, ele çarpma pozisyonları olduğunu gördük. Bu konuda hakemlerimizin zaman zaman yanlış yorum yapabildiğini gördüğümüz gibi, kamuoyunda yapılan pek çok yorumun da doğru olmadığını, kriterlerin doğru yorumlanmadığını söylemek durumundayım. Seminerde, konu üzerinde özellikle durduk.
Hakemlerimizin yorum standardını sağlamayı amaçladık. Zaman zaman bu tür sıkça yanlış yorumlanan başlıklar için, basınımıza ve futbol yorumcularımıza bilinçlendirme toplantıları yapmayı düşünüyoruz. Ofsayt tartışmalarına baktığımızda zaman zaman 11 cm ofsayt nasıl kaçar, 18 cm ofsayt nasıl kaçar, 20 cm geriden çıktı, hakem nasıl görmedi gibi tartışmalara rastlıyoruz.
Konuyu sizden elinizi vicdanınıza koyarak değerlendirmenizi rica ediyorum. 11 cm yarım karıştan az bir mesafedir. 40 metreden takip ettiğiniz bir pozisyonda, top 30 metre mesafeden vurulduğunda, hizaya bakıp aynı zamanda da topun ayaktan çıkma anını görerek ya da sesini duyarak karar vermeniz gerekirken 11 cm mesafeyi yakalamak mümkün mü?
Bu beklenti, bütün pozitif bilimlere aykırı. Kaldı ki pieroda bile bu kadar yanılma payı olabilir. Her elektronik sistemin belirli bir toleransı vardır. Topun ayaktan çıkma anını da bir insan tespit ediyor o piero için. Malzememiz insan. Bunu unutmayalım. Hata her aşamada mümkün. 11 santimlik ofsaytı, öyleydi, böyleydi, hakem kötü yönetti, bir takımın hakkını yedi diyerek vermek doğru değildir? Böyle bir tartışma Türk hakemliğine, Türk futboluna ne kazandırır? Bir yardımcı hakemim 11 santimlik bir ofsaytı oynatsa ben kendisini desteklerim. Çünkü hakemlikte şüpheliysen oynatırsın. Mantık olarak o mesafeden bu kadar bir ofsayt için emin olamayacağına göre, verdiği karar bizim için doğru karardır.
Tabiî ki açık yanlışlar varsa bunları da düzeltmek, gerekli uyarıları yapmak, gerekirse bir süre dinlendirmek bizim görevimizdir. Bu tür uygulamaları yaptığımızı gayet iyi biliyorsunuz."

"Marka değerini düşürmeyelim"

"Yönetebilmek için ölçmenin gerekli olduğunu biliyoruz. İstatistiklerden yararlanarak gelişimimizi doğru yönde yapmaya çalışıyoruz; Şimdi sizlere geçen sezonun ve bu sezonun ilk yarısındaki siyah/beyaz hataların oranını vereceğim.
Yapılan hataları bilerek üzerine gitmeye gayret gösteriyoruz. Diğer liglere nazaran sert olan liglerimizde tempo da yükseldi. Bu yükselen tempoya daha fazla katkı sağlamamız gerekiyor. Bu nedenle ikinci yarıdan başlamak üzere yüksek tempoda oynanan maçlarda daha fazla kora kor mücadelelere izin vereceğiz. Basit temaslara çalınan düdükler sadece oyunun sık kesilmesine neden olmuyor aynı zamanda maçın seyir zevkini de düşürüyor. Şimdi sizlere Avrupa'nın bazı liglerindeki ortalama faul sayısını sunacağım. Avrupa ortalaması 28 iken bizde 35. Bu konuyla ilgili çalışmalarımıza daha fazla yoğunlaşacağız. Maçlardaki istatistikler bizlere daha fazla yol gösterecektir.
Futbol sadece Süper Lig'den ibaret değil. Türkiye'de Süper Lig'de 306 maç seyrediyorsunuz ama Türkiye'nin 81 vilayetinde hakemlerimiz 90 bin müsabaka yönetiyor. En üst seviyeye gelmiş hakemlerimiz için yapılan incir çekirdeğini doldurmayacak tartışmalar, teknik olarak hata bile kabul edilmeyecek pozisyonların bir de üzerine anlamlar yüklenmeye çalışarak tartışılması alt liglerdeki hakemlerimizin hem gelişimini hem de sağlıklı bir ortamda maç yönetmesini çok olumsuz etkiliyor. Amatör liglerde hakemlerimize yönelik saldırılar çok arttı.
Unutmayalım; spor, sevgi, dostluk, barış, kardeşliktir. Futbol endüstrileşmiş bile olsa biz bu temiz ruhu, Fair Play ilkelerini korumak zorundayız. Sağlıklı nesillerin, sporla iç içe büyümesi için buna ihtiyacımız var. Teknolojik gelişmelerin insanları nasıl yalnızlaştırdığını hepimizin bildiği, bahçede oynamak yerine bilgisayar başında oynayan çocukların arttığı bir ortamda, futbol, sadece rekabetten ibaret bir futbol değildir. Lütfen mesajlarınızı verirken o hafta sonu U12 maçında oynayan çocukların maçını da bir hakemimizin yöneteceğini aklınızın, vicdanınızın bir köşesinde tutun. O çocuğun içerisindeki futbol sevgisini hep birlikte canlı tutmalıyız."

"Profesyonel hakemlik, hakemliğimizin geleceği"

"Profesyonel hakemlik konusunda çok önemli bir adım attık. 6 hakemle deneme süresi olarak başlayan uygulamada bu yıl 9 hakemimizi profesyonel yaparak ve geleceğini planlayarak önemli bir adım attık. Profesyonel hakemliği, Türk hakemliğinin geleceği olarak görüyoruz. Bunu söylerken dünyayı yeniden keşfetmiyoruz. Avrupa'daki bazı ülkelerin yıllar önce geçtiği bir uygulamaya biz nihayet geçebildik. Bir kez daha Yıldırım Başkanıma bu konudaki desteğinden dolayı teşekkür ediyorum. Bizden önce bu konuda emek verenlere de teşekkür ediyorum. Öncelikle hakemlerimizin kafalarını rahatlatmayı, yönetecekleri müsabakalara daha iyi koşullarda hazırlanmalarını, yönettikleri maç sonrası performans değerlendirmesini daha sağlıklı şekilde yapabilmelerini, sürekli bir gelişim ve öğrenme süreci içerisinde olmalarını amaçladık. Kamuoyunda profesyonel hakemliğe bakış açısı maalesef çok dar bir açıdan. Kimse bunun orta-uzun vadede Türk hakemliğine yapacağı katkıyı göremiyor. Nitelikli insanların hakemlikle ilgili bir kariyer planı yapabilir hale geldiklerini, artık hakem ilânlarının kariyer ilân sitelerinde yer bulduğunu, son bir ay içerisinde sadece İstanbul'da üç kurs açıldığını, Türkiye'nin pek çok ilinde art arda hakemlik kursları açıldığını sizlerle paylaşmak isterim.
Amacımız bu yıl sonunda profesyonel hakem kadro sayısını artırmak ve dört yıllık planlama çerçevesinde Süper Lig ve PTT 1. Lig'de tüm hakemlerin profesyonel hakemliğe geçiş yapmasını sağlamak. Her aşamada profesyonellerin daha çok görev almaya başladığı ve profesyonelce yönetilmesi gereken futbol endüstrisinde bir tek hakemlerimizin amatör kalması düşünülemezdi. Yardımcı hakemler, kadın hakemler ve alt liglerde hakemlik yapan gelecek vaat eden arkadaşlarımız için de yarı profesyonel hakemliği kademeli olarak düşünüyoruz. Bizi en çok sevindiren konulardan birisi de şu anda hakemliğin A takımı diyebileceğimiz profesyonel hakemlerimizin çok iyi bir ekip ruhu içerisinde Türk hakemliğinin başarısı için çalışmaları. Kendilerine bu özverili çalışmalarından dolayı teşekkür ediyorum. Meyvelerini toplamaya başladık. Her geçen gün daha iyi olacağından eminiz. Profesyonel hakemlik bizim için de pek çok şey öğrendiğimiz, geliştirdiğimiz bir AR-GE laboratuvarı gibi."

Süper Lig'de 22 hakem

"Uzun yıllar aradan sonra önceden de ilân ederek hakemlikte ara klasman yaptık. UEFA'nın benimsediği bu sistemi benimseyeceğimizi söylemiştik. Süper Lig'e 5 yeni hakem arkadaşımızı, 18 yardımcı hakem arkadaşımızı aldık. Uzun süredir takip ettiğimiz başarılı arkadaşlarımız. Katkı sağlayacaklarına inanıyoruz. Kadro fazlalığı olan bazı klasmanlardaki hakem sayılarında üzülerek de olsa kadro sayısını azaltmak durumunda kaldık. Hakemlerimizin üst liglere daha çok müsabakaya çıkma şansını yakalayarak hazırlanmalarını istiyoruz. Ulusal ligleri, bölgesel ligleri hatta amatör ligleri yakından takip ediyoruz. Yetenekli olduğuna inandığımız arkadaşlarımızı hiç oyalanmadan daha üst liglerde görevlendirmeye başladık. Bu uygulamaya devam edeceğiz. Yetenek yönetim programları geliştiriyoruz.
Bildiğiniz gibi FIFA hakem kadromuzda bir değişim oldu. Tüm arkadaşlarımız bizim için değerli. Listeye yeni giren arkadaşlarımız Deniz Ateş Bitnel ve Alper Ulusoy bayrağı devraldılar. Başarıyla hizmet edeceklerine inanıyorum. FIFA hakemliğini Türk hakemliğinin uluslararası vizyonuna paralel şekilde yapılandırmaya çalışacağız. İlk yarıda olduğu gibi genç hakem arkadaşlarımıza cesaretle görev vermeye devam edeceğiz. Onların her geçen gün daha da başarılı olacaklarına inancımız tam. Burada olduğunuz zamanlarda siz de yakından gözlemleme şansı buldunuz. Hepsi çok iyi çalışıyor. Tecrübeli abileri, onlara tüm bilgi ve birikimlerini sunuyor ve onlar da bunun farkında olarak gelişimlerini sürdürüyor. Bildiğiniz gibi yıl sonu için tatlı bir rekabet var. Süper Lig'e 22 hakemle devam edeceğiz. Geri kalan arkadaşlarımız A klasman hakemi olarak PTT 1. Lig'de müsabaka yönetecek. Amacımız hakemlerimizin bulundukları kategoride daha çok maça çıkmalarını sağlamak. Her hakem maça çıktıkça performansını artırır. Bazen ceza yorumları yapılıyor. Hakemi dinlendirmek hakeme olumlu katkı sağlamaz. Tabiî ki bunun gerektiği durumlar da olabilir ama prensip, hakemin maça çıkarak iyileşmesidir. Tıpkı futbolcuların performansının oynadıkça daha iyi hale gelmesi gibi hakemler de maça çıktıkça daha iyi, daha özgüvenli yönetimler sergilemeye başlar. Yeni sezonda bunu sağlayacak bir yapılanma içerisinde olacağız."

Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim ile bazı Spor Toto Süper Lig takımlarının teknik direktörleri de seminerdeydi.

İlâve yardımcı hakemliğe devam

"İlâve yardımcı hakemlik çok tartışılan konulardan birisiydi. Hakemlerimizin pek çoğu olumlu görüş bildirdi. İlâve yardımcı hakemlik uygulamasına geçtiğimiz aşamada elimizde yeterince tecrübeli bir kadro yoktu. Şimdi bu kadro tecrübe kazandı. Yardım eksiklikleri olduğu doğrudur ama çok önemli katkıların olduğu maçlar da gördük. İlâve yardımcı hakem kadrosunu 40'tan 12'ye indirerek devam etme kararı aldık. Daha iyi performans gösteren tecrübeli arkadaşlarımızla yola devam edeceğiz.
İkinci yarıdaki performansları takip ederek önümüzdeki yıl uygulamanın nasıl devam edeceğiyle ilgili karar alacağız. Tabiî işin sizin görmediğiniz bir yönü var. Onu da belirtmek isterim.
Biz elimizde yeteri kadar üst lig hakemi olmadığı için ulusal kadrodaki arkadaşlarımızdan da ilâve yardımcı hakem olarak faydalandık. O arkadaşlarımız üst lig maçlarında büyük tecrübeler kazandılar. Ulusal lig kategorisinde, bu birikimlerini hem yönettikleri müsabakalara hem de birlikte görev yaptıkları hakem arkadaşlarına olumlu şekilde yansıttılar. Üst ligde, doğrudan sonuçları umduğumuz ölçüde görülmese de alt kategorilere büyük katkı sağladılar.
Gözlemci notlarının kamuoyunda tartışılmasına karşıyız. Teknik bir konudur. Teknik değerlendirme usulleri vardır. Bizlere güvensinler. Biz gözlemcilerimizden gerekli raporu alıyor ve üzerine kendi değerlendirmelerimizi de yaparak bir kanaate varıyoruz.
Bizi kısa vadede, günlük işlerle değil, diktiğimiz ağaçların meyvelerini toplayana kadar sabrederek değerlendirmenizi rica ediyoruz. Çok şeyi olumlu anlamda değiştirdik. Bunun elbette bir hazım süresi var. Bunu göreceksiniz. Hakemlerimiz, kendilerine verilen önemin farkında. Artan sorumluluklarının farkında. Türk insanı hemen bir şeyler görmek istiyor. Sabır yok. Ama istikrar için sabır şart. Sürdürülebilir başarı için sabır şart."

Arıcı'dan düzen sözü

Törende bir konuşma yapan Temsilciler Kurulu Başkanı Dr. Abdurrahman Arıcı da şunları söyledi: "Herkesi saygı ve sevgi ile selamlıyorum. TFFHGD Başkanı olarak öncelikle sayın bakanımıza, spor genel müdürümüze ve TFF'ye teşekkür ediyorum. 4 yıl önce göreve geldiğimizde inanın amatörde görev yapan hakem arkadaşlarımız formalarını kendi alıyordu. Ücretler çok düşüktü. Ancak şimdi TFF karşılıyor. Kendilerine çok teşekkür ediyorum. Bakanımıza ve sağlık bakanımıza teşekkür ediyorum. Amatör Spor Kulüpleri Genel Başkanımıza teşekkür ediyorum. Hakemlerimiz sağlık güvencesine kavuştu. Uilenberg'e teşekkür ediyorum. Türkiye'deki futbol müsabakalarının daha düzenli oynanması için çaba sarf etmekteyiz. TFF'den aldığımız direktifler doğrultusunda hareket etmekteyiz. Maçların düzenli oynanması için gösterdiğimiz performansta başarılı olursak maça gelenlerin sayısı da artacaktır. Cumadan Pazartesi'ye kadar olan süreçte bir bayram havası yaşayacağız. Kurumsal olarak hareket etmek durumundayız. Bize güç veren TFF Başkanı adına hareket etmekteyiz. Bu güçle devam ediyoruz. Bundan sonra seyir zevki ortaya çıkacaktır. Geçmişte nahoş olaylar oldu. Ancak bunlar tekrar etmeyecektir. Hakem kardeşlerimizin incinmesini istemiyoruz. İnşallah önümüzdeki süreçte hepimize görev düşüyor. Sayın Bakanım inşallah bundan sonraki süreçte çok daha düzenli maçları sizlere izlettirme fırsatı bulacağız."

FIFA hakemlerine kokart töreni

2015-2016 Sezonu TFF Kış Semineri'nde, 2016 yılında FIFA kokartı taşıyacak 34 Türk hakemine kokartları törenle takdim edildi. 2016 yılında FIFA kokartı taşıyacak hakemlerimizden Cüneyt Çakır, Hüseyin Göçek, Halis Özkahya, Mete Kalkavan, Ali Palabıyık, Alper Ulusoy ve Deniz Ateş Bitnel'e kokartlarını Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay Kılıç takdim etti. FIFA kadın hakemlerimizden Melis Özçiğdem ve Neslihan Muratdağı'na Antalya Valisi Muammer Türker; Sibel Kolçak ve Dilek Koçbay'a ise Antalya Büyükşehir Belediye Başkanı Menderes Türel kokartlarını verdi. FIFA Yardımcı hakemlerimizden Bahattin Duran ve Tarık Ongun'a Spor Genel Müdürü Mehmet Baykan; Mustafa Emre Eyisoy ve Mehmet Cem Satman'a TFF Yönetim Kurulu Üyesi Cengiz Zülfikaroğlu; Orkun Aktaş ve Kemal Yılmaz'a TFF Yönetim Kurulu Üyesi Ali Düşmez; Ekrem Kan ve Ceyhun Sesigüzel'e TFF Yönetim Kurulu Üyesi Mustafa Çağlar; Fevzi Demirhan ve Kerem Ersoy'a MHK Başkanı Kuddusi Müftüoğlu kokartlarını takdim etti. FIFA futsal hakemlerimizden Kamil Çetin, Ozan Soykan, Sabit Selvi, Serhat Çelik ve Fatma Özlem Tursun'a UEFA Hakem Kurulu Üyesi ve MHK Danışmanı Jaap Uilenberg FIFA plaj futbolu hakemlerimizden Murat Ergin Gözütok, Yeliz Topaloğlu, Özcan Sultanoğlu, Bülent Kökten'e de Roberto Rosetti kokartlarını takdim etti. FIFA kadın yardımcı hakemlerimizden Deybet Gök, Sibel Yamaç Tamkafa, Betül Nur Yılmaz ve Belgin Kumru'ya UEFA eğitimcileri John West Larsen ile Giovanni Stevanato kokartlarını verdi.

Hakem klasmanları belirlendi

Üst Klasman Hakem Kadrosu

Caner Ak	Adana
Bülent Yıldırım	Ankara
Ali Palabıyık	Ankara
Yaşar Kemal Uğurlu	Ankara
Serkan Tokat	Ankara
Mustafa İlker Coşkun	Ankara
Mehmet Emre Atasoy	Ankara
Özgüç Türkalp	Ankara
Sarper Barış Saka	Antalya
Mustafa Öğretmenoğlu	Antalya
İlker Meral	Balıkesir
Arda Kardeşler	Bursa
Ümit Öztürk	Denizli
Özgür Yankaya	Edirne
Suat Arslanboğa	Eskişehir
Oktay Taş	Eskişehir
Hasbi Dede	Giresun
Özkan Çeliker	Hatay
Fırat Aydınus	İstanbul
Serkan Çınar	İstanbul
Deniz Ateş Bitnel	İstanbul
Mete Kalkavan	İstanbul
Cüneyt Çakır	İstanbul
Hüseyin Göçek	İstanbul
Halis Özkahya	İstanbul
Volkan Bayarslan	İstanbul
Süleyman Abay	İstanbul
Murat Özcan	İstanbul
Onur Karabaş	İstanbul
Emre Malok	İstanbul
Alper Ulusoy	İzmir
Tolga Özkalfa	İzmir
Halil Umut Meler	İzmir
Hakan Ceylan	İzmir
Kutluhan Bilgiç	İzmir
Abdulkadir Bitigen	Kayseri
Emre Altun	Kayseri
Çağatay Şahan	Manisa
Koray Gençerler	Manisa
Erkan Engin	Sakarya
Barış Şimşek	Trabzon
Bülent Birincioğlu	Trabzon
Abdullah Yılmaz	Trabzon

Üst Klasman Yardımcı Hakem Kadrosu

Murat Temel	Adana
Mehmet Cem Satman	Ankara
Engin Erdem	Ankara
Fevzi Demirhan	Ankara
Serkan Olguncan	Ankara
Mustafa Sönmez	Ankara
Özgür Ertem	Ankara
Erdinç Sezertam	Ankara
Serkan Çimen	Ankara
Önder Yılmaz	Ankara
Soner Maraş	Ankara
Osman Karakaş	Ankara
Baki Yiğit	Antalya
Murat Ergin Gözütok	Antalya
Serdar Akçer	Antalya
Kamil Çetin	Aydın
Ahmet Ayaz	Balıkesir
Bilal Gölen	Balıkesir
Hakan Yemişken	Bursa
Ali Saygın Ögel	Bursa
Osman Gökhan Bilir	Denizli
İsmail Şencan	Eskişehir
Ömer Tevfik Özkoç	Gaziantep
Emin Yıldırım	Hakkari
Mehmet Cem Hanoğlu	Hatay
Aleks Taşçıoğlu	İstanbul
Kemal Yılmaz	İstanbul
Ceyhun Sesigüzel	İstanbul
Arkın Akgöl	İstanbul
Tarık Ongun	İstanbul
Esat Sancaktar	İstanbul
Erdem Bayık	İstanbul
Orkun Aktaş	İstanbul
Serkan Ok	İstanbul
Bülent Gökçü	İstanbul
Alpaslan Dedeş	İstanbul
Süleyman Özay	İstanbul
Bahattin Duran	İstanbul
Erkan Akbulut	İstanbul
Mustafa Emre Eyisoy	İstanbul
Kerem Ersoy	İstanbul
Bahtiyar Birinci	İstanbul
Cemal Bingül	İstanbul
Mehmet Salih Mazlum	İstanbul
Mehmet Kapluhan	İstanbul
Gökmen Olgaç	İstanbul
Yusuf Bozdoğan	İstanbul
Oktay Önge	İstanbul
Mehmet Yıldırım	İstanbul
Candaş Elbil	İstanbul
İlker Takpak	İzmir
Baki Tuncay Akkın	İzmir
Ekrem Kan	İzmir
Cevdet Kömürcüoğlu	İzmir
Adil Sinem	İzmir
Ahmet Şimşek	İzmir
Serkan Gençerler	İzmir
İbrahim Bozbey	İzmir
Hüsnü Emre Çelimli	İzmir
Baran Eraslan	İzmir
Sezgin Çınar	İzmir
Gökmen Baltacı	İzmir
Asım Yusuf Öz	K.Maraş
Oğuz Terzi	Kastamonu
Mustafa Savranlar	Kayseri
İlyas Emektar	Kayseri
Nihat Samuk	Kocaeli
Ata Yıldırım	Malatya
Volkan Narinç	Manisa
İbrahim Çağlar Uyarcan	Manisa
Cumhur Altay	Manisa
Nurettin Çiçek	Mardin
Gökhan Memişoğlu	Muğla
Samet Çavuş	Ordu
Uygar Bebek	Ordu
Mehmet Kısal	Rize
Samet Çiçek	Samsun
Barış Yüksektepe	Sivas
Serdar Diyadin	Trabzon
Mehmet Metin	Trabzon
Muhammet Yumak	Trabzon
Abdullah Bora Özkara	Trabzon
Deniz Turgut	Uşak
Seyfettin Ünal	Van

Üst Klasman Gözlemci Kadrosu

Metin Tokat	Ankara
Murat Ilgaz	Ankara
R. Sürhat Müniroğlu	Ankara
Turgut Sığıç	Ankara
Adnan Şeker	Antalya
İlhami Kaplan	Antalya
Mustafa Kamil Abitoğlu	Antalya
Selami Şimşek	Aydın
Aytekin Durmaz	Balıkesir
Nedim Göklü	Balıkesir
Hamza Işın	Burdur
A. Oğuz Arıkal	Bursa
Ahmet İbanoğlu	Denizli
Taner Gizlenci	Denizli
Hakan Sivriservi	Eskişehir
Mürvet Sezer	Giresun
Metin Aydoğan	İstanbul
Sabri Çelik	İstanbul
Serdar Çakır	İstanbul
Şahin Taşkınsoy	İstanbul
A. Somer Karakaş	İzmir
Engin Kurt	İzmir
Erol Ersoy	İzmir
Mustafa Arslan	İzmir
Necdet Erdilek	İzmir
Şebahattin Şahin	İzmir
Ünsal Çimen	İzmir
Galip Bitigen	Kayseri
Hasan Başdemir	Kırklareli
İbrahim Aksoy	Manisa
Yunus Yıldırım	Manisa
Kadir Tozlu	Mersin
Ali Can Lakot	Trabzon
Sefer Altuntaş	Trabzon
Turgay Güdü	Trabzon
Yusuf Yaylı	Trabzon

Kadın Klasman Hakem Kadrosu

Sevgi Günel	Adana
Betül Baykan	Ankara
Leman Bozacıoğlu	Antalya
Şirin Burhan	Bursa
İpek Emiroğlu	Bursa
Habibe Yorgun	Bursa
Dilek Koçbay	Çanakkale
Ayşe Yaman	Düzce
Cansun Kanca	Edirne
Gülden Rençber	Gaziantep
Tuğba Güneş Atay	Kahramanmaraş
İlknur Ülker	Kırıkkale
Merve Göktaş	Kütahya
Semra Çoban	Siirt
Neslihan Muratdağı	Tekirdağ
Sibel Kolçak	Zonguldak

Kadın Klasman Yardımcı Hakem Kadrosu

Duygu Toptaş	Adıyaman
Belgin Kumru	Ağrı
Elif Yalçın	Ankara
Sevda Çayan	Ankara
Deybet Gök	Antalya
Buket Selin Bayram	Antalya
Bendegül Ercan	Bolu
Nazlı Buket Atalay	Bolu
Ayça Soyutürk	Bursa
Ayşe Sağırkaya	Bursa
Duygu Kabataş	Bursa
Sedef Aktan	Denizli
Ayşe Kasım	Gaziantep
Ayşe Pakdil	Gaziantep
Mürvet Yavuztürk	Giresun
Saime Akar	Hakkari
Sibel Yamaç Tamkafa	İstanbul
Betül Nur Yılmaz	İstanbul
Yeliz Topaloğlu	İstanbul
Nebahat Maktur	İstanbul
Fatma Özlem Tursun	İzmir
Emine Gökmen	Kars
Neslihan Koç	Kırklareli
Derya Şanlıtürk	Kocaeli
Nihal Bereket	Kütahya
Emine Akgüneş	Malatya
Mesude Kip	Mardin
Duygu Arslan	Amasya
Esma Aydın	Samsun

ŞAŞIRTMAK
DOĞASINDA
VAR
YENİ
HYPERVENOM
HYPERVENOM

Biliminin ışığında futbol

Acıbadem Sports bir ilke imza atarak futbol biliminin her yönüyle masaya yatırıldığı "Uluslararası Futbol Bilimleri Konferansı"nı Antalya'da gerçekleşti. Türkiye Futbol Federasyonu'nun da partner olduğu konferansta hem futbolda en yeni teknolojiler hakkında hem de son yıllarda sporcu sakatlanmalarının önüne geçmek ve performansı artırmaya yönelik bilgi paylaşımında bulunuldu.

Türkiye Futbol Federasyonu'nun da partner olduğu, Acıbadem Sports'un bir ilke imza atarak futbol bilimini her yönüyle masaya yatırdığı "Uluslararası Futbol Bilimleri Konferansı" 4-5 Ocak tarihlerinde Antalya'da gerçekleşti.
Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Gelişim Direktörlüğü tarafından düzenlenen UEFA Prolisans Kursu'nun ikinci aşama kursiyerleri konferansta Porto, Sevilla, Liverpool, Ajax yetkililerinin sunduğu "Akademi'den elit seviyeye oyuncu gelişimi" isimli sunuma katıldı.
Türkiye Futbol Federasyonu MHK Başkanı Kuddusi Müftüoğlu, UEFA Hakem Kurulu Üyesi Jaap Ulenberg, Hakem İşleri Müdürü Burçin Keskin ve hakem eğitimcileri de İngiltere Profesyonel Maç Hakemleri Kurulu (PGMOB) Baş Analisti Micheal Adamson'un yaptığı "Hakem Analizi" isimli sunumu dinledi. Yeşil sahaların iki gün boyunca Antalya Belek'e taşındığı konferansta hem futbolda en yeni teknolojiler paylaşıldı hem de son yıllarda sporcu sakatlanmalarının önüne geçmek ve performansı artırmaya yönelik bilgi paylaşımında bulunuldu. Türkiye Futbol Federasyonu Millî Takımlar Maç Analiz Departmanı Sorumlusu Dr. Metin Çakıroğlu "Federasyon Perspektifinden Maç Analizi" sunumunu yaptı.

Metin Çakıroğlu "Yetenek ve tecrübe şart"

Dünyanın en çok sevilen ve taraftara sahip sporu futbolda, son yıllarda takımların ve oyuncuların maç performanslarının hangi

düzeyde olduğu veya bunun nasıl belirlenmesi gerektiği sorularına maç analizleri ile yanıt bulunmaya çalışılırken, Millî Takımlar Maç Analiz Departmanı Sorumlusu Dr. Metin Çakıroğlu katılımcılara çok önemli bilgiler aktardı. Futbolun bir taktik ve strateji oyunu olduğunu ve futbolu bilmek gerektiğini vurgulayan Dr. Metin Çakıroğlu "Futbolu antrenörlerin bakış açısıyla, oyuncuların bakış açısıyla görmek gerekiyor. Bir antrenmandaki ve maçtaki bütün pozisyonları değerlendirebilmek gerekiyor. Tabiî ki bunlar da bir analist için aynı zamanda sabit bir süreç değil. Bu konuda yetenekli ve tecrübe sahibi olması gerekiyor. Sürekli en yeni bilgilere ulaşması gerekiyor. Bu konuda ne kadar üst seviyede kişilerle çalışırsa da o kadar kendisini geliştirme imkânı bulabiliyor. Artık kendi eğitimli akademisyenlerimiz için de spesifikleşme ve uzmanlaşma alanlarının olduğunu düşünüyorum" dedi. Acıbadem Sports'un "Uluslararası Futbol Bilimleri Konferansı"nın Türk futboluna çok büyük bir ivme katacağını belirten Dr. Metin Çakıroğlu, çok geniş bir katılımla gerçekleştirilen organizasyonda emeği geçenleri tebrik etti.

Ben Ashworth "Uyku ve beslenmeye dikkat!"

Manchester United'dan Robin Thorpe "Birçok takımın elit konuşmacısı ve özellikle Avrupa'dan çok fazla antrenörün olması çok önemli. Aynı sektördeki insanlarla farklı takımların bir araya gelmesi ve bilgisini paylaşması önemli katkılar sağlayacaktır" derken İngiltere'nin bir başka köklü takımı Arsenal'den Ben Ashworth de "Türk futbolunda kullanılan en yeni teknolojilerin de burada tecrübe edilmesinin futbola destek olacağını düşünüyorum. Dev takımları bir araya getiren bu konferansın dünya futboluna büyük kazanımlar sağlayacağına inanıyorum" diye konuştu. Ben Ashworth futbolda özellikle uyku ve sağlıklı beslenmenin son derece önemli olduğunu vurguladı.

Xavier Lida Cot "Her şey değerlendirilmeli"

Zirvede konuşan Barcelona'nın fizyoterapisti Xavier Lida Cot "Sakatlıkları önlemek için sadece futbolcunun sahada yaptıklarını bilmek değil, onun ne yediğini, nelerle uğraştığını, ailesinin nasıl olduğunu, ne durumda olduğunu, ne tarz bir yaradılışa sahip olduğunu da göz önünde bulundurmak gerekir" vurgusunu yaptı. Futbolun her geçen gün değişmesi nedeniyle sistemlerin de yenilenmesi gerektiğini, bu nedenle bu tür konferansların çok büyük önem taşıdığını belirten Xavier Lida Cot, "Buraya gelirken bu kadar yoğun katılım olacağını ve bu kadar iyi bir organizasyonla karşılaşacağımı tahmin etmiyordum. Beklentimin çok ötesinde gerçekleşti ve bu nedenle buradan çok faydalanmış ve çok mutlu şekilde ayrılacağım" dedi.

Bruno Dominici "Oyuncuyu bilmek kritik önemde"

Zirveye katılan dünya devi Milan'dan Bruno Dominici de veri toplamanın önemine işaret ederek "Sadece deneyimlerimiz ve gözlemlerimizden yola çıkarak karar vermemek çok önemli. Örneğin oyuncu yorgunsa ne kadar yorgun olduğu, bu oyuncunun ne kadar süreyle çalışıp da yorulduğu gibi gerçekçi sayısal veri toplayıp onun üzerinden kararlar vermek gereki-

yor'' dedi. Dominici, oyuncuları uzun yıllar sahada boy gösterebilen Milan'ın bu sırrı için de ''Her şeyden önce oyuncuyu bilmek ve bu anlamda veri toplamak kritik önem taşıyor. O nedenle birçok oyuncu 40'lı yaşlarına kadar bizim kulübümüzde kalıyor. Oluşturduğumuz aile, başarı ortamı da oyuncuların uzun süre bizimle kalmak istemesinde çok önemli bir etken'' dedi. Futbol zirvesine tam not veren Dominici, dünya devlerinin bir araya gelerek son gelişmeleri paylaşmasının çok önemli olduğunu vurguladı.

Paulo Noga ''Porto'nun kaygısı ailedir''

Avrupa'nın sayılı kulüplerinden Porto'nun Akademi Direktörü Paulo Noga, Porto sistemini anlattığı konuşmasında ''Porto'nun kaygısı ailedir. 18 yaşındaki çocuklar Porto'nun yeni koçları, sonraki dostları, sonraki taraftarları olacaktır'' dedi. Geçmişi hiç unutmayıp geleceğe tutku, hırs ve hassasiyetle yaklaşmak gerektiğini vurgulayan Paulo Noga ''Şehri de kulübe entegre etmek istiyorum. Bizim küçük çocuklarımızı evine götüren şoför bile işine tutkuyla bağlıdır. İyinin en iyisini istiyoruz'' diye konuştu. Paulo Noga, sakatlanmaların önlenmesinin de uyku ve beslenmeyle yakından alâkalı olduğunu küçük yaşlardan itibaren futbolculara aşıladıklarını söyledi.

Carlos Otero ''Futbolcuya özel antrenman''

İspanya'nın dev takımı Sevilla'dan Carlos Otero da felsefelerinin her zaman ''çalışmak, çalışmak, çalışmak'' olduğunu belirterek sakatlanmayı önlemede de iyi bir hazırlık sürecinin son derece önemli olduğunu söyledi. Bir futbolcunun performansını iyileştirmenin en iyi yolunun, vücudunun iyi hazırlanması ve yorgunluğunun giderilmesi olduğunu söyleyen Carlos Otero, ''Söz konusu olan makine değil insan. İyi uyudular mı, iyi dinlendiler mi, psikolojik sıkıntıları var mı, bize gelmeden önce psikolojileri nasıldı? Bunların hepsi bir bütün olarak ele alınmalı'' dedi. Her futbolcunun antrenmanının kişiye özel yaklaşımlarla ele alınması gerektiğini belirten Carlos Otero, ''Bir futbolcuya uyguladığınız yöntemi başkasına uygulayamazsınız. Bütün takım için aynı çalışmayı yapamazsınız. Bazı futbolcular, o gün yorgunluğuna bağlı olarak zıplama çalışması bile yapmamalıdır'' diye konuştu.

Andy O'Boyle ''Karakter geliştirme programımız var''

İngiltere'nin Avrupa'daki en başarılı kulüplerinden Liverpool'dan Andy O'Boyle da oyuncuların karakteri, kişisel ve psikolojik gelişimi için geliştirme ve yetiştirme programları olduğunu söyledi. Kişisel programlar tatbik ettiklerini ve bu konuda ünlü bir psikiyatri uzmanı ile çalıştıklarını belirten Andy O'Boyle ''Onur, özveri, şeref, hırs, ahlâk gibi değerleri oyuncularımıza yerleştirmeye çalışıyoruz'' ifadelerini kullandı.

Mustafa Eröğüt ''Geleneksel hale gelecek''

Acıbadem Sports'dan Mustafa Eröğüt de ''Uluslararası Futbol Bilimleri Konferansı''nın geleneksel hale getirileceğini ve her yıl futbolun devlerini bir araya toplayacaklarını vurgularken, katılımcılardan da tam not alan zirve hatıra fotoğrafı çekilmesi ile sona erdi.

milli takımın yanındayız
milli takım enerji sponsoru
Koç
/Opet
/OpetTr
Opet

Ankara'da kulüplerle büyük zirve

Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay Kılıç, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören ile Spor Toto Süper Lig ve PTT 1. Lig kulüplerinin başkanlarını Ankara'da birer gün arayla kabul etti.

Bakan Kılıç'ın Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören ve PTT 1. Lig'de mücadele eden kulüplerin başkanlarıyla 4 Ocak'ta yaptığı görüşmede TFF Başkanvekili Nihat Özdemir, Yönetim Kurulu ve İcra Kurulu Üyeleri Cengiz Zülfikaroğlu ve Ali Düşmez ile Yönetim Kurulu Yedek Üyeleri Selahattin Aydoğdu ve Ali Özdoğan da yer aldı.

Bakanlık binasında gerçekleşen kabulde konuşan Kılıç, PTT 1. Lig başkanları arasında iyi bir diyalog bulunduğunu vurgulayarak, bu durumun kendisini mutlu ettiğini dile getirdi. Kılıç, bu birlikteliğin Spor Toto Süper Lig'de de yoğun bir şekilde yaşanması temennisinde bulundu.

Kılıç, PTT 1. Lig kulüp başkanlarıyla geçen yıl da bir araya geldiklerini hatırlatarak, "Mâli yapının sıkıntılarını geçen sene de dile getirmiştik. Bununla alâkalı bazı çalışmalar yürüyor. UEFA kriterleri artık tüm futbolun yönetimi, mâli disiplini açısından belli kuralları ortaya koyuyor. Bunlar da müsamaha gösterilmeksizin uygulanıyor. Herhangi bir kişinin müdahale şansı olmuyor" diye konuştu.

UEFA kriterlerinin, gelecek yıldan itibaren PTT 1. Lig'de de uygulanacağına işaret eden Bakan Kılıç, "UEFA bu noktadaki kararlığını ortaya koydu. Burada sizlere büyük iş düşüyor. Bazılarınızın gerçekten geçmişten gelen çok büyük borç yükleri var. Maddi anlamda sizlerin birazcık nefes alabilmesi anlamında yapılması gereken bazı adımlar var" ifadelerini kullandı.

Bakan Kılıç, Kulüpler Yasası'nın son durumuyla ilgili soruyu da "İlk adımını geçtik. Bunun taslağını hazırlamakla görevli arkadaşlar, bir masa etrafında toplanıp taslak hazırladı ve üzerinde anlaştı. Şimdiki aşamada ise anlaşmaya varılmış taslağı bizler de belli değerlendirmelerden geçireceğiz. Ortak bir noktada buluşulmasının ardından inşallah taslağı hayata geçireceğiz" şeklinde cevapladı.

Kulüpler Yasası'nın sadece futbolla ilgili olmadığına dikkati çeken Kılıç, "Bütün sportif anlamdaki kulüplerin daha verimli, daha iyi yönetilmesi için çabanın olduğu bir çalışma bu. Daha ileriye nasıl gidebiliriz? Kendimiz yapmazsak, uluslararası kuruluşlar işletecek zaten. Onları beklemeden kendi işimizi görelim" değerlendirmesinde bulundu.

Kabul için kulüp başkanları adına Kılıç'a teşekkür eden TFF Başkanı Demirören ise "Futbolun derdi Spor Toto Süper Lig, PTT 1. Lig, Spor Toto 2. ve 3. Ligler için aynı aslında. Hiçbir şey değişmiyor. Boyutlar, önlemler değişiyor, onun haricinde değişen bir şey yok" dedi.

Demirören, sözlerini şöyle sürdürdü: "Kulüpler ben değil, biz diye düşünmeye başlarsa futbolda çok önemli adımlar atılacağına inanıyorum. Her kulüp başkanı bir takımı tutuyor ama hepimizin ortak noktası futbol. Futbolu toplumun yüzde 99'u seviyor. Onun için de futbolun güzel yanlarını ortaya çıkarmamız gerekiyor. PTT 1. Lig kulüpleri bu noktada önemli adımlar atıyor, örnek oluşturuyor. Süper Lig'de yok ama PTT 1. Lig'de çoğu kulüp, gelen takımı ağırlıyor. Bunun Süper Lig, 2. ve 3. Liglerde de yaşanması en büyük temennimiz."

Demirören, kulüplerin sorunlarına değinerek, "Türk futbolunun gerçeği maddi problemler. Tesisleşmede sizlerin ve hükümetin katkısıyla önemli adımlar atıldı. Ama mâli konularda kulüplerimiz cidden çok zorda. Hem kendi döner yapıları açısından hem de banka ve sigorta borçlarının geçmişten bu yana birikmesinden dolayı büyük sıkıntıları var" diye konuştu.

Geçen seneki toplantıda Bakan Kılıç'a bir öneri sunduklarını anımsatan Demirören, "Bütün kulüp borçlarını bir arada toplayıp, bütün devlet bankalarına sizlerin desteğiyle, imkanlarıyla bölebilirsek, borç silme değil, ertelemeyle kulüplerimizi bir araya getirebilirsek, büyük destek olacağına inanıyorum. En önemli konu bu" ifadelerini kullandı.

Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay Kılıç, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören ile Spor Toto Süper Lig'de mücadele eden kulüplerin başkanlarını ise 5 Ocak günü kabul etti. Kabulde; TFF 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, TFF Başkanvekilleri Nihat Özdemir, Hüsnü Güreli ve Ali Dürüst, Gençlik ve Spor Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Kamuran Özden, Spor Genel Müdürü Mehmet Baykan ile Spor Toto Teşkilat Başkanı Muharrem Kasapoğlu da yer aldı.

Bakan Kılıç, kabulde yaptığı konuşmada, görüşme sırasında amatör branşlardaki vergi yükünün kaldırılması için çalışmaları hızlandırdıklarını söyledi. Kılıç, önümüzdeki yaz Avrupa Futbol Şampiyonası'nın gerçekleştirileceğini de belirterek, "Dileğimiz, A Millî Futbol Takımımızın Avrupa Şampiyonası'nda büyük başarılar elde etmesi" dedi. Bunun için herkese görev düştüğünü anlatan Bakan Kılıç, "Herkesin farklı bir bilinçle ellerinden geleni ortaya koyacaklarına inanıyorum. Ligimizde ortaya konulacak çalışmaların buna etki edeceğini bildiğimizden dolayı

hepinizin çaba sarf edeceğini biliyorum. Artık dünya genelinde futbolun çok konuşulur olması, ülkemizde de futbolun en üst seviyede takip ediliyor olması Süper Ligimizin önemini bir kat daha artırıyor. Futbol en çok takip edilen spor branşı" diye konuştu.

Kılıç, Spor Toto Süper Lig'de yer alan kulüplerin amatör branşlarda da faaliyet gösterdiklerini anımsatarak, kulüplerin uluslararası alanda güçlü olması ve yetiştirdikleri sporcuların uluslararası müsabakalarda başarılar elde etmesini istediklerini belirtti. Bakan Kılıç, "Bu alandaki çalışmalarımızın artarak devam etmesini istiyoruz. Maliye Bakanı ile yaptığımız ve artık yürüme noktasına geldiğimiz konuda amatör branşlardaki vergi yükünün kaldırılması konusundaki çalışmalara hız veriyoruz. Buradan bu müjdeyi de paylaşmış olalım" ifadelerini kullandı.

Bakan Kılıç, sporda şiddeti önleme konusunda uyum sürecinin hızlı bir şekilde devam ettiğini de anlattı. Sporda şiddeti önleme yasasının yürürlükte olduğunu hatırlatan Kılıç, kanun dışı olayların statlar ve salondaki kameralarla tespit edildiğini söyledi. Tespit edilen olayları emniyetin yargıya taşıdığını belirten Kılıç, "O noktada deliller toplandıktan sonra yargıdaki sürecin işleyip, kanundaki karşılığını alması gerekiyor. Bir uyum süreci hızlı bir şekilde devam ediyor. Hiçbirimiz sahalarda ve salonlarda olumsuz kişilerle bir arada olmak istemiyoruz. Taraftarlık ve vandallık farklı bir şey. Holiganizm taraftarlık değildir" diye konuştu.

Elektronik bilet konusunda ellerindeki verilerin ciddi artışları gösterdiğini belirten Kılıç, şu ifadeleri kullandı: "Seyirci sayısında ciddi artış var. 'Elektronik bilet hayata geçti ve seyirci sayısı düştü' dendi. Kısa bir süre böyle oldu. Bizim yapmamız gereken şu; biz spor müsabakalarına daha fazla seyirciyi nasıl getirebiliriz, bunun üzerinde çalışmalıyız. Genel anlamda spor kültürünün oluşturulması gerekiyor."

Bakan Kılıç, sözlerini şöyle noktaladı: "Hepiniz bizim takımlarımızsınız. Renkler ve isimler farklı olabilir. Sportif anlamda rekabet var. Hepimiz ay-yıldızlı bayrağın altındayız. Sorunların çözülmesi bizim için önemli. Sizlerden, birbirinizle olan ilişkilerinizde kullanacağınız dilin dikkatli seçilmesini rica ediyorum. Bu anlamda herkesin gayret etmesini diliyorum."

Temsilci Semineri Antalya'da düzenlendi

Türkiye Futbol Federasyonu Temsilciler Kurulu, 2015-2016 sezonu Devre Arası Klasman Temsilci Semineri'ni Antalya'daki Kaya Palazzo Golf Resort'ta düzenlendi. Temsilciler Kurulu Başkanı Dr. Abdurrahman Arıcı, seminere katılan temsilcilere, kurul üyelerine, Merkez Hakem Kurulu Başkanvekili'ne ve seminere onur konuğu olarak katılan Antalya İl Emniyet Müdürü Cemil Tonbul'a katılımlarından dolayı teşekkür ederek başladığı açılış konuşmasında, seminerin genel akışı ve temsilcilik kurumu hakkında bilgilendirme yaptı. Seminerde ayrıca Merkez Hakem Kurulu Başkanvekili Bünyamin Gezer ve Antalya İl Emniyet Müdürü Cemil Tonbul da birer konuşma yaptı. Konuşmaların ardından seminerde, 2015-2016 futbol sezonu değerlendirmesi, rapor hataları, istatistiki bilgiler, Klasman Temsilci Mehmet Tuna tarafından "Müsabaka Hazırlığı" konulu sunum yapıldı.

Seminerin ikinci gününe, Üst Klasman Temsilcileri ve Federasyon Güvenlik Akreditasyon Temsilcileri ile devam edildi. Temsilciler Kurulu Başkanı Dr. Abdurrahman Arıcı temsilcilere yaptığı konuşmada "Sizler TFF Başkanı'nı temsil ediyorsunuz ve en iyi şekilde temsil ettiğinize inancım sonsuz. Sizler her zaman olmanız gereken yerde olunuz. Talimatları iyi şekilde özümseyerek, verilen talimatlara harfiyen uymanızı rica ediyorum" dedi. Eşgüdüm Yönetmeni Bedri Dölkeleş ise sezonun ilk yarısındaki rapor eksiklikleri konusunda temsilcileri bilgilendirdi. Ayrıca, Marmara Üniversitesi Öğretim Üyesi ve TFF İletişim ve Materyal Müdürlüğü Uzmanı Doç. Dr. Mehmet Özçağlayan tarafından "İletişim" konulu sunum yapıldı. Seminerin son gününde ise temsilcilere yazılı-görsel sınav yapıldı. Yaş haddi nedeni ile temsilcilikleri sona erenler için plaket töreni düzenlendi. Temsilci İşleri Direktörü Baki Şahin, "İdari konular" hakkında bilgilendirme yaptı. Seminerin kapanışında, Temsilciler Kurulu Başkanı Dr. Abdurrahman Arıcı, "Liglerin ikinci devresinde de ilk yarıdaki performansınızı aynı şekilde sürdürmenizi bekliyoruz" dedi. Seminer Arıcı'nın başarı dilekleri ile sona erdi.

Slovenya ve İtalya Federasyonlarından TFF'ye ziyaret

Slovenya Futbol Federasyonu Başkanı Alexander Ceferin, İtalya Futbol Federasyonu Başkanı Carlo Tavecchio, İtalya Futbol Federasyonu Başkanvekili Mario Gallavotti ve Slovenya Futbol Federasyonu Genel Sekreteri Ales Zavrl, TFF'nin Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'ni ziyaret etti. TFF Başkanı Yıldırım Demirören, Birinci Başkanvekili Servet Yardımcı ve Genel Sekreter Kadir Karaş'ın ev sahipliğinde gerçekleşen ziyaret ve toplantılarda ülkeler arası işbirlikleri masaya yatırıldı. Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'ni gezen ve elektronik bilet konusunda yapılan çalışmaları yerinde inceleyen heyet, antrenman yapan profesyonel hakemlerimizle de tanışma fırsatı buldu. Yapılan temaslara UEFA KISS Pazarlama Semineri için ülkemizde bulunan Romanya Federasyon Başkanı Razvan Burleanu ve UEFA Pazarlama Direktörü Guy Laurent Epstein da katıldı.

NACAR
PRECISION WATCH SINCE 1929
KALBİMİZ TİK TAK ATIYOR!
MİLLİ TAKIMLAR RESMİ SAAT TEDARİKÇİSİ
TELEFATI
TFF
Türkiye Futbol Federasyonu
Turkish Football Federation
85 anniversary
www.nacar.com.tr

UEFA KISS Pazarlama Semineri İstanbul'da yapıldı

Türkiye Futbol Federasyonu, UEFA'nın KISS (Knowledge, Information, Sharing, Scenario) programı çerçevesinde düzenlenen Pazarlama Semineri'ne ev sahipliği yaptı. Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde düzenlenen seminere UEFA üye federasyonlarından yaklaşık 100 kişi katıldı.

TFF Birinci Başkanvekili Servet Yardımcı'nın konuşmasıyla açılan seminer iki gün sürdü. Seminerin açılış bölümüne TFF Başkanı Yıldırım Demirören, Başkanvekili Hüsnü Güreli, Yönetim Kurulu üyeleri Cengiz Zülfikaroğlu ve Mustafa Çağlar da katıldı. Açılış konuşmasında konukları Türkiye'nin en modern kamp tesislerinde ağırlamaktan mutluluk duyduklarını belirten Servet Yardımcı, federasyonlar arası deneyimlerin paylaşılmasının önemine vurgu yaparken Türkiye'nin stadyum hamlesiyle futbolda bir yükselişe geçtiğini vurguladı.

UEFA Pazarlama Direktörü Guy Laurent Epstein ise yaptığı konuşmada Türkiye Futbol Federasyonu'na yapılan mükemmel ev sahipliği için teşekkür etti ve UEFA'nın Grow 20/20 projesiyle federasyonların gelişimine katkı programının öneminden bahsetti. Epstein, ayrıca Sultanahmet'te yaşanan saldırı nedeniyle başsağlığı ve geçmiş olsun dileklerini de iletti.

Seminere UEFA Yönetim Kurulu üyesi Allen Hansen, Romanya Futbol Federasyonu Başkanı Razvan Burleanu, Gürcistan Futbol Federasyon Başkanı Levan Kobiashvili, Azerbaycan Futbol Federasyonu Genel Sekreteri Elkhan Mammadov, Makedonya Futbol Federasyonu Genel Sekreteri Filip Popovski ve Kuzey İrlanda Federasyonu CEO'su Patrick Nelson da katıldı. Seminer katılımcıları verilen aralarda tesisi ve TFF Millî Takım Müzesi'ni gezme fırsatı buldu. Bilindiği üzere Türkiye Futbol Federasyonu, Turkcell Sesi Görenler Ligi Projesiyle UEFA KISS Pazarlama Ödülü'nü almaya hak kazanmıştı.

UEFA'dan TFF'ye teşekkür

UEFA Yönetim Kurulu üyesi ve Danimarka Futbol Federasyonu eski başkanı Allan Hansen, TFF Başkanı Yıldırım Demirören'i makamında ziyaret etti ve UEFA KISS Pazarlama Semineri'ne yapılan mükemmel ev sahipliği için teşekkür etti. Ziyaret sırasında Allan Hansen, Yıldırım Demirören'e bir teşekkür plaketi takdim etti.

Terim, Pro Lisans Kursu'nda eğitim verdi

Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, Antalya'da düzenlenen Pro Lisans Kursu'nun ikinci etabında Antrenörlük Felsefesi ve Vizyonu konulu eğitim verdi.

Türkiye Futbol Federasyonu'nun antrenör eğitimine bakışı ve bu alanda yaptığı çalışmalarla ilgili bilgileri de içeren derste antrenörün sahip olması gereken özelliklere değinen Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, bir antrenörün kendine özgü tarzı ve felsefesinin olmasının kendisini geliştirmesi için engel olmadığına, aksine antrenörlerin her an futboldaki gelişmeleri takip ederek, bilgilerini güncel tutması gerektiğine değindi.

EURO 2016 Eleme Grubu maçlarından da örnekler veren Türkiye Futbol Direktörü, günümüz futbolunda takımın arkasında teknik direktör yönetiminde antrenörler ile fizyoterapist, beslenme uzmanı gibi destek unsurlarıyla bir takım daha oluştuğunun altını çizdi ve bu ekibin kurulması ve çalışma yöntemleri konusunda bilgiler verdi.

Üç aşamadan oluşan Pro Lisans Kursu'nun ikinci etabını oluşturan eğitime; Bayram Kadir Bektaş, Emre Aşık, Engin Çalışır, Erol Bulut, Ersin Aka, Ferda Ramanlı, Fuat Nihat Buruk, Hakan Ertürk, İrfan Buz, Kazım Hakan Yılmaz, Levent Açıkgöz, Mehmet Erdal Alpaslan, Mustafa Kaplan, Mustafa Sarıgül, Nedim Yiğit, Ogün Temizkanoğlu, Özgür Zengin, Sebahattin Akbayrak, Semih Özü, Şeref Çiçek, Taşkın Güngör, Turgay Karslı, Ufuk İskender ve Vedat İnceefe kursiyer olarak katıldı.

4 Ocak'ta başlayıp 16 Ocak'ta sona eren kursun programında; TFF Antrenör Eğitmenleri Ömer Kaner, Dr. Atilla Yüce, Nur Mustafa Gülen, Antrenör Kursları Eğitim Sorumlusu Yücel Uyar, Millî Takımlar Analiz Departmanı Sorumlusu Dr. Metin Çakıroğlu, Prof. Dr. Niyazi Eniseler, Psikolog İbrahim Eke, Taner Karaman ve TFF Kulüp Gelişim Müdürü Serbülent Şengün'ün eğitimleri yer aldı.

FIFA, ACIBADEM FULYA
SPORCU SAĞLIĞI MERKEZİ'Nİ
MÜKEMMELİYET
MERKEZİ
OLARAK SEÇTİ

FIFA Türkiye'de ilk defa bir merkeze
"FIFA MEDICAL CENTRE OF EXCELLENCE" sertifikası verdi.
Bu sertifikaya dünyada sadece 26 merkez sahip.
Bu gurur Türkiye'nin...

F-MARC
FOOTBALL FOR HEALTH
FIFA
FIFA MEDICAL CENTRE OF EXCELLENCE

ACIBADEM

www.sporcusagligimerkezi.com

Fatih Terim, ABD'de onur konuğu

Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim ve beraberindeki heyet, NSCAA (ABD Ulusal Antrenörler Birliği) Kongresi ve Spor Teknolojileri Fuarı'na katılmak için ABD'nin Baltimore şehrine gitti. 13 Ocak'ta başlayıp 17 Ocak'ta sona eren kongre ve fuarın onur konuğu olan Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim ile yanındaki heyet burada; eğitim, çocuk koruma, elit futbolcu yetiştirme başta olmak üzere çeşitli alanlarda ortak çalışma yapmak amacıyla görüşmelerde de bulundu.

NSCAA Kongresi ve Spor Teknolojileri Fuarı'nda büyük bir sempati ve ilgi ile karşılanan Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, kongrede birçok antrenörle sohbet edip tecrübelerini aktardı. Kongrede kendisine özellikle EURO 2016 Elemeleri grup karşılaşmalarının sonuna kadar ortaya koyduğu inançlı ve mücadeleci tarzıyla ilgili sorular sorulan Terim, maçlar esnasında saha kenarındaki tutkulu tavrı ve oyuna olan önemli katkıları konularında da katılımcılardan övgüler aldı.

Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim ve beraberindeki heyet, NSCAA Kongresi ve Spor Teknolojileri Fuarı'nın üçüncü gününde ise özellikle

futbol branşında dünyanın en önemli spor psikologlarından biri olan Bill Beswick ile bir araya geldi. Verimli geçen görüşme sonrasında fuarı gezen heyet, Türkiye Futbol Direktörlüğü'nün ileriye yönelik projelerinde kullanılabilecek ekipmanlarla ilgili görüşmeler yaptı. Diğer yandan fuar ziyareti sırasında, katılımcı birçok ABD'li antrenör Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim'le fotoğraf çektirdi ve A Millî Takımımızın Avrupa Şampiyonası'na katılma sürecini keyifle takip ettiklerini belirterek, turnuva için başarılar diledi.

7 antrenör eğitimi daha tamamlandı

Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Gelişim Direktörlüğü tarafından düzenlenen antrenör eğitimleri devam ediyor. 4-16 Ocak tarihleri arasında Antalya'da UEFA A Lisans 2. Aşama Kursu yapıldı. 23 kursiyerin katıldığı kursta TFF Antrenör Eğitmenleri Tuna Güneysu ve Ramazan Torunoğlu ile birlikte Yrd. Doç. Dr. Coşkun Küçüktepe, Dr. Anıl Işık, İbrahim Eke, Dr. Erden Or, Serbülent Şengün ve Sertan Kırağası eğitim verdi.

4-15 Ocak tarihleri arasında yine Antalya'da UEFA B Lisans 2. Aşama Kursu düzenlendi. 24 kursiyerin katıldığı kursta TFF Antrenör Eğitmenleri Osman Öngen ile Mustafa Özer'in yanı sıra Yrd. Doç. Dr. Coşkun Küçüktepe, Gülhan Gündüz Şişman, Begüm Üresin, Serbülent Şengün ve Sertan Kırağası eğitmen olarak yer aldı.

11-15 Ocak tarihleri arasında Antalya'da TFF A (Profesyonel) Kaleci Kursu yapıldı. TFF Millî Takımlar Kaleci Departmanı Sorumlusu Alper Boğuşlu, Gülhan Gündüz Şişman, Ebru Omurcalı, Kemal İslamoğlu ve Türker Bıyıklı'nın eğitmenlik görevini üstlendiği kursa 16 antrenör katıldı. 4-8 Ocak tarihleri arasında TFF'nin Riva'daki Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde TFF B (Amatör) Kaleci Antrenörü Kursu gerçekleştirildi.

16 kursiyerin yer aldığı eğitimde TFF Millî Takımlar Kaleci Departmanı Sorumlusu Alper Boğuşlu ile Gülhan Gündüz Şişman, Ebru Omurcalı, Kemal İslamoğlu ve Türker Bıyıklı eğitim verdi.

10-13 Ocak tarihleri arasında Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde Oyuncu ve Maç İzleme Antrenörlüğü Sertifika Programı yapıldı. Millî Takımlar Maç ve Performans Analizi Departmanı Sorumlusu Dr. Metin Çakıroğlu, Amisco&Prozone firmasından Jamie Dos Anjos ve Niklas Wassermann, Aston Villa Kulübü'nden David Swanick, CIES firmasından Loic Ravenel, Sportif Direktör Damien Comolli ve OPTA'dan Emir Özerdem'in eğitim verdiği programda 43 kişi eğitim aldı.

4-14 Ocak tarihleri arasında Ordu'da TFF Grassroots C Kursu düzenlendi. Aykut Canik ve M. Nedim Karadeniz'in eğitim verdiği kursa 30 kişi katıldı. 15-16 Ocak tarihlerinde İzmir'de, Özer Yurteri ve Yusuf Tepekule'nin eğitmenliğinde Gönüllü Liderlik Kursu gerçekleştirildi. Eğitime 15 kişi katıldı.

Kadın Futbolu Çalışma Grubu İstanbul'da toplandı

TFF tarafından kadın futbolu kulüplerinde görev alan teknik sorumluları geliştirmek amacıyla organize edilen Kadın Futbolu Çalışma Grubu toplantılarının bu sezonki üçüncü buluşması İstanbul'da gerçekleşti. Organizasyona; TFF adına Gelişim Ligleri Müdürü Dr. Erden Or, U 17 Kız Millî Takım Teknik Direktörü Necla Güngör Kırağası, TFF Antrenör Eğitmeni Ömer Kaner, Gelişim Ligleri Uzmanı Onur Zayim ve TFF İletişim Uzmanı Mehmet Özçağlayan katıldı. Teorik ve pratik çalışmaların gerçekleştirildiği Kadın Futbolu Çalışma Grubu toplantısında Akdeniz Nurçelikspor, Fatih Vatanspor, Dudulluspor, Bakırköy Zaraspor, CFS Bağcılarspor, 1453 Maltepe Gençlik Spor, Tekirdağ Gençlik Hizmetleri ve Spor, Bakırköy Gençlik Spor, Silivri Alibeyspor, Sarıyer Belediyesi Spor ve Çerkezköy 1923 Gençlik Spor kulüplerinin teknik sorumluları yer aldı. Teorik eğitimlerde kız ve erkek oyuncular arasındaki fizyolojik ve psikolojik farklılıklar, maçların analizi, birim antrenman planlama konuları ele alındı. Ayrıca kadın ligleri yapısı hakkında ve Kadın Millî Takımları hakkında bilgilendirme yapıldı. Saha çalışmalarında Dudulluspor takımının oyuncuları yer aldı.

MHK Talimatı'nda önemli değişiklikler

Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu 19 Ocak 2016 tarihli toplantısında Merkez Hakem Kurulu Talimatı'nda yapılan değişiklikleri kabul etti. Talimatta yapılan değişikliklerle üst klasman hakem sayıları azaltıldı. Hakemlerin yaş ortalamasının düşürmesi ve yetenekli hakemlerin daha hızlı bir şekilde üst klasmanlara çıkması hedeflenen değişiklikler kapsamında gözlemcilik ve mentörlük sistemlerinde de çeşitli yenilikler getirildi. Spor Toto Süper Lig'de 43 olan üst klasman hakem sayısı yeni talimatla birlikte yeni sezonda 22'ye, 84 olan yardımcı hakem sayısı ise 44'e indirilecek. Spor Toto Süper Lig'de görev alacak hakemlerin klasman adı Süper Lig Hakemleri olarak değiştirildi. PTT 1. Lig'de görev alacak hakemler A Klasmanı Hakemleri, Spor Toto 2. Lig'de görev alacak hakemler B Klasmanı Hakemleri, TFF 3. Lig'de görev alacak hakemler ise C Klasmanı Hakemleri olarak sınıflandırıldı.

Bu kapsamda 2016-2017 sezonunda PTT 1. Lig'de 18 A Klasman hakemi, Spor Toto 2. Lig'de 45 B Klasman hakemi, Spor Toto 3. Lig'de ise 81 C Klasman hakemi görev yapacak.

Merkez Hakem Kurulu yeni talimat çerçevesinde hakem gelişiminin hızlanması ve yaş ortalamasının düşmesini sağlamak amacıyla Bölgesel Hakem Havuzu oluşturacak.

Her sezon öncesi belirlenen hakem klasmanları, UEFA'da olduğu gibi sezon öncesi ve sezon ortasında belirlenecek. Bu sayede yetenekli hakemlerin hızla üst klasmanlara yükseltilmeleri hedefleniyor. Yetenekli ve gelecek vaat eden hakemlerin klasman geçişleri için gereken süreler kısaltıldı. Yeni sistemle başarılı bir hakem 22 yaşında Spor Toto Süper Lig'de görev alma şansına sahip olacak.

Merkez Hakem Kurulu ayrıca profesyonel futbolcuların hakemliğe teşvik edilmeleri için önemli bir adım attı. Liglerde profesyonel olarak en az iki sezon oynayan futbolcular, başarılı olmaları halinde 3 sezon içerisinde Spor Toto Süper Lig'de görev alabilecek.

Yeni talimatla gözlemcilik ve mentörlük sisteminde de çeşitli değişiklikler yapıldı. Gözlemcilik ve mentörlük sisteminde aranan kriterler sadeleştirildi ve klasmanlar arası geçişler kolaylaştırıldı. Bu sayede aday havuzu genişletilecek ve daha donanımlı adaylarla sistem desteklenecek.

U14'ün Katar zaferi

Teknik Direktörlüğünü Güngör Şahinkaya'nın yaptığı U14 Millî Takımımız, Katar'da katıldığı Dostluk Turnuvası'nda bütün rakiplerini yenmeyi başardı. U14 Millî Takımımız, turnuvadaki ilk maçını ev sahibi Katar'la oynadı. Başkent Doha'daki Aspire Academy'de oynanan karşılaşmayı 9-0 kazanan gençlerimizin gollerini 7. dakikada Bekir Akın, 30. dakikada Bozan Uymaz, 34. dakikada Yusuf Çiçekdal, 35. dakikada Süleyman Karagülmez, 40 ve 48. dakikada Hasan Basri Ünal, 42. dakikada Emre Demir, 46. dakikada Salih Kavrazlı ve 50. dakikada Zeynullah Türkay kaydetti. Gençlerimiz, ikinci maçlarında ise Bahreyn'i 28. dakikada Yusuf Çiçekdal ve 50. dakikada Bekir Akın'ın golleriyle 2-0 yendi. Üçüncü maçında Suudi Arabistan'ı 9. dakikada Hasan Basri Ünal'ın golüyle 1-0 yenen U14 Millî Takımımız, statü gereği, Suudi Arabistan'la bir maç daha yaptı ve bu maçı da aynı skorla kazanmasını bildi. Bu maçtaki golümüzü ise 27. dakikada Bekir Akın kaydetti.

Katar'daki Dostluk Turnuvası'na katılan U14 Millî Takımımızda şu oyuncular yer aldı: Süleyman Karagülmez (Antalyaspor), Eyüp Oskan, Arif Boynuuzun, Yunus Emre Malkıl, Utku Tan, Berke Avaz (Beşiktaş), Zeynullah Türkay, Hasan Basri Ünal (Bursaspor), Ömer Melih Yalman, Gürkan Başkan, Bekir Akın (Fenerbahçe), Nihat Koç, Bozan Uymaz (Galatasaray), Emre Demir (Kayserispor), Hakan Yeşil (Trabzonspor), Salih Kavrazlı (Altınordu), Halil Aydın (Bucaspor), Arda Özçimen, Doğu Demirkol (Göztepe), Yusuf Çiçekdal (MSV Duisburg), Mehmet Can Aydın (Schalke 04), Seyyid Görgülü (Wolfsburg).

TFF-Ülker Elit Futbol Köyleri başladı

TFF–Ülker Elit Futbol Köyleri 2016 sezonu açıldı. Türkiye'nin dört bir yanından Kuşadası'ndaki Altınordu Futbol Kulübü Selçuk Tesisleri kampında bir araya gelen 12–13 yaş grubundaki yetenekli çocuklar, bir hafta boyunca futbolun yanı sıra hayatlarında yeni açılımlar sağlayacak farklı eğitimler alacak. Uzmanlar tarafından düzenlenen eğitim programında minik sporcular, bizzat Millî Takım antrenörlerinden ileri seviye futbol eğitiminin yanı sıra kural bilgisi eğitimi de alacak. Beslenme eğitimlerini SÜGAV'ın (Sabri Ülker Gıda Araştırmaları Vakfı) vereceği kampın sonunda ise antrenörler çocukların performansı ile ilgili teknik geri bildirim verecek. 7 günlük kamp boyunca futbol yeteneklerini geliştirecek, futbolun özünde yer alan kardeşlik, centilmenlik ve dayanışma ruhunu keşfedecek olan çocuklar, gezi gününde de Meryem Ana ve Efes'i gezme fırsatı yakalayacak.

Futbol Köyleri projesiyle bugüne kadar 5.300 çocuğa spor yapma, yeteneklerini geliştirme imkânı sağlandı. Dokuz yılda 200'e yakın erkek ve kız oyuncu, Futbol Köyleri'nden Genç Millî Takımlara ve profesyonel takımlara seçildi.

Çocuklara yönelik projelere yatırım yapmayı çok önemseyen Ülker, altyapıya ve en önemlisi hareket eden, sporu seven nesiller yetişmesine büyük önem veriyor. Çocukların Fair Play'i küçük yaşta öğrenmesine, dengeli beslenme, satranç, drama gibi saha içinde ve dışında hayat boyu yararlanacakları eğitimler almasına, sosyalleşmesine, aktif yaşam ve dengeli beslenme anlayışı ile buluşmasına imkân tanıyan Futbol Köyleri projesiyle, ülkemizdeki potansiyelin verimli bir şekilde değerlendirilmesi ve yetenek havuzunun genişletilmesi sağlanıyor. Ülker, 9 yıldır destek verdiği Grassroots kapsamındaki projelerle bugüne kadar 276.000'e yakın çocuğa ulaştı.

Mercedes-Benz, 2016 Avrupa Futbol Şampiyonası'nda sahanın yıldızlarına başarılar diler.

Mercedes-Benz, 1996'dan bu yana Türk Milli Futbol Takımları'nın ana sponsoru.

/MercedesMilliTakimlar
/MBMilliTakimlar

Türk Milli Futbol Takımları Ana Sponsoru

Mercedes-Benz

SENİN ADIN TÜRKİYE

İnanıyoruz, güveniyoruz,
Bize yeni mutluluklar yaşatacağınızı biliyoruz.
Vurduğunuz gol, yolunuz Avrupa olsun.

ngkutahyaseramik.com.tr

@millitakimaski

FUTBOL MİLLİ TAKIMLAR ANA SPONSORU

NG | KÜTAHYA SERAMİK